
50
DE RONDOREN
Jubileumboek · 1967 · 2017

Oranjeplein 18 Loon op Zand Tel. 04166 - 204

HUYBREGTS

KWALITEITSBROOD VOOR BANKET LUXE BROODJES

BEN ZAAK VAN STANDING

Hoge Steenweg 23
Loon op Zand

JAN MUTSAERS

DROGISTERIJ
dameskapsalon

RADIO--TELEVISIE

Fa. V. Leest

Electrische
huishoudelijke artikelen

ELECTRO - - - GAS - - - WATER
en
SANITAIR INSTALLATIES

Rijks erkende en V.A.M.O.R. Gedipl. AUTORIJSCHOOL.

BEN MULDER

Betekent: UW RIJBEWIJS IS ONDERWEG!
voor beginners: TIJDELIJK EERSTE 5 LESSEN GRATIS
Vervolglessen slechts ƒ 11,50. Ook voor SPOEDOPLEIDING.
WIJ LESSEN MET DE NIEUWSTE AUTO's.
OPEL KADETT / SIMCA 100 - DAF 44 - TOYOTA.
LOON OP ZAND TILBURG.
KLOOSTERSTRAAT 61 TEXTIELPLEIN 27
Tel. 04250 - 30714

° *Af en toe een advertentiepagina ondersteboven (1971).*

REDACTIE

Els Coolegem-Jacobs
Lonneke van Huijgevoort-de Rooij
Ton Kalkers
Hans Schleiffert

FOTO'S en ILLUSTRATIES

Jacques van Dooren
Tiny van Hooren

CORRECTOREN

Jan van Hoof
Christianne van Leest

VORMGEVING en EINDREDACTIE

Dana Pollaert-Veltman

ADVERTENTIES en TORENTJES

Guido van Gorp

BEZORGING

Wil van den Hout

BESTUUR

Geert Wijtvliet, voorzitter
Marianne van der Meijs, secretaris
Ine Bertens, penningmeester

OVERIGE INFO

Vormgeving:	Redactie Rond de Toren
Drukwerk:	Tempo Druk Rijen
KvK:	41090256
RSIN:	807695002
IBAN:	NL80 RABO 0129793442
E-mail:	info@ronddetoren.nl
Website:	www.ronddetoren.nl

In dit nummer o.a.

Redactionaliteiten, feiten en emoties **4**
• Een blad ter bevordering van saamhorigheid.

Loonse mensen **28**
• Jongens en meisjes zaten apart op school.

Bijzondere festiviteiten **45**
• Konijnendekbingo: "Pak 'm beet".

Van Badminton tot Zwemmen **69**
• In '73 kende Loon op Zand al damesvoetbal.

Dagelijkse karweitjes **88**
• Eerlijk verdeeld of toch niet!

Sociaal-culturele gebouwen **90**
• De Wetering geopend op 14 januari 1995.

50 jaar Gezondheidszorg **99**
• De maatschappij lijdt aan het KKK-syndroom.

Infrastructuur **114**
• Via de snelweg naar het Lint van Loon.

Het Witte Kasteel **125**
• Van freule tot stichting.

Gemeentepolitiek **133**
• Nie mauwen, maar bouwen.

Schoenenindustrie **147**
• En toen was er geen meer.

Muziek **151**
• Loon op Zand maakt muziek.

Religie **171**
• Van H.Willibrord naar Kerstklokkenloop.

Vaste rubrieken **182**
• Teuntje Toren - Krabbeltjes - Krantenbak.

De Toren van nu **197**
• … en een blik op de toekomst.

° *Allemaal verdwenen ondanks de 'RUIME parkeergelegenheid' (1985).*

Een halve eeuw ten dienste van de Loonse gemeenschap

Het Stimuleringsfonds voor de journalistiek heeft in 2015 samen met Hogeschool Windesheim en een beleidsonderzoekbureau onderzoek gedaan naar de nieuwsvoorziening in de regio. Een van de meest opmerkelijke onderzoeksresultaten was, dat burgers in kleinere plaatsen minder lokaal nieuws onder ogen krijgen dan inwoners van plaatsen met meer dan 50.000 inwoners. In grote gemeenten is er gemiddeld vier keer zo veel lokaal bestuurlijk nieuws dan in kleine gemeenten. Online is het verschil het grootst, de journalistiek blijkt de lokale politiek in kleine gemeenten nauwelijks in het vizier te hebben.

Het beste verslaan de regionale media de stad waarin zij redactie houden. Door bezuinigingen kunnen zij steeds minder aandacht besteden aan het achterland. In de kleine gemeenten zouden lokale media idealiter het stokje moeten overnemen, maar ze zijn daartoe vaak niet in staat. Bovendien heeft de consument, in dit geval de lezer, behoefte aan een steeds grotere diversiteit aan onderwerpen, genres en bronnen, terwijl dit vaak in kleinere publicaties te wensen overlaat. Je zult maar moeten concurreren met de televisie en het internet…!

Aan dit alles moesten wij denken, toen wij filosofeerden over de rol die ‘Rond de Toren’ nu al een halve eeuw vervult in het kerkdorp Loon op Zand. Begonnen als parochieblaadje is het blad uitgegroeid tot een communicatiemedium, dat voor vele inwoners zelfs in het digitale tijdperk als onmisbaar wordt ervaren. Van de ouderen, die minder snel gaan surfen op Internet, is dat begrijpelijk. Maar ook jongeren willen graag ‘Rond de Toren’ lezen, wat er allemaal ‘te doen is’ in hun directe omgeving. Ook zij zijn teleurgesteld als hun berichtgeving door het simpele feit, dat men te laat is, niet meer geplaatst kan worden. De omstandigheid, dat het blad geheel door vrijwilligers wordt gemaakt en gedragen, brengt met zich mee, dat er ruim een week nodig is tussen het inleveren van de kopij en het daadwerkelijk verschijnen van het blad. Rond de Toren kan niet altijd ‘heet van de naald’ zijn. Daar hebben we andere bladen voor. Maar dit is geen onoverkomelijk beletsel voor de verenigingen en particulieren, die hun bericht juist in ‘de Toren’ onder de aandacht van de Loonse mensen willen brengen. Zo functioneert ons blad nog steeds als intermediair tussen Loonse mensen en groeperingen en geeft het achtergrondinformatie, die men in de gewone dag- en weekbladen zelden aantreft.

Een halve eeuw ten dienste van ‘de Loonse gemeenschap’: dat is een feestje waard. Wij vieren het onder meer met dit feestelijke jubileumnummer, waarin u in vogelvlucht kunt lezen wat er zoal in de afgelopen vijftig jaar is gepubliceerd in Rond de Toren. Wij als redactie willen hiermee laten zien, dat wij nog steeds en - als het ons ligt – nog jaren een bijdrage willen leveren aan de goede verhoudingen in ons dorp.

Wij wensen u veel leesplezier met deze bijzondere uitgave en danken eenieder die ons fotomateriaal heeft aangereikt ter verfraaiing ervan!

VAN DE REDACTIE.....

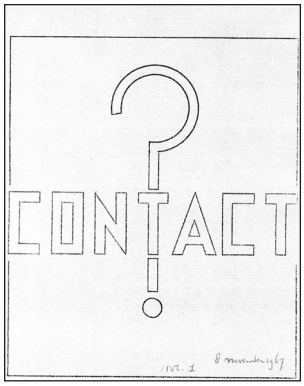
Redactionaliteiten, feiten en emoties

Door: Ton Kalkers

In dit artikel foto's van het eerste nummer 'contact', pastoor Simons, van de diverse voorpagina's en foto's van diverse redacteuren uit de loop der jaren.
In dit artikel geven we u een inkijkje in 50 jaar reilen en zeilen van de verschillende besturen en redacties van Rond de Toren. We gebruiken hiervoor de gegevens en berichten die we hebben gevonden in de 50 jaargangen.

Het begint allemaal in 1967

In het najaar van 1967 verschijnen er vijf nummers van een blad dat dan nog 'Contact' heet.

° *Voorblad 'Contact' (1967).*

In het eerste nummer schrijft pastoor Simons een Ten Geleide. Zijn openingszin luidt: "U hebt zojuist een nieuw blad ter hand genomen. Het heeft nog geen naam en geen definitieve vorm. Het is een blad, bestemd voor u allen hier in Loon op Zand. Het wil door middel van informatie over allerlei zaken die ons allen betreffen, de Loonse gemeenschap hechter samen binden. Moge dit eerste nummer van dit blad - nu nog naamloos - gevolgd worden door vele andere die binnen Loon grote naam zullen krijgen."
Er werd een prijsvraag uitgeschreven om een originele naam te bedenken. De meest succesvolle inzender of inzendster ontving een tientje. De redactie meldde dat de pastoor wel het initiatief heeft genomen, maar dat dit blaadje niet doortrokken zal zijn van kaarsen- en wierookgeur!
Waarvan acte.
In nummer 2 van 1967 kwamen reacties uit oud en nieuw Loon op het eerste nummer. De meesten waren positief. Het stencilen verliep nog niet vlekkeloos. Er moest worden uitgeweken naar de paters Reguliere Kanunniken van Sint Augustinus die in de villa van wijlen fam. Nijkamp in de Kasteellaan 20 woonden. De meisjes van de zesde klas verzorgden het vouw- en insteekwerk. Het nietwerk werd door kapelaan Clemens en consorten verricht. De colportage werd verzorgd door dhr. v.d. Nieuwenboer, die ook de bezorging voor zijn rekening nam.
In nummer 3 zijn er blijkbaar ook al bezorgers. Er wordt een lijst met 27 namen van bezorgers gepubliceerd.

° *Pastoor J. Simons (1967).*

1968 Geboorte van Rond de Toren

Deze jaargang lezend ontkom je niet aan de indruk dat Rond de Toren toch echt nog een parochieblad was. Er staan veel kerkelijke berichten in, verslagen en oproepen om collectes te steunen.
De nieuwe naam werd in nummer 1 van 1968 bekend gemaakt: 'Contact' heet

° *Louis Janssen (1968).*

voortaan ‘Rond de Toren’. Winnaar en naamgever was de heer Louis Janssen.

Er werd ook wel eens een vergissing gemaakt getuige de volgende rectificatie: “In plaats van overleden te zijn, heeft het echtpaar van Halder-van Seters haar 40-jarig huwelijksfeest gevierd.”
De eerste zakjesactie werd aangekondigd op 26 januari 1968 met de kop: ‘Waar doen ze het toch van?’. Daarna zullen nog vele zakjesacties volgen. En hoewel de redactie soms de bodem van de geldkist zag, bleef Rond de Toren (ofwel ‘de Toren’) toch bestaan.

De Loonse Gids

Nummer 4 van 23 februari 1968 is geheel gewijd aan de zogeheten Loonse Gids.
We treffen er in volgorde van ‘belangrijkheid’(?!) de namen en adressen van de volgende instanties en organisaties aan:
1. Kerk, kloosters en parochiële instellingen: pastoor, kerkbestuur, koster, acolieten en misdienaars, collectanten, zangkoren, gespreksgroepen, begrafenisvereniging St. Willibrordus, kerkhof, ziekentriduüm, convict paters Augustijnen, zusterklooster St. Gerlachus, Fraterhuis St. Eligius.
2. Gemeente: burgemeester Van Erp, wethouder Smulders, gemeenteontvanger, gemeenteraadsleden, gemeentesecretaris, gasbedrijf, openbare werken, huisvuilophaaldienst 2 x per week, brandweer, brandweervereniging ‘Steeds Paraat’, rijkspolitie rayon Loon op Zand, R. Rozema, wachtmeester 1e klas.
3. Onderwijs en opvoeding: schoolbestuur, ouderraad, oudercomités jongensschool, meisjesschool, kleuterschool, vakanties lagere school, Stichting Jeugdbelangen

ROND DE TOREN zoekt voor haar redaktieteam een:

ENTHOUSIASTE MEDEWERKER;

die bereid is periodiek enkele pennevruchten af te leveren. Tegenover dit werk kunnen wij geen financiële beloning stellen, echter wel:

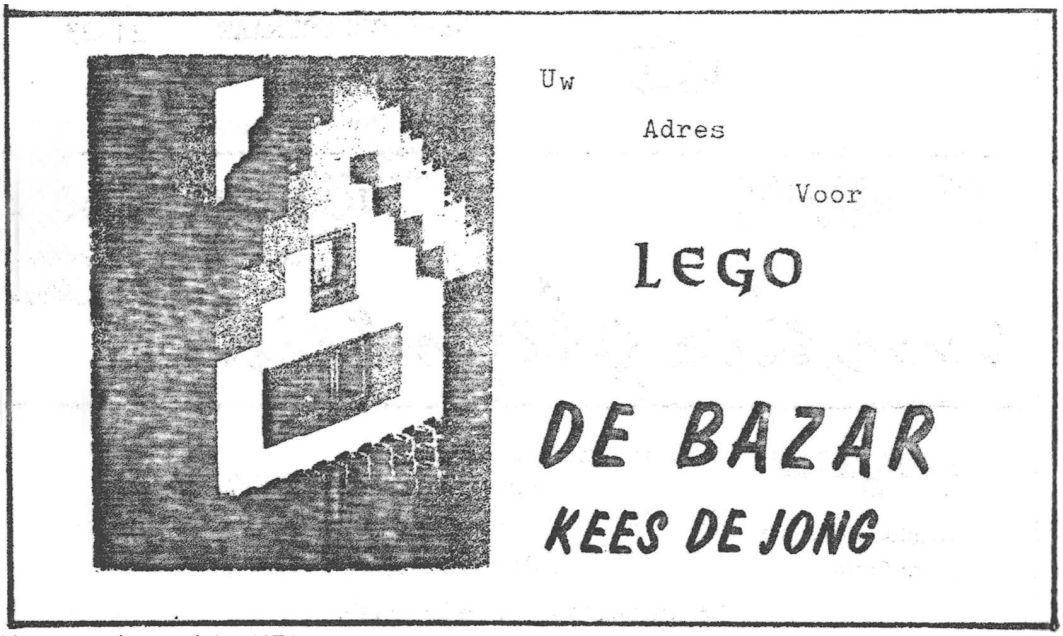
1. bereidheid van het bestaande team u door de eerste moeilijke periode te helpen;
2. goede teamsfeer;
3. jaarlijkse deelname aan Loonstars.

Heeft U interesse of wilt U nog meer weten, neem dan kontakt op met één van de redaktieleden;
tel. 2516 of 2131.

° *Punt 1 en 2 zijn nog steeds van toepassing, punt 3 helaas niet meer (1984).*

met de Rakkers, Jong Nederland en de Kabouters, de gidsen, ballet, gymnastiek, wandelclub 'Loduka', postzegelclub, Soos 'Belphegor', vrije jeugdgroep.
4. Geneeskundige hulp en gezondheidszorg: huisarts dkt. De Vries, apotheek, Wit-Gele Kruis, wijkverpleegsters, tandarts, Rode Kruis afd. Loon op Zand, RK. E.H.B.O St. Rafaël.
5. Stands- en Vakorganisaties: NKV, vrouwenbeweging NKV, RK. Boerenbond, RK. Boerinnenbond, KPJ, Varkensfokvereniging, Fok- en Controlevereniging, Vee- en Vleesexportcentrale, Potercombinatie, Ponnyclub R.O.S., landbouwdeskundige C. Wouters.
6. Cultuur, Ontspanning, Sport- en Spel: Stichting Cultureel Centrum, RK Bibliotheek, Gilde St. Hubertus en de Schutters, St. Ambrosius annex Handboogschutterij, Kon. Harmonie Concordia, Kon. Harmonie Sophia's Vereeniging, Liedertafel Echo der Duinen, voetbalvereniging Uno Animo, handbalvereniging Uno Animo, vogelvereniging De Vogelvriend, postduivenvereniging De Luchtbode, biljartclub Brandaris, kaartclub De Vriendenkring, kegelclubs gevestigd in Concordia: Entre nous (dames), Reünie(heren) en Pech(heren).
7. Diversen: Posterijen: opening kantoor en buslichtingen, correspondentenbureau voor de kranten: Nieuwsblad van het Zuiden, Echo van het Zuiden, Brabants Dagblad, Dagblad De Stem, Weekjournaal, e.d., dienstregeling BBA, vertrektijden halte Kerkstraat.
Kortom een compleet overzicht van de sociale kaart van Loon op Zand.
In het volgende nummer stonden een aantal rectificaties en aanvullingen op de Loonse Gids. O.a. de stichting Bejaardenzorg, Middenstand en Middenstandscursus en vakbond St. Willibrordus ontbraken blijkbaar.

In juni volgde dan een terugblik op het eerste half jaar Rond de Toren. Conclusie:

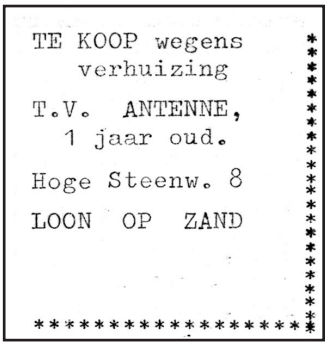

° *Lego wordt populair (1971).*

"De kleuter maakt het niet slecht, maar moet nog veel leren. De collecte was een groot succes, zodat 't ding in leven bleef."
Er waren bezwaren tegen advertenties van buiten Loon. Besloten werd om alleen advertenties van buiten het dorp op te nemen van zaken en branches die we niet in Loon aantreffen.
Er kwamen ook vaste rubrieken in het blad b.v. het Verenigingsleven, kerkelijke berichten, een jeugdpagina, enz.
In nummer 18 maakte dokter de Vries zich zorgen over de anonieme bijdragen van een zekere Annet en Wil van Loon, die onder pseudoniem schrijven en daarmee de roddel zouden bevorderen.
Dat lokte natuurlijk weer reacties uit van betrokkenen en van anderen.

1969

"De kosten worden bestreden met inkomsten uit advertenties en enkele donaties, maar dat is niet genoeg. Binnenkort zal huis aan huis een zakje worden gepresenteerd voor een geheel vrijwillige bijdrage. De zakjesactie bracht *f* 1091,82 op. Hoera! Maar de inkomsten *f* 2850,- dekken nog niet de uitgaven *f* 3600,-. Wist u dat in 1969 elke aflevering van Rond de Toren op *f* 150,- tot *f* 175,- komt? Dat wil dus zeggen dat de kosten met ongeveer 20 uitgaven per jaar neerkomen op ongeveer *f* 4000,-."
Het is niet altijd even eenvoudig om het blad vol te krijgen. De redactie vraagt regelmatig bijdragen, tips en goede raad om het blad aantrekkelijker te maken. "Brengt uw wensen naar voren of laat eens een kritisch geluid horen. Maar het moet er wel allemaal eerlijk aan toegaan. Geen geroddel over gebeurtenissen en geen persoonlijke aanvallen, maar zinvolle praat", aldus de redactie.
Nummer 38 (Er wordt in de beginjaren gewoon doorgenummerd. Dat wil dus niet zeggen dat er dat jaar al zoveel nummers zijn uitgekomen.):
"Hoera! Eindelijk is er een kritisch schrijven binnen gekomen. Het betreft spelling, spelfouten en layout. Er wordt voorkeurspelling gebruikt, maar er zijn inzenders die erop staan dat hun artikel wordt opgenomen in de spelling die zij gebruiken. Hun wens wordt geëerbiedigd."

TE KOOP wegens
verhuizing
T.V. ANTENNE,
1 jaar oud.
Hoge Steenw. 8
LOON OP ZAND

°*Nog van voor de centrale antenne en de kabel (1969).*

In nummer 39 (1969) treffen we een hoofdredactioneel stukje aan.
"De hoofdredacteur ontvangt waardering en kritiek, daar moet hij tegen kunnen. De kritiek moet dan wel in een behoorlijke vorm worden geuit. Het betrof hier een anonieme brief over een plaatselijke gebeurtenis, dus niet tegen de redactie gericht maar aan de redactie. Hij was gesteld in zulk een onbehoorlijke vorm, dat ik er eigenlijk geen woorden voor heb. Prima dat iemand zijn hart eens wil luchten, maar als dat ontaardt in laag-bij-de-grondse scheldpartijen en ongemotiveerde beschuldigingen aan het adres van personen en instanties, dan verraadt dat gebrek aan beschaving en levensstijl. Reacties op artikelen hebben we graag, maar dan wel in een stijl die opvoeding en beschaving weerspiegelt. Dit meende ik even te mogen en moeten zeggen, want Rond de Toren heeft ook een vormende taak te vervullen. Of niet soms?"

En dan een belangrijk bericht: "Wie? O, wie heeft de regenjas van de kapelaan? Op de openingsavond van onze jongerengroep

‘El Paso’, vrijdagavond 17 oktober heeft iemand blijkbaar per vergissing een verkeerde jas aangetrokken bij het weggaan na de H. Mis in het cultureel centrum. Het is een lichtbruine regenjas. De kapelaan had hem wel graag terug.”

1970 Nieuwe omslag

Na een oproep tot het inzenden van een ontwerp voor een nieuwe omslag zijn er twee nieuwe omslagen goedgekeurd. De door Frans van Dongen getekende omslag werd zo nu en dan gebruikt. Het exemplaar van Toine Horvers zou als regel worden gebruikt en nog wel in een aparte kleur. In 1970 verscheen ‘de Toren’ dus in een nieuw kleedje.

De redactie vroeg eerder om een kritisch schrijven. In nummer 2 van 1970 kregen ze dat dan van Martijn Wagemakers die tot zijn spijt constateerde dat de omslag dan wel is vernieuwd, maar de inhoud niet. “Het blijft steken bij enkele anonieme of professionele stukjes, al dan niet lyrisch, die de bedoeling hebben de lezer een geestelijk opkikkertje te geven. Vervolgens een stukje van een overijverig bestuurslid van de ene harmonie, gevolgd door een langdradig stukje van een supporter van de andere harmonie. Als de inhoud niet wezenlijk verandert, is dit blad gedoemd een langzame dood te sterven wegens bloedarmoede.”
Hij pleitte voor het brengen van plaatselijk nieuws en stukjes die een bepaald facet van de Loonse gemeenschap aan een gefundeerde beschouwing onderwerpen, hoewel hij dat ook wel als hachelijke onderneming zag, aangezien het een kleine gemeenschap betreft waar je snel over de tong gaat en makkelijk tegen heilige huisjes schopt.
Hij deed wat suggesties m.b.t. onderwerpen die behandeld kunnen worden: de samenwerking tussen de twee harmonieën, het voor en tegen van twee Loonse partijen bij de komende gemeenteraadsverkiezingen, Loon op Zand bij Waalwijk of los van Kaatsheuvel en bij Tilburg?
Als er een jongerenmis is waarom dan niet een mis voor ouderen? De rol van het standsverschil in verenigingen en het sociale leven?

“Als men daar over zou durven schrijven en er in slaagt om weerwoord te krijgen, dan pas kan Rond de Toren iets meer worden dan het ‘gezapige’ blaadje van nu. Dan kunnen we elkaar beter gaan begrijpen en dus waarderen. Dan kan Rond de Toren bijdragen tot een mentaliteitsverandering die in bepaalde opzichten broodnodig is”, aldus de inzender.

Er kwamen maar weinig positieve reacties over de nieuwe omslag. Toch moest men er dit jaar genoegen mee nemen, want er waren om financiële redenen voor dit jaar al 21.000 exemplaren gedrukt. In een enkele uitgave zaten geen advertenties. De stencilmachine ging kapot. Overmacht, waarvoor clementie werd gevraagd.
Er was zelfs in 1970 een voorstel om twee keer per jaar een zakjesactie te houden. Maar dat wordt als minder wenselijk beschouwd.

In oktober 1970 deed de redactie een oproep om deel te nemen aan gespreksgroepen over godsdienstige onderwerpen, georganiseerd door de pastorie.
De redactie vond dit zo belangrijk dat ze hier nogmaals de aandacht op vestigde. “Overwin uw schroom en probeer eens een avond of vier, vijf vrij te maken om uw inzicht te verbreden en de basis van uw godsdienstig leven wat te versterken. U zult er beslist geen spijt van hebben. Doe mee, neem deel! Het is in uw eigen belang en dat van uw kinderen.”

1971

In het eerste nummer van 1971 benadrukte de redactie echter dat Rond de Toren geen parochieblaadje is, maar een gemeenschapsblad voor het hele kerkdorp Loon op Zand. Het wordt verspreid onder alle gezinnen en gezindten. Maar in het aprilnummer kunnen ze het toch niet laten om een waarschuwend woord tot de lezer te richten: “De redactie betreurt het dat veel mensen mede door onzekerheden hun godsdienstpraktijken hebben opgegeven. Niet meer naar de kerk gaan op zondag, niet meer bidden. Hoe meer zij God en Christus uit hun leven bannen, hoe groter hun angst wordt.”

Ook is Rond de Toren begin 1971 in een nieuw jasje gestoken met dank aan dhr. Th. Winnubst, onderwijzer te Tilburg en wonend in Loon op Zand. Daarbij was van belang de service van Uitgeverij Zwijsen te Tilburg en de bereidheid van een groot aantal adverteerders die een advertentie plaatsten voor een heel jaar.
De kerktoren kwam weer terug op de kaft en dat zou velen voldoening geven.

De lezer werd in 1971 enthousiast gemaakt voor de zakjesactie met de volgende tekst: “Aantal exemplaren van ‘de Toren’: 1100 x 32 cent productiekosten maakt *f* 352,- per uitgave. Zonder de adverteerders zouden we met de opbrengst van de zakjesactie drie nummers kunnen maken. Vul uw zakje dus zo rijk mogelijk.” De opbrengst van de zakjesactie bedroeg *f* 1800,55 dat was *f* 600,- meer dan het jaar daarvoor. “Voor-

° De halve Loonse middenstand was er bij betrokken (1986).

lopig schrijven we dus niet meer over geld", zegt de redactie.

In het nummer van 8 oktober 1971 blijkt er 'brand' te zijn. "Typen en drukken komt praktisch op een persoon neer. En Frater Cunibert is ziek geworden. Iedereen schiet in de brand als 'de Toren' eens niet of niet op tijd verschijnt, maar niemand helpt ons uit de brand", schreef de redactie. Geen typer of typiste heeft zich gemeld na herhaalde oproep.
"Het is niet verantwoord dat een man zich 'dood' sjouwt. Deze keer heeft de kapelaan ons prachtig geholpen, maar dat kan niet blijvend. Dus daarom een laatste oproep."
In het volgende nummer bleek dat er flinke respons kwam op deze oproep. Mensen reageerden verbluft, ontstemd, verontwaardigd, de meesten waren wakker geschud. 10 vrijwillige typers en typistes hebben zich aangemeld; nu moest er een verdeling komen van wie, waar en wanneer ingezet kon worden.

° Frater Cunibert als RdT-drukker (1970).

1972

De kerktoren verdween weer van de kaft en een modern cirkelachtig ontwerp kwam er voor in de plaats.
De zakjesactie bracht *f* 2517,62 op en frater Cunibert vierde zijn 40-jarig onderwijzersjubileum.

In nummer 12 lezen we dat de vakanties weer voorbij waren en er in dit nummer veel kopij van de gemeente werd opgenomen, zodat enkele andere inzendingen in het volgend nummer zouden komen. "Ook wordt de collecte voor de kankerbestrijding van harte aanbevolen", aldus de redactie.

In nummer 14 van september werd door de hoofdredacteur frater Accursius volop aandacht geschonken aan de nota van de bisschop over 'De opbouw van de Kerk'. Voor hem een duidelijk voorrecht en tegelijkertijd een opdracht om er in 'de Toren' gestalte aan te geven.

"In oktober 1972 gaat een van de trouwste medewerkers ons en Loon op Zand verlaten. Hij gaat in Helmond werken. Pater Clemens Veltman, hoewel geen redactielid, was een van de trouwste medewerkers aan ons gemeenschapsblad. Hij schreef regelmatig artikelen en leverde ze voorgetikt aan, goed van vormgeving en inhoud."

Niet alles liep altijd zoals men bedacht had: Er was een Sint-Nicolaasactie opgezet om een gulden per huishouden te verzamelen voor Rond de Toren. De verhoopte 1200 gulden is echter bij lange na niet gehaald.

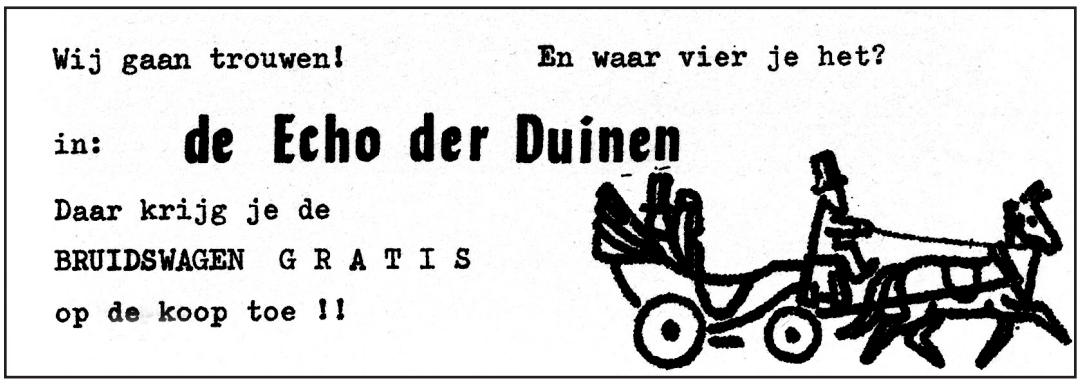
1973 Financiële zorgen

De redactie schreef in januari: “Een nieuw jaar en het blad is in een nieuw kleedje gestoken. We zijn vol goede moed begonnen, maar of we het vol zullen maken? Het financiële signaal staat op rood. Adverteerders komen prima over de brug. Een groepje driekoningenzangers bracht *f* 9,- die ze bij elkaar hadden gezongen. We krijgen loftuitingen genoeg, maar er moet geld op tafel komen. Een omslag voor een heel jaar kost aan papier en drukkosten *f* 2000,-. En schrijvers, ho maar, weinig van de verenigingen en zelden een behoorlijke tekst”, zucht de redactie.
“Geen opwekkende geluiden aan het begin van het jaar. Niettemin, we starten en zetten door. Helpt u een handje mee?”
In mei 1973 kwam de bodem van de kas in zicht. De zakjesactie was dus hard nodig. “Kosten per uitgave van 1280 exemplaren *f* 350,- kosten ongeveer *f* 0,35 per nummer. 20 nummers maakt een totaal van *f* 7000,- Advertenties leveren *f* 3000,- op. Resteert *f* 4000,- als ieder gezin *f* 7,- in het zakje stopt zijn we blij.
De opbrengst van de zakjesactie was *f* 2742,34 zijnde *f* 500,- meer dan vorig jaar. Dank voor uw milde bijdragen.”

In juni lazen we dat Fr. Th. van Rooy de vervanger is van Fr. Accursius die op medisch advies al even op vakantie is.
In september volgde de boodschap: “Wanneer de volgende aflevering van Rond de Toren verschijnt is nog niet te zeggen. De drukker heeft nog een goede servicebeurt tegoed in het ziekenhuis en wanneer dat kan is nog niet bekend. Maar daarna kruipt hij weer achter zijn machines om ‘de Toren’ klaar te maken.
In november bleek de drukker zijn onderhoudsbeurt gehad te hebben en kon hij er weer even tegen. “We kunnen dus nu weer gewoon doorgaan met Rond de Toren.”
Het gevolg is wel dat jaargang zes van 1973 een behoorlijk dunne, slanke jaargang is geworden met 19 nummers.

1974 Fraters weg uit Loon

Frater Cunibert meldde in maart alvast dat de fraters na bijna 50 jaar Loon op Zand zouden gaan verlaten. Dat zou gevolgen hebben voor hun medewerking aan het verschijnen van Rond de Toren.
Frater Accursius, de hoofdredacteur, verliet als eerste Loon op Zand om gezondheidsredenen. Hij schreef ook onder de pseudoniemen Wil van Loon en Guy Dubois bijdragen voor het blad. Hij was hoofdredacteur vanaf 1969 tot 1974. Het blad groeide uit tot 1450 exemplaren. Louis Janssen dankte hem voor het vele wat hij voor ons in Loon

° *Welke koop? (1970)*

op Zand heeft gedaan. De redactievergadering was altijd op donderdag, acht dagen voor de verschijning van een editie. Het drukken/stencilen bleef voorlopig nog bij frater Cunibert ook na zijn verhuizing naar Tilburg. In het septembernummer werden alle bezorgertjes met naam en adres genoemd en voor welke straat zij verantwoordelijk waren.

Nummer 14 van 27 september 1974 was het laatste nummer dat nog volledig in Loon op Zand tot stand is gekomen. Het afscheid van de fraters was een feit na bijna 50 jaar. Op 24 september werd in de Hoorn afscheid genomen van de fraters: Otgerus, Theocraat, Cunibert, Alphonsus, Constantius, Gorgonius, Tharasius, Accursius, Angelico, Serenus, Eusebius, Rumoldus, Arnoud, Ferrerius, Bertholdus, Lucidius, Mautitio en Firminus.

Kort erna op 4 oktober overleed oud-hoofdredacteur Frater Accurius.
In het novembernummer lazen we dat frater Cunibert zijn drukkerij in Tilburg had geïnstalleerd. Hij heeft al een keertje brand gehad in zijn papierwinkel, dus kon hij geacht worden weer helemaal op wanorde te zijn.

1975: oprichting Stichting Rond de Toren

Oplage van 'de Toren' is ondertussen 1600 stuks. Kosten per editie ongeveer *f* 600,-. De advertentietarieven waren: 1 pag.: *f* 50,-, 1/2 pagina: *f* 30,- 1/3 pag.: *f* 22,50. 1/6 pagina: *f* 15,-. Torentjes: *f* 10,-. In februari werd de term 'sociale torentjes' geïntroduceerd. Het tarief daarvoor is *f* 2,50. De zakjesactie dit jaar bracht bijna *f* 4000,- op. Jaarlijks was *f* 12.000,- no-

° *Er is wel wat veranderd in het betalingsverkeer (1973).*

dig om ‘de Toren’ uit te kunnen brengen. Dus met adverteerders en andere donaties moest dit bedrag gehaald worden.

In april 1975 wordt er melding gemaakt van het voornemen om een Stichting Rond de Toren in het leven te roepen om een en ander juridisch goed te regelen. Verder wordt gewerkt aan uitbreiding van het bestuur.
Dan zien we in 1975 de vooruitgang ook binnensijpelen bij ‘de Toren’. De tekst wordt niet meer op wasstencil getypt, maar op papier en via elektronische weg ingebrand op speciale stencils. De gewone wasstencil gaat maar 1500 afdrukken mee en onze oplage is 1600 stuks.
Ook worden bestuur en redactie voortaan strikt gescheiden. De redactie is verantwoordelijk voor de inhoud. Het bestuur heeft de bevoegdheid leden van de redactie aan te stellen of te ontslaan.
Fr. Hermans ondertekende zijn redactionele stukje voortaan met Frans i.p.v. met Fr. omdat er geruchten gingen in het dorp dat de fraters nog niet waren vertrokken en dat frater Hermans in Molenwijck woonde.
De rubriek Lief en Leed, waarin aanvankelijk alleen kerkelijke vieringen (doop, huwelijk en uitvaart) werden vermeld, werd verbreed naar alle kennisgevingen van geboorte, huwelijk, huwelijksjubileum en overlijden. Ze werden voortaan vermeld, als men daar prijs op stelde. Men moest dan wel een kaartje of mededeling doen aan de redactie.

1976 Nieuwe omslag

Bestuur en redactie deden een oproep aan artistiek Loon op Zand om het aanzien van het blad eens te wijzigen en een nieuwe omslag te ontwerpen. Het ontwerp van dhr. Jos Pijnenburg uit de Tuinstraat werd uit vier inzenders gekozen. Het was een gezicht op de kerktoren vanuit Molenwijck.
Na kritiek op het tijdstip van de zakjesactie in het najaar, heeft het bestuur het tijdstip verschoven naar het voorjaar. Ze rekenen op de lezers en denken dan aan een bijdrage van minimaal *ƒ* 5,-.
De opbrengst werd ruim *ƒ* 3800,- van ongeveer 1500 huishoudens.

1977: 10 jaar Rond de Toren

De nieuwe omslag van ‘de Toren’ is met ingang van 1977 een feit.

Jubileum nummer 1967 - 1977

Ter gelegenheid van 10 jaar Rond de Toren werd een extra nummer uitgebracht op 23 december 1977. In vogelvlucht werden de tien jaren doorgenomen en het redactionele artikel eindigde met het bankrekeningnummer voor een jubileumbijdrage.
Uit elk jaar werd een markant stukje gepubliceerd, zodat men een inkijkje kreeg in wat er speelde in Loon op Zand in de voorbije tien jaren.

Vooruitblikkend op het volgende lustrum deed de redactie de voorspelling:
- verdere expansie van Molenwijck
- laatste fase kerkrestauratie
- kerk te klein geworden
- winkelcentrum Loon op Zand een feit
- nieuwe successen van onze harmonieën
- Loonse sportverenigingen naar de top
- service-flat volledig bewoond
- uitbreiding bungalowpark
- eindelijk onze bibliotheek
- meer economische welvaart!

Op bijna alle punten zijn de voorspellingen uitgekomen.

In de loop der jaren zie je dat de rol van de kerk en het aantal berichten met een religieuze inslag steeds minder worden. De redactie en de inhoud van ‘de Toren’ ontkerkt parallel met de maatschappij.

° *Het is dan 1987.*

1979 Mening redactie

In nummer 15 van 21 september 1979 schreef Tiny van Hooren over het onderscheid dat gemaakt werd tussen mensen uit Oud Loon en uit de Molenwijck. Hij betoogde dat men blij moet zijn met deze uitbreiding van bewoners. “Verenigingen, middenstand, kerk en gemeentebestuur hebben er baat bij. Veel activiteiten worden door de nieuwkomers ontplooid en georganiseerd. Er waait een frisse wind door het dorp en dat kan alleen maar goed zijn.” Aldus de redacteur.

1980

Rond de Toren bestaat 12½ jaar. In het julinummer van 1980 lazen we een terugblik van hoofdredacteur Louis Janssen en kreeg het blad de complimenten van burgemeester Fiévez. Ook stond er een terugblik in van een van de oprichters, frater Cunibert, die de beginjaren beschreef met alle strubbelingen daarbij. Begonnen werd met een oplage van 850 exemplaren en inmiddels werden er 1900 gedrukt.

Verder was er een terugblik van de voorzitter van het bestuur van Rond de Toren, Theo Koens, en van Frans Hermans die rond 1974 als hoofdredacteur het roer had overgenomen van de fraters. Ook Frans Leermakers, oud redactielid, beschreef zijn ervaringen net als pastoor Simons.

Na drie jaar kwam er alweer een oproep om een ontwerp voor een nieuwe omslag van ‘de Toren’ te maken.

> Welk jong meisje wil mij zaterdag ’s morgens helpen met huishoudbezigheden. Tel: 1784.

° *Advertentie maart 1974.*

De foto van de kerktoren op het voorblad riep toch nog te veel de gedachte op dat het hier om een parochieblad ging. In nummer 15 was lezer A. Maas het niet eens met die gedachte omdat maar drie pagina’s betrekking hadden op de parochieberichten.

1981 Weer nieuwe omslag

Op het voorblad van de eerste uitgave van 1981 prijkt, zonder dat daar tevoren iets over in ‘de Toren’ stond, een nieuwe afbeelding: twee handen die een bol vasthouden met daarin links een dorpsgezicht met de kerk en het wapen van Loon op Zand en rechts de symbolen van de vele activiteiten van verenigingen. Te herkennen zijn: de muzieksleutel, het paard van het turnen, een vogeltje, tennisracket, carnavalsteek, voetbal, EHBO, biljartkeu. In nummer 2 wordt uitleg gegeven. In nummer 3 wordt de ontwerper bekend gemaakt: dhr. J. Coolegem.

1982 Meer meningen

° *Helen Logister (1982).*

In het redactionele openingsstukje van nummer 1 van 1982 bepleit Helen Logister ‘Geen woorden maar daden’. Ze doelt op de behoefte in Loon op Zand aan een eigen Loonse bibliotheek en meer ruimte voor de binnensporters. Het heeft nog wel even geduurd voor dat allemaal was gerealiseerd.

Rond de Toren heeft in 1982 124 vrijwilligers:

- zes personen vormen de redactie (typewerk, letters wrijven, advertenties uitwerken, interviews houden, artikelen uitwerken, 'de Toren' opmaken, enz.;
- Het bestuur (6 personen), verantwoordelijk voor o.a. financiën, correspondentie, bezorging, advertentiewerving;
- drie ouderen die elke veertien dagen de 'Torens' bundelen;
- 69 bezorgertjes;
- en in februari 40 extra vrijwilligers die de zakjes van de zakjesactie ophalen.

In nummer 7 van 23 april 1982 werd Jan Clarijs voorgesteld. Sinds het kerstnummer verzorgde Jan al illustraties in 'de Toren'. Nu trad hij toe tot de redactie als vaste illustrator. Een proeve van bekwaamheid was een bijgevoegd zelfportret.

° *Tekening Jan Clarijs (±1998).*

Tegenwoordig worden er foto's bij een artikel geplaatst, toen waren dat de tekeningen van Jan ter illustratie.

1983 de nieuwste omslag

In dit jaar zien we voor het eerst de door Jan Clarijs ontworpen kaft die tot op heden (2017) het visitekaartje/boegbeeld is van Rond de Toren.

1984

De redactie laat een nieuwe wind door 'de Toren' waaien. Ze nodigt in februari 1984 de lezer uit ideeën of suggestie te doen die bijdragen tot verbetering van 'de Toren'. Ook wil de redactie graag uitbreiding met een schrijver die op gezette tijden kan berichten over plaatselijke of andere zaken die de aandacht verdienen.
In mei 1984 is het resultaat van die nieuwe wind te zien:

- Een ander lettertype wordt gebruikt dank zij een nieuwe typemachine met verwisselbare kop.
- Sommige vaste rubrieken gaan veranderen van opzet.
- Een nieuwe rubriek wordt 'Prent van toen' met oude Loonse foto's.

De extra kosten die dat met zich meebrengt worden bestreden met de opbrengst van de zakjesactie, zijnde *f* 5000,-.

De advertentie in het augustusnummer van 1984 spreekt voor zich:
Rond de Toren zoekt voor haar redactieteam een enthousiaste medewerker.
"Moet bereid zijn periodiek enkele pennenvruchten af te leveren."
Wat wordt daar tegenover gesteld? Geen financiële vergoeding, maar wel bereidheid van het team u door de eerste moeilijke

° *Jan Clarijs (1983).*

° *Tassen bezorgers RdT (1985).*

periode te helpen, goede teamsfeer en jaarlijkse deelname aan Loonstars.

1985

In Redactioneel van nummer 1 van 1985 is een terugblik te lezen naar 1975: 10 jaar terug.
Wat opvalt is de matige kwaliteit van het drukwerk en nauwelijks aandacht aan de lay-out.
Kerkberichten en Lief en Leed verschenen in rode opdruk. Als we daar met de ogen van 2017 naar kijken hebben we zeker een andere kijk gekregen op de kwaliteit van het drukwerk.

Rond de Toren kent nog steeds geen loonkosten. Redactie en bestuur werken geheel belangeloos. De bezorging werd toen verzorgd door de leerlingen van De Springplank en De Blokkendoos.
Van 1600 exemplaren steeg de oplage in 1985 naar 2050 exemplaren.
Net als in 1975 blijven ook in 1985 de financiën zorgen baren. Vandaar dat de zakjesactie van essentieel belang is. Ook werd een oproep gedaan aan bedrijven om te adverteren.
In 1985 zien we ook een nieuwe rubriek onder redactie van Els Coolegem-Jacobs: 'Krabbeltjes' met korte nieuwtjes en berichtjes.

Jo & Co

In nummer 4 van 1 maart 1985 zien we een nieuwe bijdrage in 'de Toren'. De strip van Jo & Co met teksten van Rob van Hoorn en tekeningen van Jan Clarijs.

Regelmatig te koop:
Diverse soorten goed zingende vogels.
Bergstraat 9, Loon op Zand.

° *Advertentie oktober 1974.*

° *'Jo & Co'(1985).*

Jo is een optimistische dertiger, die het leven van de zonnige kant bekijkt en Co is minder opgewekt en meer melancholiek. Veranderingen in zijn omgeving worden argwanend bekeken. Een duo dat elkaar aardig in evenwicht houdt.

Helaas was de strip geen lang leven beschoren. Op 22 november 1985 verscheen de laatste.

1987: 20 jaar Rond de Toren

Helen Logister kijkt in nummer 20 van december terug op 20 jaar Rond de Toren.
De naam Rond de Toren verscheen voor het eerst op 12 januari 1968. Voor die tijd heette het blad 'Contact', in het leven geroepen door pastoor Simons. Jarenlang waren de fraters de drijvende kracht. De eerste hoofdredacteur was frater Angelico, opgevolgd door frater Accursius. Hij schreef ook onder pseudoniem, waarbij hij de namen Wil van Loon en Guy du Bois gebruikte.
Ook de immer sigaren rokende frater Cunibert verzorgde meer dan 10 jaar het drukwerk. Hij was in de beginjaren overal inzetbaar: typist, illustrator en redacteur.

De fraters gingen en de leken kwamen. Frans Hermans, Louis Janssen, Theo Koens, Ben Smit waren achtereenvolgens hoofdredacteuren. Een positief stempel op verdere ontwikkelingen hebben gedrukt de dames Truus Bennebroek-van Noye, Nelly Beerens, Toos van Veldhoven, Lia Vorstenbosch endhr. Joop v.d. Biggelaar.

°*Truus Bennenbroek-van Noije (1988).*

Op pagina 22 en 23 zien we het hele Torenteam op de foto tussen de kerstballen. De achterpagina geeft een beeld van de verschillende voorpagi-na's die in de loop van 20 jaar zijn gebruikt.

° *Hans Nuyens (1988).*

1988 Sigaar en fles wijn

Oud-voorzitter Hans Nuyens heeft op zijn afscheid op 5 januari 2017 de volgende schets gegeven van zijn entree bij Rond de Toren: “Eind 1988 kwam de toenmalige secretaris vragen of ik interesse had om zijn functie bij Rond de Toren over te nemen. Mijn introductie was in de Hoorn en mijn eerste reactie was: ‘Lieve help wordt hier Rond de Toren gemaakt…?’
In het zaaltje achter het podium, klein, donker en vol rook werd door een klein groepje mensen elke veertien dagen Rond de Toren in elkaar gezet. Op die bewuste avond kwam pastoor Simons langs met een fles wijn en stak hij een grote sigaar op. Het roken is verdwenen, maar de fles wijn is gebleven! Het was letterlijk in elkaar zetten met passen en meten. De geschreven tekst uittypen, foto’s plakken, advertenties inpassen, zo werd de lay-out ontworpen en daarna werd het blad afgedrukt.”

° *Yvonne van Hoof (1989).*

1989 Computer

De ingebonden nummers tot aan 1989 vormen een boek dat 9 cm dik is. De latere jaargangen werden ingebonden in twee delen om e.e.a. hanteerbaar te houden.

In nummer 1 van 1989 meldde de redactie dat het typewerk al een jaar lang werd ‘overgenomen’ door de computer. Daarmee werd het werk van onze typistes voor een groot deel ontlast. Ook werd een nieuwe printer in gebruik genomen, maar het instellen van de printer verliep niet vlekkeloos.

° *Nummer 20 uit 1987 van het Torenteam tussen de kerstballen.*

In mei 1989 vierden de dames Yvonne van Hoof en Helen Logister hun koperen jubileum. Ze kregen een taart- en bloemenhulde.

In het septembernummer van 1989 stond een oproep van bestuur en redactie voor de zakjesactie. Tiny v. Hooren schreef: “Het is d’r op

of d'r onder. Het wordt steeds moeilijker de financiële touwtjes aan elkaar te knopen". Redenen: steeds meer mensen komen in Loon op Zand wonen. Het aantal exemplaren steeg in vijf jaar tijd van 1950 naar 2300.
Het aantal pagina's steeg in vijf jaar van 32 naar 44 pagina's!
Verder was er sprake van stijging van de drukkosten, spaarpotje voor vervanging apparatuur, aanschaf printer en computer en beeldschermen. Daarbij kwamen nog de lopende kosten als papier, onderhoud machines, inktlinten, plakletters, fotorasters, enz. Redactie en bestuur wachtten met spanning af. De opbrengst bleek *f* 6326,55 en was *f* 800,- meer dan het jaar daarvoor. Men kon weer vooruit.

1990

In juni schreef de redactie: "Als het bestuur het plan goedkeurt gaat de redactie 'de Toren' op de computer in elkaar zetten. Leren omgaan met de programma's, een speciaal opmaakprogramma en een laserprinter waar 'de Toren' netjes op papier wordt geprint. Daarvan worden vervolgens de drukplaten gemaakt. Maar eerst gaan we leren werken met de computerprogramma's."
In juli 1990 waren er nogal wat klachten binnengekomen over de bezorging van 'de Toren'. Het mysterie werd opgelost toen in de bossen een zak met 28 'Torens' werd gevonden.

Els Coolegem en Tiny van Hooren vierden hun koperen jubileum bij 'de Toren'.

De reacties van collega redacteuren: "Tiny in 1978 nog timide? Je kunt het je niet voorstellen. Een snuitebol, 'n schat, een druk menneke, een onuitputtelijke prater, een trouwe ziel. Kenmerken: temperamentvol, verbaal geweld. Charme en stimulerende werklust". En over Els waren de reacties iets korter: "bedreven en gedreven, gastvrij".

Er werd ook wel eens een artikel geweigerd. In oktober 1990 meldde de redactie dat ze een uitvoerige reactie op een artikel niet publiceerde omdat de inhoud ervan in strijd was met algemeen aanvaarde fatsoensnormen.

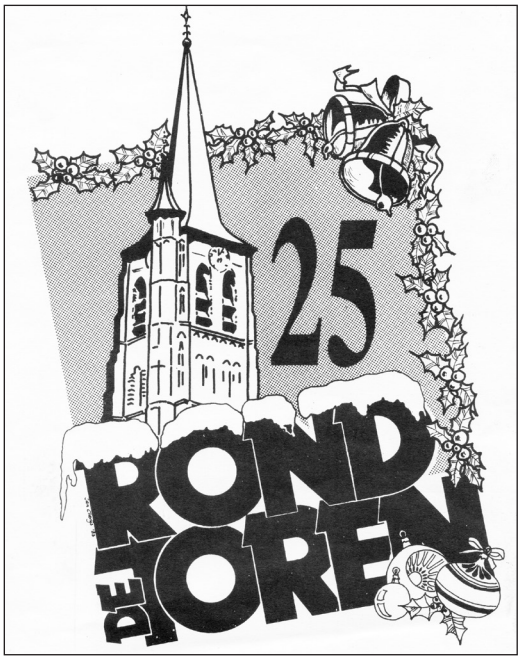
1991 Nieuwe huisdrukker: Harry van Dongen

Voorjaar 1991verscheen 'de Toren' in een nieuwe opmaak en werd Harry van Dongen de nieuwe huisdrukker van 'de Toren'. De kinderziektes rond de invoering van de computer en het gebruik er van behoorden tot het verleden. De elektrische typemachine verdween in de kast.

Het drukken (stencilen) gebeurde tot 1974 in Loon op Zand door frater Cunibert in het fraterhuis (later: De Wetering). Na vertrek van de fraters naar Tilburg werd het blad nog een paar jaar gestencild in het fraterhuis aan het Kardinaal de Jonghplein. Vanaf 1979 werd het drukken uitbesteed aan een drukkerij in Dongen. In 1991 ging de Loonse drukker Harry van Dongen het drukwerk verzorgen samen met zijn vrouw Greet; 2300 exemplaren rollen er voortaan in Loon van de pers.
Na de eerste fase van automatisering bij 'de Toren' kwam

GEVRAAGD:
Vriendelijke, niet-rokende oppas voor 3 kinderen (2 schoolgaand) Voor 2 dagen per week.
tel. 3752.

° *Niet roken in het bijzijn van kinderen was in de jaren tachtig nog niet de normaalste zaak (1989).*

° *RdT 25 jaar! (1992).*

nu fase twee: de lay-out kreeg meer aandacht en ging meer tijd kosten. Daarom moest de kopij een dag eerder worden ingeleverd: uiterlijk dinsdagavond i.p.v. woensdag.
In juni 1991 lezen we voor het eerst de rubriek 'Teuntje Toren'. Lang bleef verborgen wie de auteur was.

1992: 25 jaar Rond de Toren

Op 8 november 1992 was het 25 jaar geleden dat het eerste nummer, toen nog 'Contact' geheten, het levenslicht zag. Begonnen met een oplage van 850 stuks met ongeveer 20 pagina's was het blad inmiddels uitgegroeid tot 2300 stuks met gemiddeld 60 pagina's.

Er wordt teruggekeken op het Torenverleden door oude artikelen opnieuw te plaatsen onder de kop: 'Uit het Torenarchief'. Verder werd dit jubileum op gepaste wijze gevierd in november.

Jan Clarijs was in oktober 10 jaar bij 'de Toren'. Hij was al bekend van de leuke illustraties en prenten. Later nam hij het voortouw bij de automatisering.
De viering van het 25-jarig bestaan van 'de Toren' vond plaats in de Hoorn: het was een reünie van veel mensen die al jaren iets met 'de Toren' hadden.

Veel was er veranderd: van stencilen, naar offsetdruk. De typemachine werd vervangen door de computer met laserprinter. Werd eerst alleen kopij afgedrukt die vanuit de bevolking en verenigingsleven werd aangedragen, nu is de redactie zelf ook actief geworden in het maken van artikelen en het geven van een mening over bepaalde zaken. Verder werd van het kerstnummer dit jaar een zeer speciale uitgave gemaakt.

In een verslag van het feest lezen we dat het zilveren feest bekroond werd met zilver. 100 gasten werden verwelkomd door voorzitter Hub Kemmere. De meesten zijn of waren betrokken bij ons blad. Verder waren aanwezig burgemeester Van Dun met echtgenote, wethouder Moonen en persvoorlichter Pieter den Boer. Hub memoreerde alle fasen die het blad de afgelopen 25 jaar had doorlopen. Jan Clarijs had berekend dat er 111.600 kg papier was bedrukt voor 1.175.000 Torens. Dat kostte 750 kg drukinkt. Als men alle 'Torens' achter elkaar zou leggen, kon men een afstand van 2500 km overbruggen.

Gemeentelijke erepenning

Burgemeester Van Dun vond dat het blad lijkt op de kerktoren van Loon op Zand: Herkenbaar, redelijk spits, tamelijk verlicht en een tikkeltje arrogant. Hij feliciteerde allen die er aan mee hebben gewerkt en nog steeds werken op vrijwillige basis. En als volslagen verrassing kwam hij met de mededeling dat het college had be-

° Uitreiking zilveren legpenning (1992).

sloten om aan Stichting Rond de Toren de gemeentelijke erepenning in zilver toe te kennen met bijbehorende oorkonde. Deze onderscheiding werd voor de tweede keer toegekend, dus dat was een hele eer.
Trio Treveris (Marja van Trier, Leon Smits en Peter Claessens) was als muzikale omlijsting van de bijeenkomst een schot in de roos. Men heeft tranen gelachen om de pakkende teksten van Marja van Trier.
Helen Logister en Tiny van Hooren ontpopten zich deze avond als ware tonproaters. Het werd verder een heuse reünie van oudgedienden waarbij volop herinneringen werden opgehaald.

1994 Bundelen

In dit jaar werden er mensen gevraagd om te helpen met bundelen van de gedrukte 'Torens' van 8.45 - 9.30 uur in De Blokkendoos. Bundelen is het aftellen en in stoffen tasjes doen voor de bezorgertjes van de zesde klas. Melden kon men zich bij Leo Damen.

1995

In de hitte van de strijd ging 'de Toren' ook wel eens te ver en bood ze publicitaire faciliteiten aan één politieke partij in de strijd tegen de omleidingsplannen van de gemeente. Daar kwamen klachten over bij het bestuur van de Stichting Rond de Toren, die zich haastte om te erkennen dat deze klachten terecht waren en niet strookten met het open karakter van het blad, dat een blad moet blijven voor alle Loonse mensen en geledingen. Zolang als het blad bestaat kwam bij de redactie herhaaldelijk de vraag op tafel: in hoeverre publiceren wij opiniërende artikelen en hoe lang mogen die zijn? Het duurde zeker nog tien jaren, voordat er een gedragslijn in deze kwestie was gevonden.

1996

De redactie doet een oproep in april 1996. Ze wil graag uw reisverslag publiceren. "Dagje uit geweest met je vereniging of gezinsreis gemaakt, stuur uw verslag in". De redactie geeft het voorbeeld met een verslag van een dagje uit naar Thermaalbad Arcen.

1997 aanleveren kopij per fax

Op 6 januari 1997 heeft redactielid Yvonne van Hoof de strijd tegen haar slopende ziekte moeten opgeven. In dit nummer een warme terugblik van de redactie.
In nummer 1 van januari 1997 stond ook het verzoek om teksten die op diskette werden aangeleverd - waarvoor dank - te maken in het programma Wordperfect 5.1 en dan in 'platte tekst'.
In nummer 6 van 10 april 1997 werden de 80 pagina's bereikt.
Hoe communicatiemiddelen kunnen veranderen is te lezen in het septembernummer van 1997:
Aanhef van de redactie: "Het zat er dik in

dat het een dikke toren zou worden, want de fax werd flink gebruikt.” In december weer een record: een editie van maar liefst 88 pagina’s; meer nieuws, maar wel hogere drukkosten. Ook is er een interview met Els Coolegem en Tiny van Hooren die samen zo’n 25 jaar bij de redactie zijn.

1999 E-mail

“Rond de Toren is voortaan ook via e-mail bereikbaar. Waar ter wereld u ook bent, u kunt kopij sturen naar de redactie. Wel met een attachment in Word of WP”, zegt de redactie.

2001 Naar de euro

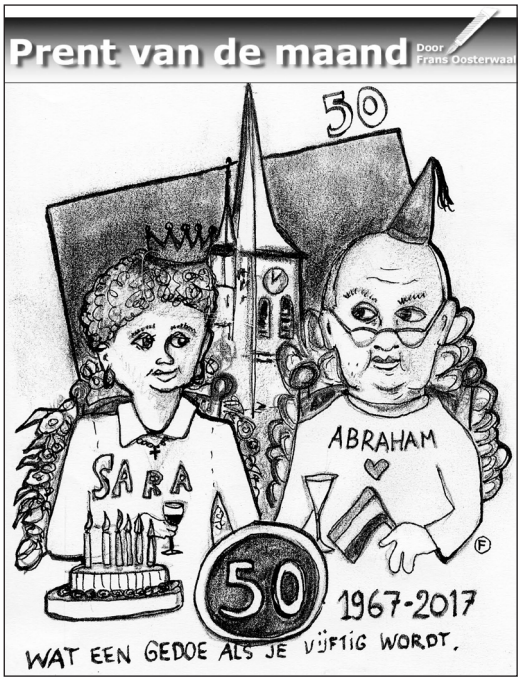
We gaan van de gulden naar de euro. Rond de Toren gaat de inwoners van Loon begeleiden richting de euro die in 2002 wordt ingevoerd. Geen pieken, knaken, joetjes of ruggen meer.
In een serie artikelen werd hier in de loop van dit jaar aandacht aan gegeven. Het omrekenen van guldens naar euro’s verliep niet altijd even soepel.
Tijdens de 34-ste jaargang was Helen Logister 25 jaar bij ‘de Toren’. Met drie kleine kinderen in huis begon Helen ‘de Toren’ te typen. Enkele jaren later bij het vertrek van Louis Janssen nam Helen zijn plaats in. Een tijd van veel schrijven brak aan. 5000 uren vrijwilligerswerk zijn er in gaan zitten.

2004 Lezersonderzoek

Er vindt een lezersonderzoek Rond de Toren plaats. De lezers worden bevraagd en kunnen hun mening geven.
In nummer 10 volgt de uitslag van het lezersonderzoek: Van de 2550 formulieren waren er 114 ingevuld retour gekomen; slechts 4,5%. Met name ontbraken de jongeren. Er werden nogal wat suggesties gedaan voor verbetering. Formaat, aantal nummers, aantal pagina’s, geen abonnementsgeld werd als prima ervaren. Er meldden zich ook 21 mensen die wel wilden bezorgen.
Het was maar goed dat er 21 bezorgers zich hadden gemeld, want nummer 10 van 3 juni kwam uit toen de kinderen van de basisschool met vakantie waren. Zij werden benaderd en sprongen direct in. Met wat rondvragen kwamen er nog 9 bezorgers bij. Die hebben samen de klus snel geklaard.

2005 Prenten van Frans

De prenten van Frans Oosterwaal werden door hem ter beschikking gesteld aan ‘de Toren’.
In het septembernummer van 2005 stond het bericht dat oud-bestuurslid van Rond de Toren Nelly Beerens-v.d. Schoor is over-

°*Prent van de maand, speciaal voor het RdT-jubileumboek (2017).*

leden op 90-jarige leeftijd. Nelly was in de zeventiger jaren zeer betrokken bij ‘de Toren’. Ze nam advertenties aan en zorgde ervoor dat ze betaald werden. Na negen jaar moest ze statutair aftreden en werd ze opgevolgd door Lia Vorstenbosch.

2006 Bezorging

De bezorging van Rond de Toren door de schooljeugd werd fasegewijs overgenomen door volwassenen. Door de drukke bezigheden van de jeugd viel ‘de Toren’ niet altijd op tijd in de bus. Na 36 jaar bezorging door de jeugd ging het veranderen. Deze stap werd in gang gezet door de situatie dat de schooljeugd onlangs vakantie had toen ‘de Toren’ bezorgd moest worden. Een aantal volwassenen/ouderen hebben zich toen spontaan gemeld.
In nummer 3 van 9 februari stond het artikel over de nieuwe vorm van bezorging met als titel: ‘Zoals de jongen zongen, piepen de ouderen’. Het fasegewijs overnemen leverde een aantal technische problemen op. Daarom is nu alles in een keer overgeheveld. De bezorgertjes werden op gepaste wijze bedankt voor hun inzet de afgelopen jaren

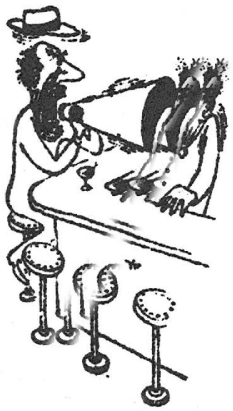
2007 overlijden

In memoriam Louis Janssen 1931 - 2007.
Op 31 oktober overleed onze oud-hoofdredacteur Louis Janssen, de man die aan de wieg heeft gestaan van ons blad. Hij bedacht de naam Rond de Toren en won daarmee de uitgeschreven prijsvraag die hem nog 10 gulden opleverde. Vanaf 1968 begon hij te schrijven voor ‘de Toren’. Hij was 14 jaar verbonden aan Rond de Toren, waarvan 12 jaar als hoofdredacteur. Gedrevenheid, enthousiasme en uitstekend geschreven artikelen waren sleutelwoorden.

DE HARRY-BAR

H. VAN DE VEN - Barkeeper
Kerkstraat 22 - Loon op Zand

Telefoon 04166-251

Bij Harry de barkeeper
daar vat ik de leste
want **BREDA BIER**
is toch het beste!

Voor leut en veel gein
moet je bij
Chateau Vert zijn!

Een vorstelijk glas bier drinkt men hier.

° *Harry was blijkbaar ook dorpsdichter (1972).*

Als vinoloog gaf hij aan de redactievergaderingen regelmatig een gezellig tintje als hij zijn wijnkennis spuide.
Ook Cees Pijnenburg secretaris en voorzitter van Rond de Toren stierf in 2007. Zijn voorzitterschap stond in het teken van de menselijke aanpak. Als secretaris was hij zeer accuraat, een warm medemens met veel kwaliteiten. Hij was ook oud-voorzitter van Heemkundekring Loon op 't Sandt en schrijver van diverse artikelen in de edities van Straet en Vaert. Rond de Toren bestond in 2007 40 jaar. Dit wordt benadrukt door maandelijks een bericht te publiceren uit 1967.

2008

De 82-jarige Marie Huybregts stopte in juli 2008 na 15 jaar met het bundelen van Rond de Toren. 2800 torens aftellen en voor iedere bezorger het juiste aantal in de tas stoppen was haar werk al die jaren. Maar ze wilde het wat kalmer aan gaan doen.

2009 vreugde en verdriet

Op Koninginnedag 30 april 2009 kregen Torenmedewerkers Jan van Hoof en Jan Clarijs een lintje. Cocky Rodenburg overleed in 2009; zij was jarenlang een gedreven redactielid van ons blad.

2010

Halverwege 2010 kwam Jan van Hoof uit met zijn 200-ste Krantenbak. Hij schrijft daarin een uittreksel uit de kranten van alle Loonse zaken en personen.

2011 Teuntje Toren

Op 29 september 2011 overleed oud-hoofdredacteur van Rond de Toren Helen Logister op 69-jarige leeftijd. Meer dan 30 jaar heeft zij 'de Toren' gediend met haar artikelen en haar columns. Zij was het die schreef onder het pseudoniem 'Teuntje Toren'.
Zij maakte in de beginjaren bij toerbeurt een volledige editie 'drukklaar': typen van teksten, plakken van illustraties en koppen. Na de in gebruikneming van de computer kon Helen zich toeleggen op haar werkelijke liefhebberij: het schrijven. Haar soms iets te scherpe pen lokte vaak reacties uit. Ze besloot na 32 jaar te stoppen omdat operaties en behandelingen erg ingrijpend voor haar waren. In 2010 kwam de ziekte weer terug en was niet meer te behandelen.
Ook op 29 september overleed Francine Oosterwaal-Kroot. Zij had van 1982-1986 de zorg voor de advertenties.

° *Lintje voor Jan en Jan (2009).*

2012 Volledig digitaal

Tijden veranderen en ook Rond de Toren ging met de tijd mee. Het overgrote deel van 'de Toren' kwam al tot stand op de computer. Maar vanaf nummer 8 van 2012 wordt het blad ook volledig digitaal opgemaakt en via de internetverbinding doorgestuurd naar drukkerij Tempo Druk. Daar wordt het ingevoerd in een volledig geautomatiseerd proces en komt 'de Toren' er kant en klaar geniet en wel uit rollen.

De afgelopen 21 jaar werd ‘de Toren’ gedrukt bij van Dongen Graphics in Loon op Zand, maar toen Greet en Harry van Dongen aangaven te gaan stoppen met hun activiteiten moest er een andere drukker gezocht worden. Dat werd na enig onderzoek Tempo Druk uit Kaatsheuvel, die later verhuisde naar Rijen.
Dat betekende ook dat de bundelaars - de groep die ervoor zorgde dat de bezorgers het juiste aantal exemplaren kreeg - door de verdergaande automatisering overbodig waren geworden. Ze kwamen nog een keer bij elkaar en daarbij werd de groep door het bestuur hartelijk bedankt met een hapje en een drankje voor hun inzet; sommigen deden het werk al 22 jaar lang.

Rond de Toren kreeg in augustus bericht van het stimuleringsfonds van de Rabobank dat de aanvraag voor het project ‘automatiseren blad Rond de Toren’ is gehonoreerd met een bijdrage van € 4222,-; een geweldige ondersteuning.

Website

Rond de Toren kreeg onder aanvoering van Jacques van Dooren in 2012 haar eigen website. Daar is allerlei informatie te vinden over bestuur, redactie, advertenties, een fotogalerij, agenda en highlights van de artikelen uit de komende of huidige uitgave. In het archief zijn de oude uitgaven te downloaden als pdf. Ook oud-inwoners van Loon kunnen nu wereldwijd de nieuwtjes uit Loon bijhouden via www.ronddetoren.nl. Voortaan worden de kleine particuliere en sociale advertenties ‘Torentjes’ genaamd ook op de website gepubliceerd. Het e-mailadres van Rond de Toren is ook veranderd: info@ronddetoren.nl

In november wordt door de nieuwe redacteur Ton Kalkers een nieuwe rubriek gestart: ‘Opvallend’ geheten waarin lezers opvallende, gekke zaken, fout geplaatste borden, verkeerde teksten, enz… kunnen doorgeven met een foto natuurlijk.

2014

Op 30 april overlijdt onze opmaakredacteur Jan Clarijs aan de gevolgen van slokdarmkanker. Vanaf 1981 was hij verbonden aan ‘de Toren’.

2015 Nieuw bloed

Op 14 januari werden de bezorgers van ‘de

° *Toen werd er nog gedanst in de Eenhoorn (1986).*

Toren' bedankt voor hun inzet tijdens een bijeenkomst bij Lamitjee. Meer dan 2900 exemplaren moesten bezorgd worden. Voor de rubriek 'Opvallend' worden regelmatig foto's ingestuurd van opvallende situaties in en rond ons dorp. Er wordt goed rondgekeken als men op pad is.
Gedurende het jaar mochten we ook weer genieten van de mijmeringen van Ton Biberon over allerlei onderwerpen. De dienstregelingen van de buslijnen werd door Jan van Hoof op gezette tijden op een rijtje gezet en als service aan onze lezers gepubliceerd in 'de Toren'. We lazen ook dat Frans Kruitwagen bezig is met het scannen van ruim 44 jaargangen van Rond de Toren, zodat ze ook digitaal beschikbaar komen. Ook kwam er een nieuwe redacteur: Lonneke van Huijgevoort. Zij begon vanaf editie 14 met een nieuwe rubriek 'Torentip'. Ze werd voorgesteld aan de lezers in editie 19 samen met Christianne van Leest die het redactieteam kwam versterken als corrector. Een prima verjonging en versterking van het redactieteam. We brengen zelfs een nummer uit met 100 pagina's!
En in zijn jaarlijks kerstgedicht vraagt Hans Schipper in editie 20: "Mag het vrede zijn…!" We blijven hopen en er zelf aan werken.

2017

De verjonging bij 'de Toren' gaat door. Hans Schleiffert treedt toe tot de schrijvende pers en Geert Wijtvliet wordt de nieuwe voorzitter van de Stichting Rond de Toren.
Het blad bestaat dit jaar 50 jaar is nog springlevend en wordt in Loon op Zand erg gewaardeerd.

Dus bestuur en redactie gaan er met veel inzet en enthousiasme mee door. Wat de toekomst zal brengen, we zullen het zien.□

° *Redactie Rond de Toren anno 2017.*

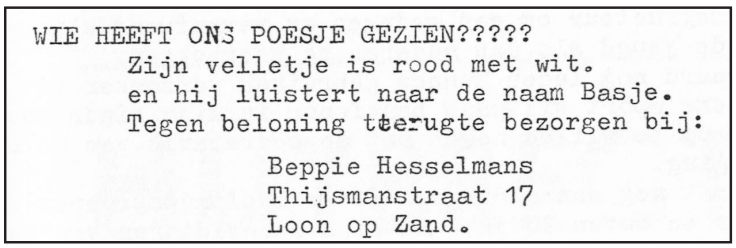
Loonse mensen

Door: Lonneke van Huijgevoort-de Rooij

Als je in een tijdmachine kon stappen, naar welke dag zou je dan terug willen gaan? Dat zou een leuke nieuwe rubriek kunnen zijn voor Rond de Toren of een mooi labeltje aan je kopje thee in de ochtend…
Maar helaas, een tijdmachine is een verzonnen fenomeen en vooral heel beroemd geworden van de roman 'The Time Machine' uit 1895 van de Britse schrijver en Nobelprijswinnaar H.G. Wells. Hij beschreef het verplaatsen van spullen of personen voor- of juist achteruit in de tijd, ook wel tijdreizen genoemd. Als ik even goed nadenk, zijn er veel films of boeken die dit onderwerp als thema hebben, maar hoe vreemd ook, de mooiste vond ik toch 'The Curious Case of Benjamin Button' met Brad Pitt. Hij wordt als oud mannetje geboren met een dosis kennis en levenservaring waar je ú tegen zegt en gaandeweg de tijd wordt hij alleen maar jonger en fitter. En zo bedacht ik me tijdens die film in de donkere bioscoopzaal wat ik anders zou doen of misschien juist precies hetzelfde? Men zegt weleens dat de enige twee grote zekerheden in ons leven onze geboorte en het onafwendbare afscheid zijn en zelfs die tijdstippen zijn amper of niet te bepalen… Juist die eindigheid en de snelheid waarmee het leven voortrazen maken mij soms weleens nieuwsgierig naar tijdreizen. Ik zou zelf alleen maar in het verleden willen reizen, om nog eens te kunnen genieten van prachtige momenten of juist om begane foutjes te herstellen, dat wil zeggen om ze niet te hoeven maken… maar dat alles is sciencefiction, nietwaar? We moeten het doen met het hier en nu en ervan maken wat ervan te maken valt. Carpe diem, pluk de dag! Wat we wel kunnen doen is met genoegen terugkijken naar de dagen en jaren die voorbijgingen, zoals we in dit jubileumboek proberen te doen, zonder ook maar de illusie te hebben dat we volledig zouden kunnen zijn. We nemen u nu mee terug in de tijd, naar 1967 om precies te zijn, het jaar van de oprichting van Rond de Toren. Zonder tijdmachine, maar met 50 stoffige jaargangen als bijzonder naslagwerk!

1967

Om u een beeld te geven hoe het jaar 1967 er uitziet: het gaat de boeken in als het jaar van de Zesdaagse Oorlog tussen Israël en de Arabische buurlanden. Amerika wordt geteisterd door rassenrellen met als inzet gelijke rechten voor ieder mens, ongeacht huidskleur, geslacht of afkomst. O.a. bussen en scholen zijn dan nog gescheiden voor blanke en zwarte Amerikanen, zoals dat toen genoemd werd en Martin Luther King is voor de activisten hun grote voorbeeld, maar in 1968 wordt hij jammerlijk vermoord. De nog altijd legendarische Che Guevara voert dan al jaren zijn eigen vrijheidsstrijd in Argentinië en ook hij wordt op 9 oktober voorgoed de mond gesnoerd. Iets kleiner op de wereld-

WIE HEEFT ONS POESJE GEZIEN?????
Zijn velletje is rood met wit.
en hij luistert naar de naam Basje.
Tegen beloning terugte bezorgen bij:
Beppie Hesselmans
Thijsmanstraat 17
Loon op Zand.

° *Basje luisterde blijkbaar niet (1973).*

° De meisjesschool aan de Gerlachusstraat.

kaart maakt de kleurentelevisie in Nederland zijn intrede. Omdat wij een van de eersten in onze straat waren, kwamen de buren zelfs kijken. De Concorde maakt zijn eerste vlucht rond de wereld en verbreekt ieder record als hij door met een klap door de geluidsbarrière breekt. In 1967 zijn de hippies razend populair. Deze aanhangers van de Flowerpowerbeweging kleden zich kleurrijk, vol bloemen en zijn verbonden met de seksuele, sociale en muzikale revolutie die de jaren zestig typeert. Het gebruik van verdovende middelen als lsd en speed maakt dat mensen op hun hoede zijn en ouders liever niet zien dat hun kinderen zich aansluiten bij de van oorsprong vredelievende stroming onder jongeren.

Als braaf jongetje wordt dat jaar ook koning Willem-Alexander geboren als eerste kind van Prinses Beatrix en Prins Claus. Dit jaar betrekken ook de eerste bewoners de drooggelegde Flevopolder. Waar de Zuiderzee verandert in het IJsselmeer met de bouw van de Afsluitdijk, zo verandert de zee in land, zo ver het oog kijken kan.
In de Torens van 1967 tot 1978 is heel weinig te vinden over Loonse mensen. Het blad staat vol met kerkberichten, optredens van Sophia of Concordia, sportverslagen en een enkele opsomming welke leerlingen naar het voortgezet onderwijs gaan. In 1968 zien we daar de naam van Liesbeth Snoyink. De latere Bekende Nederlander is actrice geworden, maar vroeger woonde ze dus een aantal jaren in Loon op Zand. Liz Snoyink, zoals haar artiestennaam later luidt, gaat overigens naar de mavo.

Er staat in 1969 wel wat in de Toren. Zuster van der Avoird, die dan 65 jaar wordt en welgeteld 2845 setjes babybillen zou hebben gewassen, wat een prachtig beroep! Als ik in gedachten het rijtje perzikhuidjes netjes op een rij zie liggen, zou Anne Geddes, de wereldberoemde babyfotografe, daar een prachtig plaatje van kunnen schieten.

Juffrouw Toos

Op 15 mei 1973 neemt juffrouw Toos dan afscheid, na 44 dienstjaren. Het is nu ondenkbaar, maar jongens en meisjes zaten apart op school. In 1939 kreeg Toos een vaste aanstelling bij de meisjesschool St. Gerlachus en de voorwaarden waren niet flauw: een combinatieklas accepteren, iedere ochtend in de kerk zijn om toezicht op de meisjes te houden, woonachtig zijn in Loon op Zand en ook nog jeugdwerk voor meisjes opstarten. Juffrouw Toos is nooit gehuwd, maar was getrouwd met haar werk, zo lezen we in 'de Toren'. Na haar pensionering haalt ze haar rijbewijs en tuft ze rond in haar Dafje. Stoer vrouwke, zo lijkt me.
Tot eind zeventiger jaren is het een komen en gaan van fraters, kapelaans, pastoors en ook hun jubilea worden uitgebreid beschreven in Rond de Toren, dat dan nog goed zijn naam eer aandoet, maar daarover leest u vast meer in een ander artikel in dit jubileumboek.

Op 11 juni in 1976 maakt men melding van een gouden bruiloft en wel van het echtpaar J. de Jong-Pelders, beter bekend als Jan van Klaoskes, al weet ik dan helaas nog steeds niet wie de man was…
Zuster Roberta moet nog wel wat schoolbelletjes doen rinkelen, want zij heeft maar liefst 40 jaar voor de klas gestaan. Op 26 november lezen we dat Jan IJpelaar bijna 95 is en daarmee is deze Jantje van Tinuskes in 1976 de oudste inwoner van Loon op Zand. Hij wordt op de voet gevolgd door Mevr. Van Noije-Koks, beter bekend

°*Familiefoto Fam.Verheyen met handwerkende dames, tuin van Het Witte Kasteel, 1923. De freule Emilie staat 2e van links (Foto: Regionaal Archief Tilburg).*

als Tante Pietje, die dan nog vooral geniet van radio en televisie en nog zonder bril de krant leest! U merkt wel dat veel mensen een bijnaam hebben, inmiddels ook een haast vergeten gebruik. Waarom, dat weet ik eigenlijk niet…

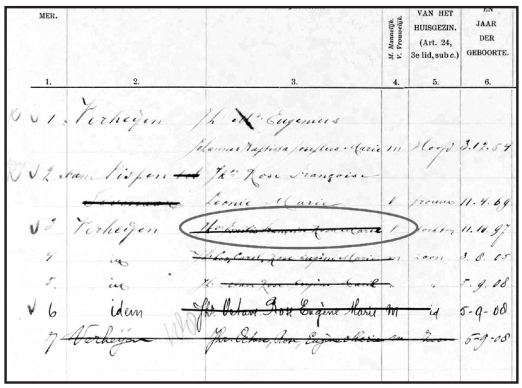
We komen dan niets noemenswaardig in de Toren tegen tot 1978, waarin vermeld wordt dat Dhr. Fons Kleintjes, de nieuwe directeur is van Stichting Serviceflat Molenwijck. Hij zou een man zijn met leidinggevende kwaliteiten en affiniteit voor de zorg. Dat moet wel kloppen, want ook nu nog, in 2017, is er een speciale zaal naar de man vernoemd, die behalve wijnbaron en de vijfde Prins Carnaval van de stad Tilburg ook tot aan zijn pensioen in 1990 een stevige basis zou hebben gelegd voor het – latere - woongenot van bewoners van Residentie Molenwijck, zoals de mooie woonlocatie inmiddels heet.

Mevrouw Marie Coomans krijgt een stukje in de Toren, omdat ze prachtig kan handwerken, een inmiddels bijna uitgestorven kunst. Ze borduurt, breit, maar maakt ook lintjeskant voor in de linnenkast of Brugs kant voor op een serveerwagentje of dienblad.

Mijn oudtante werd 93 jaar en handwerkte ook tot op hoge leeftijd. Ze was de zus van mijn opa en op feestjes zagen we elkaar weleens. Ik was altijd erg geïnteresseerd in dat hoogbejaarde, tere vrouwtje, met haar gevlochten haar in een stijf knotje gedraaid. Ze zei nooit veel, maar als ze sprak was dat op zachte toon en volgens mijn opa moest je niet luisteren naar mensen die schreeuwden, maar juist naar diegenen die fluisterden. Toen ik haar samen met opa eens ophaalde voor een feestje had ze zich vergist in de datum. Grote paniek drong plots binnen in haar keurig gepoetste flatje. “Och Tonia”, zei mijn opa, met zijn hand voor zijn mond. Hij had haar misschien al vijftig jaar niet meer met losse haren gezien! Met een verschrikt muizensnoetje zei ze dat het nog wel een uur duurde voor ze klaar kon zijn, waarop wij braaf wachtten op haar keurige bank, een beetje bang om met onze melkchocolade Cha-Cha te knoeien die ze uit een diepe lade had gevist. Toen bleek tot mijn verbazing dat ze haar lange grijze haren, die tot ver over haar billen reikten, maar twee keer per jaar waste; met Kerstmis en met Pasen en net voordat we haar op wilden halen ;-)! Zo ging dat in die tijd… En denk nou niet dat haar haren stonken of vreemd roken, niet eens!

Met het feestje kwam het toch nog goed, al zat ‘Ons Tonia’ ergens uit te puffen in een hoekje. Veel later liet ze me eens iets zien uit haar linnenkast. De prachtig opgevouwen stapeltjes linnengoed, verpakt in kanten lintjes deed mijn hart bijna smelten. Het goed runnen van een huishouden werd gezien als een dagtaak; ik weet inmiddels dat dat zo is! Wat wel jammer was, is dat al die prachtige spulletjes amper de kast uitkwamen, ze werden bijna geel van het liggen. Alleen met hoogtijdagen als Kerstmis of Pasen kwam het op tafel te liggen of werd het gebruikt. Als ik soms in een tweedehandswinkel kom zoals die van Ruud in Loon op Zand en ik zie wat prachtig geborduurde servetjes of gehaakte kleedjes liggen, dan kan ik de verleiding meestal niet weerstaan; het is toch zonde om die niet mee naar huis te nemen. Voor een paar euro ben ik weer blij!
Zo hadden mijn oudtante en Marie Coomans dus dezelfde hobby. Dat heb ik echter nooit geweten al liep ik jarenlang langs haar raam als ik met onze meiden via de Dokter van Kesselstraat van en naar school liep. In een tijdmachine zou ik nu bij haar aanbellen en vriendelijk vragen of ze me wat van het vak kon leren. Maar dat is dus

niet gebeurd en daarom hoop ik van harte dat de spullekes van Marie ook ergens een mooie tweede ronde tegemoet zijn gegaan…

°Geboorteakte Jvr Emilie Verheyen 11-10-1897 (Foto: Regionaal Archief Tilburg).

De geboorteakte van de freule via het Gemeentearchief Tilburg. Prachtig naslagwerk, ook voor de Heerlijkheid Loon op Zand ligt hier alles digitaal bewaard…

Op 24 oktober 1984 overlijdt de freule van Het Witte Kasteel. Jonkvrouwe Emilie Francoise Rosa Marie Verheyen werd geboren in Loon op Zand en met haar heengaan verdwijnt de laatste telg van het geslacht Verheyen uit Loon op Zand. Zij wordt bijgezet in de grafkelder op het parochiële kerkhof bij de kerk. Het kasteel was al vóór haar dood in het bezit van Dhr. Lemmens, maar daarover leest u vast meer in het artikel Loonse gebouwen.

In 1986 overlijdt Fons van Leest en lezen we in ‘de Toren’ een droevig, maar trots In Memoriam. Fons was een groot orgelliefhebber en -kenner en een groot stimulator van de orgelrestauratie, zo lezen we. Zonder hem was die klus nooit geklaard, zo zegt men…

Pastoor Simons wordt in 1987 70 jaar en heel het dorp loopt uit voor de receptie. Er kwebbelen maar liefst 1400 mondjes in de pastorietuin! Op 30 augustus stopt hij met werken of zoals dat deftig heet gaat hij met emeritaat. Zijn trouwe huishoud-

°Heringebruikname Loons orgel (maart 1986).

ster Toos van den Broek stopt er dan na 16 jaar ook mee en gaat ook met pensioen, al heeft het bij Toos een minder deftige naam.

Het kasteleinsechtpaar Piet en Fien van Gompel van café De Echo der Duinen aan de Hoge Steenweg geven het stokje door aan hun opvolgers, Jan en Hanny van Mook-van Esch. Nog steeds is de plek waar het voormalige café stond een lege plek in de straat en loopt nu een wandelpad naar de Willibrordusstraat, het Pieter van Beersstraatje.

Mevrouw Betje de Kok viert in De Venloene voor de 102e maal haar verjaardag. Haar geheim voor het bereiken van die hoge leeftijd is helaas niet terug te lezen in het artikel in de Toren, al zeggen alle eeuwelingen dat ze sober leefden, hard werkten en matig waren met drank en tabak.

De Loonse buurtvereniging De Scorpiassen zingt tijdens de kerstnacht in 1988 bijna *f* 4000,- bij elkaar voor de hongersnood in Afrika. Voor Loon was Afrika dus niet 'de ver van ons bed show'!

De uit Loon afkomstige missionaris Dr. Michael Coomans wordt tot bisschop gewijd in het Indonesische Samarinda. Een geldinzameling voor de feesteling mag hij naar eigen goeddunken besteden aan de arme bevolking.

De 12-jarige HAVO-scholier Hugo Ruymbeke wordt Nederlands kampioen zwemmen op de 200 meter rugslag. In Loon op Zand wordt er in 1988 ook een zilveren feestje gevierd voor voorzitter Michiel van Esch van Sophia's Vereeniging. Het desbetreffende artikel somt een lijst op van zijn maatschappelijke en bestuursfuncties, van Loon tot Kaatsheuvel, zo lang!
Een gouden huwelijksfeest dan, voor Piet en Wiesje Horvers, die van 1938 tot 1992(!) hun kappers- annex tabakszaak hebben aan de Kerkstraat tegenover de kerk. Het echtpaar had meestal goede zin en hun zoon benoemde het prachtig: "Mijn ouders wonen in het huis dat altijd lacht." Kun je een mooier compliment krijgen als opvoeders, nee toch?!

Elly Weijtmans-Hendrikx treedt in de voetsporen van haar vader, brandweerman Jan Hendrikx, en zij slaagt als eerste vrouw in Loon op Zand voor haar brandweerpapieren. Zij moet zo ongeveer nu wel klaar zijn met haar optredens in het uitrukpak in Tilburg en bij onze eigen vrijwilligerscorps als we dit boek aan het schrijven zijn. Haar vader krijgt later in 2006 ook nog een lintje voor al zijn vrijwilligerswerk bij het brandweercorps, de buurtvereniging Van Salm Salmstraat, de Carnavalsvereniging De Heerlijkheid en zijn optreden als Goedheiligman. Ook Elly's moeder, Johanna Hendrikx, die later in 2009 ook een koninklijk lintje krijgt voor jarenlang Lotus slachtoffer spelen bij EHBO vereniging St. Rafaël en grootschalige rampoefeningen, is apetrots.

In het pand waar eerst de smidse van Fons van Leest was, gaat in 1989 een lang gekoesterde wens van Cees Pepping in vervulling, als hij zijn eigen Zwembad Vital

VERLOREN: Pim is zijn driewieler kwijt. Wie heeft hem gevonden? De kleur is rood met geel. Andromeda 6. Telefoon: 3752.

° *Is Pim, Pim Geimer? De tegenwoordige loodgieter? (1985)*

start aan de Kerkstraat. Heel wat bibberende kinderen en zwetende ouders verder draait het zwembad van 5 bij 10 meter nog steeds. Kleinschaligheid werpt zijn vruchten af, zo te zien! Inmiddels heeft zwem- en schooljuf Kim van den Boer de zaak overgenomen.

In 1990 zet Cees van de Ven definitief een punt achter zijn carrière als zelfstandig kruidenier en latere supermarktdirecteur. De eerste 12 jaar werkte hij in het bedrijf van zijn ouders en daarna werkte hij 38 jaar samen met zijn geliefde Franca, zijn steun en toeverlaat.

Dan bedenk ik me ineens iets. In 1990 kwam ik in de Klokkenlaan wonen dankzij het oplettende oog van mevrouw Jo van de Leur-Maas, waarvoor nog steeds mijn dank. Binnen een straal van 200 meter was er van alles te halen, om te beginnen brood bij de bakkerij van Fam. de Leijer. Het lieve omatje dat zo breekbaar achter haar toonbank stond, vergeet ik nooit meer: ze deelde altijd een lekker bonbonnetje uit, zelfs al kocht je alleen maar een tarwebrood. Dan was er de supermarkt op de hoek van de Kerkstraat met de Klokkenlaan die na het afscheid van de Fam. van de Ven veranderde in de C-1000. Geen grote winkel, maar je had er alles dicht bij de hand en als je je gezicht liet zien, lag je bestelling al klaar, want mensen kenden elkaar. Zo ging dat ook bij een van de twee cafetaria, De Driesprong of Cafetaria van den Hoven. Vroeg je een enkele keer mosterd op je friet, dan zat het er de volgende keer al op voordat je had kunnen bedenken dat je deze keer liever ketchup had. En waar nu Kruidvat zit, kon je van 1963 tot 1 april 2000 naar De Bazar van de Firma de Jong aan de Kerkstraat

Een nieuwe service
Tanken met een
Creditcard.

Benzine tanken zonder geld, zonder betaalcheques.
Dat is gemakkelijk, dat is efficiënt, dat is een bijzondere service voor onze vaste klanten en... voor diegenen die dat willen worden.
Kom eens tanken, dan leggen we precies uit hoe het werkt.

FA. G. WIJTVLIET
KERKSTRAAT 9
5175 BA LOON OP ZAND
TEL: 04166-1312

benzinestation
autoservice
autowasserette
slijterij

24 uur per dag tanken.
Zonder geld op zak!

° *1988, de tijd van pasjes en kaartjes komt eraan.*

voor huishoudelijke zaken of het laten stomen van je 'goeie goed'. Voor kleding, ondergoed en fournituren ging je naar Van Loon mode, later First Lady genaamd en nu bekend als Loonz. Een slagerij van Fam. Dankers vond je binnen handbereik op 50 meter en dan was er ook nog een om de hoek aan de Hoge Steenweg, waar Piet van Leeuwen met zijn gezin de winkel runde. De oorkondes van de prijswinnende worsten hingen trots aan de muur. De bakkerij van Peter Smolders en de Chinees was je dan al voorbijgefietst. Voor benzine of een fles jenever kon je bij de Fam. Wijtvliet terecht. Nu is er van al deze winkels niet veel meer over en hebben vooral de supermarkt en slagerij Dankers plaats gemaakt voor (senioren)woningen. U snapt dat het er niet bepaald handiger op is geworden…

Op zondag 14 oktober 1990 overlijdt de grondlegger van dit blad, pastoor Simons, op 73-jarige leeftijd. De kerkgemeenschap is in rouw. In het artikel over het religieuze leven in 50 jaar rond de Toren vindt u meer over deze markante persoonlijkheid.

In 1991 is er weer verdrietig nieuws als oud-burgemeester Fiévez op 71-jarige leeftijd overlijdt en ook Jan de Beer, de stuwende kracht achter De Hoorn, overlijdt tragisch net voor zijn afscheidsfeest. Men typeert hem in de Toren als een betrouwbare man en 'unnen goeien mens'; wat moeten ze hem missen…

° *Jan de Beer.*

Maar gelukkig is er ook extra feestelijk nieuws te melden, mevrouw Lisette van Hest-Huysmans ontvangt een hoge onderscheiding voor haar werk bij het Rode Kruis, de medaille van verdienste in zilver, een uitzonderlijke prestatie, zo lezen we. En ook Antoon van Noije komt regelmatig in het nieuws, onze Loonse Montfortaan-missionaris in Sao Paolo, Brazilië. Hij zet zich belangeloos in voor de minder bedeelden in zijn parochie en Loon helpt op afstand dapper mee. Er worden bruidsjurken ingezameld voor Antoon zijn arme bruiden, zo lezen we in de Toren, maar dat zal men vast anders bedoeld hebben. Maar ook o.a. knotten breiwol, ritsen en naaigaren werden opgestuurd en dat begrijpen we dan in één keer goed. Antoon runt een huis voor 28 weeskinderen die soms ook nog aids hebben.

° *Antoon van Noije (2006).*

Antoon regelt medicatie en zorg voor zijn kinderen en doordat de levensverwachting er een stuk op vooruit gaat, wonen er uiteindelijk 48 mensen in het tehuis. De Stichting die zijn naam draagt heeft 200.000,- gulden per jaar nodig en soms komt Antoon op vakantie naar Loon op Zand. Hij wordt voorgedragen als held bij de omroep KRO en hij ontvangt een koninklijke onderscheiding. Toch blijft hij met beide benen aan de grond en trouw aan zijn sobere orde. Voor zichzelf heeft Antoon niet veel nodig. En na al die jaren zorgen voor anderen zegt hij bescheiden dat hij meer geleerd heeft, dan dat hij overbracht bij anderen, knap toch?

Iemand die ook regelmatig met naam en foto in 'de Toren' terugkomt is Mari Leer-

makers. In 2017 zouden we hem nu facilitair manager van de kerk noemen, toen noemden we hem de koster. In 1991 viert hij zijn 35-jarig jubileum. Iedereen kent Mari en Mari kent iedereen. Een mooie anekdote is het feit dat pastoor Simons een huwelijksplechtigheid helemaal vergeten was. Redelijk in paniek vliegt Mari de straat op en komt daar een andere priester tegen, Harry Vermeulen, en noemt het een Godsgeschenk. “Harry, ge moet me helpen. Dadelijk komt het bruidspaar van Laarhoven en de pastoor is er niet. Gij bent nog unnen halve boer en de van Laarhovens ôk, dus da zal wel lukken. De mis kende uit oewen bol en de preek verzinde mar tijdens d’n dienst.” Het kwam helemaal goed met de mis, zo lezen we, maar gelukkig was dit eens, maar nooit weer.

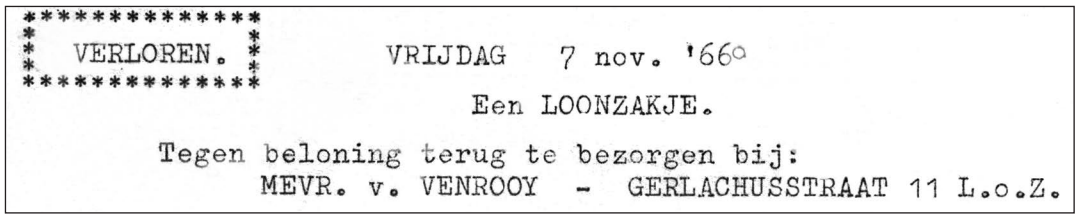

° *Kapper Cor Mol met Jan van Gompel.*

In 1992 bestaat de zaak van kapper Cor Mol 40 jaar. In de Van Rijckevorselstraat staat zijn herenkapsalon en hoewel hij begon als manneke van 13 jaar, in al die jaren heeft hij nooit iets aan het pand veranderd. Hij heeft wel hard gewerkt hoor, vooral tegen Kerst. Op Kerstavond gingen de gordijnen dicht en werkte Cor soms tot wel 2 uur door, waarna hij om 4 uur zelf naar de nachtmis kon! Toen deed de nachtmis zijn naam nog eer aan, zo ziet u. Kapper Cor had later wel een bakske koffie en een worstenbrooike verdiend, zullen we maar zeggen.

Een andere kapper, namelijk Pietje de kapper, van oorsprong een Tilburger, stopt na precies 54 jaar met knippen! Zijn slogan bij deze nog een keer in deze jubileum Toren: ‘Voor goede waar en het betere werk ga je naar Piet Horvers, tegenover de kerk.’ Piet is inmiddels de 100 gepasseerd en nog net zo bijdehand.
En dat je in Loon op Zand betrokken mensen hebt, bewijst deze jubilaris wel weer: Michiel van Esch neemt na 35 jaar afscheid als voorzitter van Sophia’s Vereeniging. Bij de familie van Esch stond alles in het teken van muziek. Als er geen repetitielokaal voorhanden was, werden alle stoelen en tafels in huis aan de kant gezet. Verder was ‘Gielie’, zoals iedereen hem noemde, bij diverse instanties betrokken. Paul van Dijk volgt hem op bij Sophia, zoals de vereniging liefkozend afgekort wordt.

De drukkerij die Rond de Toren drukt, wordt gerund door Harry en Greet van Dongen. Jarenlang verrichten ze het werk vanuit thuis, maar nu is het tijd om naar een bedrijfspand aan de Gerlachusstraat

****
* VERLOREN. *
****

VRIJDAG 7 nov. '66°

Een LOONZAKJE.

Tegen beloning terug te bezorgen bij:
MEVR. v. VENROOY - GERLACHUSSTRAAT 11 L.o.Z.

° *Het is te hopen dat het gevonden is (1969).*

° *Euro's zijn toch wel zo handig (1986).*

te verhuizen. Onze huisdrukker kan weer jaren mee.

En kent u Christ van Gompel nog? Deze man met de speciale stem wist heel veel Loonse kinderen de liefde voor de natuur bij te brengen via de Loonse Natuurverkenners, waar hij 20 jaar de voorzittershamer hanteerde. Bij zijn afscheid in 1993 ontving Christ een gemeentelijke legpenning in brons en bescheiden betrok hij zijn vrouw Sjaan in de hulde. Veel later, in 2002, worden Mia Kemmere en Nel van Doremalen gehuldigd voor resp. 40 jaar en 22 jaar lidmaatschap bij dezelfde enthousiaste club.

En na 34 jaar hangt Piet Kemmeren zijn voetbalfluit aan de wilgen. Op zondagochtend altijd vroeg op om naar Uno Animo te gaan was nu welletjes geweest. Of het hem lukte om daarna nog wat uit te slapen is mij niet bekend.

En het blijft maar vrijwilligers oorkondes regenen, nu weer voor Jan en Riet Donders voor 25 jaar Jeugdvakantiewerk.
Een gouden jubileum is er ook, en wel voor Jan Toorians en Antoon van Veldhoven voor hun lidmaatschap bij Gilde Ambrosius.
En wie kent Sientje van Berkel nog, die 30 jaar lang op de markt stond met kip, van hun gelijknamige kippenslachterij? Sientje was de grondlegster van het bedrijf dat nu nóg gevestigd is aan de Blauwloop en ze trotseerde in deze 30 marktjaren vast veel kou en regen. In 1995 neemt ze afscheid van de markt. Inmiddels heeft u kunnen lezen dat de Van Berkels op de groene toer zijn en kweken zij het Gildehoen, een langzaam groeiend kippenras, dat opgroeit zonder antibiotica, maar met uitgekiend voedsel, daglicht en beschikbare ruimte. Ik moet zeggen, dat eet lekkerder, letterlijk en figuurlijk!

En een bijzondere Loonse jongen staat rond Carnaval 1995 in de ton; ook in 2017 kun je niet meer om hem heen. Onze redacteur, Els Coolegem, schrijft al lovend over Leo Alkemade als hij nog bij de C-1000 werkt en met zijn grappige koppie en gevatte opmerkingen mensen aan het lachen maakt. "Het lijkt wel of Leo op de toneelplanken geboren is, een rasartiest", zo beschrijft ze hem in een Toren.

En 20 jaar geleden begonnen met paard en wagen, nu stopt het echtpaar Marlies en Alfons Coolen met hun SRV-toer door het dorp. Vele jaren zwaar werk en lichamelijke klachten brachten hen tot die moeilijke beslissing. De verse melk en pudding mis ik eigenlijk nog steeds. Alfons overleed in 2012, die altijd vriendelijke man, druk sjouwend met flessen en kratten. We denken nog even in stilte aan hem. Aan al die andere overledenen ook trouwens…

Juffrouw Toos, van de vroegere meisjesschool St. Gerlachus stopt na 30 jaar met lesgeven, maar zet zich dan nog jaren in voor het Rode Kruis.
En dan, op 1 september 1996, stoppen Toos en Wil Vermeulen ook nog, het beroemde kasteleinsechtpaar van café De Koninklijke Harmonie aan de Kerkstraat. De aanbouw aan het café dat Het Maagdenhuis werd genoemd, blijft bij velen in herinnering… Het stokje wordt overgedragen en vanaf dan gaat het café verder onder de naam De Vriendschap, later in het Frans vertaald naar L'Amitié, maar in de volksmond Lamietjee genoemd.

Aan de andere kant van het dorp proberen Joris Goutziers en Fred van der Velden juist een café te gaan bouwen en wel op de plek van de muziekkiosk. De kelder bleek geen geschikte plek, maar zoals u weet, het kwam helemaal goed met die heren en de huiskamer van Loon op Zand, al waren er wat tegenstanders en had het heel wat voeten in de aarde.
In 2000 neemt Jan van Hoof afscheid van de tonpraotton, maar gelukkig maakt hij ons tijdens de redactievergadering nog regelmatig aan het lachen met zijn droge humor.
En hoewel beroepsmatig, ook postbode Ad van Loon neemt afscheid. Na 31 jaar houdt hij het voor gezien en vertelt hij nog eens hoe alles met de fiets gedaan werd, weer of geen weer. Van een beetje regen was hij niet bang. "Bende gek, een half uur meej oew oren aon de waslijn en ge bent wir dreug", zo vertelt hij lachend. Hij maakte veel mee, die postbode: AOW-betalingen, spaargeld bijschrijven en postzegels verkopen waren gewone dingen die nu ondenkbaar zijn. Bleven we destijds beter van elkaars spullen af en waar ging dat mis, is de vraag…
Iedere jaar regent het lintjes in Loon op Zand, omdat het de Koningin behaagt en hoewel we niemand willen passeren, noemen we Cees Pijnenburg. In 1993 was hij de gelukkige. Ik had Nederlandse les van deze meneer op het St. Pauluslyceum in Tilburg. En hoewel ik denk dat ik destijds erg braaf was, de tijd maakt alles soms ook iets mooier, want als ik aan meneer Pijnenburg denk, dan hoor ik hem nog altijd tegen mij zeggen: "Je hebt je boek niet bij JE, in plaats van je boek niet bij!" Ook sprak hij over 'Tante Betje constructies' als je werkwoorden verkeerd gebruikte in zinnen, zodat ze krom werden. Iedereen kon het lezen, maar het verdiende geen schoonheidsprijs meer, zo zei hij. Wat waarschijn-

° *Fred van der Velden en Joris Goutziers van De Kiosk.*

lijk ook iedereen kan lezen is deze zin die ik ooit las. Dat zou een Neerlandicus als hij was best aardig gevonden hebben, net zoals het feit dat ik regelmatig schrijffouten probeer te ontdekken in teksten:

D323 M3D3D3L1NG L44T J3 213N T0T W3LK3 GR0T3 PR35T4T135 0N23 H3R53N3N 1N 5T44T 21JN. 1N H3T 83G1N W45 H3T 23K3R N0G M031L1JK D323 T3K5T T3 L323N, M44R NU K4N J3 H3T W44R5CH1JNL1JK 4L W4T 5N3LL3R L323N 20ND3R J3 3CHT 1N T3 5P4NN3N. D4T K0MT D00R H3T 3N0RM3 L33RV3RM0G3N V4N 0N23 H3R53N5. KN4P H3? I5 D1T L3UK 0F NI3T? 1K W33T 23K3R D4T U V3R8445D 5T44T V4N U23LF!

Cees was jarenlang bestuurslid van een basisschool, voorzitter van de Heemkundekring Loon op 't Sandt en secretaris en voorzitter van Rond de Toren. Cees overleed op 15 februari 2007.
Nog een bijzondere Loonse mens is Marja van Trier. Zij schrijft, speelt, 'toneelt' en maakt muziek, waaronder Franse chansons en liedjes in onvervalst Loons dialect, zoals 'Taol ies lucht'. In 2001 presenteert ze met haar trio Treveris een CD, genaamd 'Van het hart', want, zo zegt ze: "Er stoy veul op wè me van 't hart moet". Marja treedt nog regelmatig op en maakt van haar hart nog steeds geen moordkuil.
Verdrietig nieuws is van alle dag en gaat geen deur voorbij. Maar niet iedereen haalt de Toren, al zult u begrijpen dat dat uiteraard niets zegt over de geliefde mensen die zijn overleden of de mate waarin zij gemist worden. Het zegt meestal wel iets over de functie die ze hadden of het werk dat ze vrijwillig verrichtten bij een vereniging, gilde of de parochie. Zo was Leo Brands jarenlang zeer actief binnen de Loonse kerkgemeenschap en ontving hij daarvoor uit Rome zelfs een pauselijke oorkonde. Leo wilde eigenlijk priester worden, maar werd geacht de schoenfabriek van zijn vader over te nemen. Na zijn overlijden zorgde hij jarenlang voor zijn moeder. Toen zij ook stierf richtte Leo al zijn aandacht op de kerk. Pastoor Aerden noemde hem zijn rechterhand en Leo stond altijd voor iedereen klaar. Leo liet een huis bouwen naast kapper Leo en heel veel mannen in Loon op Zand stonden stil bij de bouw. Muizentrapjes, een prachtig klokgeveltje en schitterende glas-in-loodramen kwamen erin en hoewel we Leo in gedachten nog dapper door de Kerkstraat zien lopen; hij

° *Wat je met je haar allemaal kon doen (1985).*

mocht slechts 69 jaar worden. In augustus 2001 overlijdt hij, maar de naam van Leo blijft voor altijd verbonden aan de kerk vanwege de klokken die hij schonk.
In 2003 is er mooi nieuws voor Cees van der Loo. Vanaf 1970 heeft hij zijn sporen wel verdiend bij o.a. de NCB, de ZLTO, de gemeenteraad en de Duinboeren die er zo goed in lijken geslaagd om andere bestemmingen te bedenken voor hun agrarische bedrijven aan de rand van een Nationaal Park, met alle mogelijkheden en beperkingen. Hij krijgt een lintje van de Koningin.
En Nel Molenschot volgt het jaar daarop, in 2004. De KBO, het gilde St. Ambrosius of De Venloene, waar inmiddels in 2015 het lidwoord uit de naam gevallen is: deze vrouw is werkelijk altijd op pad voor anderen en je ziet haar zeer regelmatig door het dorp fietsen tussen de ene en de andere vrijwilligersplek, in een tempo dat de meeste jongeren niet eens bij zouden kunnen benen.

Op 18 maart 2004 viert mevrouw Riet van Voorst-Roestenberg haar 100ste verjaardag. Haar recept voor een oude dag als de hare is iedere ochtend je lijf wassen met koud water, hard werken, af en toe een wijntje en goed eten. Zij huwde binnen de Ser-

viceresidentie nog op 72-jarige leeftijd. Geen idee of dat nog een rol speelde in het bereiken van haar hoge leeftijd, al schijnt eenzaamheid e.e.a. niet te bevorderen.

In de lente van 2014 krijgt onze beroemde dorpsgenoot Emile van Beers hoge onderscheidingen voor zijn werk bij de Heemkundekring Loon op ’t Sandt. Verdrietig genoeg is Emile in 2015 op 80-jarige leeftijd overleden, maar zijn levenswerk is gelukkig voor iedereen blijvend terug te lezen of in te zien…

In 2005 is Cees van Loon maar liefst 60 jaar lid van Concordia, maar daarover leest u wellicht meer in het artikel Bijzondere jubilea. Cees heeft in ieder geval gevochten als een leeuw om Concordia te behouden. En datzelfde zullen Antoon van Veldhoven, Jos Botermans en Marinus Pijnenbrug (2008) zeker ook gedaan hebben voor hun gilden, 60 jaar bij resp. St. Ambrosius en St. Hubertus (Jos en Marinus). Wat een getallen, heren, hulde hoor, want vrijwillig meldden zij zich ooit aan, maar vrijwilligerswerk is niet zonder verplichtingen. En omdat er zoveel trouwe dienst is, regent het ook regelmatig lintjes in ons dorp, zoals voor brandweerman Jan van Dooren, die samen met zijn vrouw Francien ook nog van alles spaart, zoals oude bromfietsen, Solexen en heiligenbeelden. Of wat dacht u van onze eigen Tiny van Hooren, Els Coolegem of Helen Logister. Petje af, hoor.

° *Emile van Beers krijgt een onderscheiding in 2014.*

Maar ons dorp kent natuurlijk veel méér bijzondere inwoners, waarvan we er een paar zullen noemen, omdat ze wel erg opvallen. Allereerst is er Joris van Lier, die met zijn carnavalskrakers en

zelfgemaakte cd's hoge ogen scoort. Joris is gek van muziek, voetbal en de brandweer en met een heuse pieper houdt hij alle nieuwtjes bij en speelt hij soms ook nog een slachtofferrol bij brandweeroefeningen. Iedereen kent Joris en Joris kent iedereen, zo gaat dat soms hier…

°*Ad van Trier (Foto: Frits Toorians).*

Dat laatste geldt natuurlijk ook voor Ad van Trier, die opvallend geklede, geknipte of niet geknipte, ietwat vreemde snuiter die druk zwaaiend, groetend en hard pratend en lachend alles en iedereen in de gaten houdt. Maar hij kan gelukkig ook horen, zien en zwijgen, al maakt hij van zijn hart geen moordkuil, om er nog maar eens een spreekwoord tegenaan te gooien! Op vaste tijden loopt hij al jaren met zijn honden en trekt hij zich niets aan van kou of regen of van iedereen die hem raar vindt. Structuur en regelmaat zijn goed voor mens en dier, zo moet hij haast denken, en dat klinkt misschien ouderwets, maar komt volgens mij weer helemaal in de mode. In deze drukke, moderne tijden waarin mensen veel psychische klachten hebben is een pas op de plaats misschien nog niet zo gek. Ad ziet en hoort alles en weet altijd wel een bijzondere vogel of dier te wonen, juist omdat hij overal loopt en de tijd neemt. Hij is tevreden met zijn huiske en zijn stalen ros en vast nog wel met meer!

We gaan weer terug in de tijd, maar niet meer zo ver. Daar hebben we de tijdmachine niet voor nodig, onze hersenen kunnen dat beeld wat makkelijker oproepen!
We noemen hier nog speciaal Koos en Riet van de Ven-Schellen. In 2006 zijn ook zij 50 jaar getrouwd, alsof het niks is. Een halve eeuw Loonse verbondenheid, want 'wat je dichtbij kunt halen, moet je niet ver zoeken', zo zeggen ze lachend!
Bij alle zilveren, gouden en zelfs platina bruiloften valt één ding op: de manier waarop mensen elkaar hebben leren kennen is heel anders dan in 2017. Niet via internet, Facebook of Instagram, maar in het echt. Op school, op een feestje of de kermis. Hoe anders gaat het nu?! Maar liefde kent geen grenzen en laat zich niet dwingen. Liefde of het huwelijk zijn ook een soort van werkwoorden, zegt men, waarbij het aloude geven en nemen steeds genoemd wordt. Het vreemde aan het geven en nemen is wel dat iedereen vindt dat hij meer geeft dan neemt? Maar we lezen in

°*Alles in één, van grammofoonplaten tot kledingreparatie (1985).*

de Toren verhalen van gelukkige stellen die hun liefje achterop de fiets namen, tijdens een eerste dansje wang-tegen-wang stonden of in een oogopslag verliefd werden en dachten “dè wordt de mènne”.

Een andere bijzondere Loonse mens is Ad Leermakers. Hij heeft naast heel veel prijzen ook al een koninklijk lintje gescoord in 2009 voor zijn verdiensten voor de wandelsport. Een sport die voor veel mensen toegankelijk is, want je doet het in je eigen tempo. De sport is niet bijzonder kostbaar en daarom populair. Wij kennen snelle Ad natuurlijk van De Nacht van Loon, een beroemde Kennedymars, waarbij je minimaal 90 kilometer moet kunnen afleggen. Toen ik hier kwam wonen in 1986 was die nacht beroemd, stond je agenda geblokt voor twee dagen en deed iedereen mee om er een mooi feest van te maken. Jarenlang ging ik die nacht niet naar bed, maar moedigden we de wandelaars aan bij nacht en kou, met kaarsen, wat lekkers en een deken om ons heen. Maar helaas, opeens was er het jaar dat er een officiële aanvraag ingediend moest worden voor het opzetten van een partytent of een tapje in je garage. Waar het misliep weet ik niet precies, maar de ingewikkelde regelgeving rondom zo’n evenement heeft naar mijn idee de leut er wel vanaf gehaald. Hoe krijgen we die prachtige nacht weer terug?
En een andere – voormalige - bijzondere Loonse inwoner is Els Smulders. Zij verzorgde jarenlang schildercursussen en stimuleerde iedereen om het beste uit zichzelf te halen. Na haar verhuizing geeft ze die lessen nu ook in Portugal!
Siem de Ridder neemt in 2015 afscheid van Loon op Zand na jarenlang zijn slijterij gerund te hebben aan het Looiershof. Zijn grote geheim was zijn vakkennis en ‘horen, zien en zwijgen’ zoals de drie beroemde aapjes. De winkel wordt overgenomen door Frits Kemper en heet nu Wijnhandel en Slijterij Loon op Zand. Gelukkig weet Frits ook heel veel van zijn uitgestalde drankjes en vinden mensen hem erg klantvriendelijk.

°*Siem de Ridder verlaat Loon in 2015.*

°*Frits Kemper van Wijnhandel LoZ (2015).*

Gevraagd:

HULP IN DE HUISHOUDING.
voor aankomend meisje.
MET HUISELIJK VERKEER, GOED LOON.

°*Hoe zou dat meisje er uit gezien hebben? (1970)*

Dan volgen er rond 2010 heel veel gouden bruiloften, te veel om hier op te noemen. U kunt alle Rond de Torens trouwens wel terug vinden op internet, via www.ronddetoren.nl. Twee weken na verschijnen van het papieren exemplaar, is de editie ook digitaal te lezen, nog wel met alle foto's in kleur! Ik zeg: proberen! Als het gouden echtpaar erop staat, komt je verhaal in de Toren. Niet iedereen heeft daar behoefte aan, want jarenlang lief en leed delen lijkt heel makkelijk op twee Toren pagina's, maar dat is het natuurlijk niet…

En dan zijn er nog artikelen in de laatste Torens, voordat ons gouden jubileum gevierd wordt, over Loonse mensen die naar Iran fietsen (Tim Cruijssen) of de Loonse Road Runners die van Amsterdam naar Dakar rijden in een juweeltje van een oude Volvo, die ter plekke verkocht wordt voor een goed doel. Ook staat er een stukje in over een wat bijzondere, stille man, totdat je over zijn passie begint te praten. Frits Toorians exposeert begin 2017 op De Hoogt bij Brillant Bottles zijn schitterende portretten, gebouwen en landschappen. En zo zie je maar weer, als je iets graag wilt, moet je het gewoon proberen en geloven in je droom!
Dit jubileumboek dient overigens ook een goed doel, maar geld inzamelen doen we nu niet.

We hopen u wat gezellige leesuurtjes te bezorgen met dit boek en hopen dat u het nog eens van de boekenplank pakt om door te bladeren om u mee terug te nemen in de halve eeuw die achter ons ligt, als in een tijdmachine. En werd u bij het zien of lezen wat droevig, dan wensen we u sterkte. We geven u dan voorzichtig, maar vriendelijk het volgende advies: stilstaan bij degenen die er niet meer zijn is misschien wel het mooiste compliment wat we hen kunnen geven…

In memoriam

Kwijt
Hoe kwijt kan iets zijn,
wanneer ik het met dichte ogen
nog steeds kan zien?

Jaap Robben

Hiermee zijn we aan het eind gekomen van een bloemlezing uit 50 lange jaren Rond de Toren. Een halve eeuw Loons nieuws, voor, door en over Loonse mensen. We zagen in al die jaren de samenleving veranderen en de rol van de kerk en vooral de positie van de vrouw in de samenleving anders worden. We gingen meer werken, hebben gemiddeld een groter inkomen en onze grenzen werden letterlijk en figuurlijk verlegd door auto, openbaar vervoer en vliegtuig. Wat bleef zijn de bijzondere Loonse mensen en hopelijk is de zorg om en voor elkaar, binnen ons huis en in onze dorpskern nog steeds van groot belang. Op naar het Rond de Toren eeuwfeest!□

° *De gemeentelijke politiek doen zijn intrede in 'de Toren' (1974).*

Bijzondere festiviteiten

Door: Els Coolegem-Jacobs

Onder dit hoofdstuk verzamelen we festiviteiten van allerlei aard. Van carnaval tot jubileum, van Kroak tot Jeugdvakantieweek en alles wat enigszins een feestelijk karakter droeg. Want als het maar even kan, maken we er in Loon op Zand een feestje van! En als we dat van plan zijn, dan moet dat met een verhaal in Rond de Toren.

We beginnen in 1969

Carnaval. Er werd weer volop carnaval gevierd, zowel in de kroegen als in het cultureelcentrum de Hoorn.
Het jaar erna was het carnaval zowel bij Sophia zaal Vermeulen als in de zaal van Concordia. De laatste had zelfs een optreden van Conny Vink op het programma staan.
Men kon een origineel carnavalswapen aanschaffen voor de somma van *f* 1,11 bij Horvers tegenover de kerk.

In 1983 was het Kendertonpraoten in De Hoorn een groot succes volgens het Brabants Dagblad. De krant sprak van echte beloftes! Ook het volwassen tonpraoten kon rekenen op een lovende recensie in de krant.
In 1984 lezen we dat bij de Kuitschieters (zaal Concordia) carnaval werd gevierd. Ook een playbackshow was daar te aanschouwen. Entree gratis!
De Bükenoters (Financiën) vierden carnaval eveneens met een playbackshow. Daarnaast een optreden van een clownsduo tijdens een kindermiddag. Het carnaval werd beëindigd met een sluitingsbal.
Playbackshows waren in de jaren ’80 erg populair. André van Duin was een van de artiesten die men graag nadeed. Menig jurylid werd natgespoten door de bril van Van Duin waar water uit kwam.

Soms strooide het weer roet in het eten tijdens carnaval. In 1990 bijvoorbeeld mochten de grote praalwagens niet meerijden i.v.m. de storm. De optochtcommissie besloot dat alleen individuelen en loopgroepen deel mochten nemen aan de optocht.

In 1996 trokken zowel Jan van Hoof als Teuntje Toren de stelling in twijfel of carnaval wel een verbroederingsfeest is. Zulke verhalen in Rond de Toren vroegen natuurlijk om een tegenreactie van een echte carnavalsvierder die de lieden uitnodigde om met haar/hem mee te gaan carnavallen. Of het tot een treffen tijdens carnaval is gekomen lezen we niet meer in ons blad.

Voor de derde keer was in 1997 carnaval in De Wetering. Het SMC organiseerde samen met Sophia’s Vereeniging dit feest vijf dagen lang. Vooral de jongere jeugd wist De Wetering in Loon op Zand te vinden.

Tijdens het Keinderkopkesfestival waren 10 jeugdcarnavalsvereniging te gast. De jeugd liep in optocht door ons dorp, een festijn dat werd georganiseerd door C.S. De Heerleijkheijd.

In De Wetering wederom kletspraot in optima forma door zes, enkel Loonse, tonpraoters. Het talrijke publiek genoot avonden lang. Jan Kin, Jan van Hoof, Regina van Kempen, Frans van den Hurck, Mieke van Breugel en Mari Brekelmans stonden in 1999 in de ton. Tonpraoters die de plaatselijke bevolking op de hak namen. Iemand met een beetje bekendheid moest er op een komische manier aan geloven.

° *Konijnendekbingo.*

Ook de jeugd vulde met gemak een hele avond plezier.

Konijnendekbingo voor de tweede keer. 'Pak 'm beet', een carnavalsorkest, organiseerde dat en de landelijke televisieomroep de VARA zond er een registratie van uit. Op die manier krijgt Loon op Zand landelijke bekendheid volgens de organisatoren.

° *Konijnendekbingo op de landelijke TV.*

Het jaar 2002, het jaar dat prins Willem-Alexander trouwde met Maxima was voor de kendertonpraoterkes aanleiding om hun voordrachten met een oranje sausje te overgieten.

In datzelfde jaar was het Kenderkupkesfestival op 3 februari een groot feest, compleet met een optocht, voordrachten en uitvoeringen van kapellen door 11 verschillende carnavalsverenigingen uit Midden-Brabant. Een organisatorisch hoogstandje van Carnavalsvereniging De Heerleijkheijd.

Carnavalsoptocht 2004 vertrok onder het motto 'Ut gao deur…'. Minder succesvol was de Heerleijkheid in 2004. Zij konden geen Prins voor het carnaval 2005 kon vinden. De kinderoptocht tijdens carnaval van de basisschooljeugd van De Lage Weijkens was altijd goed voor leuke plaatjes. De redactie maakte er graag een pagina voor vrij. Onder het motto 'Ut ies gemak zat' werd er een carnavalsoptocht in 2006 georganiseerd.

Tonpraoten

Het was even wennen in 2007, tonpraoten zonder Raad van Elf en zonder de Theebloikes. Ondanks dat brachten de dansers van Danscentrum Eurostyle de sfeer er goed in. Een Loonse sponsor van 'De Heerleijkheijd' schreef er schande over dat de Raad van Elf tijdens dit Tonpraoten verstek had laten gaan.

Een week hieraan voorafgaande organiseerde carnavalsstichting De Heerleijkheijd in Café Concordia haar eerste sauwelavond, compleet met aanwezigheid van de Raad van Elf en de Theebloikes. Carnaval verbroederde in 2007 niet erg in ons kerkdorp. In een reactie hierop lazen we in Rond de Toren dat de Heerleijkheyd de voorwaarden van De Wetering niet kon billijken.
De Heerleijkheijd organiseerde voor de tweede maal in successie een tonpraotavond met coryfeeën uit heel Brabant.

Onze beroemde cabaretier Leo Alkemade begon zijn carrière met deelname aan het kendertonpraoten. Wat dat betreft heeft Loon over talent niet te klagen. De Loonse tonpraoterkes wisten ook in 2007 het publiek een middag lang te vermaken.

2007 Carnaval in De Wetering

Sophia's Vereeniging organiseerde in samenwerking met Filoz en het SMC in De Wetering weer vier dagen lang het carnavalsfeest. In de grote zaal was disco voor de jeugd en in het Bruin Café was live muziek van o.a. Pleej, de Kromme Noten, de Buntstekers en vele anderen.

Klub Korsakov organiseerde dat jaar voor de vijfde en tevens laatste keer de traditionele boerenbruiloft, voorafgaande aan het carnaval. Bruid en bruidegom werden voor de kiosk in de onecht verbonden, waarna er een heuse receptie volgde. Het was een gedwongen carnavalesk huwelijk dat meestal maar één dag stand hield. Of de bruiden en bruidegoms op waren vermeldt het verhaal niet.

Niet iedereen was in 2010 geamuseerd door de carnavalsoptocht. De keiharde muziek waarmee de jongeren hun wagens omlijsten was een doorn in het oog van menigeen. De schrijvers noemden het geluidsterreur waar zij zich niet tegen konden beschermen omdat ze langs de route woonden.

Jacques Pepping, bedenker van het Loonse tonpraoten, haalde ter gelegenheid van de 25ste editie in 2010 herinneringen op. Hij wedde om een krat bier met Jan de Beer, zijn medebestuurslid van de Hoorn, en Jan Bekkers, de beheerder van het gebouw, dat het zou lukken om met Loonse tonpraoters een avond te vullen. De tonproaters van het eerste uur waren Jan van Beers (Peer

° *Tonpraoten, Jan van Hoof als Jan Doedel (1994).*

Tireer), Kees Pepping (Killeke de Leugeneer), Marja van Trier (Tirrus de Straotveger), Jan van Hoof (Jaoneke de Schruufkesdraaier) en Wim Bol (Buikje Bol). Voor de presentatie tekende Molenwijckdirecteur Fons Kleijntjes.
Vijfentwintigste editie van het tonpraoten in Loon: maar liefst 15 Loonse tonpraoters gaven acte de présence. Jan van Beers, die als eerste de ton in ging, wist op zijn gevorderde leeftijd het publiek met zijn buut op rijm nog steeds te boeien, aldus het verslag.

In 2010 wilde Carnavalscomité Theebuikenland haar taken overdragen. Letty Haen wist in 2004 Maikel van de Velden en Fred Kivits te interesseren om de organisatie van de carnavalsoptocht in Loon van de Heerleijkheijd op zich te nemen. Nu de zaken prima liepen was het tijd om het stokje over te dragen.
Dus was het motto dit jaar 'Ut zal menne tèèd wel duren', iets dat de organisatoren natuurlijk niet hoopten.

° *Kindercarnaval.*

2011

Wederom een avond met een overvolle ton die gevuld was met uitsluitend Loonse praoters. Deze 26ste Loonse tonpraotavond werd geopend door Joris van Lier met zijn carnavalslied 'Er is weer een feestje'. En een feestje werd het.

° '*De Chinees*' *doet zijn intrede in Loon op Zand (1987).*

In 2012 was er de aankondiging dat de Loonse tonpraot in 2013 door zou gaan in De Wetering én in L'Amité. En nog wel in hetzelfde weekend. Er was duidelijk iets aan de hand.

De Heerleijkheijd verklaarde in haar reactie dat zij er vanuit ging dat er het volgende jaar een oplossing zou komen voor het ontstane probleem.
Marcel van Osch was de nieuwe Prins Paulus van Haestrecht XII. Hij volgde Rien van Bijsterveld op die tijdens carnaval als prins Paulus van Haestrecht XI over Theebuikenland regeerde.

Carnavalsvereniging LOS 'Loon Op Stap' bouwde een carnavalswagen onder het motto 'wij bouwen ons eigen dorpshart'.
De bouwers hadden geleerd van vorig jaar. Hun wagen kon toen niet het hele parcours afleggen i.v.m. het formaat ervan.

2015

Het motto van carnaval 2015 was 'We koomen aanders binnen…'. Het motto refereerde aan de afsluiting van de Hoge Steenweg van de Midden-Brabantweg.

'Wooow what a Night' was in 2016 voor de elfde keer een spektakel in De Kiosk. Black Wooow organiseerde voor Loon dit bijzondere feest waarbij enkel toporkesten hun opwachting maakten. Ook in 2017 was De Kiosk op de vrijdagavond met carnaval gevuld met topbands en was De Kiosk overvol met échte carnavalsvierders.

In 2017 De Tonpraotcarrousel

Omdat het dit jaar door omstandigheden (faillissement SMC) niet mogelijk was om de organisatie van het tonpraoten op tijd rond te krijgen in De Wetering, week men uit naar drie verschillende locaties nl. de Financiën, 't Loons Kwartier en De Kiosk.

Een prachtige oplossing die de tonpraoters wel de nodige energie kostten om op één avond drie maal hun buut in de ton ten gehore te brengen.

° *Tonpraoten (2017).*

Jubilea

We zijn in Loon een trouw volkje. We worden ergens lid van en blijven dat vaak een heel mensenleven. Verenigingen weten hun trouwe leden te waarderen en laten via Rond de Toren iedereen weten welk feest ze voor de jubilaris hebben gegeven. Maar ook verenigingen laten geen jaartal voorbij gaan om hun bestaan te vieren, al dan niet met alleen eigen leden. Er zijn nogal wat pagina's aan deze feesten gewijd!

We beginnen in 1969...

°*Juffrouw Toos van Veldhoven (1960).*

Juffrouw Toos van Veldhoven (tevens bestuurslid van Rond de Toren) vierde haar 40-jarig jubileum als leerkracht op de basisschool.

Loon op Zand bestond dat jaar 700 jaar en dat werd stilletjes gevierd met een middeleeuwse avond in het cultureel centrum. De zaal werd omgetoverd tot een kasteelzaal en de klassieke dans vierde hoogtij.

De raadhuisfeesten eind april 1969 zorgden voor wat commotie in ons dorp. De vraag was waarom de historische optocht alleen door Kaatsheuvel zou gaan. Als reden werd opgegeven dat de route dan te lang zou worden voor de deelnemende harmonieën en groepen kinderen.

Frater Cunibert, een van de drijvende krachten achter Rond de Toren, vierde in 1972 zijn 40-jarig jubileum als onderwijskracht. Hij kreeg een geweldig feest aangeboden in het cultureel centrum.
Liederentafel Echo der Duinen vierde haar 100-jarig bestaan.

In 1974 bestond Gymnastiekvereniging SSS 10 jaar. Voor de jeugdleden werd er een feestmiddag georganiseerd met een clown en een goochelaar. De heer Bruggeling, voorzitter van de 200 leden tellende club, was terecht trots!

1978 was helemaal een jubeljaar voor ons kerkdorp

In 1978 vierde de Rabobank haar 75-jarig jubileum en opende tevens haar vergrote en verbouwde bankgebouw. Als cadeau ontving elk Loons gezin een tekening van de graficus Piet Hohmann. Een tekening die door menigeen werd ingelijst en in huis opgehangen. Daarnaast werden er nog tal van festiviteiten rond dit jubileum georganiseerd.

Van Breugel Textiel vierde haar 100-jarig bestaan. Karel van Breugel werd ter gelegenheid hiervan geïnterviewd door Louis G.A. Janssen. Zijn overgrootvader en grootvader trokken met een pak op de rug om hun klanten in Brabant te bezoeken. Karel kocht het molenhuis op de Hoge Steenweg (garage van Roosmalen) en verbouwde het tot winkel.
Café Echo der Duinen vierde 1 oktober 1978 haar koperen jubileum. Het bier was die dag te koop voor de prijs van 55 cent.
Het Wit-Gele Kruis bestond 50 jaar. Huisarts Smals nam het initiatief voor de oprichting in Loon op Zand.
De Hoorn vierde haar 5-jarig bestaan met sterren als Corrie Konings, Ronnie Tober, Teach In en East Wind.

In 1983 vierde Buurtvereniging Scorpiassen haar 10-jarig bestaan. Het feest werd gevierd op het speelveldje in Scorpius.

Compleet met een optocht van Scorpiassen, verkleed in bruidskleding inclusief bruidsmeisjes en bruidsjonkers. Meer dan 100 personen namen deel aan het feest.
In het kader van het 10-jarig bestaan van de Hoorn werd er een fotofietstocht georganiseerd onder het mom 'ken uw dorp'. Meer dan 25 teams deden eraan mee. De winnaar was het team van v.d. Leur.
In 1984 vierde Judovereniging Loon op Zand haar 10-jarig bestaan.

° *Rond de Toren 25 jaar! (oktober 1992).*

Sophia hield voor haar 120-jarig jubileum niet alleen een feest maar ook een loterij t.b.v. het instrumentenfonds. De loten kostten 72 gulden en de hoofdprijs was een spiksplinternieuwe auto. Loten waren per maand te betalen voor 6 gulden.
In datzelfde jaar vierde Gilde St. Ambrosius haar 100-jarig bestaan.

In 1988 vierde Serviceflat Molenwijck op grootse wijze haar 10-jarig bestaan, met als hoogtepunt een braderie annex rommelmarkt. De baten waren voor het Foster Parents Plan.
EHBO Loon op Zand vierde een jaar later haar 50-jarig jubileum. Na een feestelijke eucharistieviering volgde een receptie in Ontmoetingscentrum de Hoorn.

De Katholieke Vrouwenorganisatie vierde in 1990 haar 50-jarig jubileum. Ter gelegenheid daarvan maakte één van de leden een voordracht van bijna twee pagina's, die integraal in Rond de Toren werd afgedrukt.

25 jarig bestaan van Rond de Toren in 1992

We vierden ons 25-jarig jubileum in de Hoorn. Een verslag ervan volgde. Marja

° *Sophia's Vereeniging medio 1984.*

van Trier vermaakte bestuur en redactie en hun gasten en burgemeester Van Dun hield een fantastische toespraak!

Oud-redactrice van ons blad Corrie Linders haalde herinneringen op.

°*Rond de Toren 25 jaar (oktober 1992).*

Reünie in 1994

Reünie meisjesschool St. Gerlachus: Carla van Riel en Jannie van Noije hadden beiden de leeftijd van 40 jaar bereikt en vonden het tijd voor een reünie. De dames wilden graag herinneringen ophalen met hun oudklasgenoten en deden een zoektocht naar iedereen.
Met oude foto's en poëziealbums moest dat zeker lukken. De onderwijzeressen uit die tijd zoals juffrouw Truus, Toos, Wilhelmien, juffrouw de Nijs en Zr. Roberta hadden bij voorbaat al aangekondigd te zullen komen.

De reünie was zo'n groot succes dat de organisatoren er 's nachts om half twee achter kwamen dat ze vergeten waren om de muziek aan te zetten. Iets dat eigenlijk ook alleen maar gestoord zou hebben volgens de organiserende dames. Dat lazen we in Rond de Toren.

Afscheid

De naderende sluiting van de Hoorn werd gevierd met een knallend Good-Bye-Hoornfeest. Na 20 succesvolle jaren kwam definitief een einde aan het cultureel centrum om plaats te maken voor woningen.

Koper

Het Looiershof vierde haar koperen jubileum. Voor de senioren was er een bingo georganiseerd waaraan voornamelijk vrouwen deelnamen. Voor de jeugd waren er een goochelaar, een poppenkastvoorstelling en een huifkar die de jeugd door het dorp reed. Voor het overige waren er koopjes te halen. De winkeliers lieten zich van hun beste kant zien.

Ook Restaurant Castellanie vierde haar koperen bestaan. Zus en Toon Snoeren sprongen volgens het verhaal in het diepe door de Gouden Laars te verlaten en in de Castellanie een restaurant te beginnen. Met

°*De Hoorn tijdens de sloop.*

succes: de Michelin-gids gaf de vermelding 'De moeite om er eens langs te gaan' en ook in de uitgave Lekker stonden ze met 5 sterren te pronken.
Dochter Loes en man Geert hebben zich in de loop der jaren ook volledig op het bedrijf gestort.

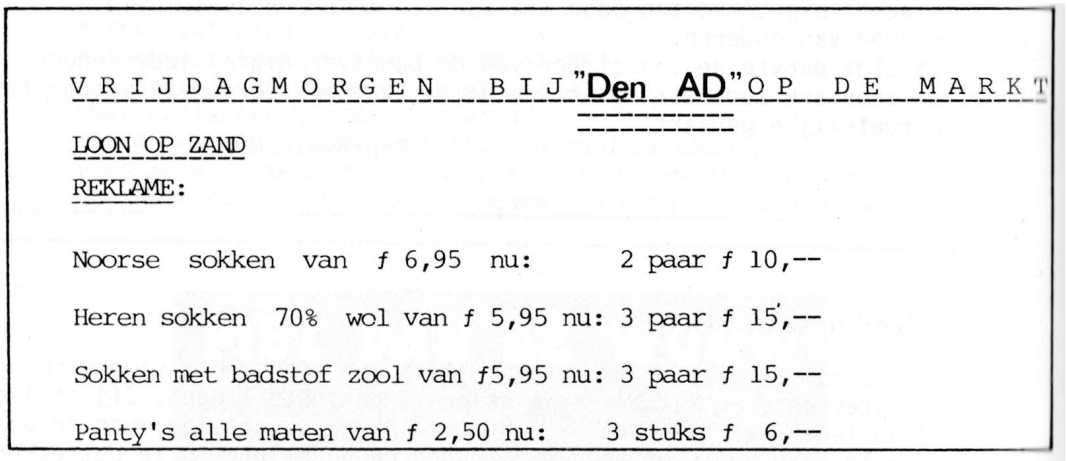
De bevrijdingsfeesten in Loon op Zand op 28 en 29 oktober 1994 waren volgens Rond de Toren feestelijk, sfeervol en emotioneel. In de stromende regen werd het nieuwe vredesmonument onthuld. De Schotse veteranen namen een parade af, fier met de borst vooruit. Na de parade lieten de verkleumde Schotten zich in het gemeentehuis de whisky goed smaken.

Peuterspeelzaal Piggelmee bestond in 1997 25 jaar. Marie-Louise Peeters haalde herinneringen op. Over de knusse tijd in De Hoorn en de geweldige actie om haar voor het peuterspeelzaalwerk te behouden. De tribune van de raadzaal in Kaatsheuvel had nog nooit zo vol gezeten. Maar met succes.

KBO Loon op Zand werd in 1998 40 jaar jong. De KBO is allang niet meer een vereniging voor alleen kienen en kaarten, maar ook voor zwemmen, zingen, volksdansen, computerlessen etc.
Het jaar daarop vierde Basisschool De Blokkendoos haar 25-jarig bestaan. De viering ging gepaard met een reünie en een spectaculaire cabaretvoorstelling.

De praatshow in De Wetering ging in 1999 voor de 40ste keer van start met als speciale gast Diny Kemmeren. Hij kwam vertellen over zijn verzameling oude liedjes. Liedjes die hij verzamelde op cassettebandjes voor de heemkundekring.
Niet alleen tijdens deze praatshow was het politiek gekrakeel niet van de lucht. Ook tijdens de eerdere edities was gemeentepolitiek altijd een boeiend onderwerp met soms zeer felle discussies. Frans van Dongen als gespreksleider probeerde de vaak verhitte gemoederen te sussen om op die manier de shows niet te ver te laten uitlopen. Met wisselend resultaat!

In 2000 bestond de Loonse Vrouwen Vereniging 60 jaar. De vrouwen kwamen al zestig jaar eenmaal per maand bij elkaar en trokken er soms op uit. Het geloof speelde in de beginjaren een grote rol; zo begonnen en eindigden de bijeenkomsten altijd met

VRIJDAGMORGEN BIJ "Den AD" OP DE MARKT
LOON OP ZAND
REKLAME:

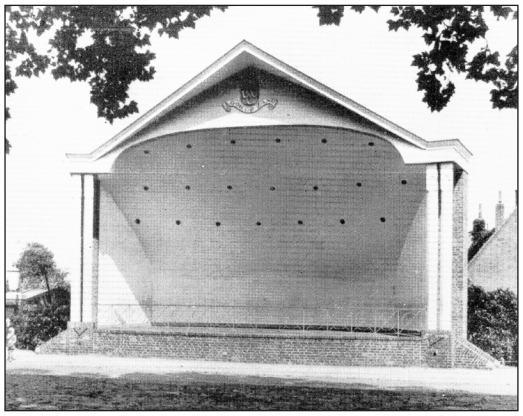
Noorse sokken van ƒ 6,95 nu: 2 paar ƒ 10,--

Heren sokken 70% wol van ƒ 5,95 nu: 3 paar ƒ 15,--

Sokken met badstof zool van ƒ5,95 nu: 3 paar ƒ 15,--

Panty's alle maten van ƒ 2,50 nu: 3 stuks ƒ 6,--

° *Ook al uit Loon op Zand verdwenen (1985).*

° *Kiosk Loon op Zand voordat deze café werd.*

een christelijke groet. Anno 2000 was dat allang verleden tijd.

Een jaar later vierde Café de Kiosk het 50-jarig bestaan van de muziekkiosk. Een bijzonder jubileum met voor enkelen uit het dorp een jubileum met een bijzonder randje.
Sommige hadden de muziekkiosk liever in zijn oorspronkelijk staat behouden.

In dat jaar vierde Serviceflat Molenwijck haar 25-jarig jubileum.
In 2005 werd het vijfjarig bestaan van Café De Kiosk gevierd met een wandeling door de natuur met allerlei versnaperingen. 's Morgens vertrok een stoet feestelingen om 's avonds voldaan weer terug te keren naar de kroeg. Joris en Fred hadden weer in de roos geschoten.

° *Antoon van Veldhoven (2005).*

Antoon van Veldhoven vierde op 1 oktober zijn 60-jarig jubileum bij Gilde St. Ambrosius. Voor het eerst in haar geschiedenis hadden ze een zestigjarige jubilaris.

Bij Hubertus was dat jaar ook een 60-jarige jubilaris, nl. Jos Botermans.
Bij het Loonse mannenkoor St. Caecilia was het ook raak. Piet Horvers en Piet van de Velden vierden hun 60-jarig jubileum.

In 2007 was het feest voor Sophia die haar 145ste verjaardag vierde. Met een galaconcert in de sportzaal van De Wetering werd

AANMELDEN KLEUTERS NIEUWE SCHOOLJAAR

Op kleuterschool "de Zonnebloem", Doelen 1 en kleuterschool "De Blokkendoos", Ecliptica 26, kunt U maandag 5 maart a.s. van 16.00 - 17.00 uur kinderen opgeven die vóór 17 januari 1980 4 jaar zullen worden.
Schikt deze tijd U niet dan kunt U op de woensdagochtenden terecht bij de hoofdleidster van de kleuterschool.

José Lemmens - Rek hoofdl. "De Zonnebloem"

Sophie van Opstal - van Esch
hoofdl. "De Blokkendoos"

° *De kleuters van toen brengen nu hun kinderen naar groep 1 en 2 (1979).*

het jubileum gevierd. Met medewerking van o.a. Koninklijke Harmonie Sainte Cécile uit Eijsden o.l.v. Jan Cober, een van de vorige dirigenten van Sophia.

Basisschool De Blokkendoos vierde in 2007 haar 35-jarig bestaan samen met leerlingen, oud-leerlingen en ouders. Het feest bracht een bedrag op van 600 euro, dat werd besteed aan het opknappen van de speelplaats.

Een jaar later in 2008 vierde KBO Loon op Zand haar 50ste verjaardag. Waren kaarten, biljarten en bingo de meest voorkomende activiteiten vijftig jaar geleden, anno 2008 hadden de 950 leden van deze vereniging de keuze uit computerlessen, bridge, bewegen voor senioren, linedance, fietsen en niet te vergeten de excursies naar diverse plaatsen in Brabant. Een georganiseerde zomervakantie gedurende een week in september was een van de hoogtepunten.

De Kiosk in het jaar 2009

In Rond de Toren verscheen de aankondiging door de Kioskuitbaters Fred en Joris dat het evenement Loonstars weer nieuw leven zou worden ingeblazen tijdens hun 10-jarig feest. Op 19 december was de inschrijving. Het succesvolle sportieve evenement uit de jaren ‘80 en ‘90 werd weer van stal gehaald.
In de editie van 2010 lezen we: “We staan aan het begin van ons jubeljaar en we gaan er iets groots van maken. In het weekend van 21 en 22 mei zal Loonstars weer in oude glorie worden hersteld. De vrijdag daaraan voorafgaande zal een geweldige Hollandse avond worden georganiseerd”. Maar liefst 53 teams hadden zich aangemeld. Na een carnavaleske optocht van de deelnemers gingen zij gezamenlijk ontbijten, waarna het feest kon losbarsten.

“Sint Ambrosius heeft de toekomst”, een uitspraak van Hoofdman Jan van Riel tijdens het interview t.g.v. het 225-jarig jubileum in 2009. Het feest werd gevierd

° *Loonstars (2010).*

met een Vendelconcertato. Vendeliers en tamboers van het jubilerende gilde in samenwerking met het Middenorkest Sophia gaven een prachtige uitvoering. Onder leiding van Jan Schipper werd de avond besloten met een optreden van het SPE. De volgende dag was er een kleurrijke stoet van 50 gildes te bewonderen in ons dorp. De massale opmars op het toernooiveld van alle deelnemende gildes deed veel toeschouwers van ontroering menig traantje wegpinken.
Het verhalenboek 'Hoeden en pluimen', geschreven door Joke van Gils met medewerking van Jan Vera en Erik Gelevert, werd tijdens de festiviteiten gepresenteerd.

KBO 10 jaar computercursus

Laura Huibers, Ton van Oss en Henk Schellekens verhaalden in Rond de Toren over de beginjaren, waarin Piet Boer van twee slechte computers één goede wist te maken. Dankzij de cursussen hebben na 10 jaar veel minder senioren knoppenvrees.
Het jubileum werd gevierd op 27 november 2010 met een miniconferentie in De Wetering onder de titel 'Computer als stimulans om bij te blijven'. Prof. Dr. Jenny Gierveld-de Jong gaf tips aan de senioren om niet eenzaam te worden. Dat was niet altijd door achter de computer te blijven zitten, maar energie te steken in de sociale contacten die je hebt en deze te onderhouden.

De 20ste Kraok in 2011 was wederom een succes. Evenals het voorgaande jaar was er op de vrijdagavond een scala aan kleine minivoorstellingen die op diverse tijdstippen konden worden bezocht. Wederom een schot in de roos. In tegenstelling tot voorgaande jaren dit keer op de zaterdagavond geen bands maar een 90's party. Maar liefst

° *Alleen dames deden blijkbaar boodschappen (1980).*

° *Kraokfestival 2011.*

800 mensen gingen uit de bol. Over de gezelligheid op zondagmiddag kwam niemand uitgepraat.
In 2011 was het eerste lustrum van 't Loons Kwartier. Mija en Jeroen runden al 5 jaar dit café – cafetaria.
In 2013 vierde Kinderdisco Alles Kids haar 10-jarig bestaan. Disco voor 6- tot 12-jarigen. Bijna 200 kinderen dansten op muziek, gedraaid door Geert van Dongen. Alles alcoholvrij met als afsluiting Snoepje van de week, een bijzondere traktatie voor de jeugdige discogangers.

75 jaar EHBO St. Rafael

We lezen in 2014 hierover een verhaal waarin Marie Kuijpers en Sjaak van Noije herinneringen ophaalden. Vooral het werken met lotusfiguren leverde vaak komische taferelen op. De lotusfiguren waren vaak zo levensecht dat het voorkwam dat mensen bij het zien ervan flauwvielen.

Loon Kraokt in 2015 voor de 25ste keer. Op vrijdagavond was de opening met de kraakparade, optredens in diverse kleine theatertjes. Zaterdagavond ging het dak van de tent eraf voor de oudere jeugd. Zondag was de gebruikelijke familiedag. Altijd een groot succes!

Herensociëteit Amicitia bestaat in 2016 90 jaar. Een herenclub waar je alleen op uitnodiging lid van kunt worden. De ruimte in de bovenzaal van De Kiosk is beperkt dus meer leden zit er voorlopig niet in. Men houdt lezingen en organiseert discussieavonden over zeer diverse onderwerpen.

Residentie Molenwijck 40 jaar vitaal

De residentie vierde haar jubileum op gepaste wijze. Molenwijck is een goede zorgaanbieder volgens de burgemeester, met veel kwaliteit en warmte voor de bewoners.

Directeur Jan Bernard Koolen sloot zijn toespraak af met de woorden "Met 40 jaar ben je zo jong als je je voelt… en dat gaat gevierd worden, naar binnen en naar buiten!"

Diverse evenementen

Niet alleen carnaval en jubilea waren reden voor een feestje. Diverse evenementen zorgden voor reuring in het dorp. Of dat nu de Nacht van Loon was of de avondvierdaagse, de bewoners van ons kerkdorp leefden mee en/of deden mee. Rond de Toren was voor de organisatoren hét medium om het evenement onder de aandacht te brengen.

De JeugdVakantieWeek is al jarenlang een feest voor de jeugd maar in 1969 was daarvan nog geen sprake. Een pittig verhaal hierover lezen we in de Toren.
Een schrijfster vroeg zich af waarom er in Loon op Zand geen vakantiewerk voor de jeugd werd georganiseerd. In alle andere plaatsen in de omtrek was dat wel het geval. Namens Jeugdbelangen kwam daarop een reactie die stelde dat de ouders hun kinderen zelf moesten bezig houden. Moest alles door anderen worden georganiseerd? Zo vroeg men zich af in dat jaar af.

Zelfs van een geslaagd communiefeest werd in 1970 gewag gemaakt. Voor het eerst waren de communicanten uit de 2de klas i.p.v. uit de 1ste klas (nu groep 4 en 3). Hierover was commotie, zo lezen we in Rond de Toren. Uiteindelijk was toch iedereen tevreden, zo schreef de voorzitter van het schoolbestuur de heer M.M.J. van Esch.

In 1973 ging voor het eerst de Avondvierdaagse van start. In het artikel lezen we '4 avonden sport beoefenen, 4 avonden bewegen, 4 avonden genieten van de natuur, 4 avonden gezelligheid en 4 avonden ontspanning'. Anno 2017 zijn al deze zaken nog steeds van toepassing.

Exposities en activiteiten in de Hoorn en elders

Op 3 september 1976 werd in de Hoorn de expositie over Anton Pieck geopend. De kunstenaar zelf was erg tevreden met de expositie waaraan heel veel mensen hadden meegewerkt. 'Sprookjes die altijd

° *Loonstars met o.a. Jozef Coolegem, Hans van Esch, Marijke van Esch, Diane van Breugel, Kristel Kalkers en Gosse Hoekstra. Liggend: Carlo Deurloo.*

° *Braderie in Loon op Zand (20 en 21 juni 1981).*

blijven, voor alle mensen van welke nationaliteit dan ook' was het motto van Anton Pieck. Het was een van de mooiste exposities die de Hoorn ooit binnen zijn muren heeft gehad en die heel veel bezoekers trok, niet alleen uit ons kerkdorp.

Wat een festiviteiten waren er in de Hoorn alleen al in de maand september 1977: Avro's Toppop, een toneeluitvoering, een koffieconcert en een film voor de jeugd.
De maand erna een koffieconcert, een film voor de jeugd, een Beierse avond en een groot federatief muziekconcours. Kortom, Loon op Zand bruiste toen al.

Op 18 mei 1978 was de officiële opening van Serviceflat Molenwijck. Twee parachutisten landden op een weiland tegenover de hoofdingang en brachten symbolisch de sleutel.

In 1978 werd voor de eerste keer Loonstars georganiseerd door SSS. Een sportief evenement voor besturen van verenigingen, dat zich afspeelde in de sportzaal De Nieuwe Doelen en op de sportvelden van De Financiën. De prijsuitreiking was in de Hoorn met een Soirée Musicale als afsluiting. Ook een napraatavond werd georganiseerd om de dia's en de film te bekijken.

1981

In 1981 een nieuw fenomeen in ons dorp: 'Tuinen maken het dorp', een wedstrijd rond de vraag wie de mooiste tuin heeft. De winnaar werd de heer H. Brands van Venloonstraat 6. Er deden 15 tuineigenaren mee en de tuinen werden vier maal gecontroleerd door verschillende keurmeesters.
Er was een talentenjacht op Koninginnedag, georganiseerd door Loon op Zand's Belang. De traditionele autopuzzelrit werd dit jaar niet gehouden i.v.m. bezuinigingen.

Loonse Braderie

Alle middenstanders deden mee bij dit jaarlijks gebeuren op de derde dinsdag van juni.
De Heerleijkheijd vierde in 1981 haar 11-jarig jubileum en introduceerde het Loons recordboek in 1983.
Op 5 mei 1984 was er een Zuid-Amerikaans feest in de Hoorn. Gasten werden verzocht zich te kleden met sjerpen, bolero's,

° *Loonstars (1985).*

strokenrokken en sombrero's. Dat zal een kleurrijk feestje zijn geweest!

Loonstars 1984 was een feestje voor de 32 teams. De vrouwenvereniging NKV ging er met de poedelprijs van door. Zij prolongeerde deze eer diverse jaren op een rij. De organisatie verdacht hen er op den duur van dat zij speciaal voor deze prijs meededen.

In de jaren tachtig was de kerstboomverbranding voor jong en oud ieder jaar een feestje. Plaats van handeling was de Eikenlaan, toen nog een braakliggend terrein. Bolderkarren vol kerstbomen werden aangesleept om vervolgens onder deskundige leiding van de brandweer in brand gestoken te worden. Iedere boom was goed voor een 'koetjesreep'. Door allerlei regelgeving is aan deze gezellige traditie een einde gekomen. Gelukkig hebben we de foto's nog.

Het succes van de Loonse vrouwenvereniging (de poedelprijs) herhaalde zich in 1986. Dit was het laatste jaar dat Gymnastiekvereniging Sport Staat Spieren dit evenement organiseerde. Ze plaatsten een oproep voor opvolging. Nog voor het jaar ten einde liep was er een stichting opgericht door 14 personen onder de naam Stichting Loonstars.

In 1995 bleek er te weinig animo (13 teams) te zijn en Loonstars stierf na 16 edities een stille dood. De stichting Loonstars werd opgeheven, maar in 2010 is een herstart gemaakt.

Het Duinpiepertje

Een nieuw Loons drankje naast het aloude St. Janneke. Een lekker likeurtje met een alcoholpercentage van 25%. De likeur is genoemd naar een zangvogeltje, dus na het drinken komt er geen valse noot meer uit geen enkele keel. De smaak: zoet met veel vanille!

° *Duinpiepertje.*

GEVONDEN: Grijs-wit konijn (m)
Omgeving Venloonstraat.
Inl. tel. 1515 ('s avonds) b.g.g. tel. 1679

° *Het is gelukkig nog maar november als dit konijn wegloopt (1987).*

Dertig Loonse Natuurverkenners ruimden in 1996 het zwerfvuil op in de Loonse en Drunense duinen. De gekste dingen werden gevonden zoals een matras, kleding en zelfs een kooktoestel. Na afloop werden de jongelui door de gemeente bedankt met een oorkonde, warme chocolademelk en een pen. Omroep Brabant schonk spaakreflectoren.

Een bijzondere actie van C1000: voor Moederdag kregen de Loonse vaders 2100 afwasborstels uitgereikt. Er hing een kaartje aan 'voor vader omdat het Moederdag is'. Een troostprijs voor de hardwerkende vaders?

In 1998 vond de eerste Dag van Loon plaats. De organisatie bracht worst naar de Clarissen om hen te vragen te bidden voor goed weer.
De worst (het gebed) werd niet verhoord, maar ondanks dat was die eerste Dag van Loon toch een succes.

1999

In 1999 beschilderde de schooljeugd 1000 kippeneieren. De eieren werden door de Loonse Ondernemersvereniging op paaszaterdag onder het winkelend publiek uitgedeeld.

Stichting Loonse Optimisten ging een knalfeest organiseren bij het overschrijden van de eeuw. Voor minimaal 100 personen zou de nacht van 31 december 1999 – 1 januari 2000 een nacht zijn om nooit meer te

° *Dag van Loon (2005).*

vergeten! Het bestuur van de Optimisten werd gevormd door Jacques Pepping (voorzitter), Ine Darlavoix (secretaris) en Gerard Barten (penningmeester).
In de nacht van 31 december 1999 werd dat door hen gevierd met een Bourgondisch buffet en natuurlijk champagne!

° *Zwarte Piet Antonio (T. Leeuwenkuyl) 2007.*

Antonio de hoofdpiet schreef regelmatig brieven naar de Loonse kinderen. Z'n Nederlands was niet erg best maar z'n verhalen erg leuk. "Ikke zijn door het dorp gerend, ikke bijna de benen breken" is één van de citaten uit zijn brieven.

1992

Aankondiging: Groot gildefeest in Loon op Zand. Loon op Zand krijgt in het eerste weekend van juni een middeleeuws aanzien. Men vraagt de lezers van dit blad om een speciaal logo voor dit grootse feest te ontwerpen.
30 augustus 1992 was het eerste Loonse Kiosk Kraokfestival. De gelijknamige stichting wilde hiermee het behoud van de kiosk bewerkstelligen.

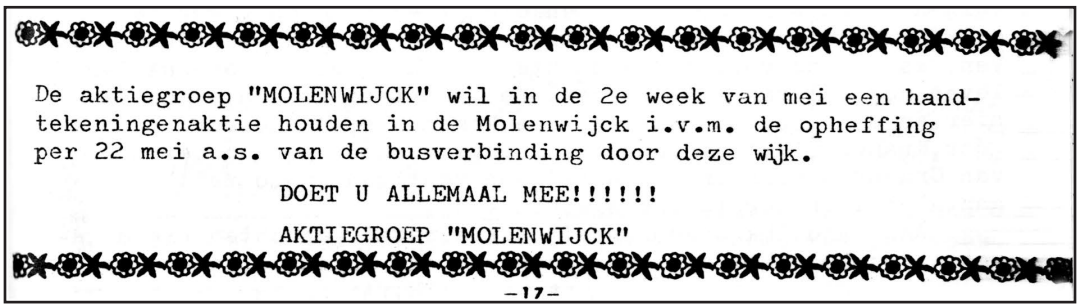
1993

Was de eerste Kiosk Kraok door regen een natte bedoeling, dit jaar nam de organisatie het zekere voor het onzekere en stak twee kaarsjes aan in de Mariakapel. Het werkte…

Viering Nacht van Loon aan banden

Vanaf 2003 moest men in Loon op Zand voor het opzetten van tenten en het afspelen of maken van muziek vergunningen aanvragen en het stoken van vuurkorven tijdens de Nacht van Loon was niet meer toegestaan. De politie zou handhaven volgens het persbericht.

Een gemeentelijk besluit dat niet door iedereen werd gewaardeerd! De spontaniteit om tijdens de nacht met buurtbewoners op straat een feestje te bouwen werd daarmee goeddeels teniet gedaan. We denken met weemoed terug aan de tijd dat op diverse plaatsen de wandelaars werden aangemoedigd door de Loonse bevolking, de straten versierd waren en vele waxinelichtjes brandden in een jampot! Anno 2017 is het ijzig stil tijdens de Nacht van Loon, zo lezen we in het verslag hiervan.

De aktiegroep "MOLENWIJCK" wil in de 2e week van mei een handtekeningenaktie houden in de Molenwijck i.v.m. de opheffing per 22 mei a.s. van de busverbinding door deze wijk.

DOET U ALLEMAAL MEE!!!!!!

AKTIEGROEP "MOLENWIJCK"

-17-

°*De busverbinding met Loon op Zand was in 1977 een zorg en zou dat daarna nog meerdere keren zijn.*

° *Kerstklokkenloop (2015).*

Kerstklokkenloop, iets om nooit te vergeten

'Loonse kerstklokkenloop moet in 2004 een succes worden'. Vrijwilligers en enthousiastelingen werd om hun medewerking gevraagd. Loon ging een groot kerstdorp worden volgens de initiatiefnemers Fred, Gerrie en Peter.

Op 12 december liepen we voor het eerst door het Loonse kerstverhaal, met als afsluiting een kerstsamenzang in onze kerk. Een uitgebreid verslag met veel foto's in Rond de Toren. Een prachtige traditie geboren!

De voorbereidingen voor de tweede kerstklokkenloop was in 2005 volle gang. "Zonder vrijwilligers bereik je niets", een uitspraak van de organisatie. Bij Rond de Toren weten wij daar alles van.
Het was een kerstklokkenloop om nooit meer te vergeten aldus 'de kop' van het artikel.

De derde kerstklokkenloop 2007 was in voorbereiding. Het Witte Kasteel maakte voor het eerst deel uit van het evenement. Er werden bergen werk verzet om het dorp te voorzien van een stralend dorpslint.

Kerstklokkenloop 2009, de vierde loop, was compacter en ook weer anders. Het nieuwbouwproject de Castellanie werd in de route meegenomen. Een ganzenfanfare liep mee en ook levende standbeelden waren te bewonderen.

Niet pluis

Tijdens de Nacht van Loon in 2005 dacht een oudere man de sprekers van de Nacht van Loon het zwijgen op te leggen door met zijn stok op de benen en voeten van Jan Kin te slaan. Tijdens deze 27ste Nacht van Loon was er weinig verlichting, weinig tenten en waxinelichtjes. Het resultaat van streng gemeentelijke beleid…
De Dag van Loon was dat jaar niet voor iedereen een succes. Een overijverige politieagent had vele prenten uitgedeeld op de Hoge Steenweg. Er stonden wel borden, maar die waren afgedekt met doeken toen het personeel van een neringdoende hun auto's daar parkeerden. De ondernemer heeft de bekeuringen maar betaald.

Internationale Stoomdag in 2007 voor het eerst in Loon op Zand

175 Modelbouwers uit Nederland en omliggende landen showden hun zelfgemaakte schaalmodellen van treinen, tractoren, heteluchtmachines en wat dies meer zij. Het stoomtijdperk herleefde in De Wetering.

° *Voorjaarsstoomdag (2017).*

1 december ingebruikname van de feestverlichting

Na veel financieel wikken en wegen, onderhandelen met leverancier en sponsoren zoeken kreeg Loon in 2007 een feestverlichting om trots op te zijn. Het aansluiten van de verlichting was een fluitje van een cent, omdat de gemeente aan de lantaarnpalen speciale stopcontacten had laten aanbrengen.

Place du Kiosk

° *Place du Kiosk.*

Loonse mensen creatief op het Kioskterras. Elke vrijdagmiddag van 13.00 uur verzamelde creatief Loon zich op het terras, onder aanvoering van de initiatiefnemers Marie-Louisse van Gastel, Anneke van Opstal en Jan Clarijs.

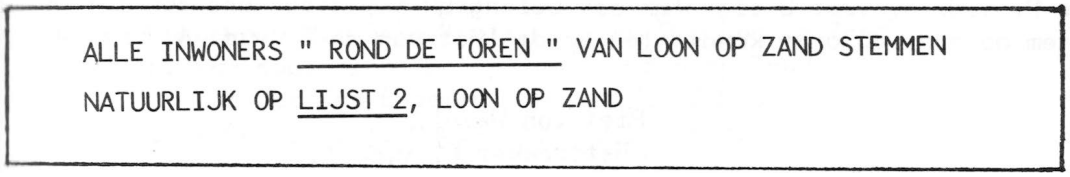
Driekoningenzingen

Meer dan 200 kinderen deden in 1975 mee aan het Driekoningenzingen in de Hoorn. 43 Groepen presenteerden zich op het podium. De groep Van Oss ging met de Rabowisselbeker naar huis.
In 2007 maakten in de stromende regen bij een temperatuur van 11 graden boven nul de koningen hun opwachting langs de huizen maar ook in De Wetering. De 2-jarige Lars Verhoeven stal de show als herder. Met zijn groep ging hij met de derde prijs naar huis.
In 2010 waren het andere weersomstandigheden. De prachtige traditie had dit keer plaats in de sneeuw. Een van de koningen gaf antwoord op de vraag “heb je het koud?”: “Ja, m’n voeten.” Waarop de vraagsteller Geert van Dongen de gouden tip gaf: “Ga maar heel hard zingen, daar krijg je warme voeten van.”

2011

In 2011 waren Lize en Luuk Popelier de winnaars van het Driekoningenzingen in De Wetering. De Wetering was een plaats waar de koningen erg welkom waren, dit in tegenstelling tot de ServiceResidentie waar de koningen dat jaar voor de gesloten deur stonden. Er was geen plaats voor de Loonse koningen in ServiceResidentie Molenwijck. Misschien waren ze daar niet bekend met deze traditie?

Paul Spapens kwam in 2012 kijken naar het Driekoningenzingen in Loon op Zand. Hij was een promotor van het behoud van deze folklore.
Het jaar 2014 was een historisch dieptepunt in het Driekoningenzingen. In dat jaar

° *Stemadvies van Rond de Toren? (1982).*

° *Bevrijdingsfeest (2010).*

kwamen er maar drie kleine koninkjes hun opwachting maken. Valérie en Maxime de Bonth en Esther Nieuwenhuizen zongen uit volle borst.

Geslaagd bevrijdingsfeest in 2010

Plaats van het feest waren de Kasteelweide, Weteringplein en De Wetering. Een stoet van oude legervoertuigen compleet met veteranen, die werden toegejuicht door het publiek dat aan de route stond.

Een veldmis, die werd opgedragen door pastoor Luijckx op de Kasteelweide. Een expositie in De Wetering over de Tweede Wereldoorlog, gemaakt door Alexander en Frans van Venrooij, werd druk bezocht evenals het bevrijdingsconcert uitgevoerd door De Echo met als speciale gast 'Koningin Wilhelmina'. Met een bevrijdingskampvuur op de Kasteelweide en het zingen van het Wilhelmus werd het bevrijdingsfeest afgesloten.

Festival Wereldwijd

Al genietend, etend en drinkend hoopte de stichting dat u in 2007 kennis maakte met vele medeburgers uit allerlei landen uit onze wereld. De weergoden werkten niet mee. Dus moest er in allerijl een tent worden opgezet. Maar liefst 20 organisaties presenteerden zich op het festival, dat plaats vond rond de gebouwen van De Kuip en de Scouting.

° *Yamo Yamo op Festival Wereldwijd (2012).*

In 2007 organiseerde Filoz Events het sneeuwbal. Nadat de Sinterklaasboot was uitgezwaaid in de grote zaal van De Wetering werd de kerstman met 'All I want For Christmas' welkom geheten en begon het zowaar te sneeuwen.

Sponsorloop Basisschool de Lage Weijkens: de opbrengst zou worden gebruikt om de speelplaats op te knappen. Hard lopen dus.

Brabant Weekend Keep them rolling

In de Kloosterstraat was tijdens het laatste weekend van september een scala aan historische voertuigen uit de jaren '40 tot '45 te bewonderen. Frans van Venrooij samen met zijn zoon Alex waren de grote animatoren van het evenement. De heren hebben een zeer uitgebreide collectie zaken uit de Tweede Wereldoorlog en zouden die graag permanent exposeren.

In 2009 werd voor het eerst een bloemenmarktconcert gegeven door de Echo der Duinen m.m.v. het nieuwe koor Vitamine C. Fleurig, kleurig, gezellig en zeer geslaagd. Het jaar erna werd onder de titel 'Bloemen met klankkleur' op 2 mei een fleurig programma gepresenteerd door de Echo met als decorum een bloemenmarkt. Beter kon je de lente niet beginnen.

Sinterklaas

In 2010 was er een interview met de goedheiligman. Op zijn hoge leeftijd sprong de Sint nog als een jonge God op zijn schimmel, ofschoon hij door zijn kleding hierin wel werd beperkt.

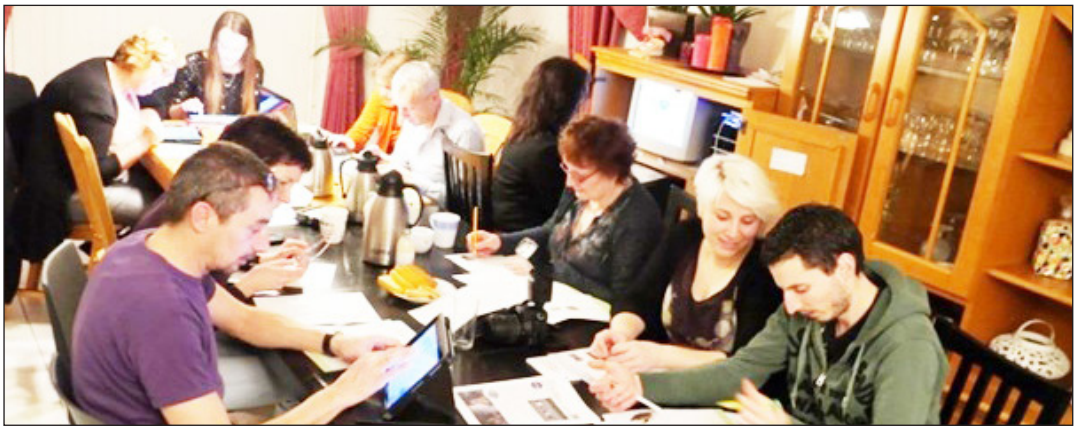

° *Sint en Pieten voor Het Witte Kasteel.*

Hij had ook Zeurpieten in dienst, die constant zeurden wanneer ze weer naar Loon op Zand mochten. De rechterhand van de Sint was Antonio de Hoofdpiet. Een leuk verhaal in Rond de Toren over de Loonse Sint alias..., die wist te vertellen dat hij ook

° *Bloemenmarktconcert (2009).*

° *Loonse dorpskwis (2014).*

wel eens in Het Witte Kasteel heeft geslapen, maar dat daar op dat moment buitenlanders (Polen) in logeerden. Daarom ging hij dit jaar naar het Eftelinghotel.

In 2012 exposeerden 17 Loonse kunstenaars in de hal van de cochennetclub. Talentvolle inwoners van ons dorp volgens het verslag.

° *Expositie in Cochonnetclub (2010).*

De Pubkwis was in 2013 niet meer weg te denken in De Kuip. 130 Deelnemers braken hun hersenen over de vragen die Bart van Drunen hen stelde.

In 2013 was Loonstars wederom een groot feest, waarbij de zeephelling uitkomend in een zwembad niet ontbrak. Een evenement dat in 2010 uit de oude doos werd gehaald i.v.m. het 10-jarig bestaan van De Kiosk.

Place du Kiosk, het buitenatelier, werd in 2013 feestelijk afgesloten met een diner in Franse sfeer.

De Kerstklokkenloop in 2013 was sprookjesachtig, mede door het feit dat er door de kasteeltuinen werd gewandeld. De levende beelden in de tuin ontlokten een bezoeker de vraag 'weet u hoe die gemaakt worden?'

In 2014 was de eerste Loonse dorpskwis op 3 oktober een feit. 75 Teams, met in totaal 1000 deelnemers, hadden zich ingeschreven. De start was voor Het Witte Kasteel. Volgens een verslag dat daarop volgde was het heel geslaagde happening. De hele avond was het dorp in rep en roer vanwege deelnemers die per fiets door onze 'Heerleijkheijd' crosten van de ene naar de andere opdracht.

De eerste Loonse garagesale-voortuinverkoop begon in 2014. 65 Loonse inwoners boden hun bruikbare spulletjes te koop aan. Een schot in de roos om de zolder weer eens op te ruimen!

° *Natuurbrug N261, luchtfoto.*

Natuurbrug Westloonse Wissel werd in 2014 feestelijk in gebruik genomen. Natuurmonumenten had van de opening een bijzondere informatieve dag gemaakt voor jong en oud. Sindsdien kunnen alle beestjes zonder gevaar de N261 oversteken.

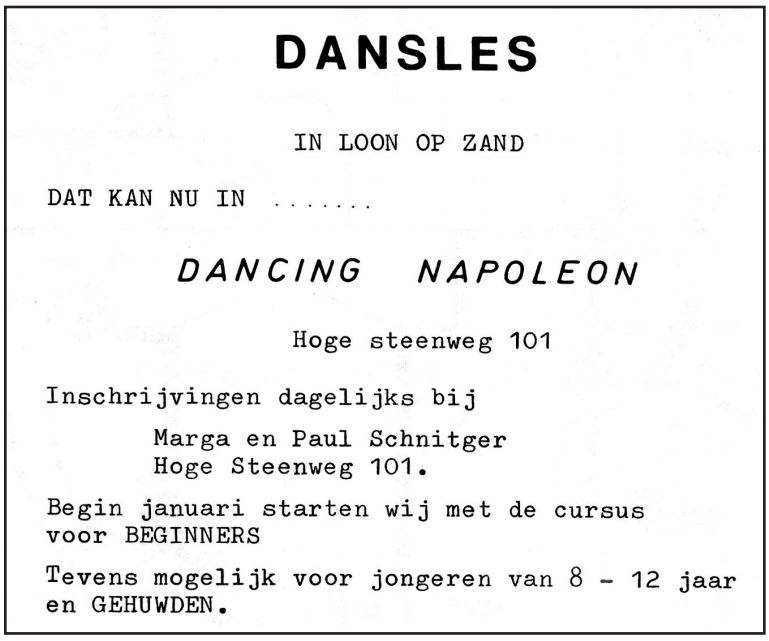
De Loonse dorpskwis ging in 2015 voor de tweede maal van start. 1200 Deelnemers verdeeld over 93 teams zouden op zaterdag 10 oktober massaal gaan kwissen. Tijdens die avond brak er een complete chaos uit op het busstation om 22.40 uur. De opdracht was 'tel het aantal passagiers dat in de laatste bus richting 's Hertogenbosch zit'. De chauffeur schrok zich een hoedje toen hij meer dan 100 personen zag staan wachten op het busstation. Tot zijn verbazing stoven die mensen massaal weg, na het tellen van de passagiers, op weg naar hun kwisadres.

Kunstontmoeting in 2016 'Zicht op Loon' was een groots evenement. Het begon met muziek en een vaandelgroet. Er was een prachtige expositie in Het Witte Kasteel en in onze kerk waren Russische iconen te bewonderen. Lokale kunstenaars exposeerden in de bibliotheek. Een groot succes!

Koningsdag vier je in Loon

Dat lazen we in een editie in 2017. De organisatie wilde met haar programma voorkomen dat men massaal naar Tilburg zou gaan om koning Willem-Alexander en koningin Maxima in levende lijve te aanschouwen. Het nieuwe programma, waarbij ook Het Witte Kasteel was betrokken, bleek een schot in de roos. Veel versierde fietsjes en voor ieder deelnemertje een medaille aan een lint.

Op deze pagina's hebben we u een beeld gegeven van een groot aantal festiviteiten die in de afgelopen 50 jaar hebben plaats gevonden. We hebben hieruit een willekeurige greep gedaan, wetende dat we niet alles in dit speciale jubileumboek konden vermelden.□

DANSLES

IN LOON OP ZAND

DAT KAN NU IN .....

DANCING NAPOLEON

Hoge steenweg 101

Inschrijvingen dagelijks bij

Marga en Paul Schnitger
Hoge Steenweg 101.

Begin januari starten wij met de cursus voor BEGINNERS

Tevens mogelijk voor jongeren van 8 - 12 jaar en GEHUWDEN.

° *Beginners zijn blijkbaar ouder dan 12 jaar en niet gehuwd (1978).*

50 jaar sport in Rond de Toren:

Van Badminton tot Zwemmen

Door: Ton Kalkers

In de loop van 50 jaar Rond de Toren zien we dat er in ons dorp veel sporten worden beoefend. We tellen er 32 inclusief de denksporten. De meeste verenigingen laten regelmatig iets van zich horen. We geven u in dit artikel een alfabetisch overzicht van de Loonse sporten en hoe ze in de loop der tijd zijn 'gevaren'. We baseren ons op de gegevens die we aantroffen in de jaargangen van Rond de Toren van de afgelopen 50 jaren. Daarmee schetsen we dus geen volledige historisch overzicht van de sport of de vereniging.

Badminton

In nummer 19 van 26 november 1971 meldde de vereniging 'De Verenmeppers' dat zij nog enkele enthousiaste leden kon gebruiken. Gespeeld werd er in de sporthal van De Werft in Kaatsheuvel. "Badminton is geen sport om veel proza aan te wijden; het moet gespeeld worden", aldus Kees Verschure van het bestuur; vandaar dat er maar zelden iets over hen te lezen viel.

Biljarten

Loon op Zand is echt een dorp van biljartverenigingen. In de loop der jaren kom je veel namen tegen. Vaak ontstaan ze omdat er een afscheiding plaatsvindt. Men was het niet eens met het bestuur en richtte dan een eigen vereniging op.

We komen tegen in 'de Toren': biljartvereniging 'De Brandaris in 1972 met 15 leden, thuis in café De Echo der Duinen; Biljartclub Central, in 1972 thuis bij Concordia, die begonnen is in 1937 in café Beunis aan de Kerkstraat; verder Biljartvereniging 'Ouderenvermaak' die thuis is in De Venloene en is opgericht in 1975; De Vriendenkring en de Loonse Biljart Vereniging (LBV) opgericht in 1977 zijn thuis bij PV De Luchtbode. Op 13 januari 1993 werd bij PV 'De Luchtbode' een heuse jeugdbiljartvereniging opgericht. Tot slot hebben we nog de kleine biljartvereniging van 't Loons Kwartier, opgericht in 1989.

Nog wat wetenswaardigheden:

In 2006 is er in Concordia een geslaagde recordpoging biljarten. Marcel van Osch en Jeroen Smits verbeterden tijdens de Nacht van Loon het record Loons biljarten met een uur en brachten het op 26 uur.
In 2002 wordt de jeugd in Hoogeveen kampioen van Nederland op de Nationale kampioenschappen B, klasse Libre voor jeugdbiljarters. Het leverde behalve mooie prijzen ook kippenvel en natte ogen op.

In nummer 10 van 1994 lezen we dat het eerste lustrum Nederlaagtoernooi van biljartvereniging De Vriendenkring tot een goed einde is gebracht in de toen nog rokerige kantine van PV De Luchtbode. Er heerste een goede sfeer. Iedereen zat aan een borreltje en genoot van een sigaret of sigaar, aldus onze verslaggeefster Yvonne Broers. In 2009 wordt Michel van Iersel voor de derde keer Nederlands kampioen Libre voor recreanten-biljarters in Bussum.

En ook in 2017 wordt er nog steeds fanatiek gebiljart door diverse verenigingen getuige de berichten, uitslagen en heibel over de huurprijzen in De Wetering.

Bridgeclub

°*Wieske Verschuren (oktober 2011).*

In nummer 14 van 3 september 1971 troffen we een oproep voor bridgeliefhebbers om zich aan te sluiten bij de 14 personen die er al zijn. Uiteindelijk komt het tot een heuse bridgeclub.
In 1994 en de jaren erna werd er ook aan fietsbridgen gedaan, georganiseerd door bridgeclub Loon op Zand: 25 km fietsen en onderweg in drie uitspanningen bridge spelen.
In 2011 bestond de bridgeclub 40 jaar en de vrouw van het eerste uur, Wieske Verschuren, kwam ruim aan bod in een artikel. In september 2013 nam Wieske na 42 jaar afscheid van het secretariaat van de bridgeclub.
Verder werd er jaarlijks een oproep gedaan voor het gemeentelijke bridgekampioenschap.

Dartclub

Voor het eerst horen we van deze club in 1988. Toen organiseerde de Loonse Dartclub Lodac op zondag 9 oktober een groot open darttoernooi in De Eenhoorn. Er werd gespeeld om geldprijzen en de fel begeerde Eenhoorncup.
In 1994 werd het Loons uurrecord darten in ’t Loons Kwartier bijgesteld op 20 uur: een verbetering van 3 uur.
Op 18 maart 2001 werden de Loonse kampioenschappen darten alleen voor Loonse ingezetenen gehouden in ’t Loons Kwartier. De jaren erna werd dit een traditie.
In nummer 9 van 16 mei 2002 lezen we over weer een uniek sportevenement in Loon: de Night of Darts in De Wetering. De Loonse darters Patrick van de Linden, Dennis Aarts en nieuwkomer Roy IJpelaar wisten tot de finaleronde door te dringen, maar kwamen net iets tekort om met de laatste acht mee te doen. Maar spannend was het wel.

Duathlon/ marathon/ hardlopen

Nummer 15 van 5 oktober 2006: Tibor Peters werd met het estafetteteam Nederlands kampioen 4 x 800 m voor jongens Junioren A. Bij de familie Peters waren nog meer hardlopers bij vereniging Attila in Tilburg. Zo haalde Gijs Peters in 2007 op het NK Estafette met zijn ploeg van Attila goud op de 4 x 1500 meter estafette.
Ook Merel de Knegt die in Loon op Zand woont en de duinen gebruikt als trainingsgebied, liet regelmatig van zich horen bij nationale en internationale marathonwedstrijden in de jaren rond 2007.
Dan hebben we nog Tini de Laat, die vaak in de prijzen viel bij crosswedstrijden, duathlon en veldlopen. Het leverde hem een aantal nationale titels op. Hij bleef maar lopen, eerst in de 45+ en in 2012 in de 55+ categorie.

°*Tini de Laat.*

Duivensport

De postduivenvereniging 'De Luchtbode' werd in 1938 opgericht en de leden zochten naar een manier om de tuberculosebestrijding te ondersteunen. Ondertussen worden andere doelen zoals ouderen en gehandicapten gesteund door het houden van wedvluchten.
Op 27 februari 1978 opende PV De Luchtbode een eigen home en vierde zij haar 40-jarig bestaan: een geweldig moment in de geschiedenis van de postduivenvereniging. In 1988 werd het 50-jarig bestaan gevierd met een receptie in De Eenhoorn, waar 300 mensen op af kwamen. Tot aller verrassing bracht Concordia een serenade. De Luchtbode telde in 1988 47 leden en 7 jeugdleden. Maar ook hier is in de jaren daarna sprake van veroudering.

Golfsport

Daar kunnen we kort over zijn. Alleen in nummer 4 van 4 maart 2004 vinden we een inschrijfformulier voor het eerste Loonse golfkampioenschap op 7 juli 2004 op golfcentrum Vossenhole. In de rubriek De Krantenbak werd in 2005 de naam van Tristan Bierenbroodspot enkele keren genoemd, omdat hij met het Eftelingteam successen behaalde bij internationale wedstrijden. Later ging hij studeren in de Verenigde Staten

Gymnastiek

Willem Bruggeling begon in 1965 met een gymclub na een verzoek van de kapelaan. Hij kreeg hulp van Jan Huijbregts van de Stichting Jeugdbelangen. Die wist de weg om subsidie te krijgen voor gymtoestellen en matten. In september 1965 vonden de eerste lessen plaats in de grote zaal van het cultureel centrum. De naam Sport Staalt Spieren werd verzonnen door Gerrie Rekkers. In 1969 is Sport Staalt Spieren een gymclub met 140 leden, van kleuters tot damesgroepen. In 1974 waren er de onderafdelingen gymnastiek, ritmische gymnastiek, jazzgymnastiek en recreatievolleybal en had de vereniging 200 leden.
In de tachtiger jaren kwamen er gymlessen voor kleuters, jongens, dames en ski-gymlessen. Ook de afdeling tafeltennis presteerde goed. In 1987 werd begonnen met jongens-turnen.

Wetenswaardigheden:

In nummer van 22 december 1971 troffen we de volgende oproep: "Wie wil er tegen vergoeding de contributie ophalen voor gymnastiekvereniging Sport Staalt Spieren? Misschien iets voor een vijf- en-zestig-plusser?" Nummer 1 van 21 januari 1974 stelt: "Volleybal is een beschaafd spel en geschikt voor alle leeftijden." Zo omschrijft secretaresse Simone Luijk de sport in een oproep om lid te worden.

DAMESVOETBALCLUB " DE SPOEL "
wil graag enige sportieve dames voor in hun elftal.
Minimum leeftijd 14 jaar.
Aanmelden bij A.v.d.Velden v.Salm-Salmstraat 9
of H.Chabot Tuinstraat 8
Loon op Zand.

° *In 1973 kende Loon op Zand al damesvoetbal.*

° *Loonstars (1981).*

In 1979 neemt Gymnastiekvereniging Sport Staalt Spieren het initiatief bij het eerste lustrum van de Hoorn om een sportief evenement te organiseren tussen alle verenigingen van Loon op Zand ter bevordering van de onderlinge contacten. Het wordt een sportweekend onder de naam 'Loonstars'. 16 Verenigingen deden de eerste keer mee: 90 deelnemers totaal.

° *Loonstars in 1982. Het RdT-team in het wit.*

Nummer 6 van 2 april 1982 ging over een sportieve ontmoeting tussen S.S.S. en Kunst en Kracht uit Tilburg. Gestreden werd op de lange mat, kast en evenwichtsbalk. De clubprijs ging naar Kunst en Kracht, maar ieder kind kreeg een diploma. "Je hoefde alleen maar je best te doen," aldus het als laatste geëindigde zesjarige meisje.

De laatste jaren lezen we weinig meer over SSS in Rond de Toren. Echter in 2016 in het laatste nummer lezen we het bericht dat Gymvereniging S.S.S. uit Loon op Zand overgaat in KGV Kaatsheuvel. Bestuurstechnische redenen nopen om deze stap te zetten. Turn- en gymnastiekvereniging KGV uit Kaatsheuvel biedt een helpende hand. De activiteiten in Loon gaan door, maar onder een andere bestuursvlag.

Handbal

In 1970 lezen we dat de handbalvereniging RKHV Uno Animo 13 jaar geleden in 1956 opgericht werd. In 1970 bestond de vereniging uit twee heren-seniorenteams, een dames-juniorenteam, een meisjes-aspiranten team en een meisjes-pupillenteam. Ledenaantal ongeveer 65.
Ze speelden en trainden op de velden achter café de Financiën. Tijdens het handbalseizoen speelden ze in sporthallen in de regio. Vol verwachting werd dan ook uitgekeken naar de bouw van de sportzaal in de Tuinstraat.

In maart 1974 kwam het bericht dat vijf Loonse handbalteams kampioen zijn geworden. De aspiranten waren al kampioen onder leiding van Joke de Bie en Anette Pijnenburg. Daarbij kwamen de dames-junioren, -senioren en de heren. Ook stond er een bericht in 'de Toren' uit de algemene ledenvergadering in 1976: het damesteam werd kampioen in de zaal- en de veldcompetitie en promoveerde naar de landelijke 2e klas en de afdelings-eerste klas: een niveau dat in de 20 jaar van het bestaan nog nooit was gehaald.

Op het sportpark werden verharde velden in gebruik genomen. Toen de kleed-wasgelegenheid klaar was, beschikte de vereniging over een uitstekende accommodatie die aan alle eisen voldeed.
Punt van zorg was echter het gebrek aan voldoende kadermensen die zich wilden inzetten voor het handbal.
In nummer 3 van 11 februari 1983 stelt Handbalvereniging Uno Animo de vraag: "Hoe moet het verder? Er zijn veel jeugdleden en weinig oudere leden. Er is een tekort aan bestuursleden en begeleiding van de jeugd". Men doet een oproep aan vrijwilligers. Het mocht allemaal niet baten.
Niet lang daarna moest de handbalvereniging de handdoek in de ring gooien en werd opgeheven.

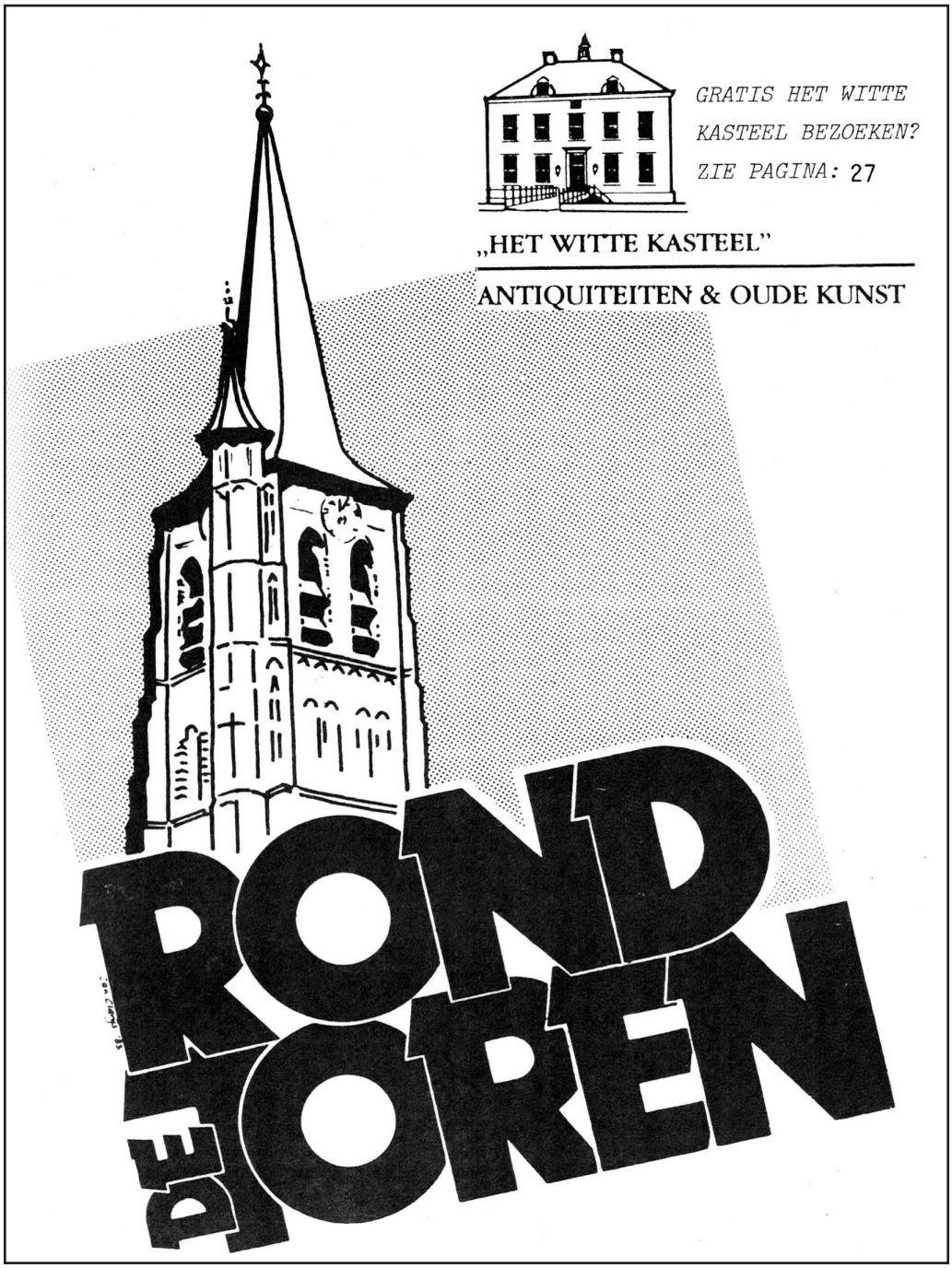
Hengelsport

De Loonse hengelsportvereniging De Vrolijke Vissers werd opgericht op 16 januari 1927 in café van Haaren. Dat café stond op de plek waar de voormalige Volvo-garage Van Roosmalen was. De Vrolijke Vissers openden op 30 mei 1969 weer het visseizoen, zo lezen we. In 1969 zijn er bijna 110 mensen lid, variërend in leeftijd van 21 tot 80 jaar.
Per 1 januari 1969 kwam de Maas ook beschikbaar voor de sportvisserij. Vele jaren visten 'De Vrolijke Vissers' vrolijk door. In 1987 bestonden zij 60 jaar. Jan van de Velden vertelde heel wat wetenswaardigheden uit de historie. Jan Aarts (de vader van Jan de Jager) werkte op het kasteeltje en via die relatie kregen de vissers een eigen viswater aan het Drunens kanaal. Aantekeningen van de jaarvergadering van de vissers werden lang op een bierviltje genoteerd. Vandaag de dag is er een bestuur dat meer volgens het boekje werkt en de vereniging heeft op dit moment 40 leden uit Loon, Kaatsheuvel en omringende gemeentes. Vijf keer per jaar is er een visconcours. Wie de meeste vis vangt wordt koning en wie de grootste vis heeft gevangen krijgt een prijs.

In 2002 zijn 'De Vrolijke Vissers' al 75 jaar vrolijk aan het vissen. Gezelligheid en saamhorigheid gingen boven het vangen van vis. Daarna wordt het stil in Rond de Toren, maar ze bestaan nog steeds en hengelen gewoon verder. In mei 2017 lezen we een berichtje dat de club eigen viswater heeft gekregen in Kaatsheuvel.

Judovereniging

Op 2 februari 1973 ging na een lange intensieve voorbereiding de Judovereniging

° *Het Witte Kasteel haalde eens de kaft van Rond de Toren (1985).*

Loon op Zand daadwerkelijk draaien. Ze startten met een groots opgezette introductiemiddag met demonstraties door pupillen van leraar dhr. P. Ooms uit Tilburg. Drie buren, onder wie Peter Knip, namen het initiatief. Een oproep in de pers leverde 60 aspirantleden op. In 1977 stelde de judovereniging in overleg met de leraar dhr. Frans van Gent haar deuren open voor dames. In 1979 telde de vereniging 90 leden. Elk jaar werden er judowedstrijden georganiseerd, waarbij werd gestreden om de 'Loon-op-Zandbokaal'

Donkere wolken dreven boven in nummer 20 van 18 december 1981: "Judovereniging Loon op Zand is door de aanvaarding van de Sportnota door de gemeenteraad in financiële moeilijkheden gekomen". Peter Knip, voorzitter, deed een oproep om lid te worden van deze fysiek versterkende karaktervormende en zelfvertrouwen-gevende sport. In 1984 bij het tienjarig bestaan waren er nog steeds zorgen over de toekomst gezien de dichtgedraaide subsidiekraan, maar toch organiseerde de vereniging met behulp van sponsoren een lustrumtoernooi.
1986: Judovereniging Loon op Zand had op 15 maart het traditionele lentetoernooi. Er waren 240 inschrijvingen van buiten Loon. Dat was het maximale aantal. De 300 bezoekers maakten dat de sportzaal De Nieuwe Doelen goed gevuld was. De Loon-op-Zandbokaal ging voor de tweede maal naar sportschool Jan de Rooy uit Goirle. Loon op Zand eindigde op de tiende plaats.
In 1991 organiseerde Judovereniging Loon op Zand voor de eerste maal een Nationaal Taekwon-Do-toernooi in sportzaal De Nieuwe Doelen op 17 februari.

In 2011 werd nog een wapenfeit in 'de Toren' gemeld: Judospeler Michel Brekelmans behaalde zijn derde dan (3 x zwarte band). Daarna zien we geen berichten meer. De vereniging werd opgeheven.

Jeu-de-Boulesclub

In nummer 13 van 31 augustus 1984 stond het bericht van de oprichting van een heuse jeu-de-boulesclub in Loon op Zand: Cochonnetclub Loon op Zand is een feit. De club speelde op de door Rinus van Son aangelegde banen bij De Financiën. Bij de start waren er al 40 leden. In een aantal nummers van 'de Toren' werd de nieuwe vereniging onder de aandacht gebracht en werden aspecten van het spel uitgelegd. De Cochonnetclub organiseerde op 5 april 1987 in manege Duykse Hoef een boulestoernooi. Ze deden dat 20 jaar lang elk jaar een keer in de winter.

In nummer 20 van 23 december 1988: "Om de clubactiviteiten ook in de winter doorgang te laten vinden moet je creatief zijn", aldus voorzitter Ton Kalkers. De Cochonnetclub speelde een avond per week jeu-de-boules in de Hoorn op vloerbedekking, lekker warm binnen.
In 1989 verhuisde de boulesclub van de Financiën naar Sportpark De Klokkenberg en opende op de velden van de voormalige handbalvereniging Uno Animo haar eigen boulesbanen. Wethouder Ad Moonen schoot de 16 banen open met een welgemikt schot op 23 april. De kleedruimte van de voormalige handbalvereniging werd het onderkomen van de club.

In nummer 14 van 23 september 1994 werd meegedeeld, dat cochonnetclub haar 10-jarig bestaan vierde. Begonnen met een paar enthousiastelingen op het laantje voor Het Witte Kasteel was de vereniging gegroeid naar een volwassen club met eigen accommodatie op Sportpark De Klokkenberg met een eigen paviljoen, een oud klaslokaal van basisschool De Blokkendoos.

In 2002 meldde de boulesvereniging cochonnetclub trots dat zij met haar 100 leden binnenkort op 9 juni 2002 feestelijk

een petanquehal of Boulodrôme met acht banen ging openen.
Dat was een echte metamorfose: van veldschuur naar bouleshal. Maar het afbreken van de veldschuur in Waalwijk, het transporteren en weer opbouwen was een hele klus. Maar nu kan er ook bij slecht weer en in de winter binnen worden gespeeld. Al een aantal jaren organiseert de cochonnetclub een combinatie van bridge en boulen en ook rikken en boulen. In 'de Toren' zien we oproepen om mee te doen. Ook de huldiging van de vrijwilliger van het jaar komt aan bod. Verder komen we regelmatig aankondigingen van toernooien en toernooitjes tegen.

Kanosport

° Koen Bax, kanovaarder (april 2010).

Hoewel er weinig water in Loon op Zand te bekennen is, lezen we toch het nodige van de talentvolle kanosporter Koen Bax. In 2009 werd hij uitgeroepen tot sporttalent 2008. De toen nog 14-jarige Koen was zeer succesvol in de kanosport. In 2010 haalde hij een hoge notering in het Duitse Essen. Maar er waren vaker berichten van overwinningen van Koen: in 2011 domineerde Koen tijdens de Hanze-regatta. Hij haalde twee nationale titels in de klasse junioren B (15/16 jaar). Later dat jaar haalde hij in de meerpersoonskano's K4 en K2 vijf nationale titels. Een week later in Hengelo weer vijf eerste plaatsen. En ook in 2012 bleef Koen Bax (17) maar winnen. De op de Bosbaan in Amsterdam gehouden wedstrijden leverden hem een bronzen en vier gouden medailles op.
20 Juni 2013: Koen Bax was goed op dreef in Gent met K1 en K2. Zijn deelname aan de EK-junioren was daarmee veilig gesteld. In 2014 kreeg Koen Bax van de gemeente Loon op Zand de Sportaward.

Kegelclub

In 1989 lezen we een bericht van de De Loonse Kegelclub 'Reünie' die al bestaat sinds 1941. Vroeger kegelde men op de banen in de achterzaal van Concordia; sinds 1973 in Kegelhuis De Kroon in de Gasthuisstraat in Kaatsheuvel. Er waren nog 8 leden en men zocht aanvulling. Deze oproep leverde twee nieuwe leden op. Maar daarna werd het stil.

Mahjong

We lezen in nummer 15 van 13 oktober 2005 dat een aantal leden van de Loonse Mahjongvereniging 'De Vier Winden' meededen met het NK Mahjong in Rotterdam. Rhea Flohr drong door tot de prijswinnaars en eindigde op de derde plaats. De drie andere Loonse deelnemers eindigden op de plaatsen 18, 33 en 74. In totaal waren er 80 deelnemers.
Jan Nawijn werd Loons Mahjong kampioen in 2007. Verder laten de Mahjongers regelmatig in 'de Toren' weten dat ze er zijn.

Midgetgolf

Nummer 16 van 16 oktober 1981: Hein Lommers, PR-man van Midgetgolfclub 'De Financiën' roept op om deel te nemen aan of te komen kijken bij het 'Snerttoernooi' op 8 november. Er was snert voor iedere

deelnemer en er waren mooie prijzen te winnen. Verder is er weinig meer over te lezen in ‘de Toren’.

Motorclub

Nummer 16 van 8 oktober 1971 bevat een verslag van Crossclub ‘The Sky Riders’. Ze togen met elf jongens naar motorclub ‘Vol Gas’ in Drunen voor de amateurwedstrijden motors en bromfietsen. Ze behaalden zes prijzen en dat was een voortreffelijke prestatie.

Vele jaren later lezen we in nummer 19 van 8 december 2005 dat Kenny van Rooij uit de Van Salm Salmstraat aan motorcross deed op internationaal niveau in de 250cc-klasse. Hij had het zover geschopt dat hij in het nationaal team werd afgevaardigd naar Europese wedstrijden, aldus een artikel over hem van Jan van Hoof. In 2017 lezen we dat de motorclub De Deurstarters een Stoofpotrit houdt op tweede paasdag.

Motorracing

Op 20 februari 1994 werden bij Kadoshop Broers twee Loonse motorraceteams gepresenteerd: Marc Goutziers en Mart Bruurs. Op 8 september 1995: de motorracers uit Loon presteerden steeds beter: Carl van Esch werd vijfde en Marc Goutziers zesde op het circuit van Zolder.

Op 13 september 2001 stond er een kop in Rond de Toren: Jeroen Punt toekomstig Nederlands Kampioen? Na een slecht seizoen 2000 met een uitglijder in Assen en een sleutelbeenbreuk en polsbreuk tot gevolg verliep seizoen 2001 veel beter. Het ging steeds beter met Jeroen. Twee podiumplaatsen bereikte hij dit jaar. Hij staat met nog twee wedstrijden te gaan op de vierde plaats. Er zat echter nog meer in.

Op 23 december 2004 beëindigde motorcoureur Jan Damen zijn carrière. In 1993 begon hij in de wegracerij en gaandeweg werd hij steeds succesvoller tot de superstorm-600-klasse en deelname aan EK-wedstrijd bij TT Assen. In 2001 kreeg hij na een uitglijder een gecompliceerde beenbreuk. Vanaf 2003 vormde Jan na een lange revalidatieperiode weer een nieuw team en trainde hij vier keer per week 2½ uur. Zijn lichamelijke conditie liet hem echter in de steek. Hij bleek een hartoperatie nodig te hebben met diverse omleidingen. Na revalidatie ging het weer goed met hem. Maar voor hem was het moment aangebroken om er toch maar mee te stoppen.

Politiehondenvereniging

Veel valt er niet te lezen in ‘de Toren’ over de politiehondenverenigingen, alleen op 11 september 1981: PHC De Duinspeurders behaalde met zijn honden hoge punten op de keuring in Heeswijk-Dinther. De heren Broeders, Kroot en Brands haalden met hun honden Ringo, Prins en Nero het felbegeerde certificaat.

Ruitervereniging

In nummer 13 van 28 augustus 1981 zien we, dat ponyclub R.O.S. op 30 aug 1981 een groot ponyconcours organiseerde bij manege ‘Duykse Hoef’ met dressuur, springen en barrage-springen, best gaande rijpony en aangespannen wagentjes. Er was ook een verloting en de sluiting was om 17.00 uur. In latere jaren realiseerde R.O.S. een eigen rij- en oefenhal aan de Klokkenlaan. We lazen vaak aankondigingen en uitslagen van concoursen. Op dit moment is de hal gesloten en de vereniging opgeheven. In 2017 lezen we dat de hal door de stichting R.O.S. mogelijk verkocht wordt aan een particulier.

Schaakvereniging

Begin 1972 staken enkele schaakenthousiastelingen de koppen bij elkaar om te komen tot de oprichting van een schaakvereniging. In 1981 lezen we het bericht dat Schaakvereniging 'De Blokkendoos' elke woensdagavond in de aula van De Blokkendoos schaakt. Seniorleden waren nog welkom.
Op 23 november 1984 stond in 'de Toren' het bericht: 'De schaakvereniging heeft net zijn vierde Loonse schaaktoernooi gehouden. Er wordt gespeeld op donderdagavond in De Eenhoorn.'
In 1986 werd op een snert-snelschaaktoernooi met 40 deelnemers voor het eerst gebruik gemaakt van een computer om de uitslagen te verwerken.
17 juni 1988 lezen we het bericht dat Schaakvereniging Loon op Zand kampioen schaken van Brabant is geworden! Patrick Arends, Leen Bekink, Elias Thijsse en Leo Karreman versloegen als kampioen van West-Brabant de kampioen van Oost-Brabant, Zwart-Wit uit Cuyk, met 3-1 en mochten zich toen kampioen van Brabant noemen. Ad Havermans en Theo Molthof droegen in het voortraject ook bij aan dit schitterende resultaat.

Schaatsen

1989: Achter het gebouw van De Kuip legde de gemeente een heuse ijsbaan aan compleet met verlichting. Helaas is er tot nu toe nog nooit op geschaatst.

Tafeltennis

Op 9 februari 1968 verscheen de aankondiging dat men een tafeltennisclub wilde oprichten. De vraag was of er animo voor was. Daarom werd er eerst een open kampioenschap gehouden op 16 maart en kon men zich opgeven bij H. Spapens en C. Schoenmakers.
In 1979 lezen we meer over tafeltennis in De Hoorn. Evert Chin doet verslag in nummer 9 van 11 mei. Tafeltennis was eerst een afdeling van gymnastiekvereniging Sport Staalt Spieren. In het nummer van 29 januari 1982 lezen we over het ontstaan van TTV The White Balls. De tafeltennissers gaan in goed overleg los van gymnastiekvereniging SSS zelfstandig verder met hun 50 leden.
Er was blijkbaar ook een tafeltennisvereniging 'Concordia', want twee leden H. Spapens en C. Boeren wilden op 25, 26 en 27 mei 1984 het duurrecord tafeltennissen van

Verloren.

Bij het hooien zijn er twee hooiharken
blijven liggen op het einde van het
koeiensteegje en die zijn daar nu
verdwenen.
Wil de eerlijke vinder zo goed zijn
deze terug te bezorgen aan het fraterhuis
Kloosterstraat 8.

° *Quizvraag: Waar is/was het koeiensteegje? (1972)*

Nederland en België verbeteren. Het stond op 43 uur en 15 min. Zij wilden daar 44 uur en 30 min. van maken. In nummer 11 van 22 juni 1984 lezen we dat het was gelukt.
In 1984 werd er gestart op maandagavond met tafeltennissen voor recreanten onder deskundige leiding. 20 Liefhebbers hadden zich al gemeld. Gezien de beperkte tijd waarop de zaal beschikbaar was, werkte de Hoorn met een wachtlijst.
In 1985 werd verslag gedaan van de gedane activiteiten en werden toekomstige activiteiten aangekondigd. 50 White-Ballers zijn actief in de competitie. Ook houden ze op 15 december 1985 de Loonse kampioenschappen tafeltennissen én… sjoelen!!
In 1985 bestonden The White Balls vijf jaar en was de club tot een volwaardige zelfstandige vereniging uitgegroeid. De feestavond werd bezocht door meer dan 100 personen. Er waren 120 leden.
In 2007 bestonden The White Balls 25 jaar. Ze vierden dat in De Wetering met een jubileumtoernooi. In mei 2013 hing Evert Chin zijn batje aan de wilgen en stopte hij na bijna 40 jaar actief tafeltennissen.
In 2014 verhuisden The White Balls na 32 jaar van De Wetering naar Cafetaria Lily.
In editie 1 van 2015 meldde voorzitter Theo Egging dat de verhuizing van tafeltennisvereniging The White Balls naar cafetaria Lily goed is uitgepakt en dat dat de vereniging meer levensvatbaar heeft gemaakt.
Maar in maart 2017 volgde het bericht dat de vereniging in een extra ledenvergadering heeft besloten om zoetjesaan zichzelf op te heffen.

Tennisvereniging

In maart 1972 ontvouwde een initiatiefgroep plannen om tennisbanen aan te leggen in Loon op Zand en een tennisvereniging op te richten. Ze dachten hiervoor *ƒ* 50.000,- nodig te hebben en proberen 100 mede-eigenaren te interesseren om zich door een storting van *ƒ* 500,- voor 20 jaar in te kopen. In april 1972 lezen we dat het plan inzake tennisbanen aan de Kloosterstraat zo goed als zeker doorgaat. Het initiatief van enkele particulieren werd door de gemeente overgenomen.
Twee jaar later op 30 augustus 1974 zien we het bericht dat de kans groot was, dat er op 1 april 1975 getennist kan worden op de vier banen in de Klokkenlaan. De gemeenteraad heeft toestemming verleend en het wachten was op Gedeputeerde Staten.

Op 19 januari 1975 werd de oprichtingsvergadering gehouden. Ongeveer 100 belangstellenden woonden die bij. In nummer 8 van 25 april is men met de aanleg begonnen en het zouden geen gravelbanen worden, maar green-set banen, die het hele jaar bespeelbaar zijn. Vanaf 1 mei kon er een balletje geslagen worden en op 24 mei was de officiële opening van de banen. Na de oprichting waren er al snel 350 leden.
In 1976 werd een houten paviljoen door de leden zelf gebouwd. 200 mensen stonden toen op de wachtlijst. In 1980 legde de gemeente nog eens vier gravelbanen aan. Ook begon men in dat jaar met de bouw van een kleed-wasaccommodatie die men samen ging gebruiken met handbalvereniging Uno Animo. De tennisvereniging bouwde er voor eigen rekening een paviljoen aan vast.
De vereniging telde in 1981 ten tijde van de opening op 4 april door de burgemeester 580 leden. In 2002 koos de Loonse tennisclub voor vier winterharde gravelbanen, zogeheten tennis-forcebanen. Die waren duurder dan de kunstgrasbanen, maar bijna het hele jaar bespeelbaar: de balstuit is perfect, het glijden en bewegen gaat soepel. Dit besluit werd later toch weer ingetrokken wegens te hoge kosten. Het werden toch gewoon acht gravelbanen.
In nummer 6 van 14 april 2005: “Tennisvereniging Loon op Zand bestaat dit jaar 30 jaar en de leden hebben in grote meerder-

° *Met zo'n rente kan er wel een bloemetje vanaf (1980).*

heid gekozen voor de aanleg van kunstbanen, zodat ook in de winter gespeeld kan worden. In 2017 worden de laatste 2 gravelbanen vervangen door all-weatherbanen".

Vogels kweken

In nummer 3 van november 1967 vinden we de eerste 'sport' aankondiging voor de vogelliefhebbers. Er kwam een vogelshow van vereniging 'De Vogelvriend'. Er stond een typefout van de redactie in: "We brengen dank aan het gemeenste bestuur". In het volgende nummer werd dit gecorrigeerd. Daarna stonden er vaak aankondigingen in 'de Toren' van vogelshows waarop de vogels ook worden gekeurd.

Voetbal

Voor het eerst lezen we iets over voetbal in nummer 17 van 27 september 1968:
Opperwachtmeester van Hout schreef in het artikel Voetbal en Verkeer over "de gevaarlijke situatie die ontstaat in de Kasteellaan op zondagmiddag als de vele voetballiefhebbers te voet over de rijbaan naar het voetbalveld gaan. Op de rijbaan lopen mag niet." Hij wilde ongelukken voorkomen en raadde iedereen aan om meer gebruik te maken van het weggetje door het Klokkenlaantje. Dat was weliswaar niet verhard, maar "trek dan niet de beste schoenen aan. Het zou jammer zijn als de gezellige voetbalmiddag op wrede wijze verstoord zou worden door een ongeval", aldus de opperwachtmeester.

In 1969 wordt voor de tweede keer een wijk-voetbaltoernooi gehouden. Op 30 april spelen tien wijkteams tegen elkaar. De Loonse wethouder J. W. van Noije en burgemeester L.J. van Erp openden en sloten het toernooi.
In het verslag lezen we dat er om 10.00 uur werd begonnen en er behoorlijk veel publiek was dat om 12.00 uur wegtrok om te gaan eten en daarna weer terug kwam. Het was een geslaagd toernooi met die aantekening dat de volgende keer misschien neutrale grensrechters aan te bevelen zijn. Dit wijkvoetbaltoernooi wordt tot op heden nog steeds elk jaar gehouden, maar men gaat niet meer tussen de middag thuis eten.

Overdekte tribune

In 1970 heeft Uno Animo een prachtige overdekte tribune in gebruik genomen. Met feestelijk vertoon, harmonie en majoretten van Sophia en toespraak van de burgemeester werd de competitie en de tribune geopend. In augustus 1971: "Uno Animo kreeg een nieuwe trainer en er kwamen ook enkele nieuwe gezichten in het elftal. Het streven is om dit jaar kampioen te worden en daarmee te promoveren naar de derde klas. De opstellingen worden voortaan bekend gemaakt bij cafetaria v.d. Hoven."
De eerste fase van de uitbreiding van het sportpark kwam in 1973 gereed: een hoofdveld met trainingsveld, een riant parkeerterrein, een nieuwe toegangsweg met daarbij horende verlichting werd voltooid. Door de gemeente was reeds een half miljoen geïnvesteerd en men hoopte het geheel straks af te ronden met verlichting van het trainingsveld en de bouw van kleedkamers en een nieuwe kantine. "Dat mag niet alleen leiden tot blijdschap en dankbaarheid, maar schept ook de verplichting er nuttig gebruik van te maken", aldus Uno Animo.
Uno Animo vierde zijn 50-jarig jubileum in augustus 1976 met o.a. een spectaculaire bingo, hometrainerwedstrijden en een jubileumwedstrijd tegen Willem II.
Op 28 augustus 1976, de laatste dag van de jubileumviering 50 jaar Uno Animo, werd ook het cadeau van de Loonse bevolking

aangeboden, een driekwartierstijdklok voor het hoofdveld. Verder waren er natuurlijk allerlei toespraken van de hoogwaardigheidsbeklederS. Het bestuur werd geridderd voor zijn verdiensten.
In nummer 11 van 15 juni 1979 vroeg Uno Animo voor de jeugdafdeling (225 leden) jeugdleiders en jeugdbestuursleden. Ook dames waren welkom. Deze jeugdleiders werden werkend lid genoemd.
In nummer 14 van 20 september 1985 stond een oproep van Uno Animo aan meisjes van 13-16 jaar om te komen voetballen in een meisjeselftal. Boven de 16 kon je ook bij de Uno-dames voetballen.
Uno Animo bestond op 1 juli 1986 zestig jaar. Dat werd groots gevierd met een kneuzentoernooi, een spelmiddag voor de kinderen, een discoavond, een gemeentelijk voetbaltoernooi, een zeskamp, een wedstrijd tegen RKC en een eucharistieviering in de feesttent als afsluiting met daarna frühshoppen.

Kippenhok

In nummer 9 van 7 mei 1993 nam Piet Kemmeren na 34 jaar afscheid van Uno, maar hij bleef wel lid. Hij heeft er veel aan bijgedragen dat het Loonse voetbal gepromoot werd. Hij vertelde in deze 'Toren' hoe het er vroeger allemaal aan toe ging. In Haaren moest men zich omkleden in het kippenhok en werden eerst de schapen van het veld gejaagd voordat er gevoetbald kon worden. In Loon stonden de wasbakken, waar je je zomers en in de winter kon wassen, buiten op een rij en een klein hokje diende als kleedruimte.

1997: Nico Schut nam op 19 juni 1997 afscheid als voorzitter van Uno Animo. Hij zat 21 jaar in het bestuur, waarvan 18 jaar als voorzitter. Een manusje van alles, kantinebeheerder, zelf achter de bar staan, reparaties verrichten, niets was hem te min. Zijn 'Rotterdamse recht door zee mentaliteit' was bekend en dwong respect af.
Eind 1998 ontkomt Uno Animo ook niet aan de privatisering.
Nummer 9 van 17 mei 2001: 'Uno Animo is 75 jaar jong'. Door de 450 leden tellende vereniging, w.o. de dameselftallen en meisjeselftallen, werd gefeest met een toernooi waarbij ouders tegen hun kroost speelden, een strijd om de penaltybokaal met een gezellige clubavond; de basisschool leerlingen werden getrakteerd op een zeskamp; er was een feestavond met band Hopeloons, een voetbalwedstrijd voor veteranen, een internationaal jeugdtoernooi en tot slot een reünie.

Bij Uno Animo meldde zich het 500ste lid op 15 maart 2004: een ledental dat nog nooit was bereikt in de 78-jarige historie van de club. De vijfjarige Niels Maas uit Kaatsheuvel werd door het voltallige bestuur ontvangen met zijn ouders en kreeg als welkomstgeschenk het Uno-tenue.

Promotie

Op 1 juni 2008 promoveerde Uno Animo naar de derde klasse door te winnen van Sarto. En in 2011 promoveert Uno Animo naar de tweede klasse met 6-0 tegen Dordrecht. Elk jaar zijn er wel weer een of meer teams kampioen.

In 2014 verscheen een artikel met de kop: 'Houdt voetbalvereniging Uno Animo op te bestaan?' "Als de plannen van de gemeente doorgaan zoals gepland, is dat onherroepelijk het geval", aldus het bestuur. Het ging om plannen van de gemeente om de jaarlijkse vergoeding binnen 10 jaar af te bouwen naar 50%. De soep werd echter minder heet gegeten dan opgediend.
Uno Animo vierde in 2016 dat de vereniging 90 jaar bestaat en nog steeds springlevend is. Het is de grootste buitensportvereniging

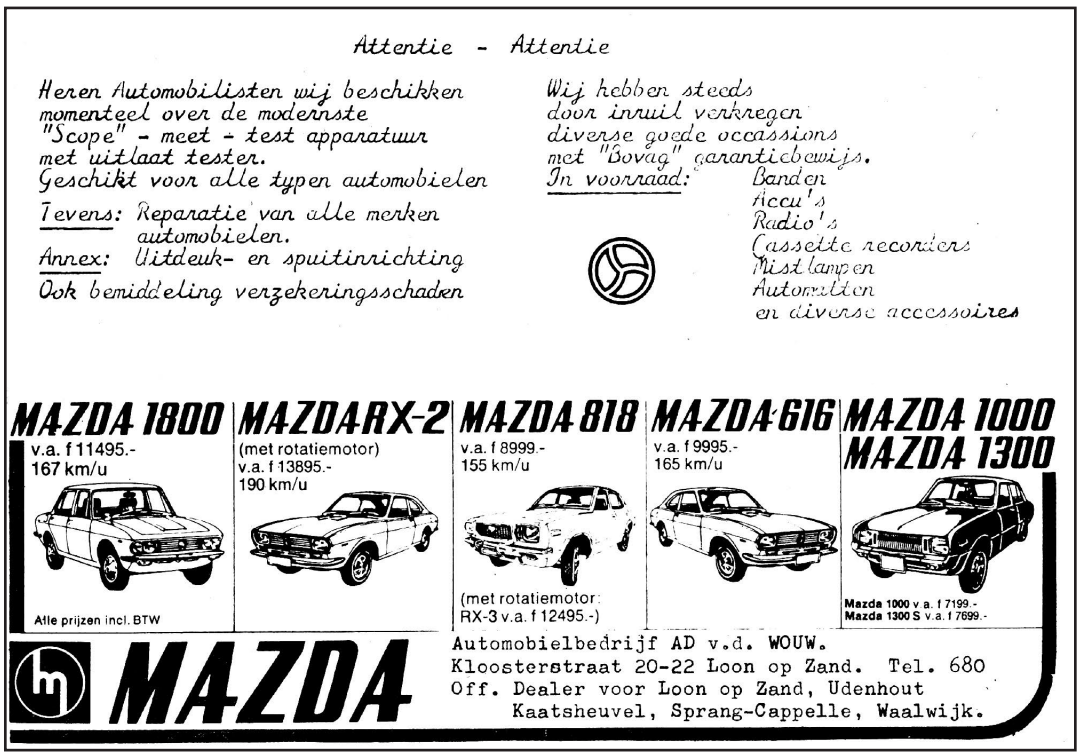
van ons dorp. In een jubileumkrant werd de historie belicht, maar in het artikel in Rond de Toren kwamen vooral het heden en de toekomst aan bod.

Volleybal

In nummer 32 van 19 mei 1969 treffen we de mededeling aan dat Volleybalvereniging Set Up, opgericht op 1 febr. 1969, in het sportlokaal van de St. Angela huishoudschool in Kaatsheuvel op dinsdagavond speelt.
Nummer 2 van 2 februari 1973: Set Up wil haar volleybalvereniging vervolmaken met een afdeling dames en roept daartoe dames vanaf 12 jaar op zich aan te melden.
In nummer 8 van mei 1984 stond het bericht van 15 jaar volleybalvereniging Set Up. Het derde lustrum werd gevierd met een 'ratjetoetoernooi' en een feestavond in De Eenhoorn. De tijd schreed voort en Volleybalvereniging Set Up bestond in maart 1994 25 jaar en zocht adressen van leden uit de beginperiode.

Huishoudschool

In nummer 2 van 28 januari 1994 stond een gesprek met nestor Henk Halsema en zijn vrouw Lidy. Er werden herinneringen opgehaald. Begonnen werd met een groepje volleybalfanaten in de huishoudschool in Kaatsheuvel en een jeugdgroep in de grote zaal van de Hoorn, want er was geen sportzaal. De jeugdgroep stond onder leiding van Jaap Luyk. Op 10 september 1969 werden de twee groepen samengevoegd tot één vereniging met als officiële startdatum 1 februari 1969. In het begin werd voorname-

° *Ooit waren bijtellingen en zuinigheid niet verkoopargument, maar de topsnelheid (1973).*

lijk recreatief gespeeld. Vanaf september 1970 werd het competitiepad opgegaan. Goede en minder goede tijden wisselden elkaar af. In 1972 dreigde zelfs opheffing door gebrek aan leden. Er waren topjaren van 110 leden, maar toen schommelde het ledental rond de 80. Later is men verhuisd naar De Wetering. Qua toekomst gaan competitie en recreatief spelen altijd hand in hand. De vereniging hoopt steeds op toeloop van jeugd.
Volleybalvereniging Set Up organiseerde elk jaar een Dorpstoernooi in De Wetering. Teams van iedere samenstelling werden uitgenodigd om mee te doen.
Nummer 8 van 29 april 2004: Set Up is 35 jaar jong. Met een autopuzzelrit werd dit jubileum gevierd.
In 2017 is er een herenteam en een recreantenteam(M/V) actief in de sporthal van De Wetering.

Wandelsport

Nummer 37 van 1969: Wandelsportvereniging Loduka ging weer eens op wandeltocht. Deze keer met de bus naar Eindhoven waar WSV Irene haar 23ste wandeltocht organiseerde. Er waren enkele duizenden wandelaars verdeeld over ongeveer 100 groepen. Men kon 5-10-15 of 20 km lopen. Qua klassering viel Loduka in de middenmoot: “niet zo best”, zeiden de deelnemers zelf. “De leden moeten meer naar de training komen en met wat meer inzet kunnen we ook de eerste drie prijzen halen. Uniforme kleding is een must en goed in de rij en in het gelid en in de maat lopen horen er ook bij.”

Nummer 13 van 13 september 1974: “In de nacht van 31 augustus op 1 september lopen Ad Leermakers, Henk Bertus en Joop van Leeuwen in Loon op Zand 105 km in 14 uur en 15 minuten. Startpunt café De Spoel en eindpunt in de Venloonstraat.” Dit kan waarschijnlijk wel aangemerkt worden als de eerste Nacht van Loon.
1979: WSV Loduka organiseerde winterwandeltochten en op 22 april voor de zevende keer de tweejaarlijkse Eftelingwandeltocht: 5, 10, 15, 20 en 40 km. Ruim 2000 wandelaars startten bij De Venloene met muzikale begeleiding van de jeugddrumband en de majorettes van Sophia’s Vereeniging. De opening werd door burgemeester Fievez verricht.

° *Intocht van Ad Leermakers na gewonnen wandeltocht (1974).*

Nacht van Loon

In 1979 verscheen een artikel over het wandelsportevenement ‘De nacht van Loon op Zand’, georganiseerd door WSV Hart van Brabant. Het was een ‘monstertocht’: wie loopt in 15 uur de meeste kilometers?
Ad Leermakers was vele jaren betrokken bij de organisatie en heeft hem zelf vaak gelopen. In 1979 werd hij tweede met 91,3 km. In 1980 werd hij de winnaar. Hij liep in 15 uur

maar liefst 134,4 km. Ad heeft ‘de Nacht’ verschillende keren gewonnen, in 1987 zelfs met 146 km in 15 uur.
In 1980 bestond Loduka 15 jaar. Deze vereniging organiseert elk jaar ook een avondvierdaagse. “In 1986 liepen bijna 900 ‘witlopers’ mee en net zoveel zwartlopers”, aldus de verslaggeefster, “maar wat een sfeer en wat een weer!”

Parijs-Colmar

In ‘de Toren’ verscheen natuurlijk een verslag van de monstertocht van Ad Leermakers van Parijs naar Colmar, die hij op 9 juni 1984 om 23.50 uur voltooide: 516,5 km in totaal. In vier nachten en drie dagen met een gemiddelde van 7,14 km per uur. Van de 28 deelnemers haalden er twaalf de finish. Ad eindigde op de negende plaats, zonder blessures, alleen wat pijn in de knieën.
In nummer 9 van 30 mei 1986 werd verslag gedaan van het feit dat Ad Leermakers Nederlands kampioen snelwandelen werd in St. Oedenrode met 100 km in 10 uur, 59 minuten en 4 seconden. De nummer 2 had één uur en vijf minuten meer nodig. Een geweldige prestatie dus.

Dan volgde in nummer 10 van 5 juni 1987 weer de aankondiging van de monstertocht Parijs – Colmar: een snelmarathon waarvoor onze dorpsgenoot Ad Leermakers was geselecteerd. “518 km in 3 dagen en 3 nachten; 14 man begeleiding inclusief keukenwagen. Start 10 juni finish uiterlijk in de nacht van 13 op 14 juni om 2 uur.”
In 1987 liep Ad weer Parijs-Colmar: 524 km snelwandelen. Start op 31 mei. Ad finishte als achtste in een tijd van 68 uur, 49 minuten: een verbetering van zijn eigen tijd met 3 uur. Er wachtte hem een enthousiast onthaal in café de Echo der Duinen.
In 1989 kreeg Ad een vermelding in het groot Guinnesbook of Records.
En tussendoor liep Ad samen met Harry Schmitz, Mari Broere en Hans Drijvers onder de vlag van Atletiekvereniging Attila een marathon op de kunststofbaan van Attila van 24 maal 1 uur, dus ieder zes maal een uur met een gezamenlijke afstand van 59 km en 844 meter. Ze versloegen daarmee het record van Olat uit St. Oedenrode.
In 1994 voltooide Ad voor de vijfde maal de monstertocht Parijs-Colmar. 520 km in 70 uur en 52 minuten. 16 Van de 35 deelnemers haalden de eindstreep.
In 2003 gaat Ad nog verder weg. Hij deed mee met een 24-uurs snelwandelwedstrijd in Maleisië en eindigde als zesde. Hij gaat nu voortaan door het leven als: ‘Eerste Nederlandse Centurion van Maleisië’. In 2007 - Ad is dan 58 - volgt dan de winst in de internationale 24-uurs loop in Madagaskar met 179 km en 792 meter. Terwijl de Afrikaanse lopers er als een haas vandoor gingen, liep Ad een berekende race. De enthousiaste Afrikanen vergaten dat er 24 uur gelopen moest worden.
In 2011 tijdens de 33ste Nacht van Loon werden twee heren winnaar, wegens strafseconden van de aanvankelijke winnaar. Onze Ad Leermakers liep voor de 40ste keer mee! Ra, ra, hoe kan dat? Het stond in alle bladen. Samen met dochter Yvonne kwam Ad over de finish: een emotioneel moment.
In 2017 wordt de 39ste Nacht van Loon gewoon weer gehouden en blijft Ad zich met de organisatie bezighouden.

Wielerclub

In nummer 11 van 25 juni 1976 stond het bericht dat de Loonse Wielerclub een wielerronde in Molenwijck organiseerde. Er waren twee categorieën: gewone fietsen en racefietsen.
2005: “De Loonse Wielerclub was ter ziele in de jaren tachtig, maar is weer opgestaan sinds een jaar of vier. Een aantal wielerfanaten (25) trappen de nodige aantallen ki-

° *Loonse Wielerclub (2006).*

lometers weg met elkaar. Geen vereniging met een bestuur en zo. Ze koersen gewoon elke week een eindje met elkaar. Woensdagavond of zondagmorgen wordt 70 - 100 km verreden". Het waren snelle heren, een gemiddelde van 40 km per uur was niet ongewoon.

Elf wielrenners van de Loonse wielerclub vertrokken zelfs op 22 juni 2006 naar Colmar om vandaar in twee dagen naar Loon op Zand terug te fietsen: 600 km via vijf landen. Dag 1 naar Vianden: 342 km. Dag 2: nog 296 km tot Loon op Zand. In Loon werd men onthaald door familie en vrienden met toeters, spandoeken en bloemen. Missie geslaagd.

In 2015 is de Loonse wielerclub ook nog springlevend, lezen we in editie 8. Zo'n 45 fietsvrienden en vriendinnen tussen 18 en 67 jaar fietsen regelmatig tussen de 70 en 90 km.
Een andere fiets- en wandelprestatie is het fietsen en wandelen naar Lourdes, Rome of Santiago de Compostella. We lezen er regelmatig verhalen over in 'de Toren'.

Windsurfvereniging

Nummer 13 van 3 september 1982: 'Windsurfvereniging Het Blauwe Meer, opgericht op 24 september 1981, spant zich in om Het Blauwe Meer te behouden als surfwater en om het waterskieën met snelle motorboten te verbieden als te gevaarlijk.' Er kon echter niet lang gesurft worden op Het Blauwe Meer.

Zwemmen

Hoewel we weinig water in Loon hebben, zijn er in de loop der jaren toch wel een paar zwemtalenten geweest. In nummer 6 van 25 maart 1988 lezen we dat Hugo Ruymbeke Nederlands Zwemkampioen werd. De 12-jarige havoscholier werd in Emmen Nederlands kampioen op de 200 m rugslag in een tijd van 2.33.68 min. Een week voor deze winterkampioenschappen werd hij nog even Brabants kampioen op de 100 m rugslag met een tijd van 1.14.30 min. Hij blijft er net als zijn ouders erg nuchter onder.
Een ander zwemtalent was in 2013 de 16-jarige Sander v. Broekhoven. Hij begon

° *Sander van Broekhoven.*

bij zwemschool Vital toen hij 6 jaar was en heeft net niet de limieten voor de Nederlandse kampioenschappen gehaald. Zijn studie was belangrijker. Eerst behaalde hij zijn Havodiploma en vervolgens de HAS.

Over zwemwater gesproken! Loon op Zand heeft een eigen zwembad! Op 21 oktober 1989 werd door burgemeester v. Dun zwemschool Vital geopend. Eigenaar Kees Pepping had in de maanden daarvoor de winkelruimte en het bedrijf van de firma van Leest in Kerkstraat 36 stevig verbouwd. Iedereen kan komen zwemmen: van peuterzwemmen tot ouderen die aan hun conditie willen werken en kinderen die hun zwemdiploma willen halen. Voor de toekomst is een sauna en fitnessruimte voorzien. Ondertussen hebben Kees en Elly Pepping hun zwembad in 2016 overgedragen aan Kim Koolen.

° *Vital wordt overgenomen door Kim Koolen (2015).*

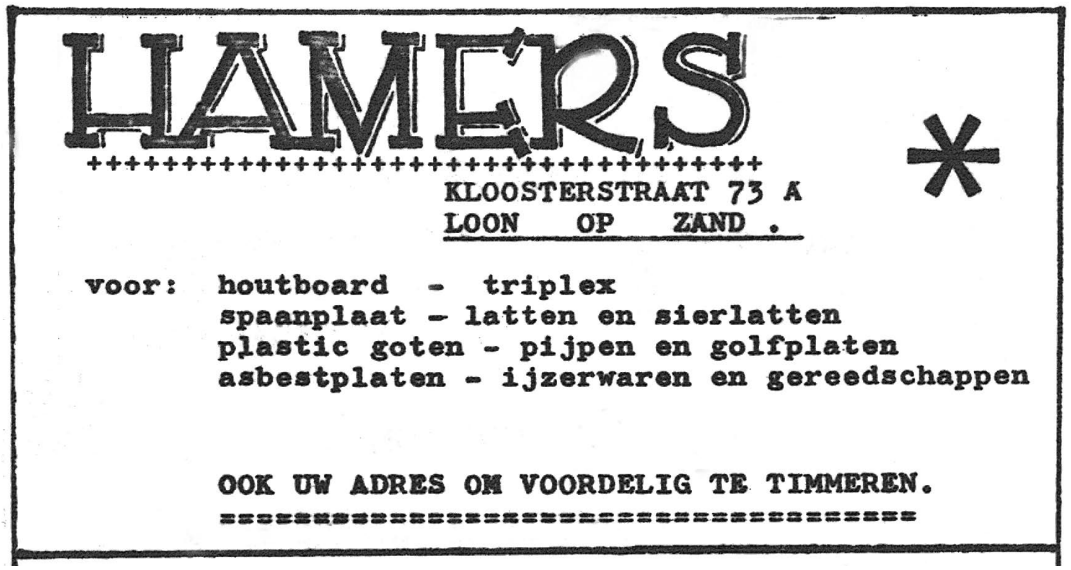
Daarmee is dit overzicht van 50 jaar sporten in Loon op Zand afgerond en kunnen we constateren dat de inwoners van Loon op Zand actieve mensen zijn. Met dit aantal inwoners en zoveel verenigingen moeten de inwoners van Loon wel lid zijn van meerdere verenigingen.□

° *Fietsfix-team (2013).*

Dagelijkse karweitjes voor de gemiddelde man, 1968

	Maan-dag	Dins-dag	Woens-dag	Don-derdag	Vrijdag	Zater-dag	Zondag
Werken bij de baas van 7.30-17.30 uur		x	x	x	x		
Vuilniszakken buiten zetten							x
Krant lezen 45 minuten		x	x	x	x	x	
Klusjes in/om het huis						x	
Tuin werken						x	
Spelletjes doen met de kinderen							x
Radio luisteren of tv kijken	x	x	x	x	x	x	x
Fiets of auto wassen						x	
Op bezoek bij ouders							x
Naar de kerk/biechten							x

° *In 1970 is asbest gewoon te koop.*

Dagelijkse karweitjes voor de gemiddelde huisvrouw, 1968

	Maandag	Dinsdag	Woensdag	Donderdag	Vrijdag	Zaterdag	Zondag
Ramen wassen					x		
Broodtrommel maken voor man, kinderen		x	x	x	x		
Afwassen		3x	3x	3x	3x	3x	3x
Wassen/centrifugeren/ waslijn afpoetsen/op-hangen/afhalen	x						
Strijken		x					
Koken		x	x	x	x	x	Soep, pudding
Stoep vegen						x	
Huiskamer poetsen						x	
Keuken poetsen			x				
Slaapkamers poetsen & zwabberen				x			
Boodschappen	x				x		
Alle schoenen poetsen						x	
Kinderen in bad doen/ haren wassen						x	
Bedden verschonen	x						
Bedden opdekken		x	x	x	x	x	x
Spelletjes doen							x
Iets voor bij de koffie bakken						x	
Bouillon maken voor zondag						x	
Op bezoek bij ouders							x
Naar de kerk/biechten							x
Boek lezen 10 minuten						x	

Sociaal-culturele gebouwen

Door: Els Coolegem-Jacobs

Inleiding

In dit artikel laten we zien wat er in 50 jaar Rond de Toren is geschreven over de sociaal-culturele gebouwen in ons dorp. Wat er is gebouwd, afgebroken, afgebrand, vernieuwd, gesloten of geopend.
In de eerste jaargang van Rond de Toren stond een verhaal over de opening van het nieuwe raadhuis in Kaatsheuvel. Het gebouw werd geopend in april door de Commissaris van de Koningin de heer Kortman. De gemeente vierde de hele week feest. Menigeen vond het gebouw te overdadig. Maar zoals de schrijver schreef, besturen is vooruitzien… maar het woord overdaad kwam meermaals naar voren.

Het hoogste punt van de nieuwbouw van de Venloene werd op 28 november 1969 feestelijk gevierd.
De gemeenteraad gaf dat jaar ook 'groen licht' voor een nieuwe sportzaal. De grote zaal van de Hoorn voldeed niet meer aan de wensen van de Loonse sporters.

Een jaar later was de sportzaal klaar en kreeg de naam 'Nieuwe Doelen', bedacht door Jan Damen.
'Een gezonde geest spruit voort uit een gezond lichaam'; op deze manier maakte redacteur Louis G.A. Janssen reclame voor het nieuwe gebouw dat op 19 december officieel werd geopend door burgemeester Van Erp.

In 1971 werd de nieuwe Venloene geopend. "Een centrum om trots op te zijn", aldus Louis Janssen. Het bejaardenhuis werd gebouwd door Bouwbedrijf Pepping en kostte drie miljoen gulden. Zr. v.d. Weerden had de leiding over ca. twintig werknemers.
Dat er behoefte was aan een peuterspeelzaal in ons dorp bleek uit de grote opkomst tijdens de oprichtingsvergadering in 1972, die gehouden werd in Café Echo der duinen.
Cultureel Centrum de Hoorn werd grondig verbouwd in 1973. In ons blad stond een

° *MFC de Hoorn.*

plattegrond van het gebouw. Via Rond de Toren vroeg men de bevolking om geld in te zamelen voor de inrichting van het gebouw. Men gokte op 10.000 gulden. Als voorbeeld noemde men de inzameling voor het interieur van De Werft waar Kaatsheuvel 80.000 gulden voor bij elkaar bracht. In Loon werd een Jeugdtoto gehouden. Door 1000 totoformulieren per week te verkopen hoopte men voldoende geld in te zamelen.
Terwijl de verbouwing in volle gang was werd er al een beheerder aangenomen. Jan Bekkers uit Tilburg werd alvast ingewerkt in De Werft in Kaatsheuvel.

In een artikel in Rond de Toren komt de redacteur woorden te kort om het in- en exterieur aan te prijzen van het heropende verbouwde ontmoetingscentrum. Iedere ruimte kreeg een toepasselijk naam zoals de Priem, de Els, La Tannerie, de Bombadon en de Verheyen-Gaanderij. Namen die oudere lezers nog veel zullen zeggen. Ter gelegenheid van de opening verzorgden de beide topharmonieën Sophia en Concordia een gezamenlijk concert. Een unieke gebeurtenis in Loon.
De redactie van Rond de Toren heeft jaren vergaderd in De Els. Een veel te klein kamertje met toen nog stevig rokende redactieleden. Onze barman Jan van Hilst zullen we nooit vergeten. Een gastheer pur sang! Hij ging in 1982 met pensioen.

Programmering de Hoorn

De programmaraad liet de bevolking van Loon genieten van b.v. een optreden van Dimitri van Toren. De beroemde kunstenaar Jan Asselbergs exposeerde er, maar ook onze Loonse Greet op den Kamp viel die eer te beurt.
Wie herinnert zich nog 'Loonse mensen vertellen in de Hoorn'? Een zondagmiddagprogramma waar de grote zaal in de Hoorn te klein voor was. De gasten op 9 december 1979 waren Emile van Beers, Jan Aarts (Jan de Jager) en George Peternousek (ijshockeyer).

Naast dit succesvolle zondagmiddagprogramma waren er ook cabaretuitvoeringen. Het Loons cabaret voerde de voorstelling 'het Rijke Loonse leven' op. Kerstmusicals, koffieconcerten, nieuwjaarsinstuif, etc. etc. Op zondagmiddag werd er een spelprogramma gehouden waarin buurtverenigingen het tegen elkaar opnamen.

fabrieksverkoop schoenen

Alle soorten tegen lage prijzen!
Verder kleine lederwaren luxe
dames - school - stads - sport - en weekendtassen
en sportartikelen. AAN FABRIEKSPRIJZEN!!!!

Schoenfabriek MARTELLO b.v.

Kloosterstraat 28 - Loon op Zand
Dinsdags gesloten - Tel.: 04166-1297

° *Aan schoenen geen gebrek in Loon op Zand (1980).*

Het cursusaanbod in de Hoorn is indrukwekkend te noemen: cursussen Frans, Engels, Italiaans, volksdansen, tekenlessen, bridge, bewegingsleer, kalligrafie, bloemschikken, tuinarchitectuur, slankheidscursus, etc.

Er werd volop karnaval gevierd in de Hoorn die hiervoor werd omgedoopt tot 'De Blaospeijp'. Twee avonden en een zaterdagmiddag was de Hoorn tot de nok toe gevuld met carnavalsvierders. Om voor de avonden kaarten te bemachtigen moest menigeen in de rij achter aansluiten. Per persoon werd er een beperkt aantal kaarten verkocht om iedereen een eerlijke kans te geven om dit bijzondere feest te kunnen en mogen meemaken. Datzelfde gold voor de tonpraotavonden die drie maal werden uitgevoerd.
De kunst was om op de eerste avond aanwezig te zijn, zodat je de beste grappen niet tevoren bij de bakker of de slager kon opvangen.
In 1994 werd er voor het laatst carnaval gevierd in de Blaospeijp. Ook het tonporaoten van volwassenen en kènder kende dat jaar zijn laatste editie in de Hoorn.

Onder de titel 'Stille krachten' organiseerde de programmaraad van de Hoorn een expositie van allerlei vormen van vrijetijdsbesteding. Keramiek, koperwerk, textiele werkvormen en zelfs een op schaal

° *Afdrukken, vergroten, we doen het nu allemaal zelf in enkele minuten (1975).*

gebouwde stoomlocomotief reed door de grote zaal. Het plafond van de grote zaal werd door dit schaalmodel, dat op kolen gestookt werd, zo bevuild dat deze exposant nimmer meer werd uitgenodigd.
Voor het eerst waren er ook de werken van Gerard de Nijs te bewonderen, een kunstenaar uit Kaatsheuvel.

In 1989 stond het vast dat voor De Hoorn naar een andere ontmoetingsruimte werd gekeken. Volgens het bestuur werden er geen onderhoudswerkzaamheden meer verricht. Het gebouw werd alleen nog water- en winddicht gehouden tot de opening van… De Wetering.

Locoburgemeester J. Broeders opende op 14 januari 1995 Ontmoetingscentrum De Wetering. Mede dankzij heel veel inbreng van Loons talent werd het een spetterende opening. Voorzitter Thieu Eijkemans bedong in zijn toespraak minder betutteling van de gemeente, hij wenste meer vrijheid van handelen.
De eregalerij werd geopend en de eerste plaquette met de naam van M. van Esch, oud-voorzitter van Sophia's Vereeniging, werd onthuld. Het openingsfeest werd afgesloten met een grandioos vuurwerk.

Onder de kop 'Adieu parochiehuis' haalde Tiny van Hooren herinneringen op aan de oude Hoorn die werd afgebroken en plaats maakte voor woningen. Foto's van de sloop illustreren zijn verhaal.

De programmaraad van De Wetering kwam in conflict met het bestuur van het SMC. Frans van Dongen deed zijn verhaal in Rond de Toren. Alle bemiddelingspogingen hebben niets uitgehaald.
Tot overmaat van ramp ging het kèndertonpraten in 2003 niet door. De teleurgestelde Janneke en Marijn lieten dat in ons blad weten.

Na het uitgesproken faillissement van Stichting Culturele Centra werden in 2016 via een Droomlab de wensen over een ontmoetingscentrum geïnventariseerd onder de bevolking.
Daarna ging de Wetering Plan Groep (WPG) aan het werk om zoveel mogelijk dromen waar te maken.

Huize Assisië

Op 28 november 1975 betrokken 23 pupillen van Huize Assisië het voormalige fratershuis aan de Kloosterstraat. Het gebouw werd omgedoopt tot huize Inverte. Na ongeveer 20 jaar verlieten de pupillen het gebouw weer om zich te gaan vestigen in aangepaste woningen aan de Van Rijckevorselstraat.

Basisschool De Blokkendoos werd op 6 oktober van dat jaar speciaal voor en door de kinderen geopend. De volgende dag deed burgemeester Fiévez het nog een dunnetjes over.

Redt het zaadhuisje

Onder die kop werd in 1979 gewag gemaakt van de plannen om het zaadhuisje te verbouwen tot villa. Zeer tot ongenoegen van de schrijver. In 1981 was de storm geluwd en werd het zaadhuisje verbouwd en permanent bewoond.

In café Wil Vermeulen wordt nog wel eens 'per ongeluk' een verkeerde jas meegenomen, getuige de regelmatige advertenties waarin gevraagd wordt om contact op te nemen met betrokkene die hem kwijt is.

Gebouwen veranderen, worden geopend of worden gesloopt

Enkele jaren later werd het Cenakel, het voormalig nonnenklooster aan de Kasteellaan, verbouwd tot restaurant. De heer Snoeren verbouwde de monumentale villa tot hotel-restaurant.

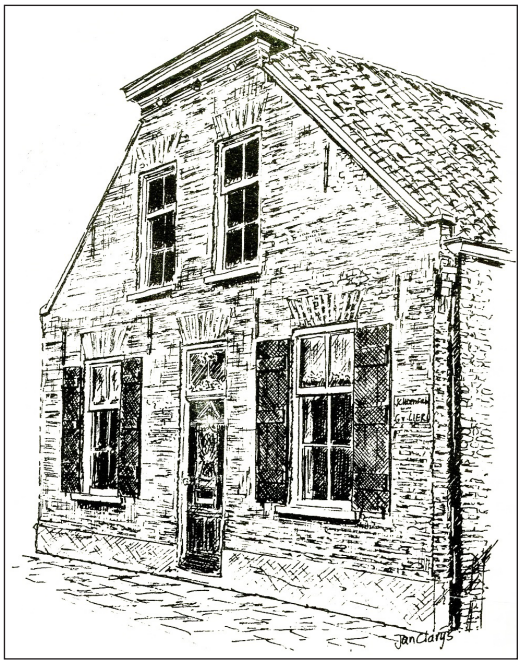
°*'t Stamhuis aan de Kerkstraat.*

Het fraaie karakteristiek pandje aan de Bergstraat nr. 2 werd het home van de Heemkundekring, 't Stamhuis genaamd.

Café Concordia veranderde in 1997 van eigenaar. Met de nieuwe firmanten Monique en Henk Coomans werd de zaak verbouwd tot een grand-café.

Hanny en Jan van Mook stopten in datzelfde jaar met het Loonse volkscafé Echo der Duinen. In Rond de Toren verscheen een interview met beiden. En later twee foto's van de afbraak.

Een café bouwen onder de kiosk bleek niet mogelijk. Hoge vervuiling was de oorzaak.

°*'t Stamhuis getekend door Jan Clarijs.*

Er was nogal wat weerstand tegen de verbouw van de kiosk tot café. Met name de stichting Stuipzand maakte bezwaar. Voorlopig werd nog onderzocht of er andere mogelijkheden waren.

Een jaar later opende Basisschool De Vlinderboom haar deuren. Noodlokalen maakten plaats voor een definitieve behuizing. Jenaplanonderwijs sloeg aan in Loon.

Na een hevige brand ging ook de Kuip weer open. Wethouder Ligtenberg 'doopte' de nieuwe Kuip.

Bouwen, openen en nog eens bouwen

In 2007 was de feestelijke opening van de aanbouw bij Jenaplanschool de Vlinderboom.
De nieuwe lokalen, die op 18 januari van dat jaar werden geopend, waren voor de onderwijskundige vernieuwingen bedoeld.

° *Residentie Molenwijck.*

Door de verbouwing waren er twee ruimtes bijgekomen die gebruikt gingen worden als stilteruimte en computerruimte.

In maart van datzelfde jaar werd het startsein gegeven voor de uitbreiding van de Service Residentie Molenwijck. Architect Storimans had twee parkvilla's ontworpen met daarin 12 driekamerappartementen. De heer v.d. Bersselaar, samen met zijn vrouw huidige bewoner van de S.R. en tevens voorzitter van de vereniging van bewoners, had duidelijk plezier in het bedienen van de kraan en ook het echtpaar Van Delft, toekomstige bewoners van de appartementen, stonden vrolijk lachend op de foto. De renovatie van de buitengevels van de bestaande bouw van de Service Residentie werd gelijktijdig aangepakt zodat na gereedkomen van de nieuwbouw er bijna geen verschil meer te bespeuren viel.

° *De Venloene, Meander in de winter (2008).*

'De nieuwe Venloene nadert haar voltooiing', zo kopte Rond de Toren in haar oktobernummer in 2007.
De stichting Maasduinen was druk doende met het toewijzen van de vele aanvragen voor plaatsing in het nieuwe gebouw. Naar verwachting konden de eerste bewoners in december hun intrek nemen.

Het volgende jaar opende de Venloene haar deuren. Op 15 maart was een open dag en op 17 april de officiële opening.
Burgemeester Ria van Hoek opende samen met de heer Houtepen (98 jaar, oudste bewoner) de Venloene. Waterpartij 'Meander' werd onthuld, gemaakt door de Loonse kunstenaar Jacques Pepping. Loon op Zand was een modern woon-/zorgcentrum rijker.

Scoutinggebouw gaat in vlammen op

In de ochtend van 11 juni 2007 rond half 1 in de ochtend kreeg Guido Moonen van de Pastoor Simonsgroep een melding van een inbraakalarm. Het bleek brand te zijn. Zo hevig dat de crashtender van de Tilburgse brandweer werd opgeroepen. Het gebouw

leek in korte tijd reddeloos verloren en alle bluswerkzaamheden waren erop gericht om te voorkomen dat de brand over zou slaan naar de gebouwen van de Kuip en ROS. Na zes uur blussen werd het sein brand meester gegeven en was het gebouw van de scouting helemaal in vlammen opgegaan. Een zwarte bladzijde uit de verenigingshistorie van Loon. Brand waarvan bijna meteen vaststond dat het om brandstichting ging. Er werd een 'aantrekkelijke beloning' in het vooruitzicht gesteld voor aanwijzingen 'die kunnen leiden naar de daders'.

In november werd met de herbouw gestart. Om het financieel rond te krijgen organiseerde men een sponsoractie. Totdat het gebouw herrees had de scouting de beschikking over 'een keet'.

Op 3 september 2008 was de heropening van de bibliotheek. De metamorfose van de bieb was geweldig. Wat je al niet met kleuren en een andere opstelling van boekenrekken toch kunt bereiken.

In datzelfde jaar sloot Café Concordia op 20 maart definitief haar deuren. Het Kiosk-

PIET VAN DE WOUW

UDENHOUT - Loonse Molenstraat 5 - Telefoon 04166 - 1281

ZANGZAAD	GEMENGD PARKIETEN ZAAD	LAPL-MILLET
10 kg - ƒ 16,50	10 kg - ƒ 10,-	10 kg - ƒ 9,-
5 kg - ƒ 8,50	5 kg - ƒ 5,50	5 kg - ƒ 4,75
1 kg - ƒ 2,-	1 kg - ƒ 1,25	1 kg - ƒ 1,-

TROPEN ZAAD C EXOTEN	GROOT VALK PARKIETEN
10 kg - ƒ 12,-	10 kg - ƒ 16,-
5 kg - ƒ 6,50	5 kg - ƒ 8,50
1 kg - ƒ 1,40	1 kg - ƒ 1,75

i n v o o r r a a d

HENNEP
BLAUWMAANZAAD
TROSGIERST
WITTE ZONNENPITTEN
ONKRUIDZAAD
CéDé EIVOER
CéDé KRACHTVOER

DUIVENVOER

Vlieg ƒ 20,50
Kweek ƒ 20,50
Zuiveling snoepzaad ƒ 20,50

INTENSIEF HONDENBROK

Woppi 25 kg - ƒ 34,50
Kosper 25 kg - ƒ 35,50
Waldi 15 kg - ƒ 32,95

BOGENA'S - GENEES-, BESTRIJDINGS- EN VERZORGINGSMIDDELEN VOORRADIG

VLOOIENBANDEN VOOR HONDEN EN KATTEN

° *Menukaart voor vogels en honden (1978).*

café daarentegen vierde haar tiende verjaardag.

2012

Peuterzaal Piggelmee verhuisde van De Wetering naar een pand aan de Gerlachusstraat vlakbij de KDO Dikkertje Dap. Een verhuizing die nog heel wat voeten in de aarde had, maar met hulp van Loonse ondernemers vlot verliep.

Fratershuis afstoten!

Het SMC had plannen om het oude gedeelte van De Wetering, het voormalige fratershuis, af te stoten. De Wetering was te groot om het financiële plaatje rond te krijgen. De bedoeling was dat de huurders van het oude gebouw werden ondergebracht in de sporthal die nu te groot leek te zijn. Deze plannen, die in 2008 werden gepresenteerd, zijn niet doorgegaan.

° *Rookruimte De Wetering.*

Twee jaar later werd er in De Wetering een rookruimte gebouwd om de rokers in de gelegenheid te stellen om binnen te roken. Een foto hiervan met als tekst Blowhok was het resultaat.

Loon bouwt en bouwt

'Loonse brandweer in 't nieuw', onder deze kop werd de opening van de nieuwe brandweerkazerne aangekondigd. Een nieuwe bluswagen completeerde de feestvreugde in 2008.

° *Nieuwe brandweerkazerne LoZ (juni 2009)*

De bouw van het Amarantcomplex naderde zijn voltooiing. Na jarenlange procedures was het nu dan eindelijk gelukt om voor mensen met een beperking een goede huisvesting te realiseren. Ook de voormalige kapperswinkel van Piet Horvers ging deel uitmaken van het complex. In mei van dat jaar betrokken 20 bewoners het pand Kerkstraat 42. Burgemeester Luijendijk opende met een kanonschot in 2011 de woonvoorziening van Amarant.

Op 27 oktober 2013 openden Frans en Alexander van Venrooij officieus hun museum 'De Jaren 1940 – 1945'. Hiermee kwam een droom van vader en zoon uit.

Het Rabobankgebouw aan de Kerkstraat kreeg een nieuwe bestemming vanaf maart

° *Opening brandweerkazerne 2009.*

° *Rabobankgebouw.*

2014. Cliënten bezochten de bank zo weinig dat een fysiek punt in de woonomgeving volgens haar niet meer rendeerde. Voor een balie moesten de Loonse mensen voortaan naar Kaatsheuvel.
Bureau 360 Graden Rond begeleidde de herbestemming van het Rabobankgebouw.

2014

Keulemans Vastgoedbeheer, sportcentrum EasyFit en fysiotherapeuten van Sens namen hun intrek, evenals Kinderdagverblijf Bonte Koe, lunchroom 't Benkske en de Boekenbank. De naam van het gebouw werd 'De Bank'.
Een openbare boekenkast was een nieuw fenomeen. Tegen de gevel van De Kiosk stond een boekenkast met boeken, die naar gelieve geleend dan wel meegenomen mochten en konden worden.
OpenDoor opende haar deuren op 15 oktober 2014. Het was een huis voor opvang van mensen met een beperking. Doris, de dochter van de initiatiefnemers, zou ook gebruik gaan maken van Open Door.
In dit hoofdstuk hebben we de meest marktante onderwerpen die wij in de 50 jaargangen van Rond de Toren tegenkwamen voor u opnieuw opgeschreven. Sommige ervan zult u zich zeker herinneren, en anderen hebben misschien even een 'o ja-momentje' nodig.□

° *Er was nog van alles te koop in Loon (1980).*

50 jaar Gezondheidszorg in Rond de Toren

Door: Ton Kalkers

Om even in de sfeer te komen: Al in de eerste jaargangen van Rond de Toren werden de doktersdienst, de wijkverpleegster, de verloskundige mevr. van Vlerken, het maatschappelijk werk elke keer vernoemd. De ambulance belde je via nummer 013-662222.

We hadden een babysitcentrale (fam. de Boer), een warme maaltijdvoorziening, een hulpcentrale Loon op Zand-De Moer, een bibliobus met standplaatsen iedere zaterdag in de Aldrinstraat en de Gerlachusstraat. Ook bestond de organisatie Moeders voor Moeders, die nu nog steeds een kleine boodschap verzamelt voor een blijde boodschap.
Het postkantoor was toen open van 9.30 - 12.00 uur en van 15.00 - 17.30 uur.
In 1985 was er al een bloedafnamemogelijkheid gedurende 30 minuten voor huisarts en specialist op vrijdagochtend in het Wit-Gele-Kruisgebouw.
In bijgaand artikel lopen we door de gezondheidszorg van de afgelopen 50 jaar zoals die in Rond de Toren aan ons is gepresenteerd. De opsomming zal vast niet volledig zijn, maar het geeft wel een sfeer- en tijdsbeeld van deze periode.

Apotheek

Als je een geneesmiddel nodig had kreeg je dat vóór 1999 van de huisarts, die tevens apotheekhoudend was. Huisarts M. Raeven stopt met zijn apotheek in 1980, de andere huisarts J. Witte ging toen door met zijn apotheek.
Vanaf 1 januari 1999 werd de eerste apotheek, Venloon geheten, gevestigd in Loon. De tijdelijke vestiging was aan de Kamperfoelielaan en de definitieve apotheek kwam

° *Apotheek de Koning (2013).*

aan de Kloosterstraat 35. Als huisarts Witte stopt komt er ook een einde aan de apotheekhoudende huisarts in Loon op Zand.

In 2013 opende het apothekersechtpaar Dhr. M. de Koning en Mw. M. de Hoogh een tweede apotheek in Loon op Zand aan de Kerkstraat in het gebouw bij de kerk waar eerder het postkantoor en later assurantiekantoor van Klaveren gevestigd was.
In 2016 is apotheek de Koning voor de tweede keer de beste van de provincie Brabant. Een erkenning voor deze jonge onderneming en de bevestiging dat het paar goed bezig is.
In nummer 1 van 2016 stelde de nieuwe apotheker Hanim Younesse zich voor van de apotheek aan de Kloosterstraat, die inmiddels 'Boots apotheek' heet. Hij vertelde over zijn achtergrond, studie, toekomstplannen en aanpak.

EHBO

In de eerste jaargangen van Rond de Toren konden we lezen waar de posten met verbandkoffers te vinden waren in het dorp en wanneer de EHBO-cursus gegeven werd. Op tal van evenementen is de EHBO-vereniging paraat met mensen en door gebrek aan

° *EHBO tijdens een oefenavond.*

plaatselijke mankracht zie je dat er gaandeweg een samenwerking ontstaat met Tilburg om de EHBO-zorg op peil te houden.
In 1989 bestaat de EHBO-vereniging St. Rafaël 50 jaar. Een gouden jubileum met 50 jaar dienstbaarheid aan de Loonse bevolking. De cadeauwens was toen: een oefenpop voor kinderen. Het jubileum werd gevierd met grote demonstratie-oefeningen samen met brandweer en Rode Kruis, EHBO-wedstrijden en een receptie.

In 2006 begon de EHBO-vereniging St. Rafaël een actie om in heel het dorp op bereikbare plaatsen zoveel mogelijk AED-apparaten op te hangen, zodat er bij een hartstilstand zo snel mogelijk een defibrillator kon worden gebruikt. In nummer 13

° *EHBO Loon op Zand presenteert zich tijdens 'Dag van Loon'.*

van 7 september 2006 zien we burgemeester van Hoek AED apparaat nummer 8 feestelijk ophangen. Hiermee wordt de actie 'Hart voor Loon op Zand' voorlopig afgesloten.
Er waren nog plannen voor meer apparaten in de wijken om de vijf minuten bereikbaarheid te kunnen halen. Ondertussen hangen er zo'n 15 apparaten in het dorp. 500 Mensen hebben een reanimatiecursus gevolgd, maar ze komen te weinig op de herhalingsoefening om voldoende vaardig te blijven, aldus een oproep van de EHBO-er.

Huisartsen

De studie van dokter de Vries

In augustus 1968 kondigde dokter de Vries zijn gezinsonderzoek aan en vroeg iedereen om zijn of haar medewerking bij het invullen van de enquête.
In het septembernummer van 1968 werden onder de kop: 'De enquête van den dokter' een paar vragen behandeld die waren gerezen bij de inwoners. Met name gingen die over de gewaarborgde anonimiteit en het eventuele zwart werken van dames of meisjes en de kans dat de belastinginspecteur daar weet van zou krijgen. En: "wat heeft de doktershulp te maken met de slaapplaats van de kinderen en waar onze familie vandaan komt?" Het antwoord van dokter de Vries was niet helder en bevredigend, zo bleek later toen er commotie onder de bevolking ontstond over een artikel in de pers.
In 1970 gaat dokter Vos, die samen met dokter de Vries hier een jaar lang heeft samengewerkt, naar Hoensbroek. De stagnerende uitbreiding van het dorp en daarmee samenhangend de financiële basis hadden geleid tot dit besluit.
Dokter de Vries zegt: "Door mijn studie naar de samenhang tussen gezin en de hulp-

verlening zal ik mijn praktijkwerkzaamheden nog sterk moeten beperken. Vanaf 15 maart zal ik tezamen met dokter Snieders werken. De spreekuren zullen voortaan, als de benodigde automaat is gearriveerd, volgens afspraak worden gehouden." Via die automaat kreeg de patiënt een munt met een volgnummer: de voorloper van het spreekuur op afspraak.
Per 1 juli 1971 beëindigde dokter de Vries zijn praktijk in Loon op Zand. Hij werd directeur van de GG&GD van Tilburg. Er werd een afscheidsreceptie georganiseerd door het bestuur van het Wit-Gele-Kruis. Giften voor een passend afscheidscadeau konden gestort worden of in een gesloten enveloppe gedeponeerd worden in de brievenbus bij de secretaresse van het Wit-Gele-Kruis.

Dokter Snieders en dokter Witte

In nummer 17 van 10 november 1972 meldt dokter Snieders dat hij de huisartsenpraktijk voortzet samen met dokter Witte in de praktijkruimte aan de Rijckevorselstraat 6, telefoon 250.
De spreekuren waren 's morgens zonder afspraak en 's middags alleen op afspraak. De penningautomaat kwam geheel te vervallen.
Nummer 1 van 19 januari 1973 bevatte een felicitatie aan Dr. de Vries, de vroegere huisarts van Loon op Zand en De Moer. Hij is op 19 januari gepromoveerd tot doctor in de geneeskunde. Hij heeft de resultaten van het goed geslaagde onderzoek uitgepuurd en verwerkt tot een proefschrift. Het proefschrift draagt de titel: 'Gezin en hulpverlening in dorp bij stad.' Hij deed dit onderzoek in samenwerking met W. Couwenberg, maatschappelijk werker, en de wijkverpleegsters H. Sommers en J. v.d. Weerden.
Hoofdredacteur frater Accursius had het proefschrift bestudeerd en kwam tot de conclusie, dat Loon op Zand en De Moer beschreven werden als volkomen gave dorpen, die met glans de vergelijking konden doorstaan met andere dorpen in binnen- en buitenland. Dit in tegenstelling tot de vroeger gelanceerde, volkomen verkeerd overgekomen berichtgeving in de kranten, met name de Telegraaf.
"Een onvoorzichtige pers of smalende kop in de krant kan grote beroering wekken en personen in een totaal verkeerd daglicht stellen", aldus frater Accursius.

Huisartsengroepspraktijkgebouw

In 1974 is er sprake van een nieuw huisartsengroepspraktijkgebouw: een mooi lang woord.
Op 22 november 1974 werd het nieuwe

****

BUNGALOWPARK " HET KRAANVEN " LOON OP ZAND.
vraagt:
WINKEL - VERKOOPSTER
voor het komende seizoen.
Dit werk is ook geschikt voor hen die maar enkele uren per dag buitenshuis kunnen werken.

's ZONDAGS VRIJ - GOEDE VERDIENSTEN

Melden: schriftelijk "Het Kraanven Eerste dwarsbaan 1
Telefonisch: 04166 - 362.

****

° *Ook dat is al lang verleden tijd (1971).*

GEOPEND; van 15 APRIL tot 15 OKT. vanaf 11 uur

Buiten seizoen GOLFBAAN open op verzoek!

SPEELTUIN met nieuwe ATTRAKTIES, gratis donderdags gesloten!

midget-golfbaan
speeltuin
café-bar biljart

de financiën

kasteellaan 29 tel. 04166-1386 loon op zand

SPORTVELD MET ACCOMODATIE

RUIME PARKEERGELEGENHEID!

GROOT TERRAS

ENTREE: volw; p.p. per ronde f. 3,00
kind. tot 12 j. p.k. per ronde f. 2,50
groepen vanaf 20 pers. reduktie
kinderparty's golven reduktie en verrassing

UITSTEKEND GESCHIKT VOOR ALLERLEI EVENEMENTEN EN ALLES WAT U TE VIEREN HEBT.

° *De Financiën breidt uit (1980).*

medisch centrum officieel geopend. Het werd gebruikt door de huisartsen Witte en Snieders en de fysiotherapeuten Pim en Loes Wermenbol.
Er was een wachtruimte, EHBO-ruimte, apotheek en artsenkamer. De patio en de koffiekamer vormden de overgang naar de fysiotherapie.
In nummer 13 van 15 augustus 1975 nam dokter Snieders afscheid. Hij gaat zich in Nijmegen specialiseren in de pathologie. Hij bleef wel in Loon op Zand wonen. Dokter Raeven volgde hem op.

De muur

In nummer 2 van 8 febr. 1980 werd bericht over de Muur in het Medisch Centrum.
De unieke samenwerking tussen twee huisartsen en een fysiotherapeut in Loon op Zand was een voorbeeld voor de regio. Echter er werd nu een scheidingsmuur gebouwd tussen de huisartsen Witte en Raeven. Ieder had weer zijn eigen praktijk. Regelmatig zien we ook meldingen van dkt. Raeven en dkt. Witte over hun afwezigheid vanwege bijscholingen en wanneer de jaarlijkse griepspuit werd gegeven. Je kon er toen nog een kaart met tijdstip voor ophalen bij de huisarts.
In 1989 stelde zich de derde huisarts voor: Rita van den Bout. De kop 'Van technische studie naar medicijnenstudie' laat zien dat haar interesse eerst ergens anders lag. In 1983 was zij afgestudeerd; daarna heeft zij drie jaar als arts bij het GAK gewerkt, vervolgens de huisartsenopleiding gedaan en is in 1989 naar Loon op Zand gekomen. Ze hoopte in 1990 de studie homeopathische geneeswijze af te ronden.
In 1997 was Jan Witte 25 jaar huisarts in Loon op Zand. In een vraaggesprek met Yvonne Broers kregen we een kijkje op de persoon Jan Witte, zijn passies, bezigheden, hobby's en dromen. Hij stelde dat de maatschappij lijdt aan het KKK-syndroom: verKaling, verKilling en verKoeling. Hij zou de komende tien jaar, die hij nog te werken heeft, mee willen werken aan betere samenwerking tussen artsen, huisartsen en specialisten, aan een goede voorlichting aan patiënten en aan een betere communicatie tussen patiënt en arts. Zo zou een droom van hem toch uit kunnen komen.

Dokter Kools en dokter Van Liemd

In 2000 betrekt huisarts dkt. Kools zijn nieuwe praktijk aan de Kloosterstraat 33. Daarmee is het noodgebouw bij de tandartspraktijk aan de Kamperfoeliestraat verleden tijd.
In nummer 10 van 7 juni 2001 stond het bericht dat huisarts dkt. Van den Bout is gestopt met haar praktijk in Loon op Zand. Deze werd voortgezet door huisartsen dkt. Kools en dkt. Van Liempd. In nummer 11 stelde dkt. van Liempd zich uitgebreid voor aan onze redacteur Jan van Hoof.
Ze bracht haar jeugdjaren door in Uden-

° *Café 'De Kon. Harmonie' was internationaal bekend (1967).*

B.V. **H.B.O.**

KEES PEPPING

*De zaak voor al uw ONDERHOUDS- en HERSTELWERKZAAMHEDEN aan:
WONING, WINKEL of ander soort gebouw.

*Informeer gerust, niets is ons te veel!!

*Verder leveren wij: diversen soorten nieuwe WINKELINTERIEURS,
verhuren wij FEESTTENTEN, TAPS en DISCO's.

*** TELEFOON: 04166 - 3310 of 2886.**

° *Van alle markten thuis (1984).*

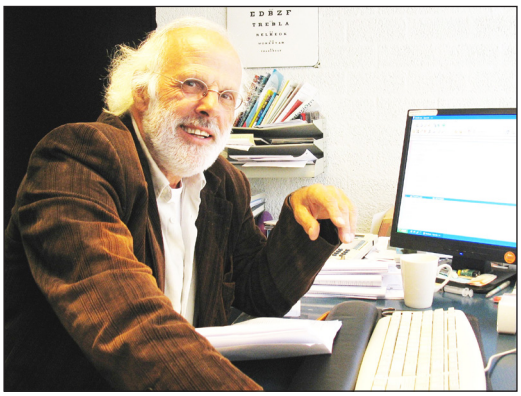
hout, dus ze kende de streek goed. Ze woonde met man en drie zonen in Drunen. Zij was begonnen met de opleiding HBO verpleegkunde; later studeerde zij medicijnen in Utrecht en volgde de huisartsenopleiding in Amsterdam.

In nummer 20 van 20 december 2001 meldde huisarts dkt. Mick Raeven dat hij zichzelf advies had gegeven om iets minder te gaan werken; “Niet om er mee te willen stoppen of dat het teveel is, maar om het nog enige jaren vol te kunnen houden.” Dit advies volgde hij op. Daarom kwam op vrijdag dokter Oosterberg bij hem werken.
Nummer 5 van 20 maart 2003 kondigde een informatieavond aan over de nieuwe huisartsenpost naast het Tweesteden ziekenhuis in Waalwijk: “Hoe werkt het en waar kunnen mensen op rekenen?”

Dokter Raeven stopt

Nummer 6 van 23 maart 2006: ‘Dkt. Mick Raeven heeft i.v.m. zijn palliatieve zorgwerkzaamheden in de regio aan zijn laatste huisarts-in-opleiding dkt. Claudia Verheijen gevraagd om te blijven nu ze haar huisartsenopleiding heeft afgerond. Ze neemt nu voortaan de praktijk op donderdag en vrijdag waar.’ In nummer 8 van 27 april stond een kennismakingsgesprek met deze enthousiaste huisarts. Zij maakte de keuze voor de richting huisarts: “omdat je daar wel de kans krijgt om met een aantal patiënten een vertrouwensrelatie op te bouwen. Contact met mensen vind ik heel leuk, en ik wil als dokter met allerlei soorten mensen bezig zijn, heel breed: met allerlei soorten ziekten, met alles wat een mens bezig houdt, niet alleen zijn lichaam.”

In 2008 zette Mick Raeven na 33 jaar een punt achter zijn huisartsenpraktijk. Hij

° *Huisarts Mick Raeven (oktober 2008).*

bleef wel actief in het hospice van Waalwijk en het consultatiebureau voor baby's en kleuters. Het was dringen geblazen op zijn afscheidsreceptie. Hij werd opgevolgd door Claudia Verheijen.

In nummer 16 van 23 oktober lezen we een interview met hem. Na de huisartsenopleiding volgde een specialisatie: een tweejarige tropenopleiding. In 1972 ging hij voor twee jaar naar Nigeria net na de Biafra-oorlog. Daar heeft hij veel kennis en ervaring opgedaan, veel geopereerd en vroedvrouwen opgeleid. Eind 1974 kwam hij terug in Nederland.

Studiegenoot Jan Witte polste hem voor de praktijk in Loon op Zand omdat huisarts Snieders weg ging. 15 Augustus 1975 begon hij met een bevalling om half zeven in de Scorpius: een goede start. Na vier jaar in de maatschap met Jan Witte werd deze ontbonden. Er kwam een muur tussen beide praktijken.

Hij sprak met zoveel passie dat je niet begrijpt waarom hij stopte. "Bevallingen en stervensbegeleiding geven me veel voldoening. Dat zijn situaties die je niet aan een ander kunt overdragen. Je begint er mee en maakt het ook af", aldus Mick Raeven. Hij was de laatste huisarts die ook in het dorp zelf woonde. Hij vond het een voordeel. Hij was zeker geen pillenvoorschrijver. "Gezond verstand doet wonderen. Als het lichaam het zelf kan, hoef je geen pil voor te schrijven." Zijn boodschap was: "Wees kritisch bij alle reclameboodschappen over medicijnen."

Nummer 10 van 20 juni 2013: Huisartsenpraktijk Kools-Van Liempd breidt uit met huisarts Adriënne van Loon voor twee dagen per week. Ook de praktijk van Claudia Verheijen is sinds 2015 versterkt met huisarts Martine Soeterboek-Schenkeveld.

° *Fysiotherapiepraktijk Loon op Zand met Annelies Simons, Vincent Vermeulen en Edwin de Zwart.*

Fysiotherapie- osteopathie

Pim Wermenbol en Loes Wermenbol-Bruyns, fysiotherapeuten, vestigden zich per 1 januari 1973 in Loon op Zand op het adres Ruimtevaartstraat 7. In 2012 na 40 jaar als fysiotherapeuten gewerkt te hebben stopte het echtpaar Wermenbol en de praktijk aan de Kloosterstraat werd overgedragen aan de jongere garde. In de Kloosterstraat 29 was ook al jaren de fysiotherapiepraktijk van dhr. B. Boink gevestigd. In 'de Toren' lezen we er weinig over.

In mei 2013 onderging de fysiotherapiepraktijk aan de Kloosterstraat na 38 jaar een metamorfose. Ook het team werd vernieuwd: naast Vincent Vermeulen, Annelies Simons en Edwin Zwart is het team nu versterkt met Anne de Cock en Hanneke Vermeer.
In nummer 8 van 2016 lezen we dat Fysio Loon op Zand het aanbod van behandelingen heeft uitgebreid. Edwin Zwart vertelt aan onze Lonneke hoe de praktijk aangepakt wordt en zich aanpast aan de standaard van deze tijd. Zo is de praktijk door de bijscholing van collega Anne de Cock voortaan aangesloten bij ParkinsonNet, zodat inwoners van Loon niet meer buiten het dorp hoeven te gaan voor kennis en aangepaste therapie. Door het behalen van

° *Sens fysiotherapeuten Jori Vromans en Ruben van Loon (2014).*

de master oncologisch fysiotherapeut kan Edwin Zwart zich aansluiten bij het Netwerk Oncologie en zo adequate hulp en ondersteuning bieden bij mensen met kanker.

Collega Vincent is geschoold in dry needling: een methode om de triggerpunten in de spieren aan te prikken en ze zo te laten ontspannen. Er wordt hard aan de weg getimmerd bij Fysio Loon op Zand.

Ondertussen is het aantal fysiotherapeuten na 2012 flink uitgebreid. Eerst kwam de praktijk Sens gezondheidszorg waar Jori Vromans mee begon, later sloot Ruben van Loon zich bij hem aan. In editie 16 van 2015 stelde Loran van Oorschot zich voor als de eerste oefentherapeut Cesar in Loon op Zand bij Sens gezondheidszorg. Ze ging in 2017 weer weg om een andere studie te gaan doen. Ze werd opgevolgd door Floor Goossens-Wagenaar. In 2016 ging Ester Vromans aan de slag als kinderfysiotherapeute bij Sens, zo lezen we in nummer 3.
En in editie 12 van 2015 lezen we over de opening van 'Fysiotherapie De Hoogt' waar Liselotte de Jongh op Hoge Steenweg 45 haar praktijk begint.
Een osteopaat is er al vanaf 2003 in Loon op Zand: Sofie Roelandt is de eerste Loonse osteopaat. Ons redactielid wilde er meer over te weten komen en onderging een behandeling.

° *Café en rijschool samen. Handig om je moed in te drinken voor je eerste rijles (1968).*

° *Buro JIJ (Bram & Willem Peters).*

Jeugdzorg, Orthopedie, Pedagogie

Bram en Willem Peters hebben in de loop van een paar jaar een bureau voor jeugdzorg op poten gezet. Ze noemen het Buro JIJ omdat het om jou gaat. In 'de Toren' vertelden ze over hun aanpak en ambities. In januari 2015 hield Buro JIJ een open dag voor relaties en belangstellenden op hun vernieuwde locatie aan de Kerkstraat om te laten zien hoe zij de jeugdzorg als klein bureau aanpakken: laagdrempelig, met goede kwaliteit en persoonlijke zorg.
In 2016 gingen Bram en Willem Peters van Buro JIJ uitbreiden en betrokken het hele voorpand van Kerkstraat 36 erbij. Buro JIJ is nu een officieel gecontracteerde jeugdhulpaanbieder en is in Kaatsheuvel gestart met Boer JIJ, lekker spelen en werken op de boerderij met begeleiding op maat.

Logopedie en podologie

Per 1 juni 2013 ging de logopediepraktijk van Judith Bruin en Maudi Conrads-Gielis van start in het Thebegebouw aan Doelen 2. Ook voor uw voeten kunt u in Loon terecht. Vanaf juli 2010 is Pascal van Pruijssen een praktijk voor podotherapie begonnen in Loon op Zand.

Tandartsen

In nummer 3 van 9 februari 1968 lezen we in een kleine advertentie, een zogeheten 'Contactje', dat A.W.F. Wooning, tandarts, de praktijk van tandarts Witte te Loon op Zand voortzet.
Spreekuur woensdag en vrijdag van 9 - 10 uur. Dit ging in op 14 februari en vond plaats in het Wit-Gele-Kruisgebouw.
In nummer 14 van 18 september 1973 volgde de mededeling dat zich heeft gevestigd in Loon op Zand: E.B.G.L. Hoenders, tandarts op het adres Delphinus 12.
Tien jaar later in nummer 8 van 7 mei 1982 stond het bericht dat per 6 mei een tweede tandarts zich in Loon op Zand heeft gevestigd naast tandarts Hoenders n.l. Dhr. A. van Koningsbruggen aan de Kamperfoelielaan 1.

In nummer 3 van 7 februari 2002 deelde tandarts Hoenders mee dat hij om gezondheidsredenen heeft moeten besluiten per 1 januari te stoppen met zijn praktijk. De praktijk werd voortgezet door tandarts mevr. D. Sloots. Die stelde zich in april voor in 'de Toren' met haar nieuwe praktijk. Deze werd de laatste maanden uitgebreid met een derde praktijkruimte. Ze werkte vier dagen 'aan de stoel' en een dag werd besteed aan administratieve zaken e.d.
In mei 2003 kwam tandarts mevr. P. Bevers werken als derde tandarts: drie dagen per week in eerste instantie om de lange wachttijden weg te werken. Ze behandelde 1½ dag patiënten van tandarts van Koningsbruggen en 1½ dag patiënten van tandarts Sloots.
In mei 2011 waren er weer veranderingen bij de tandartspraktijk Loon op Zand.

° *Tandartsen Eric Minnaard, Polleke Heesen en Guus van Koningsbruggen (2016).*

Tandarts Sloots verliet per 1 maart de praktijk, die werd overgenomen door tandarts Van Koningsbruggen. Het team werd versterkt met tandarts J. v.d. Veen en tandarts E. Minnaard. De praktijk werd aangepast en gerestyled. Ook de telefooninstallatie werd aangepast om de bereikbaarheid te verbeteren. Het team van assistentes bleef hetzelfde en ook tandarts Heesen-Bevers bleef.

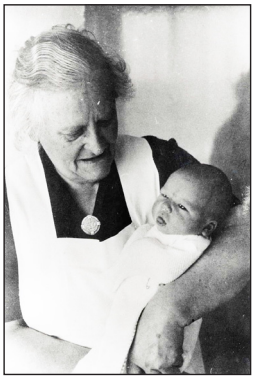
2016: In nummer 9 kondigden de tandartsen van Tandartspraktijk Loon op Zand aan dat er een verschuiving heeft plaats gevonden in het praktijkeigenaarschap. Tandarts Guus van Koningsbruggen en tandarts Polleke Heesen-Bevers hebben hun praktijk overgedragen aan tandarts Eric Minnaard, die al vijf jaar in de praktijk werkt. De twee andere tandartsen blijven gewoon in de praktijk werken. Een blijvende goede tandheelkundige zorg is daarmee verzekerd.

Verloskundige

Mevr. Van Vlerken was vele jaren de verloskundige die bij veel bevallingen de moeder begeleidde. In nummer 15 van 20 september 1991 stond een bedankje aan verloskundige mevr. Heintzberger-van Vlerken. Zij ontving bij haar afscheid de gouden eremedaille van de orde van Oranje Nassau. 'Zij wist a.s. moeders en vaders op hun gemak te stellen door haar rustige, vriendelijke en menselijk manier van optreden. Een op-en-top vakvrouw, die we zullen missen,' zo lazen we.

Ze is november 2016 overleden in Residentie Molenwijck, waar ze de laatste jaren heeft gewoond. Waar je tegenwoordig terecht kunt voor een verloskundige is in Rond de Toren niet meer te vinden bij de infopagina's. Af en toe zie we een advertentie van verloskundigenpraktijk 'Puur'. Hopelijk weten de zwangeren zelf de weg naar de verloskundige te vinden.

Wit-Gele Kruis en Wijkverpleging

° *Zuster J. van de Avoird (1964).*

In nummer 30 van 1969 lezen we dat zuster Van de Avoird (65) met pensioen gaat. Ze was een van de laatste moderne pioniersters die nu haar kraamtijdperk van 37 jaar beëindigde. In de periode 1932-1969 was ze betrokken bij 2822 bevallingen.
Toen zuster Van de Avoird in Loon op Zand kwam woonden er 2600 mensen. Er werden jaarlijks ongeveer 90 kinderen geboren, waarvan er ongeveer negen binnen enkele weken na de geboorte stierven.
'In kraamkliniek Moederheil in Breda kreeg

de 25-jarige Jo van de Avoird uit Oosterhout haar opleiding gedurende negen maanden. Vervolgens deed zij gedurende 1½ jaar praktijkervaring op in Breda in de kraamzorg. Vervolgens werd zij drie maanden lang 'afgericht' op zuigelingenconsultatiebureaus. Ze gaf moeders instructie en bracht hen kennis bij. Ze streed tegen bakers, slechte hygiënische toestanden en propageerde goede zuigelingenvoeding; kortom ze was een idealist. Zo 'gedrild' kwam ze in 1932 naar Loon op Zand.
Ze verdiende *ƒ* 400,- per jaar en *ƒ* 10,- per bevalling. 'Ze werd al snel de ziel van de plaatselijke kraamzorg.' Aldus een citaat van dokter De Vries.

Op de motor

Ze woonde eerst in Bergstraat, later in de Kasteellaan 18. Ze was altijd beschikbaar, veel op pad, vaak in de nacht. In 1933 schafte ze een Sparta-motor van 125 cc aan. Ze heeft 3 motoren versleten. Daarna verplaatste ze zich op brommer en fiets.
Een voorval is het noemen waard: door de hoge sneeuw ging ze met de slee met paard ervoor van de familie de Jong naar de familie Botermans naar het Moleneind. Het paard brak los en slee en passagiers lagen in de sloot. Met hulp van twee agenten kwamen ze bij de familie. De boreling was reeds in blakende gezondheid ter wereld gekomen.
Veelal deelt ze mee in de feestvreugde van de geboorte met een bakske koffie en een cognacske en iets in de pan. Ze was kordaat in haar optreden en dat werd gewaardeerd. Ook de mannen waren als lammetjes in haar handen. Op vrijdag 18 april 1969 werd ze in de bloemetjes gezet, eerst in de kerk en daarna in het wijkgebouw.

Het Wit-Gele Kruis

De organisatie Het Wit-Gele-Kruis was verantwoordelijk voor de zuigelingenzorg, de consultatiebureaus en de wijkverpleging.
Nummer 18 van 24 november 1972 vermeldde de agenda van de algemene ledenvergadering van het Wit-Gele Kruis de punten: districtsvorming, contributieverhoging en Zr. Van Dillen over de taak van de wijkzuster. Ook deed het Wit-Gele Kruis in 1973 nog aan voorlichting aan jongeren. Bij monde van de geestelijke adviseur pastoor J. Simons en medisch adviseur dokter M. Snieders werden alle jongeren van 16

° *Piet Pelle had nog geen E-bike (1984).*

jaar en ouder uitgenodigd voor de 'Jongerenvoorlichtingsavond' op 12 april in De Doelen.

In 1976 verliet Zr. Van Dillen Loon op Zand en werd hoofdwijkverpleegkundige in het district Valkenswaard. Zr. Th. Van Iersel en Zr. Kolster namen de taak voorlopig over samen met Zr. Capel, die de weekenddiensten mee ging doen. Dit was tijdelijk tot een vaste wijkverpleegkundige was gevonden.

1980: Kruisvereniging Het Wit-Gele Kruis organiseerde voorlichtingsbijeenkomsten over moeder en kind, zwangerschap en bevalling, kanker, pijn en alternatieve geneeskunde.
In 1981 breidde het bestuur van Het Wit-Gele Kruis het team uit met een wijkziekenverzorgende dhr. R. Drinhuyzen. Hij ging de wijkverpleegkundigen assisteren en zou later zelfstandig gaan optreden.

Reorganisatie

Ook in 1981 komen we een aankondiging tegen over de reorganisatie van het Kruiswerk. De plaatselijke Kruisvereniging was te klein en had te weinig mogelijkheden voor gespecialiseerde voorzieningen. Samengaan in een groter verband was de boodschap.

De jaarlijkse algemene ledenvergadering van de vereniging Wit-Gele Kruis vond plaats op 27 oktober 1981. De agenda bevatte de gebruikelijke punten maar men kondigde na het formele deel ook een gastspreker aan over het thema slaap/slapeloosheid/slaapmiddelen. Waarschijnlijk sliep toen iedereen al.

bureau FLOHR

toegepast onderzoek
PC-ondersteuning
PC-opleidingen

Ecliptica 87
Loon op Zand

TEKSTVERWERKING OP DE PC

Op 1 februari wordt gestart met een basiscursus tekstverwerking met WORDPERFECT. De cursus omvat tevens een introductie in MS-DOS.
De cursus wordt gegeven op 10 maandag-avonden, per les 1,5 uur. Buiten de lesavonden is gelegenheid om op de PC te oefenen.

Het aantal cursisten per groep is maximaal 5, per cursist wordt op 1 PC gewerkt.
De cursus zal gegeven worden op nevenstaand adres, in 2 groepen: 19.30-21.00 uur en 21.30-23.00 uur.
De cursusprijs bedraagt fl. 480,=.
Voor inlichtingen en aanmeldingen: ☎ 04166-3500 of 2777.

° *In 1988 komt de computer binnen ieders bereik.*

° Het Wit-Gele Kruisgebouw LoZ in 1961.

Nummer 3 van 12 februari 1982: De diëtiste van het Wit-Gele Kruis riep mensen die zich zorgen maakten over hun gewicht op om deel te nemen aan de cursus 'veranderen van eetgewoontes via de zelfcontrolemethode'. Het heeft blijkbaar niet geholpen
Per 1 januari 1983 verdwijnt de plaatselijke kruisvereniging Het Wit-Gele Kruis. Alles wordt overgedragen aan de basiseenheid, een combinatie van vier plaatselijke verenigingen die zijn samengesmolten tot één club. Mensen en middelen vallen onder het nieuwe bestuur, maar de zuster blijft nog wel gewoon komen.
In 1984 neemt zuster Sleijffers, wijkverpleegkundige op haar 55ste afscheid van Loon op Zand na zevenenhalf jaar in Loon gewerkt te hebben. Ze gaat met vervroegd pensioen en met manlief fietsen, wandelen en haar fotografiehobby beoefenen. Van zuster Sleijffers (1928-2004) werd op 9 oktober 2004 afscheid genomen. Vele Loonse zuigelingen, baby's peuters en kleuters zijn door haar gewogen en gemeten. Vele zieken en ouderen heeft zij verzorgd.
In mei 1984 wordt verslag gedaan van de voorlichtingsavond van het Wit-Gele Kruis over alternatieve geneeswijzen: acupunctuur, homeopathie en iriscopie; 150 belangstellenden waren aanwezig in de bovenzaal van De Eenhoorn. Een lezing door drie sprekers met forumdiscussie onder leiding van huisarts dokter Raeven.

Zuster Sommers

Zr. Sommers beëindigde na bijna 25 jaar haar werk als wijkverpleegkundige. Op zaterdag 26 oktober 1985 was er een receptie in De Hoorn. Op deze afscheidsreceptie maakten de sprekers van de gelegenheid gebruik om hun punt te scoren m.b.t. de in gang gezette veranderingen in het kruiswerk. Zo schetste Dr. de Vries in een boeiende en humoristische rede een stuk ge-

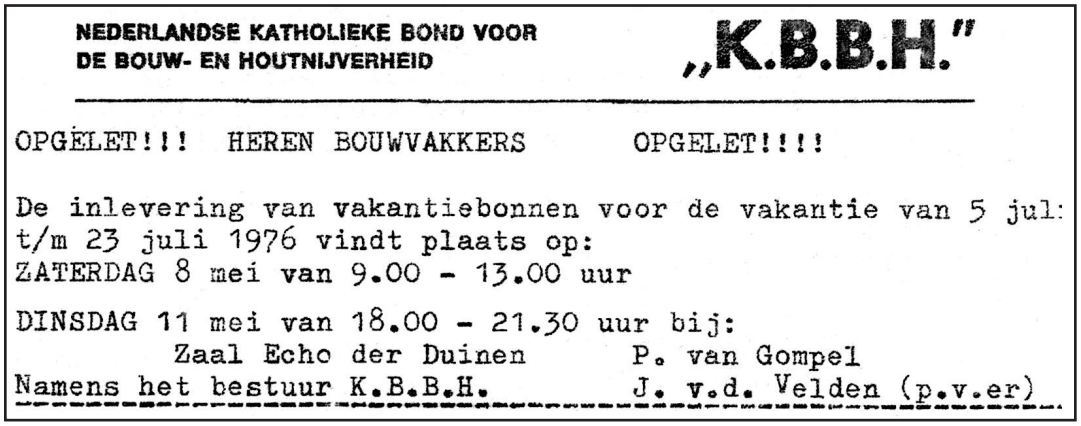
schiedenis van het kruiswerk. Dkt. Raeven uitte zijn bezorgdheid over de veranderingen die zich in het kruiswerk op bestuurlijk niveau aan het voltrekken waren en was blij voor Zr. Sommers dat ze nu kon vertrekken. Zr. Sommers deelde die bezorgdheid en ze was blij dat het voor haar mogelijk was om afscheid te nemen.

Dhr. L. v.d. Vaart betoogde dat deze bezorgdheid juist ongegrond was. Naar zijn idee eiste de toekomst een professionele begeleiding en structurering van het kruiswerk op regionaal niveau. Wethouder A. Moonen bracht aan Zr. Sommers de dank over van het gemeentebestuur. De sprekers typeerden haar als de 'niet pratende maar luisterende zuster'.

Zuster Sommers is overleden op 14 november 2004 een maand na zuster Sleijffers. Ze begon in 1961 haar werkzaamheden bij het Wit-Gele Kruis. Als ze het consultatiebureau deed was haar gevleugelde uitspraak: "je moet er geen eitjes onder leggen". Dag en nacht stond ze klaar voor haar patiënten. Ze was uitermate plichtsgetrouw. Het mooie van haar beroep vond ze het begeleiden van mensen van de wieg tot het graf. Ze trad niet graag op de voorgrond.

Nieuwe generatie verpleegkundigen

In nummer 18 van 21 november 1986 stellen zich de wijkverpleegkundigen voor die het Wit-Gele Kruisgebouw in Loon bemannen. Anne Willems, hbo-verpleegkundige, Ron Drinhuyzen, ziekenverzorgende, ook wel 'de vliegende ziekenbroeder' genoemd en Marij Smits, wijkverpleegkundige.
In 1988 bestond het Wit-Gele Kruis Loon op Zand 60 jaar en men vierde dat met een open huis in De Hoorn op zondagmiddag 6 november.
In 1992 neemt wijkverpleegkundige Anne Willems-Goethals na zeven jaar afscheid van Loon op Zand. Ze wordt per 1 maart stafverpleegkundige jeugdgezondheidszorg bij de regionale kruisvereniging Midden Brabant.
In nummer 5 van 11 maart 1994 werd de 33-jarige Martijn Weug voorgesteld als de Loonse verpleegkundige jeugdgezondheidszorg van Thuiszorg Midden-Brabant. Dat was even wennen: zo'n lange man die zich met zuigelingen, baby's en de begeleiding van de ouders bezig houdt. Hij was zelf ook vader ondertussen en kon dus ook uit ervaring spreken.
Per 1 oktober 1995 vertrok hij weer wegens reorganisatie naar Dongen. Marie-Louise Pheninkx volgde hem op.

NEDERLANDSE KATHOLIEKE BOND VOOR
DE BOUW- EN HOUTNIJVERHEID

„K.B.B.H."

OPGELET!!! HEREN BOUWVAKKERS OPGELET!!!!

De inlevering van vakantiebonnen voor de vakantie van 5 jul:
t/m 23 juli 1976 vindt plaats op:
ZATERDAG 8 mei van 9.00 - 13.00 uur

DINSDAG 11 mei van 18.00 - 21.30 uur bij:
Zaal Echo der Duinen P. van Gompel
Namens het bestuur K.B.B.H. J. v.d. Velden (p.v.er)

° *Vakantiebonnen, ook al lang geleden (1976).*

In juli 2010 presenteerde Thebe het buurtteam, waardoor cliënten steeds herkenbare en vertrouwde mensen voor de zorg aan huis krijgen.

Coby van Esch vertelt

In 2011 vertelde Coby van Esch over de historie van het Wit-Gele Kruiswerk, waarin zij ook een belangrijk aandeel had. Ze heeft 40 jaar in het bestuur van het Wit-Gele Kruis gezeten en weet er dus veel van, want ze beheerde het secretariaat. Als Haagse, net getrouwd met Marius van Esch, was dit voor haar een goede inburgering. Het kruisgebouw bestond in 2011 vijftig jaar. De vereniging begon met 735 leden en na 20 jaar was het aantal verdubbeld. Contributie werd in twee termijnen betaald en opgehaald aan de deur. Vaccins en inentingen voor de baby's werden door haar besteld. Ook de uitnodigingen voor de inentingen werden door haar verzorgd en met de typemachine geadministreerd. Het bestuur vergaderde elke eerste dinsdag van de maand. Dokter de Vries was medisch adviseur en pastoor Mommers geestelijk adviseur. Er waren twee wijkzusters zuster Sommers en zuster van de Weerden. In de ochtend bezochten en verzorgden ze de zieken en bejaarden en 's middags kwamen de zuigelingen aan de beurt. Na de kraamzorg kwam de wijkzuster de baby controleren en voorzag ze de jonge moeder van de nodige adviezen. Na enkele maanden volgde het bezoek van de baby met moeder op het consultatiebureau op het wijkbureau. Daar verzorgde de huisarts o.a. de inentingen. Het Wit-Gele-Kruisgebouw heeft veel gezien en gehoord. Als muren konden spreken… Het was een multifunctioneel gebouw want schoolarts, tandarts, fysiotherapeut zetelden er en er werd zwangerschapsgymnastiek gegeven, maar ook lezingen.
De eerste steen werd gelegd door zuster Jovita en zuster v.d. Avoird, kraamverzorgster. De tekst luidt:
"Moge zij die haar werk zullen voortzetten en gij allen die dit leest, bedenken dat de mens niet verzorgd en gekoesterd wordt door een gebouw, maar door de offervaardige liefde van zijn medemens".
In 2011 nam Leonie van der Zee na 23 jaar afscheid als wijkverpleegkundige van Thebe en van Loon op Zand. Haar werk op het consultatiebureau wordt overgenomen door Peter van Zaane en het werk in de patiëntenzorg werd overgenomen door Monique Dirksen.
In augustus 2013 presenteerde het thuiszorg buurtteam Loon op Zand/De Moer zich in 'de Toren': een team van negen wijkverpleegkundigen en wijkziekenverzorgenden met als doelstelling: kleinschalige en professionele thuiszorg.

Daarmee hebt u een mooi historisch overzicht van een groot deel van de gezondheidszorg in Loon op Zand. 50 Jaren wel en wee, groei, ontwikkelingen en veel veranderingen.□

° *Voormalig huisarts de Vries.*

Infrastructuur

Door: Lonneke van Huijgevoort-de Rooij

Toen we op een snikhete dag in de zomer van 2016 met de redactie de onderwerpen gingen verdelen voor dit jubileumboek kreeg ik infrastructuur toebedeeld. Na de vergadering zag ik dat de zweetdruppels nog parelden op het voorhoofd van de secretaresse, maar toch hing er iets van opluchting in de lucht; Haar zolder was namelijk aanmerkelijk leger zonder de 50 jaargangen van Rond de Toren en ze wist dat de stoffige dozen met boeken niet meer terugkwamen. Infrastructuur dus…

Globaal betekent dat het geheel van voorzieningen en middelen dat nodig is om een land, stad of dorp goed te laten functioneren. Deze voorzieningen zijn voor algemeen en gemeenschappelijk gebruik. In veel landen en ook in Nederland heeft de overheid zich ten doel gesteld een goede infrastructuur neer te zetten. Een beetje beschaafd land ziet dat zo en legt daarom rijkswegen, spoorlijnen, havens en bouwwerken aan, zoals in vaktaal viaducten en bruggen genoemd worden.
Provincies en lokale overheden zijn vaak verantwoordelijk voor kleinere wegen en openbaar vervoer. Waterschappen dienen het waterbeheer te regelen, zodat we voldoende schoon (drink)water ter beschikking hebben, dat ook nog gezuiverd wordt en we ook nog beschermd worden tegen hoog water uit rivieren of de Noordzee. Bij infrastructuur moeten we ook nog denken aan riolering, bekabeling voor telefoonverkeer of datacommunicatie als internet.
Maar ook het opzetten van een deugdelijk

° *Een positieve rente op je bankrekening (1967).*

gezondheidszorgsysteem met ziekenhuizen, huisartsen en apotheken hoort hierbij, maar voor 50 jaar gezondheidszorg verwijs ik u naar het artikel van collega Ton. Het is dus een heel ruim begrip waardoor ons leven een stuk comfortabeler en veiliger wordt.
Maar nu is de vraag natuurlijk: Wat was er in 50 jaar in de Rond de Toren te vinden over infrastructuur in en rond Loon op Zand? We probeerden het voor u uit te zoeken!

Over de periode van 1967 tot 1973 kunnen we heel kort zijn, om precies te zijn is één regel genoeg: in Molenwijck is in 1974 een brievenbus van de PTT bij geplaatst.
We leggen het toch even uit, mocht u van 'een later bouwjaar' zijn.
U weet het misschien nog wel, zo'n brievenbus waarvan er in iedere buurt een stond, die toen nog felrood gekleurd was, met twee vakken, waar post voor dichtbij en wat verder weg in geduwd kon worden. Ook op Oudejaarsdag, want meer dan een herfstblad erin duwen durfde niemand te presteren in onze straat… er was altijd wel iemand die het zag en bij je ouders aan de bel trok, of aan je eigen vestje! In die brievenbus gingen zelfgeschreven of getypte brieven en kaarten, waarop je zachtjes een postzegel had geplakt met de afbeelding van Koningin Juliana. De gomlaag aan de achterkant had je met je tong nat gemaakt. De een vond het vies, de ander juist lekker en als je veel postzegels moest plakken, kreeg je van je vader een soort van nat, oranje kussentje in een groen plastic bakje of een spons, dat schoot lekker op. Twee keer per dag werd die brievenbus gelicht en dat kon je zien aan een bol glaasje waarop 1e of 2e stond met de aanvullende tekst: lichting is geschied. De postbus werd geleegd door de postbeambte, 's ochtends om 5.45 uur en nog eens 's avonds om 17.20 uur. Op zondagavond werd de post gehaald om 23.00 uur, zodat alles nog precies meekon met de nachtposttrein. In zo'n wiebelende trein gingen medewerkers al meteen aan de slag om de post in de zakken zoveel mogelijk te sorteren.

Koningin Maxima heeft later de postzak met de Nederlandse driekleur beroemd en weer hip gemaakt door in een designer mantelpakje van linnen zakken een officiele gelegenheid bij te wonen. In het Spoorwegmuseum in Utrecht is nog een mooi exemplaar te bezichtigen van een posttrein met bijbehorende postzakken. De post werd iedere dag, behalve zondag, aan huis gebracht, meestal rond dezelfde tijd. Bij mijn ouders was 'de post', zoals we de postbode liefkozend noemden, er rond half elf. Ik kan me niet herinneren dat dat een kwartier uit de gooi was…

°*(Prinses) Maxima in 2009 in een postzakpak van Jan Taminiau.*

Uiteraard is alles anders geworden door de komst van de digitale mail en in 2016 is bekend geworden dat er in Nederland nog eens 10.000 van de 19.000 - inmiddels oranje - bussen verdwijnen. Gemiddeld staat er nu één binnen een straal van 1000 meter die nog maar één keer per dag gelicht wordt, zo tegen de avond. Op maandag bezorgt post.nl, zoals het bedrijf tegenwoordig heet, al even niet meer… en postzegels hebben tegenwoordig een saai cijfer als afbeelding en zijn simpele stickertjes geworden. Hoe jammer moet dat zijn voor Koning Willem-Alexander en hoe saai moet het verzamelen van Nederlandse

°*Aanleg N261 in 1974.*

postzegels wel niet zijn geworden? Wanneer men nu bezorgt, weet je maar nooit. Een hevig bezwete jongeman komt ons net, op zaterdagmiddag om 17 uur een bestelling brengen. Tussen de 300 en 400 pakketjes leverde hij vandaag af; wel iets anders dan die fietstas met kaarten en enveloppen in 1967! Maar nu terug naar Rond de Toren.

In 1974 is er groot nieuws te melden. Rond 15 augustus schrijft men dat de weg tussen Tilburg en Loon op Zand geopend wordt, al weet ik haast zeker dat die doorliep tot Waalwijk. Daar reed ik namelijk iedere week vanuit Tilburg met mijn moeder naartoe, zodat zij de Moedermavo kon volgen en ik wat oppas centen kon verdienen bij een klasgenote van haar. De nieuwe weg scheelde ons wel dik een kwartier reistijd.
In 1976 gaan plannen om winkels te vestigen in de wijk Molenwijck definitief de koelkast in. Dat idee zou pas kans van slagen hebben als er uitbreiding zou komen naar het zuiden, maar dat plan is ook niet reëel gebleken. Een ontsluitingsweg voor de nieuwe wijk moet er wel zo gauw mogelijk komen. De inwoners hadden gelukkig geen idee dat het nog ongeveer 30 jaar zou gaan duren voor die weg er daadwerkelijk kwam… goed werk heeft tijd nodig?

Het jaar daarna is er ook veel te doen over opheffing van lijn 38 door Molenwijck omdat de BBA, die destijds de vervoerder voor heel Brabant was, de lijn niet rendabel vond met gemiddeld 4,3 reizigers per rit. Ik zie dat beeld helaas letterlijk voor me, wellicht omdat ik als driejarig meisje ooit op d'n Heuvel in Tilburg met mijn been klem kwam te zitten tussen de deuren van een vertrekkende bus. Ik hing zelf buiten terwijl mijn been binnen gevangen zat tussen de rubbers. Ik zie mijn moeder nog in een flits mijn kleine zusje op de grond 'kwakken' en met mij mee rennen terwijl de bus optrekt richting Piusplein. Het verschrikte gezicht van de passagier, die zag dat er iets helemaal misging en schreeuwde naar de chauffeur die gelukkig al snel stopte, is me ook nog bijgebleven. Mijn been werd goed blauw en mijn zorgeloze kindertijd liep een deukje op, maar gelukkig kwam alles weer goed.
Niet met die lijn 38 trouwens, want de BBA schrijft in een reactie in de Toren dat er geen oplossing denkbaar is zolang er geen directe verbinding is tussen de Kasteellaan en Molenwijck. Maar Loon steekt de koppen bij elkaar en verzamelt handtekeningen om de busdienst terug te krijgen, wat uiteindelijk ook nog lukt op 22 mei 1977! Maar de ontsluiting met de Kasteelhoevenweg loopt heel veel vertraging op door o.a. onteigening van benodigde gronden en is pas op 5 juli 2013 een feit na slechts 4 maanden werkzaamheden.

°*Een BBA bus in de omgeving van Loon op Zand (Foto: Regionaal Archief Tilburg).*

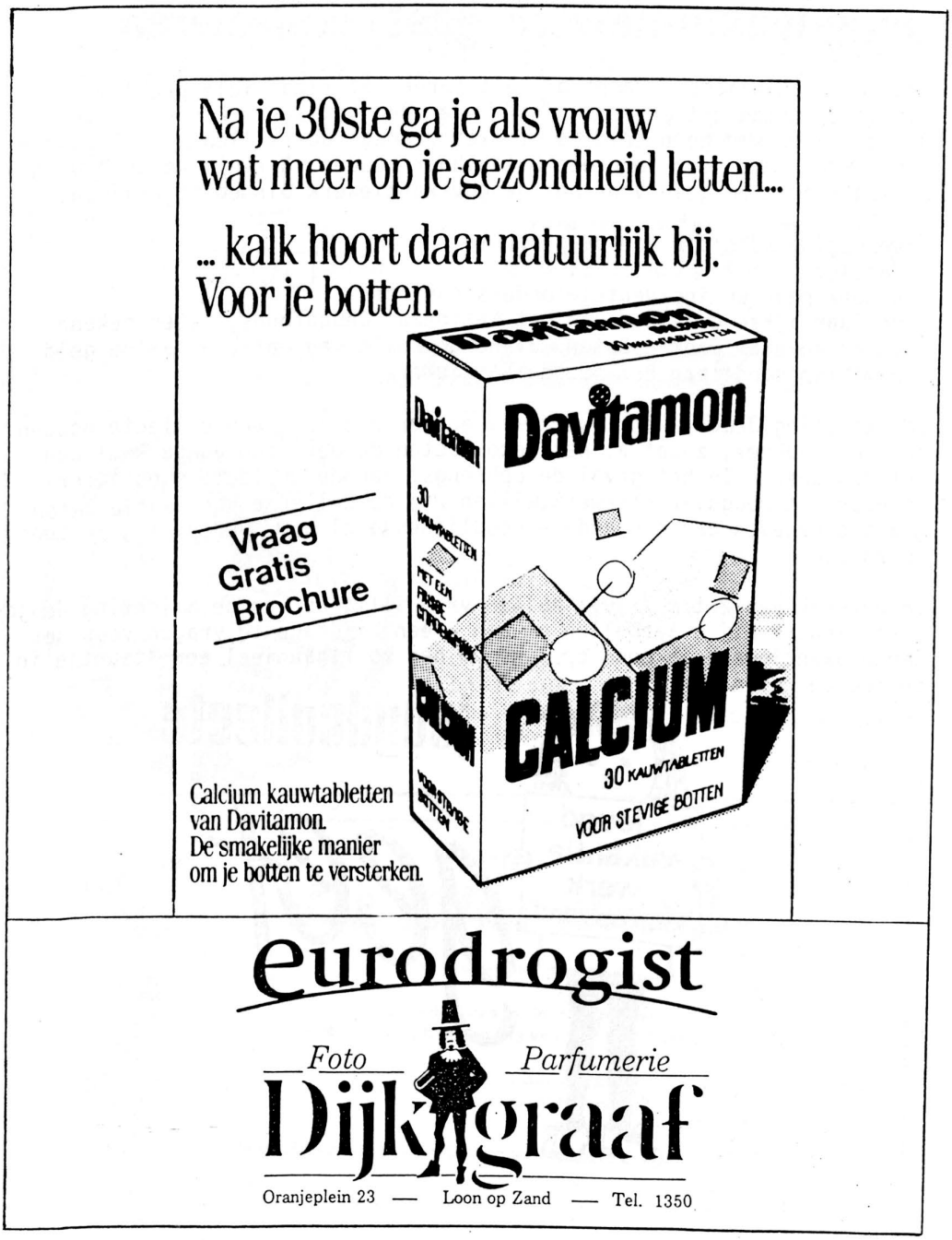
Als je, net als ik, opgegroeid bent in Tilburg, maar later het geluk had een particulier huis in Loon op Zand te kunnen huren, dan blijf je er hangen. Groen, veilig, volop activiteiten en dichtbij de stad. Met de fiets, auto of de bus ben je zo waar je wezen moet, voor je werk, je familie, bijzondere boodschappen of een bezoekje aan theater of bioscoop. Loon op Zand leerde ik vooral kennen tijdens mijn middelbare schoolperiode op het Pauluslyceum. Nogal wat Loonse mensen kwam ik daar tegen, die af en toe een 'fuif' gaven. Sommigen vertrokken na school uit Loon, maar kwamen later weer terug om er te 'nestelen'.
Ook voor een bezoekje aan de Drunense duinen kwamen we door Loon, al heb ik het snel afgeleerd om het Nationaal Park zo te noemen toen ik hier eenmaal woonde.

° *Opening Kasteelhoevenweg.*

Op weg naar de Efteling passeerde je Loon vroeger ook, maar eerlijk gezegd stopten we alleen om een plaspauze te houden en een ijsje te eten bij de Driesprong, nu 't Loons Kwartier. Dat Eftelingverkeer zal goede klandizie gegeven hebben, want nooit meer zag ik het terras zo vol bij café de Efteling aan de Horst, maar het moet ook overlast gegeven hebben, die zeven maanden per jaar vol met Tilburgers, Duitsers en Belgen.

Maar nooit, echt nooit had ik gedacht dat ik hier nog eens ooit zou gaan wonen. Voor de grap zeg ik wel eens: "ik ga hier alleen weg als jullie me dragen, tussen zes plankskes", wat zoveel betekent als ik woon hier hartstikke graag! Maar nog steeds is het openbaar vervoer in Loon op Zand een ding, zal ik maar zeggen. Vervoerders, die via Europese aanbesteding de deal hebben gewon-

° *Oude foto van de Kloosterstraat ter hoogte van de bibliotheek.*

° *Eet smakelijk (1990).*

nen, en haltes komen en gaan. Passagiers lopen de halve reisafstand alvorens ze bij de bushalte zijn en door dat tunneltje onder de weg loop je zelfs nog niet graag met een valse hond aan je zijde! Maar het dorp is inmiddels autoluw.

Ik woon nog maar net in Loon op Zand, halverwege de Kloosterstraat, als de hele verkeersader rond 1989 op zijn kop gaat, net als in 2016 een gigantische klus. Knelpunten waren het Oranjeplein en de kiosk. Bleef dat overdekte buitenpodium bestaan in de nieuwe situatie of was het beter om hem af te breken? Er werden heel wat artikelen aan gewijd, maar wat mij betreft is dat laatste gelukkig niet gebeurd.

Dan wordt het stil rond de infrastructuur en blijft alles lang bij het oude…
De kern van Loon op Zand is erg druk met auto's die ook nog eens te hard rijden, zo vindt men. Regelmatig zijn er kabels over de weg en kastjes ernaast te vinden die weliswaar onze snelheid monitoren, maar niet kunnen temperen! Pas in het jaar 2000 wordt er weer iets gemeld in de Toren en vinden er verkeersmetingen plaats aan de Klokkenlaan, omdat bewoners of gebruikers die naar en van de sportvelden komen klagen over gevaarlijke verkeerssituaties.

Ook wordt de Klokkenlaan steeds meer een sluiproute en gebeuren er dingen die het daglicht niet kunnen verdragen, vooral 's nachts. Maar een vroegere patiënt in de wijk vertelde me al eens dat hij op zijn brommerke vanuit Tilburg naar Loon op Zand v.v. reed om klanten te bezoeken; hij was verzekeringsagent. Als hij langs Het Witte Kasteel reed via de verharde weg moest hij tol betalen aan de freule, dus reed hij liever door de Klokkenlaan of 't Baontje, want dat boerenweggetje was gratis. Een doekje over zijn schoenen en hij was weer netjes, zo vertelde hij lachend.

° *Het Witte Kasteel, 1923*
(Foto: Regionaal Archief Tilburg).

En nog steeds is de Klokkenlaan een stukje niemandsland waarvan kapotte bierflesjes, graffiti en in brand gestoken afvalbakken de stille getuigen zijn. In 2017 ligt deze skatebaan er misschien nog wel somberder bij, nu met lege weedzakjes en lege slagroompatronen als achterblijvers. Het bord van de bebouwde kom werd verplaatst zodat men drempels aan kon leggen, want als ik me niet vergis, hing dat destijds aan elkaar. De gemeente mat de snelheid precies achter zo'n drempel en de conclusie van het rapport kunt u raden; de situatie was niet onveilig. Maar hoewel ik destijds niet geklaagd heb, gevaarlijk was de situatie wel. Zeer regelmatig. Ouders die hun kind niet op de fiets weg durfden te laten gaan, kwamen hard scheurend de bocht door om op tijd te zijn voor de sportieve training

hond vermist

VRIJDAG 13 APRIL JL. TUSSEN 9.00 en 9.30 UUR VOORMIDDAG
IS OP HET LOONS KASTEEL VERMIST, DE DERTIEN JAAR OUDE
JACHTHOND, RAS STEENBRACK, REU, KLEUR LICHTBRUIN MET WITTE BORST,
LUISTERT NAAR DE NAAM "COCKY"
TEGEN HOGE BELONING TERUG TE BEZORGEN BIJ:

mevr. e. ten horn, kasteel, loon op zand

° Is het hondje gevonden? Hoe hoog was de beloning? (1979)

van hun kroost. En een uur later kwamen dezelfde auto's weer voorbij gesjeesd om het uitgeraasde spul weer op te halen.
En weer wordt er in de Toren melding gemaakt van de eventuele ontsluitingsweg voor Loon op Zand, ter hoogte van Molenwijck-Zuid. Maar zoals een goede wijn in een goed geklimatiseerde donkere wijnkelder, zo gaan ook deze plannen nog 17 lange jaren de kelder in!

In 2002 gaat de gemeente bekijken hoe de Kasteelweide eruit moet gaan zien. Die wei is al in 1989 opgekocht om versnippering te voorkomen, maar net na het millennium bakkeleien inwoners van Loon op Zand in diverse Torens over de plannen en de voor- en nadelen. Waar iedereen het wel over eens is, is het feit dat de Kasteelweide opgepoetst moet worden als een parel in de kroon.

Zo te lezen is er in 2003 een plan voor de definitieve ontsluitingsweg en starten de gesprekken met de desbetreffende eigenaren van de grond over onteigening, die nodig is om het tracé aan te kunnen leggen. De weg zou dan in 2004 kant en klaar kunnen zijn. Dat was een luchtkasteel, zoals we nu weten.

Loon bouwt verder

° De 'oude' Venloene.

Na jaren saneren van het grondwater aan het voormalige fabrieksterrein aan de Willibrordusstraat worden er tekeningen gemaakt hoe het toekomstige bouwplan eruit moet komen te zien, maar eerst moet de grond echt schoon. De bewoners van de nieuwe Venloene kunnen weer terugkeren van hun tijdelijk onderkomen in Kaatsheuvel.

Sindsdien heb ik persoonlijk nog nooit een negatieve opmerking gehoord over dit prachtige verzorgingscentrum dat inmiddels het lidwoordje 'de' uit zijn naam ge-

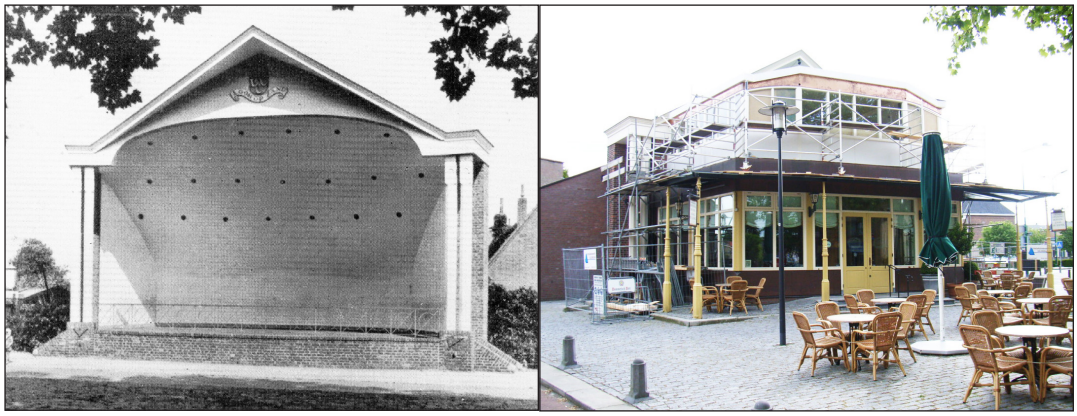
° *De nieuwe Venloene (2017).*

schrapt heeft, waardoor alleen Venloene overblijft. Die naam en een nieuw logo zou beter passen in deze tijd, al merk je daar in de volksmond nog steeds niet veel van…

Zo wordt er in 2005 nogal wat kritiek geuit op de verbouwing van De Kiosk, dan alweer jaren een café. De vraag is of er een verdieping op mag worden gebouwd, maar men vreest voor parkeerproblemen. Het eerste bruidspaar is snel een feit, maar van de verwachte problemen is niet veel uitgekomen.

Het is sowieso beter om te voet te komen als je in ‘de grootste huiskamer van Loon’ gaat genieten van een lekkere Trappist of borrel, alhoewel ik de stroopwafelkoffie ook van harte kan aanbevelen!
Dat jaar wordt er nog eens een inspraakavond gehouden over de aan- en afritten van de nieuw te bouwen N261 en de herinrichting van de Kasteelweide, een plekje van groot cultuurhistorisch belang. Het voormalig MOB complex aan de Bergstraat en Spinderspad wordt door bezuinigingen en aanpassingen bij Defensie geheel afgestoten en teruggegeven aan de natuur. De wegen en paden zijn inmiddels overwoekerd met groen en niks herinnert nog aan de tijd van weleer. Maar voor de infrastructuur voor Loon op Zand was dat natuurlijk alleen op de tekentafel van belang. Het gehele gebied is naar mijn idee nog steeds niet toegankelijk voor mensen, alleen planten en dieren zijn welkom.

In 2006 worden er plannen gemaakt voor 73 woningen in Molenwijck-Zuid en ook bouwproject Castellanie begint vorm te krijgen, al verdwijnt daarmee ons prachtige privé uitzicht op de kerktoren met zijn handige klok. De wegen die de bouwprojecten bevoorraden worden na afloop keurig verhard en de plattegrond van Loon is weer een stukje groter en de schoenindustrie verder in de vergetelheid geraakt.

° *De oude Kiosk en de nieuwe Kiosk met de bovenbouw (vanaf 2011).*

De fietswinkel van Piet en Elly van Veen is inmiddels opgeheven, maar vanaf 2008 houdt Toby van der Heijden van Fietsfix Loon op Zand fietsmobiel in het pand waar eerder Fam. Piet van Leeuwen ons lekkere kipschnitzels, gehaktballen, zelf gerookte hammen en huzarenschotels verkocht. Gedurende alle dagen van de week zie je min of meer strakke lijven in gesponsorde shirtjes over de wegen en paden rond Loon op Zand koersen of mountainbiken en dat zijn er gelukkig heel wat.
In het voorjaar en de zomer moet je eerlijk gezegd wel eens vragen aan alle toeristen of je ook 'un rondje duin' mag doen, want dan is het erg druk, vooral bij mooi weer. En dan voelen we ons een gast in eigen dorp en moet ik denken aan een oud medestudent die in de zomer altijd met een button op zijn shirt door Oisterwijk liep. "I'm no tourist, I live here", zo meldde hij trots en ietsjes geïrriteerd als er weer eens iemand met drie bomvolle boodschappenkarretjes voor hem stond af te rekenen bij de supermarkt, op weg naar de barbecue van de kampeerboerderij!

In 2012 worden er dan in Loon op Zand twee ondergrondse bassins aangelegd, aan de Ecliptica en Hydra en tussen de straten Perseus en Andromeda.
In deze bassins kan het overtollige water heen bij een flinke regen- of onweersbui, zoals we dat de laatste jaren steeds vaker meemaken. Alle problemen zijn in 2017 jammer genoeg nog niet verholpen en de klus is moeilijker dan gedacht, maar hopelijk voor de bewoners hoeft de brandweer daar geen garages en kelders meer leeg te pompen.
Eigenlijk zou ik weleens willen weten hoe toch die gigantische kuil aan de Ecliptica ooit ontstaan is? Wie het weet mag het zeggen...

° *Een leuk behangpatroontje (1979).*

DAMES
Gaat u in uw vrije uurtjes leuk verdienen.
U kunt zelf de tijden regelen.
Bel voor inlichtingen: Mevr. Wagtmans, Tilburg, tel: 013-676580.

° *Advertentie uit RdT 8, 29 april 1976.*

Vanaf 2013 tot medio 2016 wordt er vanaf Waalwijk gewerkt aan de ombouw van de N261 en de realisering van alle ongelijkvloerse kruisingen. Dat plan bestond dus al vele jaren en was bedoeld om de drukte rondom de Efteling te ontlasten en te zorgen voor meer veiligheid en een snellere doorstroming. Jarenlang gaan we van de ene baan over de andere en rijden we met een slakkengangetje tussen pionnen en betonnen wegafzettingen door naar ons werk of naar huis. Er is een nieuwe afrit gemaakt ten zuiden van Loon op Zand, de Hoge Steenweg is afgesloten, de Bergstraat kent een bus sluis en de Klokkenlaan is alleen in het weekend bereikbaar van voor naar achter. Loon op Zand is dus op een hele andere manier te bereiken en als je je kennissen van buiten het dorp niet op tijd inlicht, zit je na een kwartier met koude thee of een verpieterd stuk vlees. Inmiddels zijn we aardig gewend aan de nieuwe situatie, zijn we blij met de meeste oplossingen, al blijven er altijd vragen bestaan en is het dus voer voor diverse artikelen in uw Toren. De doorgang op De Hoogt, waar het passerende verkeer het werkende verkeer hindert en andersom, maar ook de gestrande auto's op de Bergstraat komen regelmatig aan bod, met of zonder foto's.

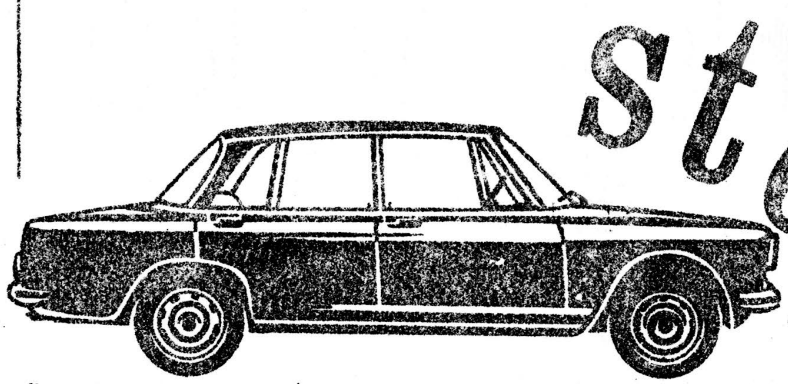
Dwars door Loon

En dan, tenslotte, na een aantal informatieavonden begint in 2016 de grote klus van het lint van Loon op Zand, de doorgaande route. Van de Hoge Steenweg tot en met de Kloosterstraat gaat alles op de schop; riolering, bestrating, verlichting, beplanting etc. worden vernieuwd en krijgen een ander aanzien. Natuurlijk is er veel hinder en hebben winkeliers last van de slechte bereikbaarheid, maar hopelijk is dat inmiddels allemaal achter de rug. Wat overblijft is een compliment aan alle planners en klussers. Ondanks de kinderziekten die ongetwijfeld naar boven zullen komen, als nieuwe parkeerplaatsen, andere voorrangsregels of moeite met indraaien van grotere (vracht)wagens, zijn de meeste aanwonenden erg te spreken over de planning en de aangeboden hulp en ziet alles er keurig uit, inclusief hangende bloembakken.

De infrastructuur 2017 voor het dorp Loon op Zand is weer gemoderniseerd en klaar voor de toekomst!□

Van	Naar	1985	2009[9]
Tilburg	Loon op Zand	14.500	41.000
Loon op Zand	Efteling	17.500	45.000
Efteling	Sprang-Capelle	20.000 (1989)	45.000
Sprang-Capelle	Waalwijk	-	47.500
Waalwijk	A59	14.000 (1988)	45.000

° *Aantal auto's per richting.*

Uitnodiging

Paaszaterdag om 11.00 uur opening W I T T E P O M P E N

SUPER BENZINE - octaangehalte 98 - 52,5 ct. p. liter
GEWONE BENZINE - octaangehalte 94 - 50,9 ct. p. liter
MENGSMERING - voor bromfietsen en 2-takt motoren .

ALLE SOORTEN MOTOROLIëN
tegen sterk gereduceerde prijzen !

Wij streven er naar een grote kring vaste relaties op te bouwen, mede door het geven van uitstekende service.

E X T R A A A N B I E D I N G :
Luxe pechlamp, speciale prijs van
ƒ 8,95.....voor ƒ 4,75.

V R I J P O M P S T A T I O N

G. WIJTVLIET

KERKSTRAAT 9
LOON OP ZAND

telefoon: (04166) - 312

°*De firmanaam is niet veranderd, de benzineprijs wel (1968).*

Het Witte Kasteel in 50 jaar Rond de Toren

Van freule tot Stichting Het Witte Kasteel

Door: Ton Kalkers

° Het Witte Kasteel.

In dit artikel foto's van de diverse eigenaren, in ieder geval de freule. Feest van Sophia 120 jaar, foto's van de diverse periodes van het kasteel van oud naar nu.
In de eerste twaalf jaren van Rond de Toren was er blijkbaar geen aanleiding of was het misschien niet gepast om iets over het kasteel te berichten. We lezen er tenminste niets over in deze uitgaven.

De Freule

Pas in de uitgave van 27 april 1979 zien we een advertentie van freule mevr. E. ten Horn, Kasteel Loon op Zand. Zij meldde de vermissing van haar hond Cocky op 13 april tussen 9.00 en 9.30 uur voormiddag, tegen hoge beloning terug te bezorgen. Hoe het is afgelopen weten we niet.
In nummer 2 van 8 februari 1980 lezen we een verslag van het praatshowprogramma in de Hoorn: 'Loonse mensen vertellen'. Mevrouw Ten Horn-Verheyen was een van de gasten en ze gaf er op niet mis te verstane wijze blijk van dat Loon op Zand haar bijzonder na aan het hart lag. Dat ontlokte menig applaus.
In datzelfde jaar in september nog het volgende bericht: Wegens familieomstandigheden kan mevrouw Ten Horn op 11 oktober niet ontvangen op het kasteel. Het bleef onduidelijk waarom.
In nummer 3 van 10 februari 1984 lezen we het bericht dat freule mevrouw Ten Horn was overleden:
'In de nacht van 24 op 25 januari 1984 overleed de bewoonster van het wit kasteeltje, de freule, zoals we haar in de volksmond noemden. Met de dood van mevrouw Ten Horn, geboren jonkvrouwe Emilie Verheyen, verdween de laatste telg van de Verheyens uit het kasteeltje.
Ze 'teerde', mede door haar respectabele leeftijd, veel op haar herinneringen, die ze ook graag aan haar gasten doorgaf.' Op 28 januari werd ze bijgezet in het familiegraf. Dhr. van Esch, voorzitter van Sophia's Vereeniging, verwoordde het als volgt: "Het is een gemis voor het dorp. Met haar dood valt een stukje romantiek in Loon op Zand weg."

Kasteel in verkoop

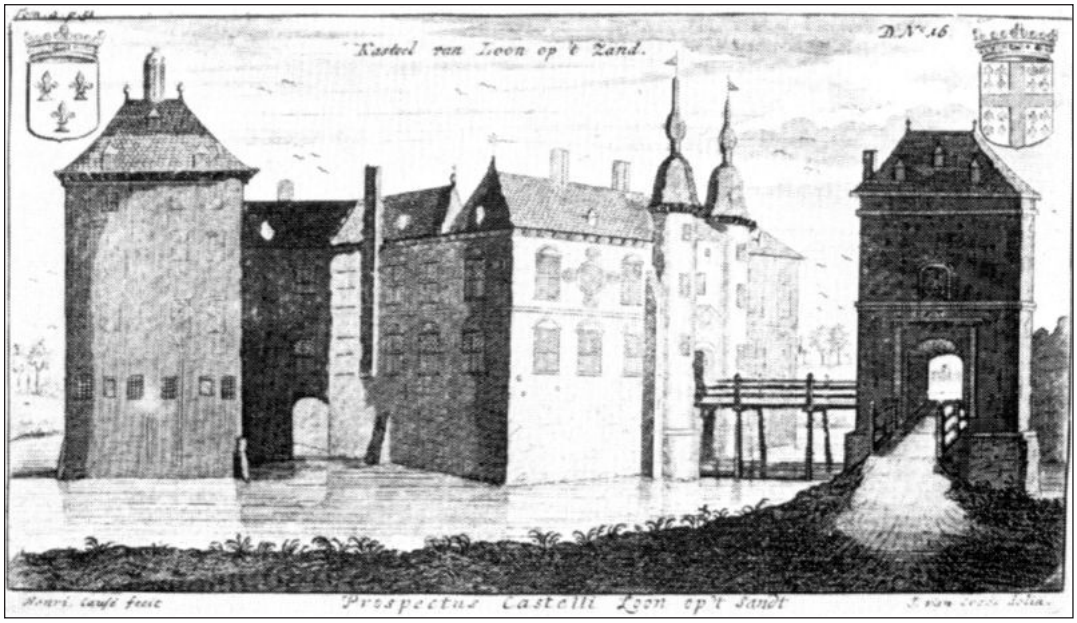
In 1984 werd Het Witte Kasteel te koop gezet. Loon op Zand haalde daarmee de landelijke pers. Eigenaar Dhr. J. Lemmens, die het al eerder kocht van de freule, voerde besprekingen met serieuze gegadigden. De geruchten gingen dat prinses Christina en Dries van Agt het wilden kopen en bewonen. Veilinghuis Christie's veilde de mobiele nalatenschap. Op de kijkdagen waren er al 8000 nieuwsgierigen, waaronder veel inwoners van Loon, die er de *f* 25,- entree voor over hadden om voor het eerst van

hun leven eens een blik te werpen in het kasteel. De eigenlijke veiling werd bijgewoond door zo'n 1600 belangstellende bieders. De opbrengst bedroeg *f* 605.175,- terwijl op *f* 500.000,- was gerekend.
Een schilderij uit Het Witte Kasteel, een paneel van Adriaan Bloemaert uit 1629 bracht op een veiling van Christie's in Amsterdam *f* 399.000,- op. Een ander schilderij, een voorstelling van de heiligen Petrus en Paulus uit de school van Rubens, bracht *f* 42.000,- op.

In 1984 werd er echter ook gefeest bij Het Witte Kasteel. Tussen de tien- en vijftienduizend mensen bezochten de muziekfeesten die er werden gehouden t.g.v. 120 jaar Koninklijke Harmonie Sophia's Vereeniging. Erevoorzitter jonkheer Octave Verheijen kreeg de eerste Kasteeltrofee uit handen van 'moeder Sophia' in de persoon van Ursula Koevoets. De jonkheer bood Sophia namens de overleden beschermvrouwe freule Ten Horn en zichzelf een contrabas en xylofoon aan. Er waren optredens van show- en drumbands en majorettenkorpsen. In de avond was er een galaconcert van de jeugdharmonie en het grote orkest o.l.v. Jan Cober.
Ook de zondag was gevuld met eerst een mis in de tent, gevolgd door een playbackfestival. Daarna een popconcert met Tammezuur, Bloes en Pasta.

Kasteel in andere handen

'De heren J. van Dal en R. van Zanten uit Dongen-Vaart hebben het kasteeltje gekocht', zo berichtte Rond de Toren in mei 1985. Zij gingen er antiquiteiten in tentoonstellen en verkopen. Ze hoopten het in augustus of september in gebruik te kunnen nemen. Er waren plannen om het gebouw ook een gemeenschapsfunctie te geven. Ze wilden ook activiteiten op cultureel gebied organiseren, zoals concerten in of om het kasteel. Sinds 1978 was het gebouw eigendom van dhr. J. Lemmens uit Loon op Zand.

° *Gravure door H. Cause (Foto: NBR).*

In die tijd hadden een 25-tal belangstellenden zich gemeld die belangstelling hadden voor het kasteel. Ook waren er ‘gegadigden uit de roze sector’ die andere bedoelingen hadden met het pand.

Periode heren Van Dal en Van Zanten

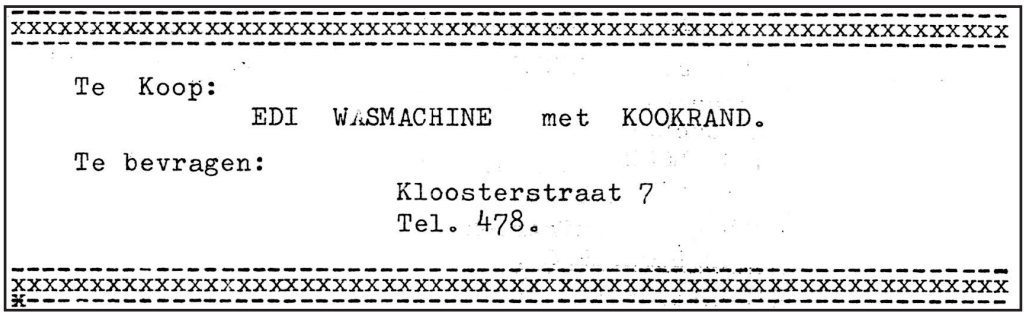
In nummer 13 van 6 september 1985 nodigden de heren Van Dal & Van Zanten, Antiquiteiten & Oude Kunst, het Loonse publiek uit om op 7 september het kasteel te komen bezichtigen ter gelegenheid van de heropening van Het Witte Kasteel. Een bon in Rond de Toren gold als toegangsbewijs voor twee personen. Er werd druk gebruik gemaakt van deze gelegenheid. 4000 Inwoners uit Loon op Zand bezochten het kasteeltje ingericht met een keur aan antiek Hollands meubilair, Japanse en Chinese vazen en prachtige klokken. Complimenten aan de kasteelheren voor de wijze waarop ze het kasteel hadden gerestaureerd. Zelfs het oude uurwerk met klokje was weer hersteld.

Burgemeester van Dun was op 6 september bij de opening van het kasteel en deed daar de uitspraak: “Kent u de overeenkomst tussen een burgemeester en het kasteel? Van beiden is er maar één, dus wees er zuinig op.” De sleutel werd op passende wijze door leden van het gilde St. Ambrosius aangedragen, waarna de kasteelpoort werd geopend en het kasteel opnieuw officieel

° *Het Witte Kasteel na de oorlog in 1945.*

in gebruik werd genomen door de nieuwe eigenaren: antiquair Van Dal en restaurateur Van Zanten.
De plannen die zij ontvouwden hadden niet alleen betrekking op zakelijke doeleinden, maar ook op allerlei culturele activiteiten. Hun kernactiviteit was de verkoop van antiek en oude kunst, maar ook het houden van exposities. Ze dachten daarbij ook in samenwerking met modehuizen aan modeshows en exposities van juwelen en porselein. Ook officiële ontvangsten van het gemeentebestuur waren een optie. Verder zou de kasteeltuin worden aangepast en volgend jaar hoopten ze de oude brug over de gracht weer in ere te herstellen. Ondertussen was al een brandtrap aan de zijkant gerealiseerd en binnen geheel in stijl een rookvrije trappengang met extra deur.
In 1987 was ook het kasteel tijdens de open monumentendag op 12 september toegankelijk voor iedereen. Ook de jaren erna deed het kasteel mee met de open monumentendag.

Te Koop:
EDI WASMACHINE met KOOKRAND.
Te bevragen:
Kloosterstraat 7
Tel. 478.

° *Drie cijfers waren in 1970 nog genoeg voor een telefoonnummer.*

° De gedroomde bromfietsmerken voor elke 16-jarige in de jaren '70 (1974).

In oktober 1988 lezen we de aankondiging van de unieke tentoonstelling in Het Witte Kasteel van werken van Anton Pieck.
In december 1988 werden de activiteiten van Het Witte Kasteel in Rond de Toren gepubliceerd:

- expositie van originele Russische iconen tot 20 december.
- Kasteelconcerten bij kaarslicht en barokmuziek en op zaterdag 17 december: kerstconcert met het Zuid-Nederlands kamerkoor.
- Kerst-antiekbeurs op hoog niveau! 23 t/m 27 december.
- In januari 1989 volgt de expositie 'Het paard in de kunst'.

In 1991 kan men twee dagen kerstsfeer proeven in Het Witte Kasteel. Op 23 en 24 november is er een uitgebreide variatie van exclusieve kerstdecoraties te zien voor het interieur en op culinair gebied: exclusieve kerststallen, porselein met kerstmotieven, speeldozen, bloemdecoraties, antiek glas, klein zilver en Schotse delicatessen.

In 1992 bestond het koor 'Echo der Duinen' 120 jaar en gaf een kasteelconcert bij Het Witte Kasteel samen met de Zuid-Nederlandse Operettespelers uit Tilburg, pianiste Huquette van der Week en Sophia's Percussion Ensemble.

Kasteel van Loon?

In nummer 15 van 7 oktober 1994 lezen we een interview over de Witte Kasteelbewoners Joost van Dal en Jan-Willem van Helvoort. Het verschil met september 1985 was groot. Alles ziet er tot in de puntjes verzorgd uit, ook de directe omgeving.
Het pad van Ecliptica naar Kasteellaan en de strubbelingen met de gemeente hierover kwamen al snel aan bod:
"Is het wel of niet openbaar?" De gemeente wilde het openbaar maken, maar trok dit besluit later weer in. De heren wilden zelf beslissen over hun eigendom. Het kasteel heeft de status van landgoed en als zodanig is er niks openbaar aan. In de aankoopakte staat dat het pad een oprijlaan van het kasteel is. Hun mening over de geplande omleidingsroute in het dorp: zakelijk gezien prima, maar cultuur-historisch een ramp van ongekende omvang. De gemeente ging volgens de heren wel slordig om met de historie van dit dorp. Toch hadden de heren verder hier hun stekkie wel gevonden.

Volgend jaar zou hun bedrijf Antiquiteiten en Oude Kunst tien jaar bestaan en dat zou op gepaste wijze worden gevierd met mogelijk een open dag voor de Loonse bevolking. Bij veel mensen leefde het idee dat het kasteel van Loon is. “Natuurlijk onterecht”, zeiden de heren, “want wij hebben het gekocht en dragen naast de lusten ook de lasten van het pand. En onze privacy vinden we ook een belangrijk goed.”

Bezoek koningin Beatrix

We hadden ook hoog bezoek aan Het Witte Kasteel in 1995. Koningin Beatrix brengt een privébezoek aan Loon op Zand. Dat wil zeggen ze bracht een bezoek aan een expositie in Het Witte Kasteel. Het bezoek duurde een half uur. Ze werd rondgeleid door Joost van Dal, die reageerde: “Het doet je goed om te mogen constateren dat de koningin op de hoogte was van deze expositie hier in Loon op Zand en dat ze een zeer vakbekwame vrouw is op het gebied van moderne kunst met oog voor zelfs het kleinste detail.”

Het Loonse Witte Kasteel was in 2006 monument van de maand op de internetsite van de Rijksdienst voor archeologie, cultuurlandschap en monumenten. Recent onderzoek wees uit dat het kasteel in zijn huidige vorm veel ouder is dan men dacht. Het opgaand muurwerk is grotendeels middeleeuws en rondom het kasteel zitten nog veel restanten van de oude voorbouw, zodat het kasteel ook een archeologisch monument kan heten. Bron: www.racm.nl.

Periode Wim de Pundert

Eind 2006 vernamen we het bericht dat Het Witte Kasteel overgaat in andere handen. Het zou gaan om een gezin met twee kinderen. Verdere informatie ontbreekt nog.
In nummer 5 van 22 maart 2007 lezen we dat de nieuwe eigenaar Wim de Pundert heette en ook zijn bedrijf HTP investments in het kasteel zou gaan vestigen. Er moest nog het nodige verbouwd en vernieuwd worden en dat moest allemaal weer worden goedgekeurd door monumenteninstanties van Rijk, provincie en gemeente. Het zou nog wel tot 2008 duren voordat de nieuwe eigenaar deze kant op zou komen.
Niet veel later in het jaar lezen we in nummer 12 van 23 augustus 2007 dat voor Wim de Pundert de lol er al af is om naar het kasteel te verhuizen. Hij overwoog verkoop. Zijn verbouwingsplannen stuitten op problemen omdat het een rijksmonument is.

In oktober 2007 volgde een reactie van de Limburgse ondernemer dhr. Wim de Pundert. Hij had een plan van 3 miljoen voor de verbouwing van het kasteel. Maar hij kwam met de gemeente niet op één lijn. Zo kwam hij tot het volgende besluit: “Ik baal dat ik negatieve energie moet steken in dat klote kasteel; ik hou het en laat het verloederen. De gemeente pest mij, dan pest ik terug.”

In 2009 gloorde er weer hoop voor het kasteel, zodat het toch niet zou gaan verloederen.

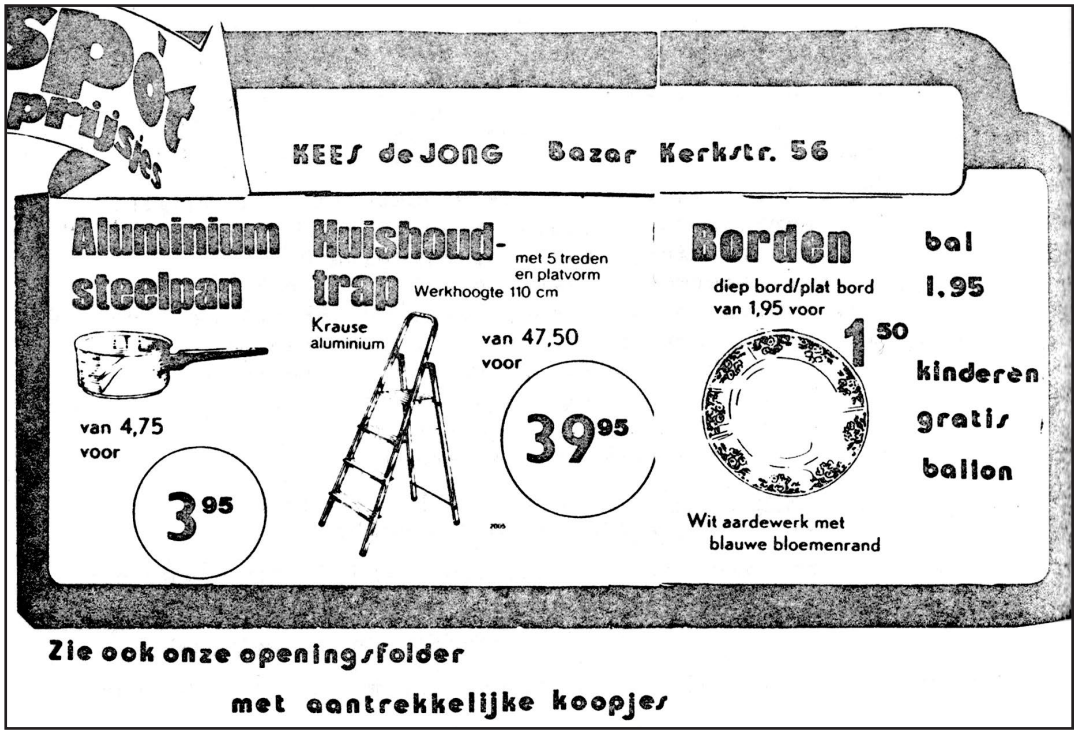
In 2010 werd er gedroomd om een multifunctioneel bezoekerscentrum te vestigen in het kasteel dat te koop staat. Er werd een haalbaarheidsonderzoek gedaan.
Restauratie en een stabiele exploitatie waren voorwaarden voor het voortbestaan.
Een nog op te richten vereniging van eigenaren van Het Witte Kasteel had tot medio januari 2011 het voorkeursrecht tot aankoop van het pand. Het bleef echter stil en het kasteeltje werd ondertussen, na een kraakactie, met toestemming van de eigenaar bewoond door Poolse gastarbeiders die het voor hem als anti-kraak bewoonden.

Stichting Het Witte Kasteel

Dan was er in de uitgave van 14 nov. 2013 ineens een verrassende gebeurtenis te melden.
"Familie de Pundert schenkt Het Witte Kasteel aan de Stichting Het Witte Kasteel. Doel van de stichting is het behouden van dit cultureel erfgoed voor de gemeenschap en gebruik door en voor de Loonse gemeenschap." Komende tijd moet het weer ons kasteel gaan worden.
In nummer 20 van 2013 stond een oproep voor vrijwilligers en donateurs om mee te helpen met de restauratie en onderhoud van Het Witte Kasteel. Met vrijwilligers konden deze plannen tot een succes worden gemaakt.
In de uitgave van 13 febr. 2014 werd verslag gedaan van een rondleiding door het kasteel en de tuinen. Er moest nog wel een en ander worden gerepareerd en gerestaureerd; een schilderbeurt was ook nodig. Verder zag het kasteel er nog prachtig uit. Plannen die men wilde verwezenlijken waren: aangepast sanitair, kasteel als trouwlocatie, een bed & breakfast, kleinschalige bruiloften, condoleances en tentoonstellingen, aankomst Sint en concerten; verder een dagcafé en theehuis. Al deze activiteiten waren nodig om de exploitatie van het kasteel rond te krijgen.

In nummer 4 van 7 maart 2014 werden de vrijwilligers welkom geheten op Het Witte Kasteel.

In nummer 5 kregen we een kijkje op wat zij allemaal deden: riolering vervangen, parketvloeren repareren, schoonmaken houtwerk, schilderen; de kasteeltuin opruimen en het verwijderen van braam- en

° *Ooit had Loon een echte bazar (1977).*

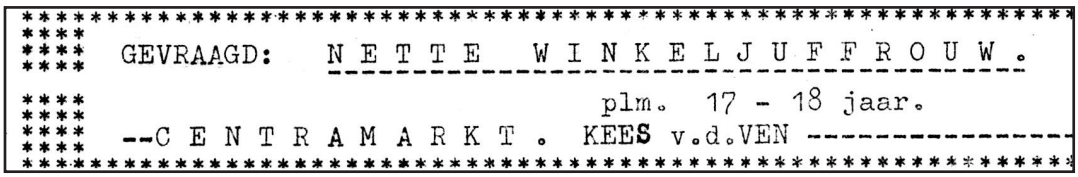
vlierstruiken. Meer vrijwilligers waren altijd welkom.
In april 2014 kreeg Francine Broos, voorzitter van de Stichting Het Witte Kasteel, de Cultuur-award van de gemeente Loon op Zand.
Op tweede paasdag was er voor de vrijwilligers met partner een high tea op het kasteel. Ieder bracht een passend gerecht mee voor die middag.
Op 12 september 2014 was de eerste bruiloft op Het Witte Kasteel en op 3 oktober 2014 was de opening van de expositie van Heemkundekring Loon op 't Sandt t.g.v. zijn 35-jarig bestaan.
Op 20 december 2014 was er een sfeervolle bijeenkomst voor alle vrijwilligers met aanhang en sponsoren als dank voor het vele werk dat afgelopen jaar is verricht.

Subsidie

Op 12 februari 2015 werd de uitslag bekend gemaakt van de subsidieaanvraag van Stichting Het Witte Kasteel bij de provincie Noord-Brabant. Gedeputeerde Brigitte van Haaften-Harkema maakte bekend dat de provincie maar liefst € 223.000,- ter beschikking stelde voor diverse deelprojecten om het kasteel te herstellen. Dat leverde verraste en blije reacties op bij stichtingsbestuur en vrijwilligers. Het was een grandioze ondersteuning en veel meer dan waarop werd gehoopt.
In editie 5 van 2015 stond een foto van Het Witte Kasteel dat in de steigers stond en was ingepakt als het ware met een bruidssluier op. De buitenzijde werd door professionele schilders weer fraai wit gemaakt.
Op 22 februari passeerde een heuse slipjacht met jachthonden, hoornblazers en ruiters Loon op Zand. Ze hadden een pitstop bij het kasteel.

In editie 8 van 2015 stond een verslag van de geslaagde restauratie en reparatie van het uurwerk, het slagwerk en de klokkentoren van het kasteeltje. Elk uur klonk weer het geluid van de kasteelklok: bescheiden, maar helder.
In september werd Het Witte Kasteel officieel en feestelijk geopend na alle renovatiewerkzaamheden. Het Witte Kasteel straalde nu in alle glorie. De opening vond plaats op 19 september voor genodigden en de vrijwilligers en op 20 september was er een rondleiding voor belangstellenden. Tijdens de feestweek was er van alles georganiseerd voor jong en oud: een kinderkasteelfeest, een concert, een Italiaanse feestavond en een Brocante Fair.

In 2016 kreeg het kasteel een geautomatiseerd uurwerk, zodat Frans Reith niet meer elke drie dagen de trap op hoefde om de gewichten op te hijsen. Verder kregen de bomen op het landgoed een eerste flinke snoeibeurt. Ook was het vakantiehuis 'Neerhuis' voortaan beschikbaar voor verhuur als verblijfsaccommodatie.
De kunstontmoeting 'Zicht op Loon' in Het Witte Kasteel, georganiseerd door Stichting Het Witte Kasteel en de stichting Kunst Loon op Zand, was een geslaagd en groots evenement. Het bestond uit een expositie in het kasteel en tientallen kraampjes in de lanen waar kunstenaars hun werk presenteerden.

° *Wie zou het geworden zijn? (1969)*

We lezen gaandeweg het jaar steeds meer over activiteiten in en bij Het Witte Kasteel en dat is ook nodig aldus de gemeenteraad om de exploitatie rond te krijgen. De raad stelde onder die voorwaarde voor de komende vier jaar een subsidiebedrag vast voor Het Witte Kasteel.
Dit alles overziend is er in een paar jaar met steun van allerlei mensen en partijen veel werk verzet om Het Witte Kasteel weer te herstellen en het te maken tot het opvallend middelpunt van Loon op Zand.

Het Zaadhuisje

Aan de overkant van de Kasteellaan staat nog een gebouwtje dat vroeger deel uitmaakte van het kasteel: 'het Zaadhuisje'.
In nummer 12 van 6 juni 1979 stond het bericht dat het zaadhuisje met de ondergang werd bedreigd. Zo gingen althans de geruchten en Jos Kerkhof maakte zich zorgen. Er zou een villa van worden gemaakt.
In nummer 16 van 16 oktober 1981 zagen we een fotootje met het zaadhuisje in de steigers. Langzaam maar zeker kreeg het zaadhuisje aan de Kasteellaan zijn oude glorie terug. 'Na een grondige restauratiebeurt', zo werd gemeld, 'zal dit pittoresk gebouwtje, samen met een stuk nieuwbouw permanent bewoond gaan worden.'
Dhr. Lemmens, de makelaar die het kasteel en ook het zaadhuisje van de freule kocht, woonde er een aantal jaren zelf. Hij verkocht het vervolgens aan dhr. Gimbrère.
In 2010 werd na aankoop door Francine en Piet Broos het zaadhuisje grondig gestript en opgeknapt. In de tuin verrees een transparant werkgebouw dat deels onder de grond ligt.

Daarmee is onze speurtocht in 50 jaargangen van Rond de Toren over Het Witte Kasteel afgerond. Het is vast geen compleet overzicht, maar niet alle nieuwtjes en gebeurtenissen werden in Rond de Toren opgenomen.□

° *Luchtfoto van Het Witte Kasteel.*

Gemeentepolitiek in 50 jaar Rond de Toren

Door: Els Coolegem-Jacobs

Gemeentepolitiek was een dankbaar onderwerp voor Rond de Toren. De gemeente maakte dankbaar gebruik van ons blad en u als lezer reageerde op het beleid, waar u soms een heel andere mening over had.
Denk aan de omleidingsroute van Loon op Zand, de verbouw van de muziekkiosk tot café, de straatnaamgeving etc. etc. Via Rond de Toren riep u uw dorpsgenoten soms op om mee naar Kaatsheuvel te gaan om uw ongenoegen in de raadszaal nog eens kracht bij te zetten. Of het nu ging om het behoud van een peuterspeelzaalleidster of de noodzakelijke bouw van een drieluik (de huidige Wetering), u als lezer gaf massaal gehoor aan de oproep!

Jaargang 1. 1967

We lezen in de eerste jaargang van 1967 dat er in ons dorp 17 premiewoningen in de Aldrinstraat werden gebouwd en 6 premiewoningen in de Gagarinstraat. In Kaatsheuvel bouwde men er meer dan 100. Verschil moet er zijn, nietwaar?

In de jaargang 1968 vinden we de eerste grote advertentie die opriep om tijdens de gemeenteraadsverkiezingen op lijst 1 te stemmen, een specifieke lijst met uitsluitend Loonse kandidaten.

In een raadsvergadering in 1968 vroeg men zich af of er in Loon op Zand wel behoefte was aan een winkelcentrum. Behalve de Spar waren er nog geen kandidaten te vinden. In eerste aanzet was er zoveel animo dat men er een lijst van kon aanleggen en allengs was de lijst gekrompen tot één kandidaat. De omschakeling naar het aardgas kreeg zijn beslag dat jaar, 'weer een stap in de goede richting' aldus het verhaal.

De gemeenteraad ging akkoord met de bouw van een sportzaal in de Tuinstraat. Vooral het schoolbestuur was erg blij. Het volgende schooljaar kon de schooljeugd gymmen in een nieuwe zaal. Maar ook andere verenigingen werden uitgenodigd om er gebruik van te maken. Volgens de schrijver van het verhaal, M. van Esch, moesten we ons wel realiseren dat de gemeente uit drie kernen bestond en dat wij met amper 4000 zielen hiervan slechts een onderdeel vormden.

Burgemeester Van Erp kondigde in 1971 aan dat de gemeente Rond de Toren regelmatig zou gaan gebruiken voor publicaties. De gemeente begon haar eerste artikel heel origineel onder de kop 'wist u dat'.
Wist u dat op 1 januari 1971 de gemeente 16.728 inwoners telde, er 201 huwelijken gesloten werden het jaar ervoor en dat er in Loon op Zand 14 woningen werden opgeleverd?

Het woningtekort wilde men oplossen door het bouwen van premiewoningen.
Als je een bestaande woning voorzag van een watercloset met doorspoeling kon je van de gemeente een bedrag van 360 gulden aanvragen. Een douche-inrichting kon op 240 gulden subsidie rekenen. 20% Van alle verbeterkosten aan de bestaande woning werden vergoed tot een maximum van 2.000 gulden.

In 1973 dacht het schoolbestuur erover om een kleuterschool op te richten in Molenwijck. Een wijk die in ontwikkeling was en waarvan men dacht dat er zo'n 300 kleuters uit voort zouden kunnen komen, mits er zich jonge gezinnen vestigden natuurlijk. Een noodlokaal zou een eerste aanzet zijn.

In een Toren vinden we een oproep om per strookje aan te geven hoeveel keer en met welk voertuig de bewoners naar Tilburg rijden, 's morgens tussen half 8 en half 9. Het ging om fietsers en bromfietsers. Deze inventarisatie wilde men gebruiken om het gemeentebestuur te overtuigen dat er een fietspad bij moest komen, zodat er een fietspad was aan beide zijden van de weg.

Op 15 augustus 1974 ging de nieuwe weg Tilburg-Loon op Zand open (huidige Midden-Brabantweg). Het verkeer van en naar de Efteling zou dat jaar dus nog door het kerkdorp blijven rijden, volgens Rond de Toren.

In november 1974 lezen we dat het kerkdorp Loon op Zand in 10 jaar tijd qua inwoneraantal twee keer zo groot is geworden.

De bejaardenbond, bij monde van mevrouw Kuijpers, was het niet eens met de verkoop van grond aan de stichting Serviceflat voor de bouw van de serviceflat. We lezen dit verhaal in jaargang 1975.
Het was volgens haar leden geen gebouw voor Loonse mensen. Loonse mensen zaten hier niet op te wachten, wel op bejaardenwoningen. Uiteindelijk bleek dat de bouw van de Serviceflat los stond van de bouw van bejaardenwoningen (aanleunwoningen), maar de boodschap aan de politiek was duidelijk!

Op zaterdag 28 juni 1975 maakte burgemeester Fiévez in de Hoorn kennis met de Loonse gemeenschap.

19 november 1976 was de eerste steenlegging van basisschool De Blokkendoos. Marcel Mutsers en Pieter Westerhout, de jongste en de oudste leerling, viel de eer te beurt. Ad van Oosterwijck deed het woord.

HOTEL CAFÉ-RESTAURANT
„De Gouden Laars"
A. SNOEREN-BRANDS

kerkstraat 64 loon op zand tel.04166-1251

Sfeervol Oud-Hollands ingericht
Uitstekende keuken en optimale bediening
Apart zaaltje voor: ✶BRABANTSE KOFFIETAFELS _____ V. A. FL. 8.50
✶KOUDE BUFFETTEN _____ V. A. .. 15.00
✶DINERS _____ V. A. .. 17.50
✶VERGADERINGEN
✶RECEPTIES
✶BRUILOFTEN

Wij bezorgen thuis: ✶ KOUDE BUFFETTEN
✶ KOUDE SCHOTELS

° *Ondanks alle wisselingen van de wacht bestaat 'De Gouden Laars' nog steeds (1981).*

Geachte Mevrouw,

Uw melkman gaat met vakantie en wel van **vrijdag 15 juli t/m donderdag 4 augustus.**
Wij bezorgen weer op vrijdag 5 augustus.

Wij danken U bij voorbaat voor Uw medewerking en wensen U tevens een prettige en zonnige vakantie toe.

Uw melkleveranciers:
Alfons en Marlies Coolen

° *De melkman kwam nog langs (1988).*

Op 30 november van dat jaar werden de eerste bewoners van de Serviceflat Molenwijck welkom geheten. De totale oplevering stond gepland voor januari 1977. In datzelfde jaar hoopte men dat alle 131 appartementen zouden zijn bewoond.

In 1979 werd de 19.000ste inwoonster van de gemeente begroet door burgemeester Fiévez. Sanne van de Made (uit Kaatsheuvel) was de naam.

Ouders van peuters van peuterspeelzaal Piggelmee maakten zich hard voor een volledige betrekking voor Marie-Louise Peeters als leidster, 36 uur i.p.v. de voorgestelde 27-uurs betaling door de gemeente. De tribune zat overvol tijdens de commissievergadering Welzijn. Het jaar erop kwam het verlossende woord: Marie-Louise kon blijven. Het nieuwe bestuur van de peuterspeelzaal had middelen gevonden om de leidster te betalen.

In 1981 een uitgebreid verhaal over het komplan Loon op Zand. Volgens de aanwezigen was het geen inspraakavond, maar een informatieavond. In datzelfde jaar ging de bouw van winkelcentrum Looiershof van start.
Winkeliers bezetten winkelcentrum Oranjeplein (Looiershof). De opening werd met vuurwerk op dinsdagavond 17 november omlijst.
Een minimarkt in Loon was een feit in 1982. Maar liefst 6 kramen kwamen er voor de verkoop van vis, poelierswaren, textiel, groenten en fruit en kaasspecialiteiten.

1983 De openbare school ging dit jaar van start. In maart konden de kinderen worden aangemeld. Peter-Paul ter Veer werd aangesteld als eerste directeur van deze school.

Jan van Hoof stoorde zich aan de straatnaamgeving in Molenwijck. Hij wilde er iets aan doen en deed een oproep. Zelfs het Brabants Dagblad besteedde er aandacht aan. De Heemkundekring steunde het initiatief van Jan. Namen van ruimtevaarders en namen uit de sterrenhemel deden geen recht aan het historisch besef van Loon, aldus Jan.
De Werkgroep Straatnamen werd opgericht en kwam met namen uit de schoenindustrie en het gildewezen. De bestaande straten kregen geen gewijzigde namen maar de uitbreidingsplannen werden ermee gesierd. Door een strook in te vullen konden lezers hun akkoord laten blijken.
De Werkgroep Straatnamen had succes. De nieuw aan te leggen straten kregen namen uit het gildewezen, zoals Juweelstraat,

Hoofdmanweg, etc. De verandering van de namen van bestaande straten bleek te kostbaar.

Noortje van Gorkum werd geboren en was daarmee in 1983 de 20.000ste inwoonster van Loon op Zand.

Op 12 november opende burgemeester Fièvez openbare basisschool De Vlinderboom. De school begon met 48 kinderen.
De vestiging van een bibliotheek hield de gemoederen aardig bezig. De subsidiëring door provincie en gemeente was nog niet rond. Wordt vervolgd.

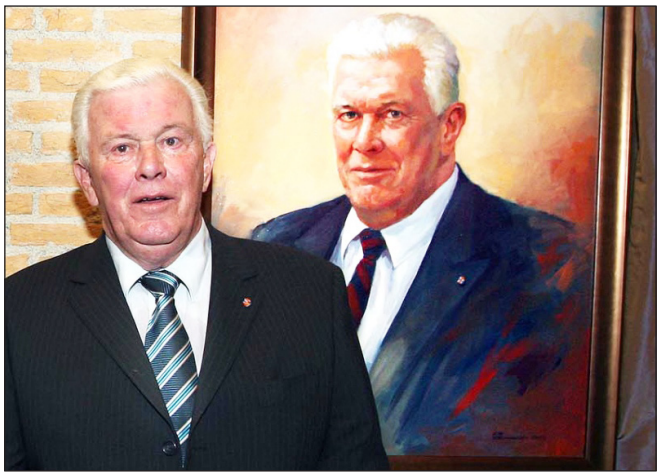
Het politiebureau verhuisde in 1984 naar een woning naast de brandweerkazerne. Een foto met alle dienders voor de gevel van het politiebureau vinden we in Rond de Toren. De opening werd gevierd met een open dag. Bewoners konden de arrestantenkamer vrijwillig bezoeken…
Het pand in de Kerkstraat werd verbouwd tot postkantoor.

In 1985 nam burgemeester Fiévez na 10 jaar afscheid. De Bredase wethouder Van Dun werd voorgedragen als zijn opvolger.

Invoering 30 km zone in de binnenstraten van Loon op Zand. Begrensd door Hoge Steenweg, Kerkstraat, Oranjeplein, Venloonstraat en Van Salm Salmstraat.

Demonstratie

Burgemeester Van Dun negeerde in 1987 een ludieke actie van de Loonse bevolking om vaart te zetten achter de bouw van een Drieluik (Wetering) in Loon op Zand. Met 150 personen toog men naar het gemeentehuis in Kaatsheuvel om de burgemeester voor de raadsvergadering ervan op de hoogte te stellen dat het geduld wat betreft een nieuw ontmoetingscentrum, toen het drieluik geheten, op was. Met spandoeken als ‘Nie mauwen, maar bouwen’ en ‘Wij willen van de laatste ‘mem’ af’ tot en met Sinterklaas die de burgemeester wilde toespreken. De jeugdharmonie van Sophia speelde het toepasselijke lied ‘vol verwachting klopt ons hart’. Alles werd door de burgemeester genegeerd. Hij bleef op zijn kamer zitten en weigerde de Sint te aanhoren. De reden was dat de Sint een week later in Loon zou aankomen en dat deze actie het geloof van kleine kinderen in de goedheiligman zou schaden.

° *Burgemeester Hans van Dun (Foto: Patrick Guitjens).*

Een dag vóór de actie had het college een principebesluit genomen voor de bouw van een drieluik in de Willibrordusstraat. “Een uitgekiende timing of toeval?” schreef Helen Logister.

1988

Stank voor dank, onder die kop reageerden Loonse mensen op de stankoverlast vanaf de vloeivelden. Via de invulstrook in te leveren bij de gemeente wilde de groep bij de gemeente hiervoor aandacht vragen. De stro-

ken werden via mevrouw Hageman aan burgemeester Van Dun en wethouder Soeterboek overhandigd. Naar aanleiding hiervan werden er door de gemeente tijdelijke maatregelen getroffen.

Loon op Zand kreeg een permanente bibliotheek in de Willibrordusstraat. De bibliobus had afgedaan. Jan Koevoets, Diny van Oss en Christianne van Leest hadden als drie Loonse inwoners zitting in het bibliotheekbestuur. Zij hoopten dat het drieluik er nog eens kwam, waar plaats zou zijn voor een permanente behuizing.
Jan van Gorkum pleitte voor het behoud van oude gebouwen zoals Huize Inverte, de muziekkiosk, de boerderij aan de Kloosterstraat, de oude lagere school aan de Van Rijckevorselstraat en het Hoorngebouw aan dezelfde straat.
Via een enquête, afgedrukt in Rond de Toren, wilde Jan de mening peilen van de Loonse bevolking.
De uitslag: De meerderheid was tegen sloop van alle genoemde gebouwen, waarbij Inverte en de boerderij het hoogste scoorden.

Vanaf 1 januari 1990 mocht er niet meer gerookt worden in openbare gebouwen. Dat zou wel wennen zijn, want het gros van het college en raadsleden waren verwoede rokers.

LTV3 ging op 20 januari 1991 voor het eerst in de lucht. De zender begon meteen een ledenwerfactie. Alle begin is moeilijk, een haperende microfoon voor omroepster Tilly Hermans was geen feestje, aldus het relaas geschreven door Helen Logister.
De papiercontainer deed in datzelfde jaar zijn intrede. Geen onverdeeld genoegen volgens een schrijver. Twee containers in haar tuin, een voor restafval/gft en een voor papier zag ze niet zitten. “Nee, geef mij maar een doos voor oud papier, daar hebben we het altijd mee gedaan”, aldus de schrijfster.

1992

De Loonse Natuurverkenners presenteerden in 1992 de eerste Loonse duobak. Een bak met daarin een schot dat het scheiden van GFT en restaval moest brengen.
De Loonse bevolking liep niet warm voor de nieuwe centrumplannen, waarbij er een ontsluitingsweg was gepland over de Kasteelweide. De eigenaar van het bedrijf Hollandia zag tijdens de informatieavond dat zijn bedrijf al van de kaart was geveegd. Dat schoot helemaal in het verkeerde keelgat.
Stichting Kiosk Kraok zette zich in voor het behoud van de kiosk. De stichtingsakte werd in 1992 onder grote belangstelling ondertekend door o.a. notaris van Tilburg.

De heer en mevrouw Van Dun namen in 1993 afscheid van de bevolking in Loon op Zand in café de Eenhoorn.

Een handtekeningenactie voor de aanleg van een tweede fietspad van Loon naar Tilburg. 1200 Handtekeningen werden via het college in 1995 doorgestuurd naar het S.M.B. (Samenwerkingsverband Midden-Brabant).

Drs. Jan de Geus werd waarnemend burgemeester voor Loon op Zand. Hij volgde m.i.v. 18 april 1995 de heer J.P.A. van Dun op, die op 1 januari van dat jaar eervol werd ontslagen. Aangezien de gemeente op dat ogenblik betrokken was bij een gemeentelijke herindeling had de minister van Binnenlandse Zaken besloten geen vacature open te stellen.

Scoutinggroep Pastoor Simons startte de actie “Scouting onder dak”. Samen met De Kuip en R.O.S. wilden zij een gebouw neer-

° *Heropening Looiershof door burgemeester Weierink (2000).*

zetten, maar daarvoor moesten de benodigde gelden nog worden verzameld.

Op 10 oktober kreeg iedereen een 10 van de PTT. De omnummering naar een 10-cijferig stelsel kreeg zijn beslag. De bestaande cijfers werden uitgebreid met 2 cijfers ervoor, in de meeste gevallen het getal 36.

In december 1996 werd er een begin gemaakt met het afgraven van vervuilde grond aan de Willibrordusstraat. Ook met het zuiveren van het grondwater werd begonnen, een karwei dat jarenlang zou gaan duren.
De belangengroep Kasteellaan was de verkeersoverlast meer dan beu. De gehouden enquête in 1997 wees duidelijk aan dat er veel auto- en vrachtverkeer door Loon kwam dat er niet hoefde te zijn. De belangengroep wenste een oplossing.
In een volgende editie vroeg de belangengroep, wiens geduld op dreigde te raken, naar de mening van de politiek. Die werd gegeven. Oplossingen voor het dorp waren een verbod voor doorgaand vrachtverkeer, betere bewegwijzering en een ontsluitingsweg voor Molenwijck op de Kasteellaan.
In weer een volgende editie lezen we, dat de belangengroep tot overeenstemming heeft kunnen komen met wethouder Broeders: een nieuwe verbindingsweg tussen Molenwijk en de Kasteellaan, een ongelijkvloerse aansluiting op de N261 en een 30 km-zone in het centrum.
De verkeersremmende maatregelen in de Kloosterstraat konden ook niet op bijval rekenen. Een informatiezuil die leeg was, voor de woning van familie Moonen, was ook al onbegrijpelijk.

Wie is genegen mijn zaad-agentschap over te nemen?
P.J. van Leeuwen, Gerlachusstraat 9.

° *Advertentie 1975.*

De kiosk werd in 1998 verkocht voor *ƒ* 200.000,- en het uit 1950 stammende gebouw werd door de nieuwe eigenaar verbouwd tot grand café. De bewoners van het Oranjeplein waren er niet gerust op.
Een stroom van protesten volgden in Rond de Toren. De schrijvers wilden de kiosk in zijn oorspronkelijke vorm behouden.
Ook voorstanders van het café lieten hun mening horen. De gemeente gaf uitvoerig uitleg over de kioskplannen.
Het praatprogramma Weterkringen nodigde

voor- en tegenstanders van de verbouw van de kiosk uit om hun zegje te doen. Goed voor een interessante middag!

Winkelcentrum Looiershof kreeg een facelift. De ‘losse’ winkels werden afgebroken. De bestaande hoekwinkels werden vergroot.

De bezwaren tegen de verbouw van de kiosk hielden in 1999 onverminderd aan. De gemeente vond de bezwaren ‘onvoldoende zwaarwegend’ om de verbouwplannen niet door te laten gaan.

Koningin Beatrix bracht een flitsbezoek van 10 minuten aan ons dorp. Ze werd verwelkomd door o.a. burgemeester Weierink en de drie gildes die haar een gildegroet brachten. Helaas was er geen tijd meer om de kinderen van basisschool De Lage Weijkens o.l.v. juffrouw Willemien van Gorkom het lied “Als je woont in Loon op Zand” ten gehore te laten brengen. Een teleurgestelde juffrouw en kinderen tot gevolg, zo lezen wij in ons blad..

° *Koningin Beatrix.*

Op 10 januari 2000 was de feestelijke opening van Openbare Basisschool De Vlinderboom door leerling Bas Boris.
Er werd in dat jaar een begin gemaakt met de bouw van een verenigingengebouw aan de Klokkenlaan. ROS, De Kuip en de scoutinggroep kregen hiermee weer een goed home.

° *Ondernemers Looiershof bij heropening in 2000.*

EEN BEGRIP VOOR UW HOND.

HAPPIE

WAPPIE

DE ALLERBESTE HONDEBROK.

zak à 25 kg. ƒ 34,80 (incl)

grote afname krijgen korting.

gewicht hond	normaal rantsoen	werkende (jacht) of zogende honden
kg	kg	kg
3	0,095	0,155
5	0,135	0,215
7	0,150	0,250
9	0,190	0,300
15	0,300	0,495
25	0,480	0,795
35	0,670	1,110
50	0,960	1,585
65	1,140	2,060
80	1,320	2,535

PIET van der WOUW

LOONSE MOLENSTRAAT 5 UDENHOUT

BIJ DE MOLEN 04166 - 1281.

° *Van zo'n happie zou je zelf honger krijgen (1974).*

° De Kiosk (2013).

Op 22 mei openden Joris en Fred hun café-brasserie De Kiosk. Hiermee verstomden de bezwaren en was Loon een ontmoetingsplaats rijker!
De skatebaan in de Klokkenlaan riep nog steeds bezwaren op. Ook werd er veelvuldig verkeerd geparkeerd op de Klokkenlaan.

Tijdens de boomplantdag op 20 maart 2002 werd ter nagedachtenis van Berrie van Lier een rode beuk geplant op de hoek Gerlachusstraat / van Rijckevorselstraat. Berrie, geboren in Tilburg, overleed op 24 oktober 1998. Een markant figuur.

In 2004 werd de gemeentewinkel geopend. De eerste klant was de Loonse Ans Pollaert.

Burgemeester Weierink ging met vervroegd pensioen. Hij nam op vrijdag 23 juni met een receptie in De Wetering afscheid van de Loonse bevolking.

Een nieuwe burgemeester en een nieuwe teamchef bij de politie; beiden zijn voor de gemeente Loon op Zand en zijn van het vrouwelijk geslacht. Burgemeester Ria van Hoek werd de eerste burger van Loon en Corine van Vliet werd in onze gemeente de hoogste baas van de politie.
Op 20 december werd de nieuwe burgemeester geïnstalleerd tijdens een buitengewone raadsvergadering. Tijdens de nieuwjaarsreceptie op 3 januari kon men komen kennismaken.

De nieuwe Milieustraat aan de Liechtensteinstraat in Kaatsheuvel werd geopend.
De oude Venloene werd gesloopt. Bewoners kregen tijdelijk onderdak in Kaatsheuvel aan de Antoniusstraat.

Op 21 oktober 2005 ging de eerste spade in de grond voor de nieuwe Venloene.

In 2006 vond Joke van Gils de gepresenteerde plannen van de Castellanie een verarming voor het dorp. ”De natuurlijke zuidrand van ons dorp zal zijn authentieke en herkenbare karakter verliezen, het oude buitengoed (de Castellanie) ligt straks verstopt achter een nieuwe flat”.

Wok of King opende haar deuren op 20 maart en had de hele nabije buurt en de redactie van Rond de Toren uitgenodigd om gratis te komen eten. Onder de ‘kop’ “Van wokken tot mie, ofwel: wie was er nie?” werd een verslag geschreven door het zwaarste redactielid onder ons.

Het college gaf géén groen licht voor de plaatsing van de EMTÉ in het van Roosmalen- gebouw aan de Hoge Steenweg. Reden: de supermarkt was een trekker op het Looiershof. Als die wegging op het Looiershof zouden er méér winkels verdwijnen, zo bleek uit onderzoek.

Op 10 oktober tekenden projectontwikkelaar Jan van Besouw en burgemeester Ria van Hoek de exploitatieovereenkomst voor de bouw van 73 woningen in Molenwijck-Zuid.

In 2007 had burgemeester Ria van Hoek haar huis in Lithoijen nog steeds niet verkocht.

Vanaf 22 juni nam zij samen met haar man haar intrek in Huis ter Heide in De Moer. Het huis was meteen beschikbaar en onze 1ste burger zag het als een aanzet om zo snel mogelijk te verhuizen naar een eigen woning in de gemeente Loon op Zand.

Bijzondere picknickplaatsen werden in 2008 geplaatst bij de carpoolplaats annex busstation bij de N261. Via Rond de Toren werd een oproep gedaan voor passende spreuken die de banken zouden gaan sieren. De jury werd gevormd door Jan van Hoof, voorzitter van onze plaatselijke Heemkundekring, journalist BD Paul Spapens en wethouder Hans Waijers.
Op 12 april werd de set officieel in gebruik genomen. De prijswinnaars van de gebruikte spreuken waren Nico Ligtvoet, Elly Meijer en Marianne Franken. De banken worden erg veel gebruikt, zeker 's avonds rond 6 uur zitten Loonse mannen er te praten. Waarover?

Wegens ziekte werd burgemeester Ria van Hoek in 2008 tijdelijk vervangen door Wim Luijendijk.

Op 23 januari 2007 was er een informatieavond over 14 starterswoningen. In dit geval ging het om koopgarantwoningen. Inschrijven kon vanaf 24 januari tot en met 13 februari en 21 februari volgde er een loting bij notaris Meeuwis.

Er werd wat afgebouwd in dat jaar. Ook het Castellanie-project ging van start met in totaal 59 appartementen en 17 woningen. Na de informatieavond konden toekomstige kopers zich inschrijven en werd geloot voor deze klassiek Hollandse bouwstijl.

In 2009 maakten PvdA, Groen Links, D66 en SP bekend dat zij in 2010 gezamenlijk de gemeenteraadsverkiezingen in zouden gaan. Onder de naam Pro3 gingen zij samen verder. De officiële oprichtingsbijeenkomst was op 27 november van dat jaar.

Burgemeester Van Hoek nam afscheid. Via een persoonlijke brief in jaargang 2009 van Rond de Toren maakte zij haar afscheid bekend. Officieel bleef zij nog burgemeester tot februari 2010.

Als afscheidscadeau onthulde Ria van Hoek in 2010 een plaquette bij de hoekbanken op de hoek Bergstraat/Blauwloop. Een hartverwarmende bijeenkomst in een snerpende vrieskou in februari.
Albert Megens schreef ter gelegenheid hiervan de volgende tekst:

"Neem hier de tijd voor elkaar en voor zoveel schoons aan jou gegeven
Dat geeft de burger moed en zo wordt je meester van de tijd
Geniet je van het leven."

In 2012 overleed oud-burgemeester Ria van Hoek.

Gemeenteraadsverkiezingen 2010

° *Bart van Drunen (2008).*

Als 21-jarige werd Bart van Drunen met voorkeurstemmen het jongste raadslid ooit in Loon op Zand voor Lijst Loon op Zand. De Nightliner had bij hem de hoogste prioriteit direct na zijn verkiezing.

Enige maanden later was het dan zover. Op initiatief van VVD, CDA, Pro3 en Lijst Loon op Zand ging de provincie overstag en ging zij een proef uitvoeren met de Nightliner.

° *Van Salm Salmstraat.*

Bezuinigingen op verenigingen in 2010 hielden de gemoederen in ons kerkdorp geweldig bezig. Een brief die door het gemeentebestuur hierover was verstuurd naar de verenigingen was duidelijk in het verkeerde keelgat geschoten. Het CDA riep op om te reageren.

Het voortbestaan van de bibliotheek hing in 2011 in ons dorp aan een zijden draadje. De bibliotheek ontkwam als zo velen niet aan de bezuinigingsronde van de gemeente. Directeur Peter Kok gaf duidelijk zijn mening. “Het is niet zoals een plantsoen dat je een paar jaar niet meer onderhoudt en dan opnieuw gaat aanleggen. Het is een sociaal-culturele infrastructuur die je voor vele jaren verloren laat gaan”.

In 2011 werd een groot deel van de oude huizen in de Van Salm Salmstraat gesloopt. Het vertrouwde aanzien van een van de oudste straten van Loon verdween daarmee.

Het voorjaar van 2011 was warmer dan gewoonlijk, maar de fikse stortbuien bleven niet uit. Onder andere de Venloonstraat kreeg de aanblik van het Italiaanse Venetië.

2011 Adoptie kunstwerk hoek Kloosterstraat/Ecliptica: Lijst Loon op zand bekeek de mogelijkheden om het gewraakte kunstwerk een beter aanzien te geven. Het jaar erop werd het kunstwerk gerenoveerd en was de Loonse duin weer een sieraad voor het dorp. Naar aanleiding van de wateroverlast in 2012 op de Ecliptica moesten o.a. ondergrondse bergkelders soelaas gaan bieden.

° *Wateroverlast in Venloonstraat (juni 2007).*

° *Opening aansluiting N261.*

Jaargang 2012. Lijst Loon op Zand kreeg een nieuwe naam: 'Voor Loon'. De naamgevers zijn Jacques Pepping en Bart van Drunen. Of ze hiervoor beloond zijn vertelt het verhaal niet.
Scorpius was de eerste wijk waar adoptiegroen een feit was. Eigenaren van de woningen in Scorpius gingen zelf het openbare groen bijhouden.

De bestuurskracht van de gemeente Loon op Zand werd weer eens ter discussie gesteld in Rond de Toren. In het verleden was de keus gemaakt om Udenhout bij Tilburg te voegen, achteraf was het voor Loon op Zand gunstiger geweest als Udenhout bij Loon was gekomen. Iets wat de inwoners van Udenhout ook liever hadden gewild. Maar helaas, Den Haag had anders besloten. De bewoners van onze gemeente werd gevraagd naar hun mening over de toekomst voor Loon.

2013. Het werk aan ontsluitingsweg van Molenwijck naar de Kasteellaan is begonnen. Na 20 jaar plannen maken was het dan eindelijk zover. Een weg die van oorsprong was gepland over de Kasteelweide is nu over de landerijen van Vermeulen aangelegd.
De Kasteelhoevenweg werd geopend en een boom werd van het huisnummer 12 voorzien omdat hij is gespaard voor de vleermuizen.

De Rabobank verdween uit Loon. Na 111 jaar kwam er een einde aan de fysieke (Boerenleen)bank. De pinautomaat werd verplaatst, maar bleef gebonden aan het gebouw.

Een 'oude' eik in Molenwijck hield de gemoederen in Loon bezig. De solitaire boom werd door bewoners als waardevol bestempeld maar moest uiteindelijk toch het veld ruimen voor woningbouw. Het hout van de boom bleef bewaard en zou in een andere vorm worden herplaatst. Hoe en waar, dat is anno 2017 nog niet duidelijk…

28 November 2014: de afslag Loon op Zand van de N261 werd in gebruik genomen. Aansluitend werden de verkeerslichten op de N261 ter hoogte van de Hoge Steenweg afgebroken en de weg afgesloten.

Bewoners van de Bergstraat en Hoge Steenweg bogen zich over de herinrichting. Menigeen moest wennen aan de nieuwe situ-

° *Uitschakelen van de verkeerslichten.*

° *Werkzaamheden 'Dwars door Loon', 30 km zone.*

atie. Er werd de eerste tijd veel verkeerd gereden. 'Aanders binnen koomen, dè valt nie mee', een persiflage op het carnavalsmotto, was te lezen in Rond de Toren.

De verhuizing van de ambtenaren naar Het Klavier was een feit. De open dag werd gehouden op zaterdag 24 oktober 2015 en werd druk bezocht.
De nieuwe raadszaal is multifunctioneel. Als de raad er niet vergadert, is de zaal beschikbaar voor allerlei andere doeleinden. Via camera's worden de raadsvergaderingen opgenomen en integraal live uitgezonden.

De reconstructie van de doorgaande weg door Loon op Zand begon in 2016. Een miljoenenproject dat meer dan een jaar in beslag zou nemen. Onder de kop 'Dwars door Loon' hield Ton Kalkers de lezers op de hoogte van de vorderingen. Op 7 maart werd het officiële startsein gegeven door wethouder Bruijniks.
De defecte boogverlichting boven de brug op de N261 leidde tot een briefwisseling tussen twee meisjes uit Loon met de burgemeester. De aanhef van de brief was "Liefste burgemeester", zo'n aanhef hielp zeker. De provincie moest het euvel verhelpen en zo geschiedde!

De aangelegde bussluis in de Bergstraat

° *'Dwars door Loon', 30 km zone.*

° *Natuurbegraafplaats Huis ter Heide (2016).*

werkte niet. De aanwonenden kregen er ‘een sik’ van dat zoveel auto’s er toch doorheen probeerden te rijden. De bewoners hielpen de gestrande automobilisten met hun zwaar beschadigde auto’s steeds weer op weg. Maar de bussluis was daarvoor niet bedoeld! De bestrating werd aangepast waardoor het nog duidelijker werd dat de bussluis alleen voor de bus bedoeld is.

Ton Kalkers ging op onderzoek uit naar de plannen voor een natuurbegraafplaats bij Huis ter Heide. Daarvoor moeten bomen het veld ruimen, maar komt er ruimte voor andere natuur. De gebouwen bij Huis ter Heide worden verbouwd om er de ceremonies van begraven te laten plaatsvinden. 3,5% Van het totale natuurgebied, 35 ha., zal worden gebruikt voor natuurbegraven.

Na de herinrichting van de Bergstraat en Hoge Steenweg Zuid volgt de opening. In ’t Loons Kwartier wordt de herinrichting met de bewoners geëvalueerd. Over het algemeen is men zeer tevreden over het resultaat. Automobilisten weten alleen nog niet goed hoe ze 30 km per uur moeten rijden. De Smiley’s helpen een handje en zullen uiteindelijk als resultaat opleveren dat de politie gaat verbaliseren.

Zoals u heeft kunnen lezen heeft u zich als lezer van Rond de Toren regelmatig van u laten horen. Soms hadden protesten die u uitte succes, maar soms bleef het gemeentebestuur bij haar mening. Democratie!
Het kerkdorp Loon op Zand maakte in 50 jaar een geweldige groei door. Het kerkdorp was en is erg gewild: bij de meeste nieuwbouwprojecten moet er geloot worden. Gelukkig, wij wonen hier al!□

° *De bekende slogan (1968).*

En toen was er nog maar eentje en toen... geen meer.

Door: Ton Kalkers

Hoewel Loon op Zand een echt schoenmakersdorp was, zien we in de uitgaven van Rond de Toren er maar weinig over gepubliceerd. Vanaf 1967 was de neergang van de schoenindustrie en de verplaatsing van de productie naar het buitenland al aardig op gang en dat is ook te zien aan het kleine aantal publicaties over deze Loonse industrietak. Onderwerpen die 'de Toren' haalden waren vooral jubilea, een schoenexpositie, een paar personeelsadvertenties en de laatste schoenfabriek in Loon tot ook die werd afgebroken.

Jubilea

We lezen in Rond de Toren veelal berichten met bedankjes van mensen die 40 of 50 jaar in dienst zijn geweest en een receptie met diner of feestavond kregen aangeboden van hun werkgever en vaak kwam de burgemeester dan ook nog een lintje uitreiken.

Zo bedankte J.W. van Noije in 1969 de firma Brands voor de blijvende herinneringen en de onvergetelijke dag vanwege zijn 65ste verjaardag. Hij is dan bijna 47 jaar in dienst geweest.

En in het nummer van 21 september 1979 is te lezen dat Harry Brands en Kees IJpelaar t.g.v. hun 40-jarig dienstjubileum bij de firma H. Brands een gouden horloge en een gesloten couvert kregen en hun echtgenotes een schoenmakersbeeldje tijdens een feestelijke bijeenkomst in De Gouden Laars. Later kwam locoburgemeester Smulders hen nog de eremedaille in brons van de orde van Oranje Nassau opspelden. Daarna was er receptie en 's avonds een overheerlijk diner.
In 1980 lezen we een bedankje van Fien Schoenmakers voor de bloemen en de cadeaus t.g.v. haar 40-jarig dienstjubileum. In juni 1981 deed dat dhr. W.M. van der Velden vanwege zijn 50- jarig jubileum bij

° *Jubilarissen, 40 jaar bij Neerlandia.*

schoenfabriek van Lier. In oktober 1982 lezen we dat Dhr. P. van der Velden, Van Salm Salmstraat 39, door burgemeester Fievez de zilveren eremedaille in de orde van Oranje Nassau opgespeld kreeg. Dit was ter gelegenheid van zijn 50-jarig dienstverband als medewerker van de onderwerkafdeling bij schoenfabriek G. van Lier. Bij zijn 40-jarig jubileum ontving hij reeds de bronzen medaille van de orde van Oranje Nassau. In juni 1988 was er weer een jubileum. Piet Das werkte 40 jaar bij schoenfabriek van Lier. “Begonnen als 14-jarige komt hij op zijn fietske vanuit Udenhout. Hij werd op de afdeling ‘Finish’ geplaatst en daar staat hij nu nog. De ongehuwde Piet woont nog bij zijn moeder”. In het ‘Stamhuys’ kreeg hij van directeur Sjef van Lier een gesloten couvert overhandigd met waarderende woorden aan zijn adres. Burgemeester van Dun reikte namens Hare Majesteit de Koningin de bronzen eremedaille in de orde van Oranje Nassau uit aan Piet. Namens de ondernemingsraad sprak dhr. W. van Esch. Hij overhandigde Piet een couvert en een bloemenboeket.

In juni 1990 wordt melding gemaakt van de koninklijke onderscheiding van dhr. M. van Loon (54) door burgemeester J. van Dun. Dhr. van Loon werkte als modelleur bij schoenfabriek van Lier en tevens gaf hij leiding aan de afdelingen stikkerij, snijderij en montage.

December 1993: Jan Broeders kreeg ter gelegenheid van zijn 40-jarig jubileum bij schoenfabriek van Lier de bronzen eremedaille in de orde van Oranje Nassau. Hij kreeg de versierselen opgespeld door burgemeester van Dun in ‘Het Loons Kwartier’. Mogelijk zijn er wel meer jubilea geweest, maar die hebben ‘de Toren’ blijkbaar niet gehaald.

Een felle brand maakte een definitief einde aan ‘Neerlandia’ aan de Hoge Steenweg.

Schoenenexpositie in de Hoorn

In 1988 stond in de 'Torenagenda' de aankondiging dat er op 24, 25 en 26 november een schoenenexpositie werd gehouden in De Hoorn. De expositie heette 'Van Leer tot Schoen' met medewerking van o.a. diverse schoenfabrieken uit de regio, Jan Hendrik Koning met schilderijen van schoenen, schoenontwerpers. LAS film- en videoclub met de film: 'Wie de schoen past', het schoenmuseum, de reuzenschoen, een video over de leerlooierij, karikatuurschoenen van Henk Jonker, enz..

Advertenties

Personeelsadvertenties waren er ook. In januari 1973 lezen we een advertentie van Herenschoenfabriek W. v. Lier, Hoge Steenweg 45. Gevraagd werden: avondsnijders, thuisstiksters en overhalers.In het nummer van 15 maart 1978 had schoenfabriek H. Brands BV. in de Weteringstraat 17 behoefte aan mannelijk of vrouwelijk personeel voor de finishafdeling. Ook konden ze parttime krachten plaatsen voor lichte werkzaamheden. Over tijd en beloning kon bij de sollicitatie gesproken worden.

De laatste schoenfabriek in Loon op Zand

November 1991 lezen we dat er een nieuwe eigenaar is voor schoenfabriek van Lier: de 30-jarige Geert van Spaendonck.
Peter en Jef van Lier vertelden in deze Toren over hun fabriek, waar 95 medewerkers 175.000 paar herenschoenen per jaar maakten. Tot nu toe werden ze alleen nog in Nederland verkocht.
Sinds 1960 is 85% van de schoenfabrieken in Nederland gesloten. "Door het vervaardigen van een hoogwaardig product hebben we kans gezien de recessie te overleven", aldus de heren.
Kort werd de familiegeschiedenis en de geschiedenis van de schoenfabriek doorgenomen. Jef en Peter bleven nog drie jaar verbonden aan de firma als adviseur om Geert van Spaendonck ter zijde te staan. "In de familie zijn geen opvolgers, dus dan moet je toch aan overname denken.

° *Speld Lederfabriek Gebr. van Esch, damesschoenen.*

Een emotionele beslissing. We zijn een gerenommeerd bedrijf, een historisch bedrijf met personeel dat ons vaak generaties trouw is gebleven. Denk maar aan de families van de Velden en Coomans die goed waren voor vele 40- en zelfs 50-jarige jubilea. Ze hebben alle vertrouwen in hun opvolger die tenslotte in een schoenendoos is geboren, zoals hij zelf zegt."
Uiteindelijk sloot in het jaar 2000, precies 200 jaar na de oprichting, ook schoenfabriek van Lier in Loon op Zand en werd de productie overgeplaatst naar het buitenland.

In november 2006 staat er nog een artikeltje 'Vergane glorie' in 'de Toren'.
"Schoenfabriek van Lier, waar jarenlang heel wat Loonse schoenmakers hun beste krachten hebben gegeven, staat al weer een poos leeg. Het veval tekent zich al af en daarmee het definitieve einde van de schoenindustrie in ons dorp. Uiteindelijk wordt in september

° *Logo van 'Van Lier'.*

2015 de oude leegstaande schoenfabriek van Lier afgebroken. Een tijdperk van schoenen maken in Loon op Zand is daarmee afgesloten.”

En daarna wordt het erg stil rond de schoenfabrieken.
Schoenen worden in Loon niet meer gemaakt, hoogstens worden ze hier nog verhandeld of gerepareerd.□

° *Sloop schoenfabriek Van Lier, oktober 2015.*

° *Schoenfabriek Van Lier, net voor de sloop.*

Muziek

Door: Els Coolegem-Jacobs

Over dit onderwerp is wel een heel boek te vullen. Als je alle 50 jaargangen doorleest bekruipt je het gevoel dat er geen mens in Loon op Zand woont die niet zingt of musiceert. Als je de talrijke verslagen van alle concoursen leest denk je ook dat er alleen maar eerste prijzen worden behaald, of is het misschien zo dat de lagere prijzen niet zijn vermeld. Kortom, Loon op Zand was en is een muzikaal dorp, dat bruist o.a. door de vele concerten, zowel vocaal als instrumentaal!
Een selectie van alle verhalen die hierover in Rond de Toren hebben gestaan vindt u op de volgende pagina's. We nemen u mee vanaf 1967.

50 Jaar geleden

Om precies te zijn in jaargang 1967 schreef voorzitter M. van Esch van Sophia's Vereeniging een kleurrijk verhaal over een Loonse jongen, Antoon van Leest genaamd, die een zeer begenadigd saxofoonspeler en later dirigent en componist was geworden. Dankzij de bemiddeling van deze Toon heeft Sophia een LP kunnen opnemen met diverse marsen.

1968. De eerste overwinning wordt gemeld. De drumband van Sophia behaalde een eerste prijs in Gemert. Zij werd door de harmonie en majoretten feestelijk ingehaald waarna een feest volgde in zaal Vermeulen.

Ook Concordia kwam dat jaar naar huis met een eerste prijs met lof van de jury. Alle lof voor dirigent Pijpers. Waar het concours gehouden werd staat niet vermeld. Sophia bracht hulde.
Bij de R.K. Federatie werd Concordia dat

° *Sophia's Vereeniging (rond 1935)*

° *Concordia.*

jaar landskampioen. Met één punt verschil wist de harmonie haar rivaal, een harmonie uit Wessem, te verslaan.

Het kerkkoor, zowel het dames- als het herenkoor, was in 1968 dringend op zoek naar zangers en zangeressen. “In zo’n muzikaal dorp moeten die toch te vinden zijn”, lezen we in het ingezonden stuk.

1969

Concordia werd wederom landskampioen; met een verschil van 1 punt wist men zijn rivaal Wessem op achterstand te brengen. Heel het dorp kwam de kampioen feliciteren.

Sophia toog dat jaar naar het bloemencorso in Valkenswaard en sloeg daar volgens het verslag geen slecht figuur. Na de optocht werd iedereen getrakteerd op frisdrank en ’s avond om half 8 keerde men tevreden huiswaarts.

Concordia maakte een concertreis naar Parijs. In het stadje Vitry nam men deel aan een grote optocht van zo’n 36 groepen. Het publiek voorzag de muzikanten van handen vol confetti. De Fransozen voorzagen onze Loonse muzikanten per bus van een kist bier en een kist sinaasappelen en twee kisten sandwiches om de terugreis aan te kunnen.

Geen livemuziek in 1970

In de derde jaargang lieten kerkgangers hun ongenoegen blijken omdat er tijdens de h. missen niet gezongen werd, maar de muziek kwam van een grammofoonplaat.
Een andere schrijver deed de suggestie dat de plaatselijke harmonieën hun klanken wel eens konden laten horen in de kerk.

Concordia bestond dat jaar 60 jaar. Dat werd gevierd met een muziekconcours in het cultureel centrum. Ter gelegenheid hiervan gaf Sophia samen met de Echo een concert en na afloop was er een bal. Ook een oriëntatierit stond op het programma.

We lezen in jaargang 1971 dat de Loonse harmonieën een concert gaven ten bate

° *Liederentafel Echo der Duinen, feestavond.*

van de Loonse missionarissen. Ook werden er lotjes verkocht voor het goede doel. De hoofdprijs was een draagbare radio, maar men kon ook een haardroogkap of een theemuts winnen.

Concordia werd in dat jaar wederom landskampioen. In het Casino in den Bosch verzamelden de muzikanten 334 punten.

Ter afsluiting van haar 100-jarig bestaan gaf de Echo der Duinen op 4 november 1972 een concert in de Hoorn samen met vier andere Midden-Brabantse koren.
Twee jaar later scoorde datzelfde koor op een concours in Alphen een eerste prijs met 336 punten. De plaatselijke harmonieën kwamen een serenade brengen en er werd wederom gefeest.

In 1974: "We hebben hem weer…". Met deze kop kondigde Sophia aan dat ze in Arnhem het topconcours wederom gewonnen hadden. Zij lieten de tweede prijs zitten met een puntenverschil van 8 punten. Er werd volop feest gevierd in ons dorp.
Twee jaar later was Sophia's langspeelplaat klaar. Een geweldige plaat waarop o.a. de 'Ouverture 1812' te beluisteren is.

Meedoen is belangrijker dan winnen

Een jaar later ging het bejaardenkoor uit Loon ook op concours. Van de drie deelnemende koren behaalde zij de derde prijs en kwam ook met een beker thuis. In de bus huiswaarts werd nog uit volle borst gezongen. Bij aankomst in De Hoorn werd een glaasje gedronken op het succes.

In 1976 vierde Kees van de Velden zijn 70-jarig lidmaatschap van De Echo. Op 15-jarige leeftijd werd hij lid. De oudere leden van het koor vonden het jonge Keesje eigenlijk te jong voor het koor. 70 Jaar later vond datzelfde Keesje de felicitaties maar overbodig. Hij deed toch wat hij graag deed, ZINGEN.
Bernard van Iersel vierde zijn gouden jubileum en wist te vertellen dat de Echo als mannenkoor begonnen is.

De beide topharmonieën Sophia en Concordia verzorgden in 1977 een gezamenlijk

concert in De Hoorn. Een unieke gebeurtenis, die al eerder plaats vond tijdens de opening van de verbouwde Hoorn.
Drie jaar nadien behaalde de jonge Jan Cober met Sophia in Venlo de eerste prijs met lof van de jury en de oranje wimpel tijdens een KNF concours.

1980

Dirigent Jan van Wees deed namens het herenkerkkoor een oproep aan mannen om mee te doen. De bedoeling van deze oproep was om te komen tot een streekmannenkoor bestaande uit zo'n 50 personen.

Kampioenschappen en jubilea

Loon op Zand grossierde er in.

1981

Drumbands en majorettes van Concordia en Sophia stonden samen op het podium in de Hoorn. Beide verenigingen gaven een perfecte show weg.
Sophia won wederom het topconcours in Arnhem en werd in datzelfde jaar landskampioen van de KNF. De wisselbeker ging mee naar Loon. Een geweldige prestatie voor het orkest, dat toen een gemiddelde leeftijd had van 25 jaar.

In 1984 vierde Harrie van Breugel zijn 70-jarig lidmaatschap bij Concordia. Harrie begon zijn muzikale loopbaan op 13-jarige leeftijd als klarinettist en hij bleef dat instrument trouw.

° *Kinderkoor Blokkenzangertjes (1985).*

Maar zingen konden we ook

In 1982 vierde Liederentafel Echo der Duinen haar 110-jarig bestaan. Het jubilerend koor zong niet alleen mooi, maar had zich ook in nieuwe kleding gestoken.

Kinderkoor De Blokkenzangertjes deed een oproep voor leden. Je moest 9 jaar zijn om mee te mogen zingen. De repetities waren bij de dirigent aan huis.
Ook het bejaardenkoor deed een oproep. Onder leiding van dirigent G. Chavanu zongen ze volgens toehoorders de sterren van de hemel.
Gust van Hest werd gehuldigd ter gelegenheid van zijn 50-jarig jubileum bij het kerkkoor St. Cecilia. Hij werd geïnterviewd door Els Coolegem, die hiermee haar debuut maakte als schrijfster.

Een Loonse carnavalsplaat werd een feit. Dirigent Peter Claessens nam ook de solopartij voor zijn rekening. De titel van de plaat was 'Ga lekker carnavallen'.

In 1984 volgde een oproep voor zangertjes voor het Kinderkoor Sjaloom o.l.v. Jan van Hoof. De repetities werden gehouden in basisschool De Blokkendoos.

Nog meer jubilea en feesten

In datzelfde jaar tijdens het pinksterweekend werden muziekfeesten gehouden in de kasteeltuinen ter gelegenheid van het 120-jarig bestaan van Sophia's Vereeniging. Volgens Het Nieuwsblad bezochten tientot vijftienduizend mensen de muziekfeesten op het zonovergoten feestterrein. Een galaconcert o.l.v. Jan Cober, een playbackfestival en een H. Mis waren enkele onderdelen van de festiviteiten.

Een jaar later vierde Concordia haar 75-jarig bestaan in de gelijknamige zaal aan de Kloosterstraat en in een evenementenhal aan de Klokkenlaan.

In 1987 miste Sophia op een half puntje haar 10e kampioenstitel. "Sophia zit niet in zak en as, heeft de geleverde prestatie na afloop goed gevierd en gaat gewoon verder met de gedachte dat de tiende kampioenstitel heus nog wel eens gehaald zal worden", aldus de slotzin van het artikel, geschreven door voorzitter M.M.J. van Esch.

Een feestcomité maakte zich op voor het 125-jarig bestaan van Sophia dat plaats zou vinden in 1989. Een grootse loterij maakte

° *Bekend om zijn worst (1983).*

deel uit van de festiviteiten. Loten kostten 72 gulden en de hoofdprijs was een auto ter waarde van 12.000 gulden. De baten waren voor het instrumentarium en de uniformering van de jeugd.

Alle koren van Loon op Zand zongen oude liedjes, die werden opgenomen op een cassettebandje. De Loonse Jagers verzorgden de begeleiding. Het eerste cassettebandje werd door J. Hornman overhandigd aan oud-pastoor J. Simons.
Wethouder Moonen benadrukte tijdens de uitreiking dat het de gemeente ernst was bij haar beleid om ons cultuurbezit in de toekomst veilig te stellen en dat ze initiatieven van anderen daartoe met instemming begroette. Mooi gezegd toch!
Het cassettebandje 'Rondom de Toren zingt' werd uitgebracht in 1988.

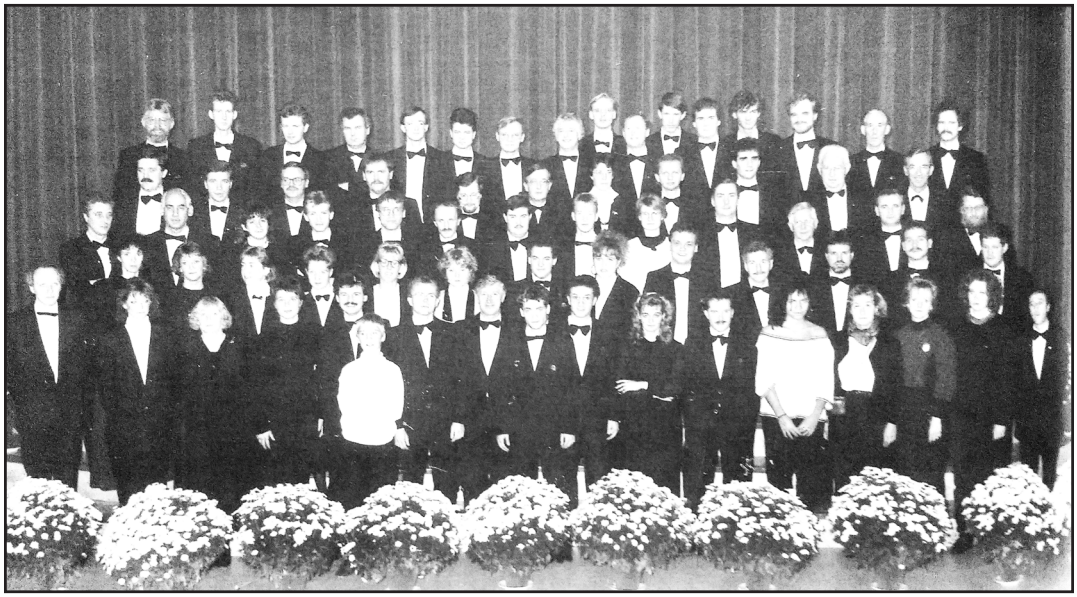
Het voortbestaan van kinderkoor Sjaloom hing even aan een zijden draadje, maar dankzij de aanmelding van 10 nieuwe leden was de toekomst weer verzekerd.

Het opleidingsorkest van Sophia o.l.v. Peter Paul van Esch behaalde in Het Speelhuis in Helmond de eerste prijs met promotie naar de eerste afdeling.

Sophia viert 125-jarig bestaan groots

Sophia drukte haar programma voor het 125-jarig jubileum af in Rond de Toren, jaargang 1989. Een feest dat werd gevierd met een muziek-tiendaagse. Van swingpop tot een soiree musicale van Marco Bakker tot de Koninklijke Luchtmacht, van slagwerkfestival tot senioren-orkestenfestival, van nationaal jeugdorkestenfestival tot harmonie-orkesten-festival: 10 dagen muziek in een immens grote festivaltent die was opgezet op het Kosterterrein op De Hoogt.

Vele duizenden bezoekers genoten met volle teugen. Tijdens het hele feest was geen enkele wanklank gehoord volgens de voorzitter Van Esch. Daarvoor dankte hij alle bezoekers in ons blad.

° *Sophia's Vereeniging 125 jaar.*

1993

Majorettenkorps Concordia bestond 25 jaar. Lia Vugts trainde het majorettencorps voor het komende concours.

Het Kiosk-kraokfestival was een groot succes, georganiseerd door de gelijknamige stichting die was opgezet om de kiosk voor sloop te behoeden.

Sophia's Vereeniging verzorgde een optreden in het live tv-programma 'Reiziger in Muziek'. Volgens het verhaal zou menig videorecorder in Loon gedraaid hebben om nadien thuis te kijken naar het geweldige resultaat.
In 1995 verhuisde Sophia's Vereeniging van Vermeulen naar De Wetering, na bijna 40 jaar thuis te zijn geweest bij Wil en Toos Vermeulen. De zaal werd te klein om nog langer bij hen te repeteren.
Het orkest nam op gepaste wijze afscheid van 'haar home' waar geen vraag teveel was en men altijd kon rekenen op een warm onthaal. Jack IJpelaar verraste het echtpaar met een toepasselijk lied waarin rake anekdotes uit de afgelopen jaren de revue passeerden.

'Loon op Zand verovert Bladel' kopte B. Schleiffert. Hiermee opende hij het verslag van het solistenconcours waar leden van Sophia's Vereeniging aan deel hadden genomen. Alle solisten (slagwerkers) behaalden een eerste prijs, met promotie naar een hogere afdeling.

Te koop wegens aanschaf van auto,
Brommer Peugeot 103
Half jaar oud + verzekering + helm
Weteringstraat 10.

° *Advertentie 1975.*

Trouwe leden

Piet van de Velden en Piet Horvers zongen samen een eeuw lang bij R.K. kerkkoor St. Caecilia. De repetitieavond op donderdag was voor de beide heren 'heilig'. Niet alleen zongen de heren, maar na afloop van de repetitie werd er wat bijgebuurt en soms legde men een kaartje.

1996

Bernhard van Iersel was in dat jaar 70 jaar lid van de Echo. Als 17-jarige begon hij als tenor en heeft veel plezier beleefd aan het meedoen aan concoursen, maar ook aan het luisteren naar andere koren. Nu dacht hij erover om zijn zangcarrière langzaam af te bouwen, maar hij wilde wel graag zo nu en dan een borreltje komen drinken bij de Echoleden.

Harrie v.d. Velden stopte er na 60 jaar in ieder geval mee. Ofschoon, van echt stoppen wil geen enkele muzikant weten dus de verwachting was dat Harrie de gelederen bij Concordia nog wel eens zou komen versterken.

Ter voorbereiding op het concours in Kerkrade ging Sophia in datzelfde jaar naar Lloret de Mar. Aan de Spaanse Costa Brava werd een aantal concerten gegeven en daarnaast was er veel ruimte voor excursies en stedenbezoek.
Het werd een onvergetelijke week voor de 150 deelnemers aan deze concertreis van weinig slapen, erg veel lachen en enthousiaste Spanjaarden!

Een van de eerste uitvoerenden in de nieuwe Concertzaal in Tilburg was Sophia. Samen met Harmonie Orpheus werd er een dubbelconcert gegeven. Een unieke gelegenheid om de Concertzaal te bewonderen en te toetsen op akoestische kwaliteiten.

De Wetering organiseerde een open dag in 1997 met de titel 'Loon op Zand maakt muziek'. Alle verenigingen presenteerden zich in de vorm van een muziekmarkt. Kinderen konden diverse muziekinstrumenten uitproberen.

Een nieuw vaandel voor Sophia, want het oude was op onverklaarbare wijze verdwenen. Alleen de stok is nog teruggevonden. Een echtpaar uit Ulvenhout maakte een nieuw vaandel. Van der Schoot en Coolegem ontwierp het en maakte van messing een nieuwe kop.
Sophia ging op weg naar Kerkrade W.M.C. op zondag 27 juli en behaalde een tweede plaats met 351 punten van de maximaal 360 punten die er te behalen vielen.

De Echo werd 125 jaar oud, met een jubileumboek, diverse concerten en natuurlijk een receptie.
Jan van Hoof schreef een zeer lovende recensie over het jubileumconcert.

26 Orkesten togen naar Loon voor een groot muziekconcours in De Wetering.

In 1998 vierde Truus Bennebroek haar 40 jaar lidmaatschap van de Echo der Duinen.

Niet alleen als zangeres maar ook als dirigente van het koor.

°*Truus Bennebroek (40-jarig lidmaatschap bij de Echo der Duinen).*

Het laatste klapstoelenconcert werd in dat jaar gegeven door Sophia's Vereeniging op de kiosk, voordat het werd verbouwd tot café.

De oprichting van gemengd koor Kwint werd een feit.

1999

Peter de Koster (Chrysler) sponsorde een nieuwe aanhangwagen voor Sophia om instrumenten te vervoeren. Veel plezier heeft de harmonie er niet van gehad, want in hetzelfde jaar werd de aanhanger gestolen!

Sophia gaf een Oranjeconcert, waarbij Ouverture 1812 uitgevoerd werd. Deze uitvoering ging vergezeld van echte kanonschoten door een schutterij uit Brunssum, de geboorteplaats van Heinz Friesen, de dirigent van het orkest.

Het Kraokfestival moest verhuizen naar de Kasteelweide i.v.m. de bouw van het kioskcafé.

De bezwaarmakers tegen de verbouw van de muziekkiosk tot café hebben de kiosk niet kunnen behouden en beschreven hun zwanendans in Rond de Toren: "Wij wilden de monumentale muziekkiosk voor Loon op Zand behouden. Het is ons niet gelukt. Sorry".

In het jaar 2000 bestond Concordia 90 jaar. In een feesttent werd 3 dagen lang feest gevierd met veel muziek en natuurlijk een receptie.

Ons oudste muzikale gezelschap, het R.K. Kerkkoor St. Caecilia, bracht voor het eerst een CD uit.

Een jaar later bracht Treveris een CD uit met als titel 'Van 't hart'.

° Gospelkoor 'Swing Loon'.

Het Gospelkoor 'Swing Loon' debuteerde tijdens de vormselviering in de kerk in het bijzijn van bisschop Hurkmans.

Sophia's S.P.E. ging op concours naar het WMC in Kerkrade en ging voor goud.
Ze wisten geen goud te behalen, maar wel sleepten ze een derde prijs in de wacht.

Kraok vierde haar 10-jarig jubileum. Niet iedereen was gecharmeerd van het geluid dat zo'n festival met zich meebrengt.

° Peter Esssers en Koos de Rooij.

Drumfanfare en majorettekorps van Concordia staken zich in het nieuw.
Suzanne van de Velden en Debbie Vugts behaalden als majorettes een eerste prijs.

Sophia gaf een concert met Ernst Daniël Smid in de Concertzaal in Tilburg. Jan van Hoof was onder de indruk!

In 2002 werd Peter Essers de nieuwe voorzitter Sophia. Hij volgde Cees Broekhof op die het jaar daarvoor plotseling overleed.

Martino Saxo op solotour: Martijn van den Hoek bespeelt als geen ander de saxofoon met veel plezier, zo lezen we in een van de Rond de Torens.

Sophia behaalde in Enschede in de concertafdeling 96 van de 100 te behalen punten, een absoluut record. Het orkest stond op dat moment onder leiding van Jos van den Braak.

Jan van Wees overleed plotseling in 2003, de dirigent die voor St. Caecilia de dirigeerstok 24 jaar lang in handen had.

° *Martino Saxo (2006).*

Kwint vierde haar eerste lustrum met twee dagen feest en natuurlijk een jubileumconcert in De Wetering.

Peter Essers schreef samen met Ad Brands, Ad de Jong en Cis Damen een historisch boek over Sophia dat het jaar erna haar 140-jarig bestaan vierde.

Sophia ging op concertreis naar Italië met meer dan 100 personen, variërend in leeftijd van 16 tot 78 jaar. Prima georganiseerd met als hoogtepunt een concert op de patio van de universiteit van Bologna. De oude stad was niet berekend op de grote bussen, dus moesten alle instrumenten ongeveer een kilometer lang over de weg te voet vervoerd worden. Wie zei dat Sophia nooit op straat komt! Dat lezen we in het verslag dat voor Rond de Toren werd geschreven.

In 2004 is het jubileumboek van Sophia klaar. Het 250 pagina's tellende boek met 200 foto's waarvan 40 in kleur, werd met gepaste trots door Cis Damen gepresenteerd in ons blad.
Tijdens het pinksterweekend werd het 140-jarige jubileum gevierd.

Joris van Lier organiseerde i.s.m. Prisma een Hollandse avond in café De Vriendschap. Doel was om geld in te zamelen voor het eeuwfeest van Huize Assisië.

Blaoikes gezocht!! Onder die kop zocht de hofkapel De Theebloikes enthousiaste blazers.
Dat jaar organiseerde ze voor de 10de keer het Herrieschuppersfestival tijdens de Dag van Loon.

Chris Nijkamp vierde 50 jaar lidmaatschap van Kerkkoor St. Caecilia. Hij was niet alleen voorzitter van het koor maar ook van de Orgelcommissie, een commissie die de restauratie van het kerkorgel op zich nam.

"Happy Days": onder die titel brachten Concordia en de Echo een muzikale ode t.g.v. de bevrijding in De Wetering. Frans en Alexander van Venrooij brachten De Wetering in de juiste stemming met een kleine expositie over de oorlogsjaren.

In 2005 vierde Kees van Loon zijn 60-jarig lidmaatschap bij Concordia. Hij begon bij deze harmonie als klarinettist en hanteerde daarnaast nog 20 jaar lang de voorzittershamer.

Op Koninginnedag 2005 gaf Sophia een Wensconcert. Tijdens het nieuwjaarsconcert in dat jaar mochten de bezoekers hun

° *Joris van Lier.*

muzikale wensen op papier zetten. Muziekstukken waren o.a. “The Phantom of the Opera”, “Pini di Roma” en als afsluiting “Einzug der Gladiatoren”.
Sophia´s Drumband/Percussion Ensemble vierde haar 50-jarig bestaan met een gala-jubileumconcert in De Wetering.
Het jaar erop werd voor de 10de keer een koninklijk slagwerkconcert gehouden, ditmaal in De Wetering. Alle ensembles hebben de naam ‘Koninklijk’ en behoren tot de top van Nederland.
De Echo mocht in de St. Jan in Den Bosch op 1 mei haar muzikale klanken laten horen.

Zing je ding

In 2006 was er een nieuwe muzikale activiteit: “Zing je ding”.
De Kuip begeleidde kinderen die wilden en konden zingen. Tijdens Koninginnedag mochten zij dan optreden op een echt podium. Kinderen tussen 4 en 12 jaar werden hiervoor uitgenodigd. Het bleek een schot in de roos.

Swing Loon vierde na 6 jaar alsnog haar eerste lustrum. Met de nieuwe dirigent en uitgebreider repertoire was het een jaar na het jubileum wel verantwoord om een concert te geven en het lustrum alsnog te vieren.

CD-presentatie Martino Saxo Favourites Dreams: in de bovenzaal van de Kiosk werd op zondag 28 januari 2007 zijn eerste CD gepresenteerd met daarop zijn meest favoriete nummers.

135-Jarig bestaan van Liederentafel Echo der Duinen: we lezen dat de Echokoningen ook in 2007 weer door de Loonse straten trokken, een vermoeiende aangelegen-

° Jubilarissen Echo der Duinen (februari 2006).

heid. Zaal Concordia gaf de vermoeide koningen een warm onthaal (wat het onthaal precies inhield vertelt het verhaal niet).

Zeven zilveren jubilarissen en één koperen was de score van het trouwe koor Echo der Duinen. Petra van Beers was 12 ½ jaar lid. Christ Wouters, Annie Beerens, Josina Mol, Nel Molenschot, Hanneke Vromans, Egi van der Heijden en Ton van Oss zongen al 25 jaar bij den Echo. Muziek verbindt, dat blijkt.

De Echo trakteerde tijdens haar 135-jarig jubileum Loon op Zand op een Quattroconcert. Vier zangkoren in zeer diverse samenstelling en repertoire. Een zeer geslaagd concert dat volgens de schrijfster naar meer smaakte.

Op zondag 4 februari concerteerde Sophia met de Limburgse zanger Gé Reijnders in de Concertzaal. Naast het nummer "Blaosmuziek" en enkele andere mooie liedjes van Gé bracht Sophia ook de 5e symfonie van Dimitri Shostakovitsj en de "Piet Hein Rhapsodie" van Peter van Anrooy ten gehore. Volgens de krantenbak stond hierover in het BD een zeer lovende recensie.

Blaasmuziek is cool

Onder de kop "Blaasmuziek is cool" werd door Sophia een project opgestart met als doel de leerlingen van de drie basisscholen te interesseren voor de blaasmuziek door hen diverse instrumenten uit te laten proberen.

Sophie naar Rusland

Van 27 april tot en met 6 mei was het harmonieorkest met een groot aantal fans op concertreis naar Sint Petersburg. Zo kondigde het bestuur deze bijzondere reis aan. Na eerdere reizen naar Spanje, Italië, Frankrijk, België, Duitsland en Amerika kon Rusland niet achterblijven.
Maar liefst 6 concerten stonden op het programma op de meest prestigieuze plaatsen.

In het uitgebreide verslag werd gewag gemaakt van een geweldige ervaring. Wachten, wachten, dat leerden ze daar. Bij de douane, bij de incheckbalie van het hotel, maar ook voor aanvang van bijna ieder concert. Stond er nog een rij bezoekers voor de kassa bij aanvangstijd, dan werd gewacht totdat iedereen een kaartje had, ongeacht of er voor de bezoeker nog een

V E R M I S T:
****
Wie heeft onze lieve zwarte kater na 30 april gezien? Naam: Nicky. Draagt een zwart vlooienbandje. Omgeving Hoge Steenweg/Bergstraat. Beloning bij terugbezorging F.50,=. We missen hem heel erg. Tel. 3305.

V E R L O R E N:
****
Ergens in LoZ een speelgoedbeest (schaap). Kleur: gebroken wit. Heeft een groen halsbandje om met 2 belletjes. Het getroffen kind mist 'Teuntje' heel erg. Heeft u hem misschien gevonden, dan graag een telefoontje naar Maaike Hulsbos Aldrinstr.43. Tel: 3301.

° *Allerlei soorten dieren kunnen kwijt raken (1990).*

° *Wie heeft model gestaan? (1972)*

stoel klaar stond. En was een hoge gast nog niet gearriveerd, dan begon het concert gewoon later…

Plaatsen waar concerten zijn gegeven waren het Hermitagetheater, de Smolnykathedraal, het Astoriahotel (ontvangst door de Nederlandse consul op Koninginnedag), het Gorkytheater (2200 Russen in de zaal). In de zaal van de Staatscapelle werd het 'zwaarste' concert met groot succes uitgevoerd. "De Galop" uit Moscow-Cheryomushki had nog nooit zo vurig geklonken. Het laatste concert werd gegeven in het wereldberoemde Catharinapaleis, om precies te zijn in de gouden zaal. Een geweldige afsluiting van een heel bijzondere reis volgens de verslaggeefster van Rond de Toren. De hoogtepunten uit de Sint Petersburgreis werden nogmaals ten gehore gebracht in de Concertzaal in Tilburg.

Festival voor opleidingsorkesten voor de vierde keer in 2007: maar liefst 350 muzikanten van acht orkesten uit Brabant speelden niet alleen voor een jury, maar ook voor het talrijke publiek dat naar De Wetering was gekomen.

Ook in dit jaar grossierde Sophia weer in jubilarissen. Ad Brands was 60 jaar lid. De familie Brands komt vanaf de oprichting van de vereniging in 1864 al in de annalen voor. Vervolgens kregen de koperen jubilarissen Kim Buter, Noortje van der Meulen, Nelly Janssen en Tanja van de Eijnden bloemen en zoenen van de voorzitter.

Theeblaoikes

° *Hans Clijssen.*

Hans Clijssen is 22 jaar Theeblaoike en medeoprichter van dit carnavalsorkest. Welk instrument Hans bespeelde kwam in het verhaal niet naar voren (Bariton (red)).

Concordia en haar jubilarissen

Eén van de jubilarissen was Joop van Venrooij, al vijftig jaar lid. Hij heeft zijn muzikaliteit overgebracht op zijn twee kinderen Ilse en Hans. Daarnaast waren het zijn broers Toon en Ad en zussen Els en Jannie die ook bij deze vereniging speelden.
Hans Clijssen vierde zijn zilveren jubileum. Beide jubilarissen speelden bij de Egerländerkapel. Blunder van de gemeente: wethouder Waijers had voor de jubilarissen een oorkonde namens de gemeente meegenomen waarop de naam Concorde stond vermeld i.p.v. Concordia. Na 97 jaar kenden ze deze vereniging op het gemeentehuis in Kaatsheuvel nog niet was de mening van de aanwezigen.

Zanggroep Kwint kondigde haar 10-jarig jubileum aan dat het jaar erop zou plaatsvinden. Een jubileum dat gepaard ging met een heuse theaterproductie in De Leest.

Het Kraokfestival liet voor de 16de keer iets van zich horen. De afsluiter op de zaterdagavond waren de de DJ's Wipneus en Pim. "Kraok was in alle staten", zo kopte de organisatie haar verslag van de 16 de editie.

Gospelkoor 'Swing Loon' nam na twee jaar afscheid van haar dirigent Jongsoo Hwang. Deze dirigent werd opgevolgd door de eveneens Zuid-Koreaanse dirigente Moonsook Ryu.

In dit jaar stopte blaaskapel De Theebloikes met haar bestaan. Daarmee kwam er ook een einde aan het Herrieschuppersfist dat jaarlijks werd gehouden tijdens de Dag van Loon. Peter Swaans, de leidende kracht van de kapel, voorspelde dat door desinteresse voor het vrijwilligerswerk de toekomst van verenigingen in gevaar komt.

° *Gitaarpraktijk Lamm.*

Eerste pianopraktijk in Loon op Zand

Janine Lamm opende zaterdag 22 augustus 2007 haar pianopraktijk in Loon op Zand. In Scorpius is bij haar huis een studio speciaal voor dit doel ingericht. Ook haar man Frank Lamm, een zeer getalenteerde gitarist, zou

° *Pianopraktijk Janine Lamm.*

° *Black Wooow.*

in dezelfde ruimte gitaarles gaan geven.

We lezen in ons blad een verhaal over Black WoooW, een bijzonder Loons orkest dat bijna een half jaar repeteerde om met carnaval te knallen. Gert Kleijberg als muzikaal leider en tevens arrangeur vertelde hierover. Dit orkest stond jaarlijks ook garant voor de eerste avond van carnaval in de Kiosk.

Joris van Lier behaalde diverse malen de finale bij het jaarlijkse evenement “Kleintje Hollands” in Tilburg. In mei veroverde hij de eerste plaats met zijn carnavalsnummer ‘Mee oe muts”. Met een foto van Joris met een grote beker werd hier aandacht aan geschonken in Rond de Toren.

Renske Timmers verhaalde over tien jaar Zanggroep Kwint. Oude tijdens herleefden in de uitvoering “The Summer of ‘69”, een werkelijk fantastische theaterproductie die dit Loonse koor op de planken zette. ”Voor een project als dit is het van wezenlijk belang dat je mensen om je heen hebt die ervoor gaan. Bij Kwint is dat ruimschoots aanwezig”, aldus Renske.

De tiende verjaardag Hopeloons werd in 2009 gevierd. Peter Horvers schreef voor het orkest een klein coupletje om de afmars van het orkest luister bij te zetten:

“Zeg mensen moet je horen,
Wij zijn Hopeloons, voel het aan je oren!
Wij blijven Hopeloons,
Klinkt het soms bezopen,
Is het bar en boos, we blijven musiceren,
We blijven Hopeloons!”

Sophia nam plaats in de groene bankjes van de Eerste Kamer, niet om wetsvoorstellen voor te bereiden maar om Den Haag te laten genieten van de Brabantse muzikaliteit.

° *Hopeloons bestaat 10 jaar (2009).*

Op 15 maart 2009 zong de Echo der Duinen haar laatste noten in Café Zaal Concordia. Muziek op schoot, een nieuwe loot aan het muzikale firmament van Loon op Zand door Janine Lamm, eigenaresse van de pianopraktijk. Frank Lamm begint met het geven van gitaarlessen.

Musicalgroep Legato maakte een spetterend optreden van de musical De Zapp & Zo-show. Met liedjes en dansjes wist de jeugd o.l.v. Mieke van der Velden en de haren het publiek te verrassen en te ontroeren.

CD's

In een editie in 2009 is te lezen dat de Black Wooow's hun eerste cd gingen uitbrengen met unieke muziek en verrassende arrangementen. In Brasserie De Kiosk hielden zij hun CD ten doop. Het "Schon Loons liedje" werd dat jaar ook op CD gezet. Een live opname met een koor van 130 man.

Eeuwfeest Concordia

In 2010 vierde Muziekvereniging Concordia haar 100-jarig bestaan met een reünie voor oud-leden, een kidsmiddag, een jubileummis, een streekfestival, een muziekavond

° *Concordia 100 jaar (2010).*

met een hardrockcoverband en sloot af met een voorjaarsprogramma met “Muziek op het plein” (Looiershof). In een editie van oktober wordt de historie van deze muziekvereniging beschreven. In de gloriejaren 50 jaar terug had men geen financiële zorgen en was het niveau zowel muzikaal als qua leden gelijk aan Sophia’s Vereeniging. Het gouden feest duurde toen negen dagen lang.
Het 100-jarige feest werd op 17 oktober afgesloten met een groot majorettenconcours.

Ook het gospelkoor had een jubileum. Zij vierde haar tienjarig jubileum met een concert i.s.m. Sophia’s Vereeniging en solisten Franka van Dommelen en de Koreaan Seung Tack Lee. Het concert vond plaats in de sporthal van De Wetering.

Treveris bracht dat jaar een nieuwe cd uit, “Spekskes mee zaand” getiteld. Een cd met gevoelige luisterliedjes, schlagers en regelrechte protestsongs. Marja van Trier (teksten en zang), Peter Claessens (arrangementen en piano) en Cees Maas (accordeon).

Gezelligheidskoor Vitamine C werd in dit jaar officieel opgericht op 10-12-2010, maar de eerste aanzet werd al in 2008 gegeven door Mieke en Erik van der Velden.
Herenkoor St. Caecilia feliciteerde haar 65-jarige jubilarissen Piet Horvers en Piet van der Velden. Bert Brekelmans vierde zijn zilveren jubileum. Omdat brand het archief van de vereniging heeft vernietigd weet men niet zeker wanneer het koor is opgericht. Maar aan trouwe leden geen gebrek.

° Piet Horvers en Piet van der Velden.

Jaargang 2011:
Kwint ‘Gaat naar Spanje’

Kwint bracht dat jaar een theatershow op de planken genaamd “Holiday in Spain” in Theater De Leest evenals de vorige productie. Hierover was een zeer lovende recensie in Rond de Toren te lezen.

‘Muziek is het mooiste wat er is’

zo kopte de rubriek Loon Vrijuit in jaargang 2012. Aan het woord kwamen Rob van der Made en Pleun van der Burg, beide slagwerker bij het SPE van Sophia’s Vereeniging. Volgens de jongelui moet je wel ritmegevoel hebben om aan slagwerk te beginnen.

Treveris bestond in augustus 2012 20 jaar. Het gezelschap, bestaande uit accordeonist Leon Smits uit Kaatsheuvel, Marja van Trier en Peter Claessens uit Loon op Zand, werd eens door gemeentevoorlichter Pieter de Boer bij elkaar gebracht. Met dit jubileum als resultaat. Ter gelegenheid hiervan gaven zij op 30 september een uniek concert onder de titel “Waor ies de juin?”

Een nieuwe loot aan de stam van ons muzikale dorp: het Overdagkoor. Zoals de titel al doet vermoeden, er wordt overdag gerepeteerd in de Kiosk o.l.v. Annemiek Kamphuis.

In 2013 overleed Ludo Dusee, oud-voorzitter Concordia.

° *Overdagkoor Stuifzand (2013).*

Peter Essers maakte het programma bekend van het 150-jarig jubileum van Sophia. Ter gelegenheid van dit jubileum kwam het Smolnykoor uit St. Petersburg optreden. Het galaconcert in het Efteling-theater werd op 22 mei bijgewoond door koningin Maxima. Een concert waar nog lang over gesproken werd en waarvan Ton Kalkers een boeiend verslag maakte.

De wapenspreuk van de familie Verheyen 'Provide et Constanter' ('Wees vooruitziend en standvastig') is nog steeds actueel volgens het artikel.

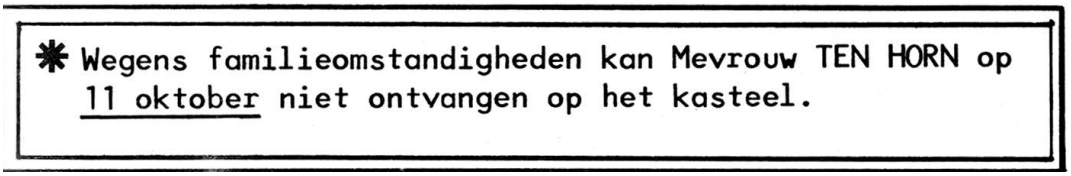
Het jubilerende 150-jarige orkest van Sophia's Vereeniging bracht "Carmina Burana" in de Concertzaal m.m.v. het Smolnykoor op 21 mei. Op 24 mei werd het feest voortgezet met een jubileumconcert in De Wetering.

De muziekopleiding Loon op Zand vierde haar 50-jarig bestaan in 2014. Dat doe je volgens hen door muziek te maken. Op 25 mei was er een feestelijke muzikale dag.

Overdagkoor Stuifzand is een vrouwenkoor met uitstraling! Het is het koor niet gelukt om mannen voor het koor te interesseren, vandaar het vrouwenkoor. Rond de Toren bezocht een repetitie en deed verslag.

Jubilarissen bij herenkoor St. Caecilia werden gehuldigd, waarbij Christ Nijkamp met zijn 60-jarige jubileum de kroon spande.

In 2015 was 'WoooW what a Night' voor de tiende keer in De Kiosk. Het carnaval werd op vrijdag begonnen met deze avond, die qua muziek uitsluitend werd gevuld met geweldige orkesten uit heel Brabant en soms ver daarbuiten.

° *Dit spreekt voor zich (1980).*

° *Zanggroep Kwint in De Wetering met InSideOut.*

Als afsluiting van het 150-jarig bestaan presenteerde Sophia haar nieuwe boek 'In edele vriendschap verbonden'. Tien jaar eerder werd het eerste boek uitgegeven over 140 jaar Sophia. Dit boek handelt over de laatste tien jaren met veel foto's van de diverse concertreizen.

65-Jarig muziekjubileum van Martino Saxo: "De muzieknoten stromen al levenslang door zijn aderen" stond te lezen in het interview. Martijn van de Hoek doet het zo 'gère', en denkt nog niet aan het stoppen met het bespelen van zijn saxofoon.

° *Nelis van den Hoven 80 jaar Sophia-lid.*

Zanggroep Kwint presenteerde haar bijzondere voorstelling InSideOut. Het publiek zit in het midden van de zaal en de zangers en zangeressen spelen en zingen daar omheen. Een hele bijzondere mise-en-scène waar de verslaggeefster erg van onder de indruk raakte.

Dameskoor St. Jan vierde haar 50-jarig jubileum. Het jubileum werd gevierd met een prachtig gezongen jubileummis.

Sophia's Vereeniging stal de show in Praag. O.a. in de prachtige Smetanazaal in Praag werd een grandioos concert gegeven samen met een Tsjechisch koor VUS en een kinderkoor. De 'Camina Burana' van Carl Orff had nog nooit zo geklonken.

Het herenkoor St. Caecilia is in 2016 minstens 260 jaar oud. Maar van zingen blijf je jong. De saamhorigheid van het koor en de onderlinge vriendschap maakt het een fijn koor.

Uniek gebeuren voor Sophia's Vereeniging: het 80-jarig jubileum van Nelis van den

°*Nelis van den Hoven als tambourmaître bij Sophia.*

Hoven! Niet alleen Rond de Toren maakte daar gewag van, maar ook de regionale kranten zochten Nelis op.

Op 4 februari 2017 gaf de Gitaarsalon een concert in Het Witte Kasteel. Het concert werd gevuld met passievolle Zuid-Amerikaanse klanken van het Duo Macondo, altviool en gitaar, een niet veel voorkomende combinatie, maar die prachtig samengaat.

Het laatste muzikale jubileum dat we hier beschrijven is het 60-jarig jubileum van Joop van Venrooij. Hij bleef Concordia met zijn klarinet 60 jaar lang trouw. Koninklijk Erkende Muziekvereniging Concordia organiseerde voor deze jubilaris een gezellig feestje, zo lezen we in onze 'Toren'.

Leerlingen van Basisschool de Lage Weijkens namen onder leiding van stagiaire Evy Boons een lied op in het kader van haar afstudeerproject. De kinderen waren nog nooit in een opnamestudio geweest en waren daar diep van onder de indruk. Dankzij Evy heeft de Lage Weijkens een eigen lied vastgelegd voor de 'eeuwigheid'.

Tot zover het onderwerp muziek, waarbij we er ons van bewust zijn zeker niet volledig te zijn geweest. We hebben een keuze moeten maken.□

°*Evy legt uit hoe de opnames in zijn werk zullen gaan, de Lage Weijkens (2017).*

Religie

Door: Lonneke van Huijgevoort-de Rooij

°*Kerktoren Loon op Zand in 1923.*
(Foto: Regionaal Archief, Tilburg)

Zoals u wellicht weet is in 1967 de Stichting Rond de Toren opgericht door pastoor Simons, die van 1965 tot 1987 'herder' van Loon op Zand was. Het moest een blad worden voor en door de Loonse bevolking, om de saamhorigheid te bevorderen, zonder winstoogmerk.
Of dat eerste gedeelte gelukt is durven we niet te beweren, maar als we wat minder bescheiden zijn, is een 50-jarig jubileum voor een gratis verspreid huis-aan-huisblad in ieder geval bijzonder te noemen, nietwaar? Rond de Toren moet zichzelf kunnen bedruipen, maar nog steeds werken we met plezier vrijwillig aan dit blad voor alle mensen die hier wonen. De nadruk is in de loop der jaren wel wat minder op het religieuze aspect komen te liggen.

Mijn collega's struinden voor mij door 50 jaargangen van Rond de Toren en zochten zó bruikbaar materiaal bij elkaar voor artikelen in dit jubileumboek. Zo blader ik dus op een koude lentedag door de geschiedenis van ons kerkdorp en kom daarbij nogal wat tegen over religie.
Eerst maar eens uitzoeken wat we daaronder nou eigenlijk precies verstaan:
In de encyclopedie vind je dat religie een van oorsprong Latijns woord is, dat zingeving aan het leven of het zoeken naar betekenisvolle verbindingen betekent.
Dit artikel zal vooral gaan over de kerkelijke, godsdienstige katholieke gemeenschap in Loon op Zand, die tot 2003 verenigd was in de parochie St. Jan's Onthoofding. Daarna ging deze samen met Kaatsheuvel en De Moer op in de nieuwe Parochie H. Willibrord. Wij kijken nog eens naar de artikelen die daarover gepubliceerd werden in Rond de Toren. Misschien nog handig om te vermelden dat volledig zijn een illusie is!

Een kort lesje geschiedenis

Al in het jaar 1233 was er op de Kerkenakker in het Land van Kleef een stenen kerkje te vinden, het Willibrordkerkje, genoemd naar de heilige Willibrord. Die werd geboren in Noord-Engeland, maar had zo te lezen geen onbezorgde jeugd, want al als zevenjarig jongetje stuurde zijn net bekeerde vader hem naar een klooster in de buurt. Het lijkt me sterk dat het ventje niet liever wilde spelen of voetballen, maar uiteindelijk zag ook hij het als zijn missie om net als Jezus Christus het geloof te verkondigen. Hij stak Het Kanaal over en vertrok naar de Lage Landen, want daar was nog veel werk te verrichten, omdat er veel heidenen woonden: mensen zonder geloof. Willibrord was behalve aartsbisschop ook een slimme strateeg, omdat hij ervoor zorgde dat hij steun kreeg van de paus en diverse landheren. Altijd op pad met een mijter op zijn hoofd en een staf in de hand, verkreeg hij macht, status, landerijen en zo volgelingen door

°*H. Willibrordus*

heel Noord-Europa. Hij stichtte diverse kerken en kloosters en uiteindelijk in Echternach, Luxemburg, een grote abdij. Daar overleed hij in het jaar 739 op 81-jarige leeftijd, een heel bijzondere leeftijd in die jaren, lijkt me. Zijn graftombe is daar nog steeds te bezichtigen.

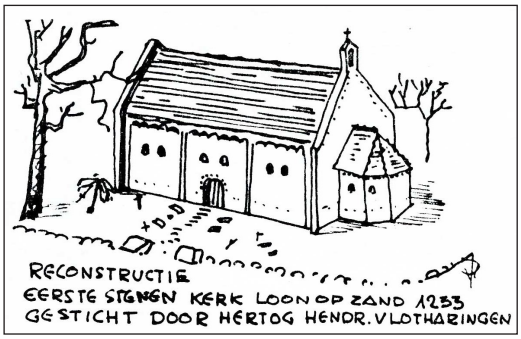
Maar zoals gezegd, hij begon met veldwerk en ons kleine gebedshuisje aan de duinen is daarom naar hem vernoemd. Het kerkje moest het Land van Kleef echter verlaten door opstuivend zand en oorlogsgeweld. De inwoners van Venloon, zoals Loon op Zand toen nog heette, besloten 'op ses boogscheuten van daar' een nieuwe kerk te bouwen, veilig dichtbij het kasteel. Het was toen 1392.
Overigens bleef tot in de 16e eeuw het kleine kerkje bestaan en archeologisch onderzoek in 2004 toonde aan dat er nog

°*Foto interieur R.K. kerk Loon op Zand, 1928*
Bron: Regionaal Archief.

steeds resten van te vinden zijn, waardoor de omgeving 'behoudenswaardig' is, ofwel: zuinig op zijn!

Tot ongeveer 1450 werd aan de nieuwe katholieke kerk gebouwd en de oudste luidklok die we in 2017 nog steeds kunnen horen stamt uit 1460. Ongelofelijk, nietwaar? Dan maken we een grote sprong naar de vrede van Munster in 1648, die een einde

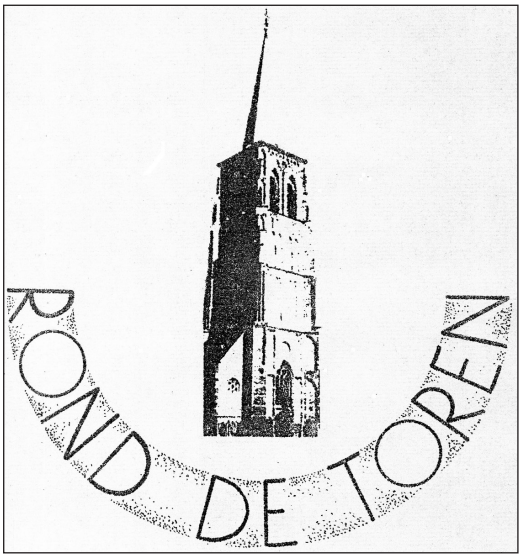

°*Eerste stenen kerk in Loon op Zand (1233).*

maakte aan de 80-jarige oorlog tussen Spanje en de Nederlanden, maar waarbij ook het katholieke geloof verboden werd. Het protestante geloof werd de nationale godsdienst en omdat de gelovigen daarom wegbleven uit de kerk, werd het gebouw gebruikt als rechtbank, raadszaal, maar ook gedeeltelijk als paarden- of geitenstal. Voor de katholieken werden er stiekem diensten gehouden in het brouwhuis van Het Witte Kasteel. Pas in 1821 werd de kerk teruggegeven aan de katholieken en meteen daarna gerestaureerd.

De kerktoren werd in 1902 door de gemeente overgedragen aan het kerkbestuur, waarna er een nieuwe grote én kleine torenspits op kwamen; nog steeds kenmerkend voor Loon op Zand en het voorblad voor Rond de Toren!

Volgens een artikel van Louis Janssen in een Rond de Toren uit 1969 is de grote toren 54 meter hoog en zijn de galmgaten waarachter de klokken hangen wel 125 cm dik.
Tijdens de WO II werd Loon op Zand in

° *Voorkant kaft RdT vanaf 1968.*

° *Foto beschadigde RK Kerk Loon op Zand, 1944 (Bron: Regionaal Archief Tilburg).*

oktober 1944 al bevrijd en werden kerk en toren zwaar beschadigd, maar in 1945 hersteld.

De kerk kreeg zijn huidige naam, Sint Jans Onthoofding en als u, net als ik, geen idee heeft waar die naam vandaan komt, leggen we het kort even uit:
De kerk is vernoemd naar Johannes de Doper en de verwijzing Sint komt uit het Latijn en betekent heilige, ofwel: iemand bij wie tijdens of na zijn leven iets bijzonders is gebeurd.
Deze Johannes was volgens overlevering het kind van een ouder echtpaar. Zijn ouders, Zacharias en Elisabeth, bleven lang kinderloos, totdat de vrouw in een visioen een engel zag en kort daarna zwanger werd. Johannes werd een half jaar voor Jezus geboren in dezelfde regio. Bovendien voorspelde hij ook nog de komst van Jezus… U begrijpt, aan de jonggeborene werden bijzondere eigenschappen toegedicht.
Hij woonde in de woestijn en doopte mensen, niet om de erfzonden af te spoelen, maar om hen ritueel te reinigen, omdat hij dacht dat leven in eenvoud, zonder daarbij te zondigen de enige juiste manier was. Johannes had vele volgelingen zou je in deze tijd populair kunnen noemen.
Maar het leven was hard en het noodlot

sloeg onverbiddelijk toe:
Keizer Herodes regeerde destijds met harde hand en had vele vijanden. Daardoor vertrouwde hij uiteindelijk niemand meer en was hij bovendien ongekend jaloers; hij liet behalve zijn eerste vrouw ook drie van zijn zoons vermoorden. En zo liet deze tiran Johannes de Doper zelfs onthoofden, omdat hij veel te veel volgelingen had. Het hoofd deed Herodes cadeau aan zijn dochter op haar geboortedag; een gruwelijker verjaardagscadeau is toch niet denkbaar?!

° *Johannes de Doper.*

Johannes de Doper is naast Jezus en Maria de enige heilige, van wie zowel de geboortedag (24 juni) als de sterfdag (29 augustus) een plaats op de kerkelijke kalender kregen. Sint Jan 'in zijn onthoofding' werd zodoende een aparte devotie. Zijn volgelingen waren erg verdrietig en omdat ze dicht bij de natuur stonden, vernoemden ze diverse planten naar hem. Zo zijn de blaadjes van het Sint-Janskruid, gebruikt bij sombere gevoelens, ook in 2017 nog bloedrood als je ze tussen je handen wrijft, symbolisch voor het bloed van Johannes…

° *Sint Janskruid.*

Pastoor Simons

Terug naar pastoor Simons. Wat bewoog deze man, die zo lang pastoor was in ons dorp? Volgens de website van onze parochie wilde hij dus de Loonse bevolking dichter bij elkaar brengen en daarom werd 50 jaar geleden door hem de Stichting Rond de Toren opgericht. Ook de Pastoor Simons Groep, ofwel de scouting PSG, die opgericht werd in 1994, is vernoemd naar deze pastoor. Pastoor Simons is de boeken ingegaan als een man met humor, goedlachs en makkelijk in de omgang. Volgens de oudere jongeren die zitting hebben in de huidige redactie sloeg de pastoor amper een redactievergadering over, zo betrokken was hij. Nu was het geval dat je op Aswoensdag na Carnaval, geacht werd een askruisje te gaan halen in de kerk. Met een vinger van de pastoor werd er dan een kruisje getekend op je voorhoofd. Toen pastoor Simons die avond de redactievergadering binnenkwam, lachte hij hartelijk. Alle redactieleden hadden snel een kruisje op hun voorhoofd getekend, maar de asbak stond nog als bewijsstuk op tafel!

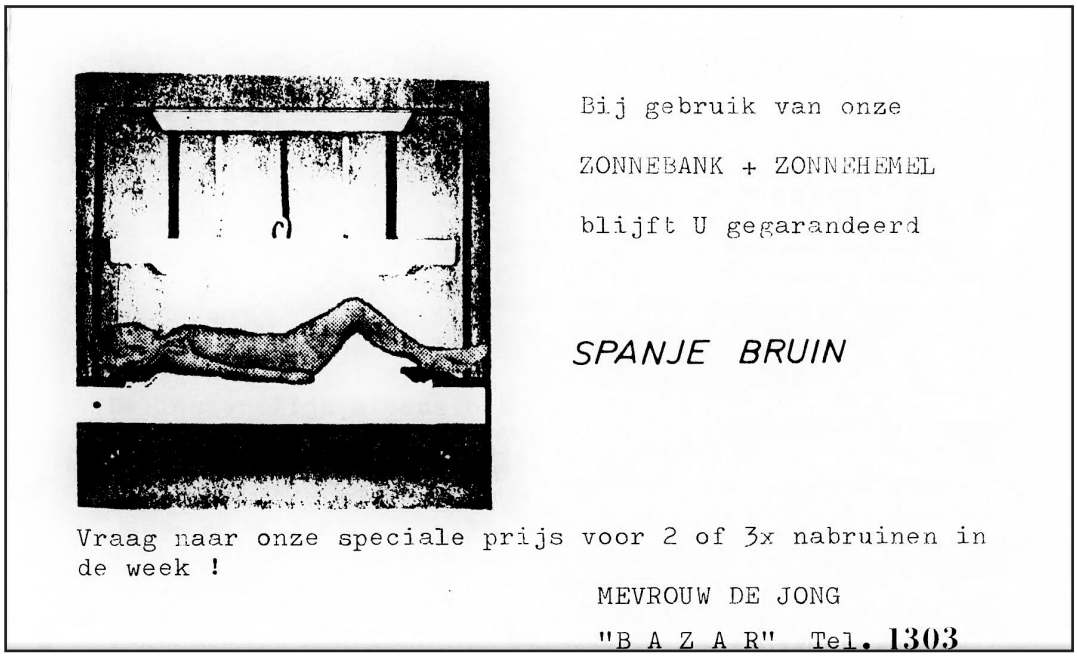
Maar deze pastoor en zijn kerkbestuur deden nog veel meer:
In een Rond de Toren van het openingsjaar 1967 staat vermeld dat zij de eerste crèche openden in Loon op Zand in het Wit-Gele Kruisgebouw aan de Doelen. Tijdens eucharistievieringen in de kerk kon men daar terecht, zodat ouders de H. Mis rustig bij konden wonen. "U kunt uw kind met een gerust hart achterlaten", zo schreef men.

Van de jaren na de Tweede Wereldoorlog tot de zeventiger jaren was de kerk ook een belangrijke pijler in onze maatschappij. Of je het er nu mee eens was of niet, het geloof speelde een grote rol in de samenleving en in het leven van de mensen. De kerk, in ons geval meestal de katholieke stroming met de paus in Rome aan

het hoofd en de bisschop en pastoor erachteraan, bepaalden voor een groot deel hoe dat leven er uitzag.

Maar de jaren zestig waren beroemd én berucht… Zonder een oordeel te vellen wat goed of fout was: de kerk bepaalde veel, in je privéleven én de samenleving; zoveel, dat mensen zich daar misschien tegen af gingen zetten toen de kans zich voordeed. In de naoorlogse jaren werd keihard gewerkt om het land weer op te bouwen en er kwamen regelingen voor verlof of pensioen. Er ontstond een grote emancipatiegolf, waarbij vrouwen gelijkheid en vrouwenrechten opeisten. We kunnen het ons nu niet meer voorstellen, maar als je in de zestiger jaren ging trouwen, werd je door je baas als vrouw meestal meteen ontslagen. Je hoorde voor je echtgenoot en je huishouden te gaan zorgen en hopelijk werd je gezin compleet met de komst van kinderen, want van enige deugdelijke anticonceptie was nog geen sprake.

Door diverse oorzaken loopt het kerkbezoek terug en dus ook de inkomsten en in 'de Toren' is regelmatig te lezen dat de kerk het in deze jaren zwaar heeft;
Om toch zoveel mogelijk inkomsten te genereren werden er acties opgezet als Wereldmissiedag, en Kerkbalans. In een oude 'Toren' wordt ook de Loonse bevolking gevraagd een bedrag aan de kerk te schenken wat overeenkomt met 1-1,5% van het netto inkomen. Ook is er de verkoop van missaaltjes, een soort van misboekjes voor de prijs van 10 cent, waar de gebeden in makkelijk Nederlands vertaald waren. De vieringen waren destijds namelijk nog geheel in het Latijn gesproken en gezongen en als je geen gymnasium gestudeerd had, begreep je er dus geen snars van! Er mocht op last van Rome ook alleen koormuziek

° *In Loon op Zand kon je een speciale kleur bruin krijgen (1978).*

uitgevoerd worden met het orgel als enige muziekinstrument, maar volgens een Rond de Toren uit 1968 trok Loon op Zand zich daar niks van aan met een kerkoptreden van beide harmonieorkesten!
Mijn ouders moesten destijds naar de kerk, zoals zoveel kinderen destijds, maar vertelden zich nogal te vervelen, want je moest stilzitten en luisteren; bovendien was de kerk onverwarmd en de banken waren hard. Een beetje discipline aanleren in je jeugd is natuurlijk nooit verkeerd, maar dan ziet een kerkbezoek er in 2017 wel heel anders uit!
Maar men moet toegeven, de kerk zorgde ook voor duidelijkheid en rust en was daarmee een leidraad van hoe men leven moest: je volgde de Tien Geboden zo goed als het kon.
Pasgeboren baby's werden zo snel mogelijk gedoopt om de erfzonde kwijt te raken, werden volgens een vaststaand schema vernoemd naar opa's en oma's en rond de leeftijd van zeven jaar deed je je eerste heilige communie. Op school werd je voorbereid op deze grote dag en behalve dat je voor de eerste keer een hostie aangeboden kreeg, volgde er ook een prachtig feest, met familie en grote cadeaus, zoals een fiets en een klein gouden horloge aan een stoffen bandje. Een wijwatervaatje van Goebel als cadeau, zoals bij mijn ouders gebruikelijk was, was toen al uit de mode geraakt, want een kruisje maken en bidden voordat je ging slapen gebeurde bij ons thuis niet meer. Ik had eerlijk gezegd zelf geen enkel idee wat die communie nu werkelijk voor mij inhield en was vooral blij omdat iedereen blij was en je samen met je zusje op de foto mocht in je deftige jurk en nieuwe schoentjes, voorzien van blinkende gespjes. Nog altijd moet ik aan het gedichtje 'De Kommuniekaant' van de vroegere Tilburgse stadsdichter Jace van de Ven denken als ik in het voorjaar de kerkklokken over Loon op Zand hoor galmen en de communicantjes in mijn gedachten in vol ornaat de kerkdeuren uit zie komen lopen, klaar voor een feest tot in de late uurtjes, met soms honderden euro's als cadeau. Hun ouders net zo glimmend van trots als de onze dat vroeger waren…

Surfend op het internet, bladerend door oude Torens of wandelend door de Loonse straten kom je behalve wat ingemetselde Mariabeeldjes vooral sterrenbeelden en geestelijken tegen. Maar dat laatste moeten we natuurlijk anders zeggen: Je komt mensen tegen die een belangrijke rol in de geschiedenis van Loon op Zand hebben gespeeld en daarom werden er straten of pleinen naar hen vernoemd. Zo was er de eerder genoemde heilige Willibrord, maar ook pastoors die vereeuwigd werden voor het leven, zoals Benedictus van Kessel (pastoor van 1627-1654) en Van Rijckevorsel (pastoor van 1692 tot maar liefst 1740!). Een van de eerst bekende pastoors uit 1394 heette Stiercken, maar die naam werd door een later gemeentebestuur foutief gespeld: Striecken en zo opgenomen in het stratenplan. Met onze eigen Jan van Hoof in de gemeentelijke straatnaamgevingscommissie komt zoiets bij het bepalen van een nieuwe straatnaam hopelijk niet meer voor en hoeft geen mens zich meer 'om te draaien in zijn graf' omdat zijn naam verkeerd gespeld is…

In de laatste jaargangen van Rond de Toren staan nog altijd kerkberichten. Daarin worden ook de zogenaamde misintenties vermeld: namen van mensen die zijn overleden en die door hun naam te noemen in de kerk door familie en vrienden zo liefdevol in gedachten worden gehouden. Maar ook de speciale vieringen tijdens feestdag of jubileum, opgeluisterd door koor of gilden, krijgen de aandacht die ze verdienen.
In 1978 wordt de meer dan zes eeuwen oude kerk opgeknapt en leest u in 'de To-

ren' dat de 75-jarige Rabobank dat een passend moment vindt om de toren in het licht te zetten en daarvoor een bedrag van *f* 11.000,- schenkt.
Er is in deze kerkberichten of de 'pastorale column' OQ (Ook U) terecht ook uitgebreid aandacht voor restauratie van het orgel, altaar of schilderingen, waarbij de naam van 'onze' Guido van Gorp regelmatig valt. Als er aan hout wordt gewerkt, is hij van de partij, of het nou in de kerk is of later in Het Witte Kasteel. Ook de restauratie van het orgel was zo'n enorme klus, waar de vrijwilligers zich misschien wel een beetje in vergisten… Jan van Hoof schreef er destijds een serie artikelen over in Rond de Toren, die later gebundeld werden in een boekje. Er werd actie gevoerd omdat er nog *f* 30.000,- gevonden moest worden om het project af te kunnen ronden. Maar de talrijke vrijwilligers die bij deze restauratie betrokken waren onder leiding van Fons van Leest gaven niet op en gelukkig kwam het allemaal goed: op 23 maart 1986 wordt er een openingsconcert gegeven in de kerk op het prachtig gerestaureerde orgel.

Ondertussen neemt Loon op Zand in 1987 afscheid van pastoor Simons en alle basisschoolleerlingen bieden hem een bloem aan; wat zal dat een prachtig boeket geweest zijn, al zullen veel exemplaren de wandeling naar de kerk niet overleefd hebben, ingeklemd tussen twee klamme kinderhandjes. De pastoor ontving die middag wel 1400 mensen in de pastorietuin en liet alle kinderen een ijsje halen bij cafetaria van den Hoven tegenover de kerk. Het lijkt deze man zeker gelukt de saamhorigheid onder de Loonse bevolking te vergroten en dan niet alleen door het blad Rond de Toren op te richten. Hij waakte over de inwoners van Loon op Zand als een herder over zijn schapen, zo zegt men. De pastoor krijgt als afscheidscadeau een ballonvaart aangeboden en zit samen met o.a. Ad Leermakers

° *Mariakapelleke uit 1936 aan de Financiën.*

in het mandje, als hij zegt: "Gij kunt zo snel en zo lang wandelen als ge wilt, maar als we door de mand zakken, zijn we tegelijk beneden!"

Pastoor Simons wordt dan opgevolgd door Pastoor Stegeman, die in 'de Toren' van 1989 verslag doet van het jarige Mariakapelleke (1936) aan de Financiën, waarover buurvrouw Mieke van der Loo dag en nacht waakte alsof het haar eigen huis was.
Stegeman herstelt de oude traditie van de wandeling of fietstocht van het dorp naar de kleine kapel in de meimaand, iedere woensdagavond om 19 uur.

In 1992 wordt in de kerk de grote koperen menora, de zevenarmige kandelaar, gerestaureerd onder leiding van Thomas de Hond. Ook de wijzerplaten van de klok in de toren en de glas-in-lood ramen ondergaan een grondige revisie. Frans Reith restaureert in 1993 het oude uurwerk, dat al jaren zwaar bevuild en roestig ligt te wachten op redding en stilletjes uit handen probeert te blijven van de zwarte handen van de oud-ijzerhandelaar. Maar liefst 500 uren werkt hij aan het project. Ach, alleen

WAT ZEGT UW VERZEKERINGSMAATSCHAPPIJ ?

Bij een waterschade aan Uw inboedel door een wolkbreuk ?

- GEEN UITKERING !

Als Uw vrouw met de juskom op de berber struikelt ?

- GEEN UITKERING !

Wanneer er een blok van de openhaard op Uw tapijt valt en schroeischade wordt veroorzaakt ?

- GEEN UITKERING !

Indien Uw kinderen tijdens het vuur van hun spel een kostbaar antiek scheepsmodel omstoten ?

- GEEN UITKERING !

Maar er zijn wel meer van dit soort onverwachte tegenvallers.

Daarom wordt het tijd dat U eens met ons praat.
Wij kunnen er voor zorgen dat dergelijke schades wel gedekt zijn.

Ook bestaande brandverzekeringen kunnen met deze dekking worden uitgebreid.

andromeda 38
5175 VL loon op zand
tel. 04166 - 1770

° *Wat er allemaal al niet mis kan gaan (1979).*

het aanmelden als vrijwilliger is vrijwillig, nietwaar?!
In 1994 vieren we het 600-jarig bestaan van de kerk. In 1995 is het cadeau van de Loonse bevolking klaar om onthuld te worden, een columbarium naast de kerk waar plaats is voor 117 urnen.
In 1996 neemt de zieke pastoor Stegeman afscheid en na een kort pastoorloos tijdperk volgt kapelaan René Aarden hem op,

nadat hij in 1997 tot priester was gewijd.
In dat jaar schrijft Rond de Toren over Dhr. Leo Brands als de gulle gever van twee grote kerkklokken. En dan wachten we vol spanning op het millenniumjaar 2000, waarin de firma de Bonth op verzoek bouwkundig onderzoek doet naar de technische mogelijkheden voor een carillon in de kerktoren. De Koninklijke Eysbouts klokkengieterij uit Asten bekijkt of er ook plaats is in de toren. Er hangen dan al drie grote exemplaren, maar de 24 nieuw te gieten grote en kleine klokken, die benodigd zijn om een heus carillon te vormen, passen er prima bij, is hun conclusie. Daarmee zou het totale gewicht uitkomen op 1700 kg. In april 2000 staat de teller op *f* 50.000,- van de benodigde 85.000 gulden. Maar op zaterdag 30 juni 2001 is het zover: een heus carillon klinkt over het dorp. Ik kan me nog herinneren dat ik destijds vaak aan Anne Frank dacht, die zo genoot van de melodietjes van het carillon in de Westertoren in Amsterdam. Inmiddels zijn we al weer gewend aan en verwend met de beiaardklanken die over de Loonse daken uitgestrooid worden. Vanaf 9 uur in de ochtend tot 18 uur in de avond klinkt op het hele uur een kort, lieflijk liedje, van ‘Für Elise’ van Chopin tot ‘Ein bisschen Friede’ van de Duitse songfestivalwinnares Nicole. En als er een parochiaan is overleden en de pastoor weet ervan, dan klinkt meteen na het klokgelui van 12 uur een aantal stemmige klokken… zware klokken als er een man is overleden, de klokken iets hoger van toon na het overlijden van een vrouw.

In 2003 wordt pastoor Aarden overgeplaatst naar Boekel en geeft hij het ‘Loonse stokje’ door aan pastoor Luijckx, die nog steeds in ons midden is.

In 2008 is de kruisweg aan de beurt voor een grondige opknapbeurt. Een kruisweg is een collectie van 14 schilderijen die de

lijdensweg van Christus tonen vanaf het gerechtsgebouw van Pontius Pilatus tot op de heuvel Golgotha, de plaats van de kruisiging. Omdat het hout van de lijsten aangetast is door houtborende insecten en de doeken last hebben gehad van wisselende luchtvochtigheid, is er € 15.000,- nodig om alles op te knappen. Samen met de Bossche restaurateur Michel van de Laar klaren Sjef de Wijs en Frans Oosterwaal de klus.

Aan een monument valt natuurlijk altijd wel wat te klussen, maar nog nooit eerder zagen we de kerk daarna zo schitterend en warm versierd als tijdens de Loonse Kerstklokkenloop, iedere twee jaar georganiseerd (In 2009, 2011, 2013, 2015 en hopelijk op 17 december 2017 aanstaande weer!)
Met een echte kerststal, een ezel, Maria en Jozef en een heus kindje Jezus, met schitterende kerstbomen en de prachtige klanken van een gospelkoor barst de kerk uit zijn voegen.

° *Foto's Kerstklokkenloop (Foto: Stichting Kerstklokkenloop Loon op Zand).*

Veel aandacht werd in Rond de Toren altijd gegeven aan de Loonse missionarissen, die op diverse plaatsen in de derde wereld werkzaam waren. Onder hen vielen op: broeder Anton van Noije, nog steeds werkzaam in Brazilie, en Michel Coomans, die in 1998 bisschop werd gewijd, maar helaas al na vier jaren overleed.

De niet-katholieke inwoners kregen in Rond de Toren niet zoveel aandacht. Het enige wat we in dit verband tegenkwamen zijn twee oecumenische versperdiensten in 1988, bij gelegenheid van de NCRV-uitzending van Kerkepad.

Beste mensen, er gingen vijftig zomers en vijftig winters voorbij en de rol van de kerk binnen de maatschappij is veranderd; de beleving van het geloof misschien ook wel. Maar of je nu thuis een kruisje slaat of in de kerk komt voor je rust, om te bidden of voor speciale vieringen als een huwelijk of juist een verdrietig afscheid: de kerk is een mooi eeuwenoud monument in ons dorp waar we trots op mogen en zuinig op moeten zijn.
We hopen met zijn allen nog jarenlang verslag te doen van het kerknieuws, voor en door u!□

Vaste rubrieken

Door: Els Coolegem-Jacobs

Sinds de oprichting van dit blad kennen we vaste rubrieken. Rubrieken die jarenlang bestonden maar ook die na enkele keren alweer verdwenen omdat de bedenker ervan zich had vergist in het vullen ervan. Onder pseudoniem werd ook geschreven, denk aan 'Teuntje Toren' en 'Uit de mond van'. In dit Jubileumboek onthullen we de naam van één van de schrijfsters. 'Prent van de maand' door Frans Oosterwaal is een veel voorkomend item, evenals 'Loon vrij uit' en 'Loon in bedrijf'. 'De Krantenbak' door Jan van Hoof is al meer dan tien jaar niet meer weg te denken en komt steevast iedere editie terug. 'De Torentip' van Lonneke van Huijgevoort en 'de Platenkast' van Hans Schleiffert zijn de laatste nieuwe loten aan ons 'gouden' blad.

Na lezing van de eerste edities van dit blad viel ons wel op hoe men elkaar in Rond de Toren ongezouten de waarheid meende te moeten vertellen.
Het blad, dat pastoor Simons in het leven had geroepen om o.a. de saamhorigheid te bevorderen, lukte dat de eerste jaren niet. Uiteindelijk hakte de redactie de knoop door en liet weten op die proza geen prijs te stellen. In deze samenvatting laten we u toch enkele passages lezen…

De jeugd schreef in de beginjaren regelmatig in Rond de Toren. Het was geen vaste rubriek maar toch!
Ine IJpelaar schreef bijvoorbeeld in 1967 een leuk verhaal over een kabouter, die graag naar de mensen ging. Het verhaal liep goed af, want het meisje dat de kabouter gevonden had legde de kabouter in een poppenbedje. Het meisje droomde vervolgens van… kabouters.
Juffrouw Truus verzorgde in 1974 regelmatig een jeugdpagina, b.v. in de vorm van een puzzel.
In 1975 komen we gedichtjes over de lente tegen, geschreven door de kinderen Karin de Leeuw, Hilde Leermakers en Marcel Swaans.

In 1968 werd er een aanzet gedaan om te komen tot een Loonse gids in Rond de Toren, onze huidige info-pagina's. Verenigingen en organisaties werden uitgenodigd om de 'gids' te vullen.
Het resultaat: maar liefst zeven pagina's werden ermee gevuld. Om financiële redenen werd deze opsomming maar één keer geplaatst.

Rubriek 'Lief en leed' door Zr. Van Avoird

We lezen de jaargang 1968. Gedoopt, huwelijk, huwelijksjubileum en overledenen: alles werd in deze rubriek vernoemd. B.v. op 31 januari vierde het echtpaar J. van Vugt-Donders haar koperen huwelijk en op 2 februari was het echtpaar M. van Esch-Leltz 12½ jaar bij elkaar.
In de eerste editie van 1972 lezen we dat er zes kinderen gedoopt waren en dat er in januari twee kerkelijke huwelijken en twee zilveren bruiloften werden gevierd.
Doktersdiensten, diensten verloskundige, later werd deze rubriek 'Loons Lijstje' genoemd.
Corry Linders was de tweede verzorgster van deze pagina.

Frater Accursius vroeg in 'redactioneel' aandacht voor het vele zwerfvuil in het kerkdorp. "Hele bedden, stukken vloerzeil

en oude matrassen liggen langs de weg. Al die dingen komen daar niet vanzelf, die worden daar naartoe gebracht", aldus de hoofdredacteur.

Een rubriek 'Wist u dat' met allerlei wetenswaardigheden en oproepen voor Loonse zaken. Maar ook de financiën van Rond de Toren kwamen aan bod. Elke editie kostte toen 150 tot 175 gulden.
Onder de kop 'Mening van anderen' ging het toentertijd stevig aan toe. Het woord terrorisme in ons dorp viel in 1969. Misdragingen van jeugd op straat en in de jongerensoos werden stevig aan de kaak gesteld.

Maar ook op persoonlijk vlak werden vetes uitgebreid in het blad vermeld. Men schold elkaar regelmatig uit voor leugenaar. Ook de kerk liet zich niet onbetuigd en de mening van een frater luidde: "U bent katholiek en drie kwartier per week kunt u best naar de kerk komen."
De redactie stelde in 1972 paal en perk aan ingezonden stukken die beledigend voor anderen zijn.

'Loonse geschiedenis' werd geschreven door Emile van Beers en Anton v.d. Lee. Twee vaste schrijvers die ons blad voorzagen van historische verhalen sinds 1970.

In 1978 schreef een van hen een mooi verhaal over oude gebruiken en rituelen rond sterven en begraven. Om de geest van de overledenen uit te bannen werden de meest bijzondere dingen gedaan, zoals het bedekken van spiegels in het huis van de overledenen, de klok werd stilgezet, ramen en gordijnen werden geruime tijd gesloten.

Cocky Rodenburg voorzag Rond de Toren in de jaren '70 vaak van verhaaltjes voor de kleintjes. Ook hield ze de lezers op de hoogte van de nieuwste modetrends.

1979

De rubriek 'tuintips' en ook een kookrubriek door José Marchand sierden de jaargang 1979.
Onder de kop 'Ook U' konden de pastoor en de kapelaan hun schrijfsels kwijt.

Vrouwenpraatgroep

De vrouwenpraatgroep in Loon op Zand deed haar intrede in 1979. In het artikel staat te lezen dat het voor verschillende soorten vrouwen was, vrouwen van verschillende leeftijden, met of zonder kinderen, al of niet getrouwd. "Het is niet de bedoeling om rooie vrouwen of radicale vrouwen te kweken", aldus het artikel.

Vrouwenactiviteiten introduceerde in 1980 het fenomeen 'vrouwencafé'. Men waarschuwde voor het feit dat men niet moest denken aan vrouwen die lesbisch waren of aan mannenhaatsters. Dit vrouwencafé zetelde in de Hoorn.

De rubriek 'Loons lijstje' werd in 1979 overgenomen door Helen Logister. Corry Linders nam afscheid.

'De Activiteitenagenda', voor alles wat er te doen was

B.v. in 1979: Loonse amateurschilders exposeerden in de Hoorn. Jeanne Schellekens, Diny van Oss, Zus van Riel, Jeanne van der Lugt, Frans van Gerven, Petra Mokveld en Harry de Weert waren de exposanten.

De huidige Torenagenda bestaat na 50 jaar nog steeds en wordt geraadpleegd door mensen die een activiteit zoeken, maar ook door hen die iets gaan organiseren. Op die manier worden doublures voorkomen. Heel belangrijk in een actief dorp als het onze.

Kritiek

"Geen behoefte aan geldverslindende doublures", zo schreef Jos Logister over het voornemen om in Loon een openbare school op te richten.
Een artikel dat erg veel reacties losmaakte. De reacties waren fel. 'Geen behoefte aan hypocriete intriganten' kopte een andere schrijver. Na zo'n zes ingezonden brieven vond de redactie het welletjes en werd de discussie rond de oprichting van een openbare school in ons blad gesloten.

'Geen woorden maar daden' kopte redactioneel in 1982. Er werd een lans gebroken voor een vaste Loonse bibliotheek en een betere voorziening voor de binnensporters. Volgens het artikel van Helen Logister een essentiële verbetering en verrijking van lichaam en geest.

De vereniging Vrouwenactiviteiten was het niet eens met de illustraties die de redactie bij haar artikelen meende te moeten zetten. Zij wensten in de toekomst van de soms prikkelende tekeningen van de hand van Jan Clarijs verschoond te blijven.

Twee blije Loonse huisvrouwen gaven hun mening over vrouwenactiviteiten. Zij vonden de onderwerpen erg zuur en voelden zich daardoor niet aangetrokken tot deze activiteiten. Daar kwam natuurlijk reactie op. Een tevreden huisvrouw zei haar blik met de avonden van de vrouwenactiviteiten juist te verbreden.

Een pittig kritisch artikel over de Loonse middenstand in 1983. Volgens de schrijver waren de sluitingstijden van de winkels niet eensluidend. De een 's maandags dicht en de ander op dinsdag. De prijzen die men vroeg voor de artikelen waren veel hoger dan elders. Volgens hem was de eenheid bij de Loonse middenstand ver te zoeken en dat was nadelig voor de inwoners van ons dorp.

° *Een van de eerste 'Prent van de maand'.*

In 1984 een nieuwe rubriek 'Prent van toen', waarin oude foto's werden geplaatst. De eerste was van de Bergstraat anno 1957 toen een postzegel van 4 cent nog voldoende was om een ansichtkaart te versturen.

Een bidprentje van pastoor Mommers werd ook afgedrukt ter gelegenheid van zijn overlijden tien jaar eerder.
In 1994 vonden we een foto van de heropening van de Hoorn door Burgemeester van Erp in 1974.

Ook nieuw was de rubriek 'Jo en co', een stripverhaal geschreven door Rob van Hoorn met tekeningen van de hand van Jan Clarijs. Een rubriek die helaas geen lang leven beschoren was.

Krabbeltjes

Een rubriek met kleine nieuwsfeitjes uit ons dorp opgeschreven door Els Coolegem. 'Krabbeltjes' maakte gewag van de Amerika-concertreis door Sophia. De muzikanten kregen wat gedragsregels mee, zoals bijv. "Kussen wordt door Amerikanen niet altijd op prijs gesteld, dus houdt u op dat gebied in."

In de rubriek 'Krabbeltjes' was dat jaar aandacht voor Jan Koevoets, die bijna de hele Elfstedentocht uitreed in 1986. Onze 61-jarige dorpsgenoot bond met startnummer 17051 de schaatsen onder. Tot voorbij Franeker is hij gekomen en toen keek hij in een donker gat en trok zijn schaatsen uit. Omstanders probeerden hem nog te overtuigen om door te gaan waarop Jan zijn muts afzette en zijn grijze haardos zichtbaar werd. Ze begrepen hem.

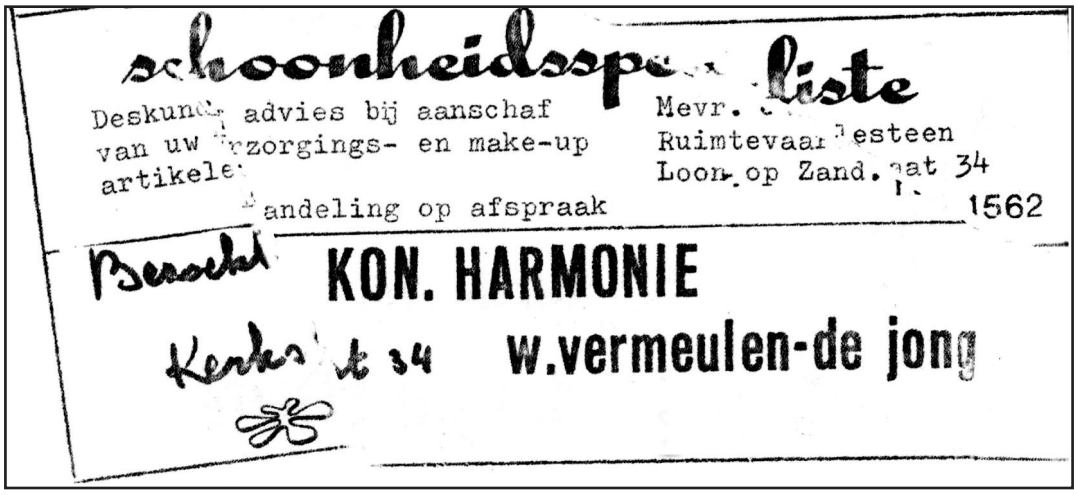
'Krabbeltjes' schreef over het feit dat de hele redactie naar de bloeddonoravond toog in de Serviceflat. Tiny van Hooren porde in 1988 zijn mede-redactieleden op om te gaan, "Het is een morele plicht van ieder gezond mens om te gaan". Na zo'n uitspraak durfden wij niet meer thuis te blijven. Het was de redactieleden reuze meegevallen en ze beloofden plechtig ieder jaar opnieuw te doneren.

1 april 1989

Demonstratie van een spectaculaire uitvinding, een apparaatje voor op je fiets dat de zwaartekracht opheft en het fietsen vergemakkelijkt. K. v.d. B. wil iedereen het apparaatje demonstreren op een zaterdag. Dat het op die dag 1 april was werd niet vermeld. Niemand was in de grap getrapt. Jammer van de bedenkers en een compliment voor de slimme Loonse mens.

'Loon van Toen'

Een rubriek van de Heemkundekring Loon op 't Sandt gestart in 1991. Bakkersvoorschriften uit 1843.
De bakkers moesten hun brood 'merken', zodat altijd kon worden nagegaan uit welke bakkerij het brood afkomstig was. Het brood dat niet aan het vereiste gewicht en kwaliteit voldeed werd verbeurd verklaard. Het gewicht was verplicht twee of vier Nederlandse ponden.

° Af en toe een gekreukelde advertentiepagina kon gebeuren met dat knip- en plakwerk (1975).

In de 19de eeuw mochten veeartsen niet meer dan 50 cent per visite vragen, inclusief de medicijnen die zij voorschreven. De kosten van de entstoffen mochten ze wel extra in rekening brengen. Zij kregen naast die vergoeding een vast salaris van de provincie en de gemeente een bedrag van 500 gulden per jaar. Ze werden aangesteld voor een periode van vijf jaar.

Redactioneel

Onder de rubriek 'Redactioneel' in 1989 was Henk Visser aan het woord, een nieuwe uitbater van Café-zaal Concordia. Hij was voorheen de directeur van de Venloene, een hele overgang, maar dat voelde Henk niet zo. Zowel bij Concordia als bij de Venloene was en is hij gastheer.
Onder dezelfde rubriek in 1991 een artikel over het verdwijnen van het hertenkamp op de hoek Ecliptica/Kloosterstraat. "Wordt 't belang van de Loonse burger ondergeschikt gemaakt aan 't geldelijk belang?", zo kopte de redacteur. Een actiegroep beijverde zich voor het behoud. Volgens de bezwaarmakers was er helemaal geen behoefte aan seniorenwoningen en ook de bewoners van de Ruimtevaartstraat stonden niet bepaald te juichen. "Wij moeten onze ramen en deuren straks gaan sluiten als er in die woningen gestookt gaat worden." Zelfs waardevermindering van hun huizen werd als argument naar voren gehaald.

Een vliegende verslaggeefster van Rond de Toren. Geen alledaagse bezigheid. Maar ja, als je uitgenodigd voor een persbijeenkomst van het bloemencorso in Zundert dan loop je die kans. Het was de bedoeling om via een vlucht met een sportvliegtuigje te kijken naar de bloemenpracht op de velden. Van bloemenpracht was in 1992 geen sprake. Door de kou was er geen bloem te bekennen. Maar spectaculair was de vlucht wel, daar ging het verhaal dus over. We zijn nooit meer uitgenodigd voor de persbijeenkomst in Zundert.

Lia Vissere verzorgde in 1992 de rubriek recepten uit 'de Torenkeuken'. De redactie heeft helaas geen van de recepten ooit van Lia tevoren mogen/kunnen proeven. Hongaarse macaroni en vissersspaghetti waren twee van de recepten die we vonden.

De stichting Loonse Natuurverkenners verzorgde een vaste rubriek vanaf 1993, 'Het Groene Blad' genaamd. Bijzondere bomen in ons dorp werden beschreven, maar ook allerlei soorten paddenstoelen. Een verhandeling over mooie spinnen en vruchten in de natuur. Maar ook vogels, zoals het verhaal over het roodborstje en de koperwiek, de grauwe klauwier en de rugstreeppad.

Teuntje Toren

Een van de redactieleden had de behoefte om onder pseudoniem in ieder 'Toren' een column te schrijven. Zo werd 'Teuntje' geboren. Op haar begrafenis onthulde de pastoor haar goed bewaarde geheim. De schrijfster van deze leuke rubriek was Helen Logister.

Teuntjes ervaring met 'vreemdgaan'

Teuntje Toren deelde in 1995 haar ervaringen met VREEMDGAAN. Voor het geval u denkt dat de redactie oneerbaar gedrag zou promoten hierbij de uitleg. Teun had een computer. Daarbij gebruikte zij floppy's die zij

°*Helen Logister (april 2006).*

met collega's uitwisselde om zaken over en weer te kopiëren. Dat was altijd goed gegaan totdat een van haar floppy's besmet raakte met een virus. Moraal van het verhaal, vreemdgaan kan, maar neem voldoende voorzorgsmaatregelen.
In 1997 nam 'Teuntje Toren' de vertrouwenscommissie van een nieuw te benoemen burgemeester op de hak en daarmee het vertrek van een VVD-wethouder.
In een andere editie was Teun het niet eens met het tonpraotersgilde, dat als voorwaarde stelde dat de aspirant-tonprater een Brabants accent moest hebben.

In 2006 citeerde Teuntje uit het blad Opzij. Daarin stond dat vrouwen een goed boek meer waardeerden dan seks. Het werken in de tuin scoorde in het onderzoek onder vrouwen niet erg hoog. Ondanks dat Teuntje anoniem bleef kregen we niets te horen van haar/zijn seksleven.

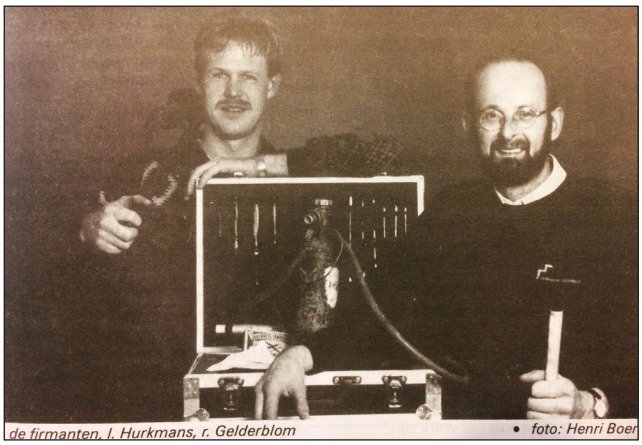
Artikelen over alledag, zoals b.v. over zweten en inlegkruisjes. Hoe verzin je het, maar Teuntje deed het in 2010. Nog een ietwat onsmakelijk verhaal uit de pen van Teuntje: neuspeuteren. Het past ons niet om u nogmaals hiervan op de hoogte te stellen. Conclusie was wel dat deze bezigheid niet ongezond is.

Teuntje brak een lans voor het discussiëren over sport en politiek op verjaardagen, feestjes en partijen. Dat eeuwige gezeur over de slanke lijn moest maar eens afgelopen zijn. Teun had niets met de slanke lijn want hij/zij was zo mager…

'Loon in bedrijf'

Een rubriek die eigenlijk uit nieuwsgierigheid geboren is in 1996. Als redacteur moet je ook wel een beetje nieuwsgierig zijn anders kom je niet zo makkelijk tot het schrijven van verhalen. Wat gebeurt er achter een bedrijfsgevel? De rubriek start met een verhaal over serviezenontwerper Dick Allard. Hij huist in het pand Hoge Steenweg 70 en door de halfgesloten lamellen kan de nieuwsgierige voorbijganger, dus ook de schrijfster van het artikel, de mooiste serviezen zien. Hij ontwerpt serviezen voor exclusieve restaurants die b.v. een themadiner hebben, zoals in de aspergetijd een aspergemenu. Dick ontwerpt daar een passend servies bij. Alleen porselein komt in aanmerking om een afbeelding van de kunstenaar te krijgen.
Op het gebied van tafeldekken vindt Dick ons Nederlanders maar barbaren. Onze zuiderburen kennen wat betreft het dekken van de tafel veel meer cultuur. Zij schenken er volgens hem veel meer aandacht aan.

In 1998 lezen we in de rubriek 'Loon in Bedrijf' dat Rina van Berkel en Toni van der Meijs de eerste Loonse wassalon Rito genaamd openden. Ook de uitbaters van het Zaadhuisje en de vijverspecialist kwamen in deze rubriek aan het woord.

° *'Loon in bedrijf' met Hurkmans-Gelderblom (1996).*

° *Loon op Zand gaat met zijn tijd mee; een echte winkelpassage (1982).*

Robert Blietz van Robert's Autobedrijf aan de Hoge Steenweg vertelde over zijn passie voor sleutelen aan alles wat wielen heeft.
In dezelfde rubriek lezen we over een uit de hand gelopen hobby van Ria Basters. Zij maakte drie dimensionale wenskaarten die in Nederland maar ook daarbuiten gretig aftrek vonden.

'Loon in Bedrijf' maakte een artikel over de nieuwe bouwonderneming Verlouw Bouw. De 46-jarige Johan was aan een nieuwe uitdaging toe.
In 2001 was Rinus van Son 25 jaar uitbater van de Financiën. 'Loon in bedrijf' liet deze zeer actieve ondernemer aan het woord. In zijn bedrijf geen biljart en ook geen gokkast. Er was in die 25 jaar heel veel verbouwd. En aangelegd zoals een midgetgolf. Frans Smits opende op 6 juni 2000 zijn winkel aan het Oranjeplein. Deze Loonse elektronicaman is van alle markten thuis. Of het nu gaat om geluidsapparatuur of een wasmachine. Voor al deze zaken hoeft Loon het dorp niet meer uit.

Koenen-Oel Uitvaartverzorging was de eerste Loonse uitvaartonderneming. De heren vertelden met passie en humor over hun onderneming. Men ontdekte vlak voor een crematie dat de nabestaanden een fles jonge jenever bij opa in de kist hadden gedaan. Ook een mobiele telefoon die tijdens de uitvaart bleef rinkelen bleek te zijn meegegeven in de kist. Tip van de heren, deze zaken horen niet in de kist.

Maikel van Noije begon in 2007 als zelfstandig ondernemer een vloerenbedrijf, Maikel van Noije Parket.

Starlook, een heel bijzondere salon. Marjam en haar zusje Fatma zijn van Afghaanse afkomst. Deze dames die het nodige hebben meegemaakt, zijn trots op hun salon. Een salon waar je niet alleen je haren kunt laten knippen maar ook je nagels manicuren en de wenkbrauwen met touw laten epileren. Nieuw voor Loon op Zand!

Toby v.d. Heijden startte met 'Fietsfix' in Loon op Zand in het pand waar voorheen slager van Leeuwen de scepter zwaaide. Tijdens de 'Dag van Loon' kreeg hij bij zijn kraam heel veel reacties vanuit het publiek dat zij een fietsenwinkel node miste in het dorp. Toen het pand aan de Hoge Steenweg vrij kwam was het besluit snel genomen.

° *Stefan van der Meijs.*

Tandsprothetische praktijk Van der Meijs. Prothesedragers konden vanaf 2008 bij Stefan terecht voor een passende prothese. Helaas overleed deze ambitieuze jonge ondernemer op 27 november 2011.
In 2012 werd de praktijk overgenomen door Rolf Lamp.

Kinderopvang Buitenlust is een bijzondere dagopvang voor kinderen tot 4 jaar. Kinderen spelen buiten naast het kuikenfokbedrijf van de ouders van Petra de Kort. Sinds 2008 kunnen de kinderen ook buiten slapen in speciale bedjes en knuffelen met de konijnen. Ze worden vies en moe maar gelukkig, aldus de initiatiefneemster. Overalletjes en laarsjes staan klaar voor de kinderen.

Siem de Ridder was al 25 jaar slijter in Loon op Zand. De opening in 2009 had maandenlange vertraging opgelopen omdat het toenmalige gemeentebestuur de vestiging van slijterij Covinet niet zo zag zitten i.v.m. concurrentie voor de bestaande slijterijen. Spijt heeft Siem van deze beslissing nooit gehad, het gemeentebestuur wel?

2013: Garage Van Drunen van start. De 55-jarige René van Drunen opende 2 april zijn garage op De Hoogt. De allround automonteur begon voor zichzelf.

Jeugdrubriek

In het jaar 2000 startte een jeugdrubriek door Giel Oerlemans. Onderwerpen als computerspelletjes maar ook de afgelegde Cito-toets bracht Giel onder de aandacht. Maar hij verhaalde ook over zijn hobby voetballen.
Giel Oerlemans gaf in zijn jeugdrubriek in 2001 een uiteenzetting over het griepvirus. Ook het fenomeen lachen werd beschreven en omdat het zo gezond is deed Giel er nog een paar moppen bij. Als je verliefd wordt kun je minder goed nadenken lezen we in de jeugdrubriek. Giel deed ook tips aan de hand hoe je het beste kunt spieken.

De Krantenbak

Op 14 september 2000 kwam de eerste 'Krantenbak' van Jan van Hoof uit. Naar later bleek een erg populaire rubriek, want Jan verhaalt in de Krantenbak wat in de krant aan Loons nieuws heeft gestaan. Makkelijk als je eens een paar weken op vakantie bent geweest of geen abonnement op een dagblad hebt.
Het speurwerk in alle kranten door Jan wordt door velen gewaardeerd. Ook lezers van Rond de Toren tippen Jan op Loonse nieuwtjes die b.v. in tijdschriften hebben gestaan.

Tips van de wijkagent

Harrie Houtepen startte de rubriek 'Tips van de wijkagent'.
In 2009 b.v. tipte hij om na 22.00 uur zo min mogelijk geluidshinder te veroorzaken. Alvorens de politie van het euvel op de hoogte te stellen is de volgende tip: probeer er eerst met je buren samen uit te komen.

°*Wijkagent Harry Houtepen.*

In Nederland werd per jaar 100.000 keer in huizen ingebroken. De wijkagent Houtepen deed tips aan de hand om het te voorkomen.
Ook waarschuwde de wijkagent voor alcohol in het verkeer. In een volgend artikel somde hij de straten op waar de hulpvoertuigen zoals de brandweer niet snel kunnen rijden, omdat er vaak auto's verkeerd staan geparkeerd. Bij een oefening kon de brandweerauto er zelfs helemaal niet door. Hij schreef niet of hij daarvoor bonnen had uitgedeeld.
Harry Houtepen wenste ons een goed gezond en vooral veilig 2007. In hetzelfde artikel waarschuwde hij voor vandalisme. "Vandalisme, daar wordt niemand beter van". Ook fietsendiefstal kwam aan de orde.
We parkeerden regelmatig verkeerd achter de EMTÉ, zodat de vrachtwagens niet konden lossen. Hoezo geen uitgebreid assortiment?
Houtepen gaf nog een lesje opvoedkunde weg. "Hangplekken… Waar is mijn kind?"
Houtepen dacht dat veel ouders niet wisten waar hun jeugd uithing, laat staan dat ze wisten wat ze aan het doen waren!

In 2011 waarschuwde wijkagent Eric van Dun voor smoezen, praatjes en babbeltrucs. Niet alleen aan de voordeur, maar ook telefonisch. Ben voorzichtig!
Erik was een Twitterende wijkagent en in Rond de Toren vertelde hij over zijn 'volgers'. Wat valt er op in de wijk en wie wordt er gezocht of wat is gevonden?

Sprokkel

In 2003 ging Frans Kapteijns van de vereniging Natuurmonumenten een nieuwe rubriek 'Sprokkel' schrijven.

° *Frans Kapteijns.*

In de 1ste editie vertelde Frans over het 'Groot onderhoud Loonse en Drunense Duinen', iets dat door de inwoners van ons kerkdorp meer als kaalslag werd betiteld.
Frans legde uit dat hij het productiebos van ons natuurgebied wilde 'ombouwen' tot een natuurlijk bos.

Om dit nog duidelijker te maken nodigde hij de lezers van ons blad uit voor een exclusieve wandeling onder zijn leiding. Wat aan voorlichting in het verleden ontbrak maakte Frans met zijn uitleg tijdens deze wandeling helemaal goed voor de geïnteresseerde deelnemers.

Via de rubriek 'Sprokkel' kwamen we erachter dat roodborstjes vechtersbazen waren. Iedere tuin had volgens Frans zijn eigen roodborstje. Er werd in menig tuin een strijd op leven en dood geleverd ter verdediging van het eigen territorium.
In het kerstnummer van dat jaar vond Frans het nodig om ons allerlei wetenswaardigheden op te lepelen over de kalkoen. Conclusie, we hoefden ons niet bezwaard te voelen om zo'n kalkoen tijdens de kerst in de oven te schuiven.

De blauwe reigers zijn eigenlijk bewoners van natuurlijke moerassen. De laatste jaren ontwikkelen zij zich als stadsbewoners. Zou dat komen omdat wij "stadsmoerassen aan het kweken zijn?", vroeg Frans zich af.

De wezel is het kleinste roofdier van Europa. De wezel is een echte muizenjager. Het toenemende verkeer en het gebrek aan schuilmogelijkheden omdat wij alles zo hermetisch afsluiten, zijn nadelig voor dit mooie beestje.
Hondsdraf werd omschreven als geneeskrachtig. Een bezoek aan de apotheek was niet meer nodig bij stress, verdrongen emoties, migraine, misselijkheid, hooikoorts, huiduitslag en nierstenen. Je moest het wel in je tuin hebben staan en weten hoe de verwerking was, anders was een doktersbezoek meer aan te raden. Ofschoon homeopathisch artsen zweerden bij de werking van deze lipbloemige plant. Wat je al niet te weten kunt komen van een boswachter.

° *Frans Kapteijns (2015).*

Platbuik is een van Nederlands fraaiste libelsoorten. U had het kunnen weten, want Frans schreef erover in juni 2007. Frans kondigde een nog grotere bomenkap in de Loonse en Drunense Duinen aan. Door de kap wilde men de geïsoleerd liggende heidevelden in het Nationaal Park weer met elkaar te verbinden. Om de heide in de toekomst 'open' te houden werden er schaapskuddes ingezet.

Prent van de maand

Heel toevallig kwam de redactie achter het tekentalent van Frans Oosterwaal. Zijn vrouw Francine deed voor Rond de Toren de advertenties. Bij een feestelijke bijeenkomst in huize Oosterwaal liet Frans een aantal kunstwerken van zijn hand zien. Ook een groot aantal schriften met tekeningen kwam tevoorschijn. Zo is in 2005 de rubriek 'Prent van de maand' ontstaan.

Deze Loonse kunstenaar Frans Oosterwaal had meer dan 100 prenten voor ons blad klaarliggen, dus continuïteit was gewaarborgd. De eerste tekening was die van Het Witte Kasteel, met daaronder de tekst: "Symbool van vervlogen tijden, Stede van Jonker Verheijen en als ik er langs fiets, dan denk ik. Het heeft wel iets".

Een van de volgende prenten is die van het leugenbankje waarop vier oude mannekes de Loonse politiek doornemen.
'Prent van de maand' bracht een tekening van een olieboorinstallatie. Met daaronder de tekst: "Koeweit in Brabant, midden in het weiland. Ze boorden naar olie in de grond, maar wat ze vonden was str…"

In 2010 zien we in de 'Prent van de maand' spelende kinderen. Het monument 'Spelende kinderen' recht tegenover het plaatselijk bordeel inspireerde Frans voor een prent.
Een andere prachtige prent van Frans beeldde Place du Kiosk uit, onder het motto 'ze zijn er weer'.

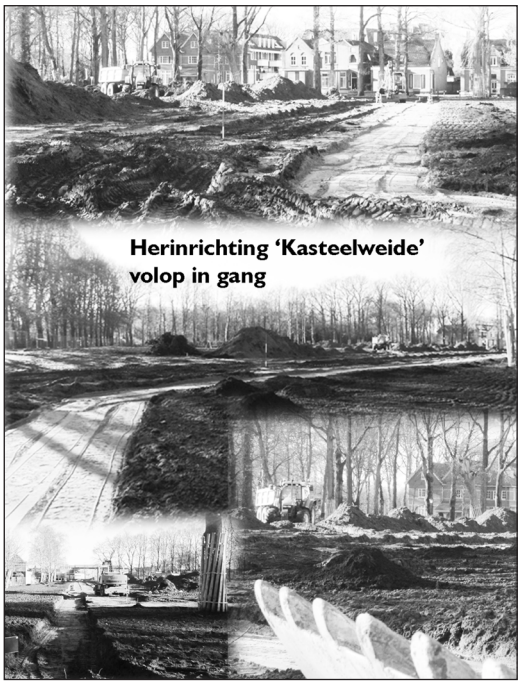
In 2011 werd 'Prent van de maand' opgevolgd door een tekening van Frans op een halve pagina onder de titel 'Zomaar even…' "als je echt een plank voor je kop hebt, dan zie je daar zelf weinig van". Een uitspraak met een bijbehorende tekening die menigeen aan het denken zette.

Diversen

Dromen over de Kasteelweide…

'Mijn droom over de Kasteelweide', een uitnodiging van het gemeentebestuur in 2002 om te laten weten wat men op of aan de Kasteelweide wilde. De inspraak werd een groot fiasco. De sfeer was volgens het verslag geladen en de discussie ging vooral over het feit dat de gemeente een bureau voor de inspraak had ingehuurd dat 25.000 euro had gekost. Het overgrote deel van de bevolking wilde gewoon een Kasteelweide zonder hek eromheen.

Nadien laaide de discussie rondom dit onderwerp in Rond de Toren op. Menigeen wist in het blad te omschrijven wat men wilde, of juist wilde voorkomen. Koppen als 'weggegooid geld' met daarop weer een reactie van een Loonse wethouder. Uitein-

° *Kasteelweide.*

delijk kreeg de Kasteelweide een bestemming waar de meeste inwoners van het kerkdorp tevreden mee waren.

Huis ter Heide haalde in 2007 menig krant omdat dit gebied weer aan de natuur werd teruggegeven. Plan Lobelia ging het heten, naar een plantje dat daar eeuwen geleden voorkwam en dat straks weer op die plaats moest gaan bloeien.

Van de redactie

Om toerbeurt schrijft een van de redacteuren het 'redactioneel'. In de beginjaren werd deze rubriek 'redactioneel' hoofdzakelijk door de fraters geschreven. Zij vulden de rubriek met verhalen die een wat religieus karakter droegen. Later vulden ook 'leken' deze rubriek. De meesten vonden het een uitdaging om steeds met iets bijzonders deze pagina te vullen.
In maart kondigde één van de redacteuren een ommezwaai in het beleid van de redactie aan. Mochten er in het verleden geen kritische noten worden gekraakt, vanaf 2007 ging er een andere wind waaien. Iedereen mocht zijn mening verkondigen ook al kwam die mening niet altijd overeen met die van de ander. Dat bracht meer leven in de 'Toren-brouwerij'.
2010. Ergernis: één van de redacteuren schreef in november over zijn/haar ongenoegen over het ongebreideld gebruik van de mobiele telefoon. Twitteren en sms'en tijdens vergaderingen, hieruit blijkt volgens de schrijver geen respect voor degene die op dat moment aan het woord is. Ook chauffeurs achter het stuur maken het met hun telefoon erg bont. Zwalkende auto's tot gevolg.

'Rond de Toren 40 jaar rond'

Een rubriek die alleen tijdens deze jaargang geschreven werd. Men schreef over datgene wat in 1967 was geschreven. Eigenlijk datgene dat wij beogen met dit jubileumboek, maar dan een terugblik over een jaar. Er stond te lezen dat aan een oproep om verenigingsnieuws naar de redactie te sturen door Sophia's Vereeniging meteen gehoor werd gegeven. Zij bracht verslag uit van een muzikale show door de Drumband, de jeugdharmonie en de kleuterharmonie. De redactie zette dit af tegen de populariteit van Mikis Theodorakis, een Griekse zanger die succesvol was. Zowel Sophia als Theodorakis vond de schrijver van dit verhaal na 40 jaar nog steeds het beluisteren meer dan waard.

Gouden bruiloften

Een dankbare rubriek waar menig echtpaar soms enigszins beschroomd haar medewerking aan leverde. In sommige gevallen vonden de kinderen van de feestelingen het leuker dan het bruidspaar zelf. Menig bruid bloosde bij de geijkte vraag, "hoe heeft u elkaar leren kennen?" In heel veel gevallen was dat tijdens de kermis.

'Loon Vrij Uit'

Een nieuwe rubriek geboren. Els Coolegem wilde mensen interviewen die een bijzondere hobby hadden. Misschien brachten we op die manier mensen op het idee om dezelfde hobby op te pakken.

Het eerste 'slachtoffer' was Koos Haeck, al bekend in Loon als tonpraoter. Zijn hobby als kok was een serieuze zaak. Hij gaf vele cursussen en hij fungeerde als chef-kok bij Kookclub Cuisine Culinaire Noord Limburg. Ook bij de kookclub van Klub Korsakov was Koos de chef-kok. Dat niet altijd alles op rolletjes liep blijkt uit de volgende anekdote: "Wat denk je, heb je urenlang een saus in laten koken totdat je nog maar een klein laagje in de pan over hebt. Komt een on-

° *Koos Heack (oktober 2007).*

ervaren kok die, heel goedbedoeld, in een onbewaakt ogenblik de pan met saus onder de hete kraan afspoelt met de uitspraak “die stond al zolang op het vuur die heb ik maar afgewassen”, aldus Koos die de man in kwestie op dat moment wel verwenste.

Ad van Oosterwijck trainde jachthonden. Ook dat was een serieuze zaak. Ad vergeleek het met het opvoeden van kinderen. Ad wist waar hij over praatte, want had zijn hele werkzame leven in het onderwijs gewerkt. “Bij een pup leg je tijdens de eerste maanden de basis voor zijn verdere leven”, aldus de zeer gepassioneerde jachthondentrainer Ad.

Francine van Dooren gaf ons een mooie inkijk in haar verzameling religieuze voorwerpen. Van kruisbeelden en Mariabeelden tot wijwatervaatjes, rozenkransen en scapuliers, je kon het zo gek niet bedenken maar het stond, hing of lag in huize Van Dooren.

De rubriek verhaalde over de hobby van Maya van Oers, die in miniatuur haar droomhuis op schaal 1 : 12 bouwde. Poppenhuizen in allerlei varianten tot en met een kerstpoppenhuis aan toe. Alles maakte Maya zelf, het liefst van verpakkingsmaterialen. Maar ook van ijslollystokjes maakte ze prachtige miniparketvloeren.
Marius Kemmeren inventariseerde alle kapelletjes die Brabant rijk is. Ook Maria grotten en késkes (een paaltje met een kastje erop en een beeldje erin) behoorden tot zijn verzameling op fotopapier. Iedere zondag ging hij op de fiets of met de auto door Brabants dreven voor zijn verzameling.
Ria Oerlemans had een wel heel welriekende hobby met het kweken van Lathyrus, in de volksmond wel siererwtjes genoemd. Haar gekweekte bloemen vielen tijdens wedstrijden regelmatig in de prijzen. De kweek ging langs tomatentouw dat aan een houten stellage werd bevestigd.

‘Uit de mond van’

Een rubriek vanaf 2011 waarin mensen vertellen over herinneringen van vroeger.
Hoe en met wat speelden kinderen vroeger: Jan Vera vertelde. Jan speelde als kind in de duinen op de ‘eerste berg’. De moeders gingen wel eens mee en vermaakten zich met breien en het keuvelen met andere moeders. Er werd een appeltje meegenomen en soms wel eens dropwater gemaakt van water met laurierdrop. Heel hard schudden en dan schuimpje trekken.

° *Jan Vera.*

In deel twee van deze rubriek vertelde Jan over het krootjes rapen (dennenappels) en zelf roken in de bossen middels een pijpje, dat gemaakt werd van een uitgeholde eikel met een rietje erdoor en de pluimen van de mais erin. Dat duurde niet lang of de jongelui werden er goed ziek van. Plaatsen waar je niet mocht komen waren de leukste natuurlijk, de boswachter heeft er zijn handen vol aan gehad.

Sinterklaas was ook een dankbaar onderwerp in deze rubriek. De 70-jarige Jan verhaalde over het feit dat de Sint ‘op tafel reed’. Het waren meestal nuttige cadeaus, zoals een nieuwe broek of trui. Als je geluk had stond er een ‘nieuwe’ derdehands fiets of step klaar, waarvan de verf nog nat was als Sint hem in de kamer zette. Maar Jan was er blij mee.
Kerstmis was een feest waar Jan veel over wist te vertellen. Vooral de nachtmis(sen), drie achter elkaar, maakten diepe indruk op deze zanger bij het jongenskoor van frater Angelico. Tijdens de nachtmis verliet de vader van Jan de kerk wat eerder om alvast de worstenbroodjes op te warmen voor de kerkgangers.

Herinneringen aan carnaval van weleer in Ontmoetingscentrum de Hoorn. Je stond in de rij om een kaartje te bemachtigen. Als ’s nachts na het feest de Hoorn zijn deuren sloot werd hier en daar soep gegeten. Buurtverenigingen bouwden wagens of deden mee als loopgroep in de optocht. We praten over de jaren ‘70/’80.

Ook Pasen was een wijkgebeuren. In Scorpius werd gezamenlijk eieren verstopt in de bossen, maar die moesten wel bewaakt worden anders hadden de vogels hun slag al geslagen.

Vakantieherinnering in Kaatsheuvel bij Camping Duinlust. Zwemmen in de IJsbaan, de nachtwandelingen met Ome Joop. Met veel plezier kamperen bij tante Juul en tante Ria.
Herfststukjes maken in een kartonnen schoenendoos, etc.
Vakantieherinneringen ophalen in 2014: we gingen in 1960 naar Italië. Onderweg op zondag zaten we in een Protestantse kerk en hadden een kokende motor. We kregen souvenirs van inferieure kwaliteit maar hadden de tijd van ons leven!

Vanaf 2015 begon Lonneke van Huygevoort aan een nieuwe rubriek die zij ‘TorenTip’ noemt. Lonneke ging de lezers tips geven om het leven te veraangenamen. Ook adviezen over het tuinonderhoud maar ook culinaire tips zou zij de lezers voorschotelen. Een van haar tips: hoe controleer je of je eieren nog wel vers zijn. Maar ze geeft ook recepten door!

Vanaf 2016 houdt Ton Kalkers de inwoners via de rubriek ‘Dwars door Loon’ op de hoogte van de vorderingen van de herinrichting van de doorgaande straten, het zogenaamde ‘Lint van Loon’, van Loon op Zand.

Hans Schleiffert maakt sinds 2017 via zijn rubriek ‘De platenkast’ nader kennis met dorpsgenoten. Zijn vraag luidt onveranderd: “Welke eerste plaat kocht je als kind?”. In het geval van Marina de Laat was dat een elpee van Michael Jackson. In de tijd dat zij 13 jaar was waren de cassettebandjes de meest gangbare geluidsdragers, waarop Marina de Top100 Aller Tijden in zijn geheel opnam.

° *Marina de Laat.*

Welke zangers ontroerden haar en welke muziek doet haar denken aan verre vakanties? Een heel bijzondere manier van kennismaken!

U ziet, aan rubrieken geen gebrek! De ene was een langer leven beschoren dan de andere. Ook de frequentie was niet altijd even gelijkmatig. Maar het bleef leesvoer waar u waardering voor had. Dat merkten de redactieleden die daarop werden aangesproken.□

° *Was permanenten daarvoor dan gevaarlijk? (1986)*

De Toren van nu en een blik op de toekomst

Door: Hans Schleiffert

° Redactievergadering bij Jan Clarijs.

Het is woensdagavond even voor half 8 wanneer de redactie zich verzamelt in jongerencentrum de Kuip. Jacques van Dooren pakt zijn laptop uit en installeert zich links op de hoek aan het einde van de lange tafel en terwijl hij hier mee bezig is komt Jan van Hoof binnen die naast hem gaat zitten. Het midden aan de overkant is de vaste plaats van eindredacteur Tiny van Hooren en rechts naast hem zit steevast Guido van Gorp, verantwoordelijk voor de advertenties. Daar weer rechts van zit Wil van den Hout, ofwel: 'de afdeling distributie'. Els Coolegem gaat links naast Tiny zitten, terwijl Ton Kalkers zijn iPad in verbinding stelt met het wifinetwerk. Hij, Lonneke, Dana, Christianne en Hans zijn nog steeds de nieuwelingen vergeleken met de eerdergenoemde 'mastodonten van de redactie' en worden nog niet op een vaste plaats op de rots betrapt. De rode pennen worden uitgedeeld, het Groene en het Witte Boekje liggen klaar op tafel. Het is half acht geweest, we gaan draaien!

Controle

In de anderhalve dag tussen de deadline en de redactievergadering is de nieuwe Toren opgemaakt. De artikelen en advertenties hebben hun plaats gekregen en de redactievergadering begint met de controle van deze nieuwe editie. Alle teksten worden twee keer gecontroleerd en daarna teruggelegd bij Jacques die de aanpassingen in de opmaak verwerkt. Het streven is altijd om alle fouten eruit te halen. Klopt het woord in deze zin? Klopt het hoofdlettergebruik en is de afbreking niet vreemd? Hoort dit artikel eigenlijk wel in de Toren? Allemaal vragen die elke redactievergadering steevast de revue passeren. Een speld zal je

niet horen vallen, tenzij de hele naaidoos van tafel lazert. Tijdens de controle lezen we namelijk zelf ook alle stukken voor het eerst, omdat niemand zijn eigen werk mag controleren. Met andere woorden: ook wij nemen weer de laatste nieuwtjes tot ons die vaak meteen worden besproken. Er is altijd wel iemand die dan ook nog wat extra - niet beschreven - details weet toe te voegen. De kippen kakelen gemoedelijk in het hok terwijl de koffie nog een keer rond gaat.

Vergadering

Wanneer alle pagina's zijn gecontroleerd, Jacques het leeuwendeel heeft bijgewerkt, Wil zijn citroentje heeft gekregen en de rode wijn is uitgeschonken, is het tijd om de actielijst door te nemen. Welke artikelen staan op stapel voor welk nummer? Welke aanvragen zijn er binnengekomen, welke activiteiten staan er in ons dorp te gebeuren en welke ideeën zijn er nog om uit te werken? Daarna volgt de rondvraag en tussen 10 en half 11 sluiten we de vergadering. Klinkt gestructureerd toch? Dat is ook wel nodig om 'de Toren' elke keer weer op tijd in 3000 brievenbussen te laten landen. Nog belangrijker is dat die vergadering vooral heel ontspannen verloopt en er veel humor en gezelligheid aan tafel is, want met alleen maar vrijwilligers is het van groot belang dat iedereen er zich met plezier voor in wil zetten. En dat brengt ons bij de vraag: Waarom doet de huidige club van 2017 het eigenlijk? Wat maakt het leuk, mooi, moeilijk, belangrijk en fijn om te doen? Wanneer we daar gezamenlijk eens op inzoomen blijkt dat we veel overeenkomsten met elkaar hebben.

Ontmoeten & informeren

Of het nu het leukste aspect is aan 'de Toren' of bij uitstek de reden dat we dit werk doen, het ontmoeten van nieuwe mensen – of het leren kennen van mensen die we al vaak bij de EMTÉ hebben gezien – wordt een van de belangrijkste drijfveren ge-

° *De firma Van Dongen zou jarenlang het drukwerk voor Rond de Toren verzorgen (1978).*

noemd. We willen een bijdrage leveren aan een stuk verbondenheid in ons dorp door het optekenen en delen van de inspirerende verhalen van onze dorpsgenoten. Verhalen van gewone Loonse mensen die soms veel buitengewoner zijn dan we dachten. Daarnaast proberen we elke keer een blad te zijn met nieuwswaarde.

Door de frequentie waarop de Toren verschijnt kunnen we dit niet 'heet van de naald' brengen, maar we willen u wel graag goed en zorgvuldig informeren. Niet alleen de snelle kop of graag als eerste, maar met toelichting en achtergrond. Zonder eigen mening, die vormt u immers prima zelf.

Één twee, drie vier, boekje van...

De Toren bestaat geen 50 jaar doordat zij al die tijd hetzelfde is gebleven, maar een 50-jarig bestaan zorgt ook voor traditie en een helder concept. Binnen Loon op Zand kent iedereen Rond de Toren en wij weten dat velen van u de laatste pas weggooit op het moment dat de nieuwe in de bus valt. Rond de Toren is van papier in een voor u herkenbaar formaat en lay-out. Of en hoe dit ooit verandert weten wij op dit moment niet, maar voor wijzigingen aan het uiterlijk van de Toren zal een goede reden vooraf moeten gaan.
Uiteraard staan wij als redactie stil bij de vraag of het huidige concept nog wel

° Redactie Rond de Toren beginjaren '90 (Foto: Henri Boer).

° Zilveren penning Loon op Zand, 25-jarig bestaan van Rond de Toren met Tiny, Hub en burgemeester Hans van Dun.

in deze tijdsgeest past. Alles is toch digitaal en veel sneller dan de huidige vorm? Daar zijn wij ons van bewust. Wanneer wij met elkaar menen dat verandering op zijn plaats is, heeft het verleden al vaker bewezen dat deze dan zal worden ingezet. Daarbij sluit het een het ander niet op voorhand uit. We staan dan ook liever stil bij onze doelstellingen. Een blad zijn voor en door Loon op Zand. Vorm is tenslotte niet meer dan een middel om een doel te bereiken.

Onze uitdagingen

Rond de Toren draait op het drukken na volledig op de inzet van vrijwilligers. Deze manier van werken zorgt ervoor dat het maakproces tijd kost. Daardoor is het moeilijk om direct op de actualiteit in te spelen. Met een verschijning van 20 keer per jaar kunnen wij niet concurreren met de snelheid van Facebook, whatsappgroepen of diverse (regionale) kranten. Natuurlijk stelt ons dat weleens voor dilemma's of teleurstellingen als een bepaald bericht net tussen twee edities in valt. Tegelijkertijd zorgt dit ervoor dat Rond de Toren aanvullend is op deze bestaande media. Doordat wij niet in dezelfde snelheid achter de anderen aan kunnen lopen hebben wij wel de vrijheid om buiten de waan van de dag om andere onderwerpen voor het voetlicht te brengen. Weer eens een mooi voorbeeld van hoe een nadeel in je voordeel kan werken.

Jong & oud

We noemden het al. 'De Toren' is van ons allemaal. Dat blijkt niet alleen uit uw gulle donaties tijdens onze zakjesactie, maar misschien nog wel belangrijker uit de kopij die wij met regelmaat van u mogen ontvangen. Rond de Toren staat (nee niet valt!) al 50 jaar fier overeind door de inzet van u en ons allemaal. Vrijwilligers. Van het aanleveren van uw kopij tot onze redactie en van de opmaak tot de bezorging. Vrijwilligheid, niet te verwarren met vrijblijvendheid. Een volgend jubileum kan dan ook alleen bestaan als we op die basis met elkaar verder kunnen werken. Daarvoor hebben we iedereen nodig. Jong en oud! Bij interesse, vragen, voorstellen of suggesties voor de toekomst van Rond de Toren staat de deur voor iedereen, altijd open.

De toekomst

Het is onze ambitie om elkaar binnen Loon op Zand te blijven verbinden. Door met onze tijd mee te gaan en tegelijkertijd oude gewaardeerde dingen te koesteren. Doordat u door onze interviews en artikelen steeds meer mensen beter leert kennen. Zodat wij uw spreekbuis kunnen zijn en u vrij van onze eigen mening kunnen informeren over het Loonse wel en wee. Omdat u niet alleen in Loon op Zand woont. Als redactie zijn wij in elk geval unaniem: in de toekomst is Rond de Toren… er nog steeds!□